

Torsdag den 23. maj 2013 (D)

1

101. møde

Torsdag den 23. maj 2013 kl. 10.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til justitsministeren om sagsbehandlingstiderne på indfødsretsområdet.

Af Jan E. Jørgensen (V), Christian Langballe (DF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Mette Bock (LA) og Tom Behnke (KF).
(Anmeldelse 16.04.2013).

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 39 [afstemning]:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om skat på finansielle transaktioner.

Af Frank Aaen (EL) og Nikolaj Villumsen (EL).
(Anmeldelse 02.04.2013. Fremme 04.04.2013. Forhandling 21.05.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 74 af Frank Aaen (EL) og Nikolaj Villumsen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 75 af Torsten Schack Pedersen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF)).

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 44 [afstemning]:

Forespørgsel til skatteministeren om Camilla Vest-sagen. (Hasteforespørgsel).

Af Claus Hjort Frederiksen (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF).
(Anmeldelse 16.05.2013. Fremme 21.05.2013. Forhandling - hasteforespørgsel 22.05.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 76 af Claus Hjort Frederiksen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 77 af Thomas Jensen (S), Andreas Steenberg (RV) og Mette Boye (SF)).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 197:

Forslag til lov om ændring af lov om Institut for Menneskerettigheder – Danmarks Nationale Menneskerettighedsinstitution og lov om Dansk Institut for Internationale Studier. (Udvidelse af Institut for Menneskerettigheds bestyrelse med 1 medlem udpeget af Grønlands Råd for Menneskerettigheder og ændring af kompetence til at udpege medlemmer til Dansk Institut for Internationale Studiers bestyrelse).

Af udenrigsministeren (Villy Søvndal).
(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 09.04.2013. Betænkning 07.05.2013. 2. behandling 21.05.2013).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om ændring af integrationsloven og lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. (Tilbud om en integrationsplan, helbredsmæssig vurdering af nyankomne flygtninge m.v.).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 02.04.2013. Betænkning 07.05.2013. 2. behandling 21.05.2013).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om ændring af lov om Bruxelles I-forordningen m.v. (Gennemførelse af omarbejdet forordning om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 03.04.2013. 1. behandling 11.04.2013. Betænkning 16.05.2013. 2. behandling 21.05.2013).

7) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 58:

Forslag til folketingsbeslutning om en selvfinansierende etableringsordning for yngre fiskere.

Af Thomas Danielsen (V), René Christensen (DF), Mette Bock (LA) og Lene Espersen (KF).
(Fremsættelse 05.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 08.05.2013).

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af muligheden for oprettelse af et partnerskab mellem Danmark og Grønland om udvikling af den grønlandske undergrund.

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) og Lars Barfoed (KF) m.fl.
(Fremsættelse 05.02.2013. 1. behandling 25.04.2013. Betænkning 14.05.2013. (Omtrykt)).

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om ændring af søloven og forskellige andre love. (Skærpede sejladsikkerhedsmæssige krav i arktiske farvande, styrkelse af søfarendes retsstilling ved sørøveri, modernisering af skibsregistreringsreglerne, gennemførelse af konventionen om aftaler for international transport af gods helt eller delvis til søs, gennemførelse af ændringsprotokol til konventionen om ansvar for forureningsskade opstået i forbindelse med søtransport af farlige og forurenende stoffer og nedlæggelse af Dykkerrådet).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 27.02.2013. (Omtrykt). 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 16.05.2013).

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 151:

Forslag til lov om finansielle rådgivere.
Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).
(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 16.05.2013).

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 128:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Ændring af sanktions-systemet for overtrædelser af reglerne om kontrolapparatet og forhøjelse af gebyrer for udstedelse af kørekort m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 30.01.2013. 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 07.05.2013).

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 133:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om statens uddannelsesstøtte. (Udvidet mulighed for prøveløsladelse og fodlænkeafsoning, SU i skoleperioder under uddannelsen til fængselsbetjent m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 31.01.2013. 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 07.05.2013).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om Offerfonden.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 19.03.2013. Betænkning 07.05.2013).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. (Udvidelse af ordning om underretning af forurettede og styrkelse af rammerne for behandling af ansøgninger om offererstatning).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 19.03.2013. Betænkning 07.05.2013).

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Tempo 100-busser på motorvej og civile prøvesagkyndige i politiet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 19.03.2013. Betænkning 07.05.2013).

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, straffeloven og retsplejeloven. (Gennemførelse af bestemmelser i forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkedene (REMIT-forordningen) om beføjelser, sanktioner og offentliggørelse samt udrulning af fjernaflæste elmålere m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 19.03.2013. Betænkning 08.05.2013).

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser.

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 03.04.2013. 1. behandling 09.04.2013. Betænkning 16.05.2013).

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd. (Bedre samarbejdsmuligheder, lempelse af udvalgsstrukturen, nye regler om fælles menighedsråd, forenkling af arbejds gange m.v.).

Af ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 20.03.2013. Betænkning 08.05.2013).

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 195:

Forslag til lov om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere m.v. (Flere oplysninger i Registret for Udenlandske Tjenesteydere (RUT) og ændring af fristen for at anmelde ændringer heri, hjemmel til administrative bødeforelæg m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 04.04.2013. Betænkning 15.05.2013).

20) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 89:

Forslag til folketingsbeslutning om, at udlændinge i Danmark skal arbejde på danske løn- og ansættelsesvilkår.

Af Bent Bøgsted (DF) m.fl.

(Fremsættelse 02.04.2013).

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 106:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til supplerende dagpenge i 52 uger.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 05.04.2013).

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 113:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til en 4-årsdagpengeperiode.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013).

23) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 114:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af genoptjeningskravet for ret til dagpenge.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013).

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 102:

Forslag til folketingsbeslutning om genforhandling af Danmarks dobbeltbeskatningsaftale med Irland.

Af Henning Hyllested (EL) m.fl.

(Fremsættelse 04.04.2013).

25) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 90:

Forslag til folketingsbeslutning om afgrænsning i forhold til borgere, der er omfattet af serviceloven.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 02.04.2013).

Kl. 10:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelse:

Bertel Haarder (V), Jens Henrik Thulesen Dahl (DF) og Villum Christensen (LA):

Beslutningsforslag nr. B 131 (Forslag til folketingsbeslutning om forskning og efteruddannelse inden for grundskolens fag).

Titlen på den anmeldte sag fremgår også af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Finansudvalget har afgivet:

Betænkning og indstilling vedrørende forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 med hensyn til statsregnskabet for finansåret 2011.

(Beslutningsforslag nr. B 132).

Betænkningen og indstillingen vil fremgå af www.folketingstidende.dk.

Medlemmer af Folketinget Eyvind Vesselbo (V) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om en skærpet indsats for bortførte børn.

(Beslutningsforslag nr. B 79).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag?

Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 41:

Forespørgsel til justitsministeren om sagsbehandlingstiderne på indfødsretsområdet.

Af Jan E. Jørgensen (V), Christian Langballe (DF), Johanne Schmidt-Nielsen (EL), Mette Bock (LA) og Tom Behnke (KF).

(Anmeldelse 16.04.2013).

Kl. 10:01

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, be-
tragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 39 [afstemning]:

Forespørgsel til økonomi- og indenrigsministeren om skat på finansielle transaktioner.

Af Frank Aaen (EL) og Nikolaj Villumsen (EL).

(Anmeldelse 02.04.2013. Fremme 04.04.2013. Forhandling 21.05.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 74 af Frank Aaen (EL) og Nikolaj Villumsen (EL). Forslag til vedtagelse nr. V 75 af Torsten Schack Pedersen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF)).

Kl. 10:01

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 74 af Frank Aaen (EL) og Nikolaj Villumsen (EL), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 98 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 74 er forkastet.

Der stemmes herefter om forslag til vedtagelse nr. V 75 af Torsten Schack Pedersen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 51 (V, DF, LA og KF), imod stemte 58 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 75 er forkastet.

Dermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 44 [afstemning]:

Forespørgsel til skatteministeren om Camilla Vest-sagen. (Hasteforespørgsel).

Af Claus Hjort Frederiksen (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF).

(Anmeldelse 16.05.2013. Fremme 21.05.2013. Forhandling - hasteforespørgsel 22.05.2013. Forslag til vedtagelse nr. V 76 af Claus Hjort Frederiksen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF). Forslag til vedtagelse nr. V 77 af Thomas Jensen (S), Andreas Steenberg (RV) og Mette Boye (SF)).

Kl. 10:03

Afstemning

Formanden:

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning om de fremsatte forslag til vedtagelse. Der foreligger to forslag.

Der stemmes først om forslag til vedtagelse nr. V 77 af Thomas Jensen (S), Andreas Steenberg (RV) og Mette Boye (SF), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 59 (S, RV, SF, EL og LA (ved en fejl)), imod stemte 49 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Forslag til vedtagelse nr. V 77 er vedtaget.

Herefter er forslag til vedtagelse nr. V 76 af Claus Hjort Frederiksen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Ole Birk Olesen (LA) og Brian Mikkelsen (KF) bortfaldet.

Hermed er forespørgslen afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 197:

Forslag til lov om ændring af lov om Institut for Menneskerettigheder – Danmarks Nationale Menneskerettighedsinstitution og lov om Dansk Institut for Internationale Studier. (Udvidelse af Institut for Menneskerettigheders bestyrelse med 1 medlem udpeget af Grønlands Råd for Menneskerettigheder og ændring

af kompetence til at udpege medlemmer til Dansk Institut for Internationale Studiers bestyrelse).

Af udenrigsministeren (Villy Søvndal).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 09.04.2013. Betænkning 07.05.2013. 2. behandling 21.05.2013).

Kl. 10:04

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:04

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 107 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 107 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 190:

Forslag til lov om ændring af integrationsloven og lov om ansvar for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats. (Tilbud om en integrationsplan, helbredsmæssig vurdering af nyankomne flygtninge m.v.).

Af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 02.04.2013. Betænkning 07.05.2013. 2. behandling 21.05.2013).

Kl. 10:05

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:05

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 62 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 46 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 202:

Forslag til lov om ændring af lov om Bruxelles I-forordningen m.v. (Gennemførelse af omarbejdet forordning om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 03.04.2013. 1. behandling 11.04.2013. Betænkning 16.05.2013. 2. behandling 21.05.2013).

Kl. 10:06

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:06

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 95 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 13 (DF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 58:

Forslag til folketingsbeslutning om en selvfinansierende etableringsordning for yngre fiskere.

Af Thomas Danielsen (V), René Christensen (DF), Mette Bock (LA) og Lene Espersen (KF).

(Fremsættelse 05.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 08.05.2013).

Kl. 10:06

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 10:07

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 51 (V, DF, LA og KF), imod stemte 56 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 60:

Forslag til folketingsbeslutning om en undersøgelse af muligheden for oprettelse af et partnerselskab mellem Danmark og Grønland om udvikling af den grønlandske undergrund.

Af Kristian Thulesen Dahl (DF) og Lars Barfoed (KF) m.fl.

(Fremsættelse 05.02.2013. 1. behandling 25.04.2013. Betænkning 14.05.2013. (Omtrykt)).

Kl. 10:07

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:08

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 47 (V, DF, 1 LA (ved en fejl) og KF), imod stemte 61 (S, SF, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 2. behandling af lovforslag nr. L 154:

Forslag til lov om ændring af søloven og forskellige andre love. (Skærpede sejladsikkerhedsmæssige krav i arktiske farvande, styrkelse af søfarendes retsstilling ved sørøveri, modernisering af skibsregistreringsreglerne, gennemførelse af konventionen om aftaler for international transport af gods helt eller delvis til søs, gennemførelse af ændringsprotokol til konventionen om ansvar

for forureningsskade opstået i forbindelse med søtransport af farlige og forurenende stoffer og nedlæggelse af Dykkerrådet).

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 27.02.2013. (Omtrykt). 1. behandling 12.03.2013. Betænkning 16.05.2013).

Kl. 10:08

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Henning Hyllested som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:08

(Ordfører)

Henning Hyllested (EL):

Enhedslisten har bedt om at få delt det her lovforslag, og vi vil gerne kvittere for, at udvalget blev enige om, at det kunne man godt være med til. Grunden til, at vi har bedt om at få det delt, er, at vi ikke kan stemme for den del af lovforslaget, der så kommer til at omhandle mulighederne for tredjelandes rederier i forhold til lettere at lade skibene registrere i DIS-registeret. Det stemmer vi imod, fordi vi i Enhedslisten jo altid har været imod oprettelsen af DIS-registeret, først og fremmest fordi DIS-loven indebærer forbud mod eksisterende overenskomsters gyldighed, begrænser rækkevidden af overenskomster indgået af danske forbund, så udlændinge ikke omfattes af de der overenskomster. Og den forhindrer også personer i overenskomstmæssigt at lade sig repræsentere af et dansk forbund, og så tillader man altså rent faktisk, at der på danske skibe på den måde udføres arbejde af samme karakter og værdi, men det bliver udført til forskellig løn. Det er efter vores mening ren bananrepublik, og det er jo også derfor, at dannebrog hos mange søfarende og søfarendes organisationer anses som bekvemmelighedsflag.

Den Internationale Arbejdsorganisation, ILO, har jo siden DIS-lovens vedtagelse i sine årlige rapporter til FN's Generalforsamling udtalt, at DIS-loven strider mod konventionerne 87 og 98 og har så også hvert år henstillet forgæves til den danske regering at ændre loven, så den kommer i overensstemmelse med konventionerne. Vi kan selvfølgelig ikke fra Enhedslistens side stemme for et lovforslag, som gør det lettere for rederier fra tredjelande at tilslutte sig et sådant register, som vi anser for, som jeg sagde, ren bananrepublik.

Til de øvrige lovforslag, som vi er positive over for – det bliver så den anden del af det, når det engang er opdelt – vil jeg sige, at vi har stillet et hav af spørgsmål til den del af det, som omhandler sikker sejlads i arktiske farvande, altså farvandene oppe omkring Grønland. Vi synes, der er nogle gode ting i lovforslaget, men vi er ikke helt sikre på, at det lever helt op til sit formål, og vi synes også, at vi på de svar, vi har fået på de rigtig mange spørgsmål, vi har stillet, mener nok at kunne læse mellem linjerne, at der måske er lagt op til at tage lige rigeligt vel meget hensyn til de angiveligt kommercielle interesser, som det grønlandske hjemmestyre selvfølgelig har med hensyn til udviklingen af turismen i Grønland. Vi vil holde meget, meget skarpt øje med, hvordan loven udmøntes i form af bekendtgørelser osv.; vi vil holde meget skarpt øje med, hvordan Søfartsstyrelsen her gebærder sig. Jeg gør opmærksom på, at der for nuværende sejler meget, meget store krydstogtskibe med mange tusinde passagerer rundt i grønlandsk farvand uden isforstærkning overhovedet, og det mener vi er ret uforsvarligt.

Så har vi også stillet et ændringsforslag til den del af lovforslaget om, at der oprettes et uafhængigt piratråd, som skal være medvirken- de til at sikre en hurtig afslutning på en gidselaffære, hvor danske søfolk og søfolk om bord på danske skibe er blevet taget som gidsler. Og vi lægger ikke skjul på, at det er den netop overståede gidselaffære med skibet »Leopard« og de seks søfolk, der har været holdt

som gidsler i Somalia i 838 dage, der er vores baggrund for at stille det her forslag. Vi mener faktisk, at det er uacceptabelt, at et rederi – helt klart, er det jo kommet frem nu – af økonomiske årsager kan få lov at trække en gidselaffære i langdrag. Derfor har vi stillet det her ændringsforslag, som vi selvfølgelig vil opfordre Tinget til at stemme for, så vi ikke får en gentagelse af den helt ulykkelige affære, som vi så med søfolkene om bord på »Leopard«.

Kl. 10:12

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører.

Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:13

Afstemning**Formanden:**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (Enhedslisten), tiltrådt af et flertal (det øvrige udvalg), om, at lovforslaget deles i to lovforslag?

Deling i to lovforslag er vedtaget.

Derefter stemmes om det under A nævnte lovforslag [Forslag til lov om ændring af søloven og forskellige andre love. (Skærpede sejlads-sikkerhedsmæssige krav i arktiske farvande, styrkelse af søfarendes retsstilling ved sørøveri, justering af skibsregistreringsreglerne, gennemførelse af konventionen om aftaler for international transport af gods helt eller delvis til søs, gennemførelse af ændringsprotokol til konventionen om ansvar for forureningsskade opstået i forbindelse med søtransport af farlige og forurenende stoffer og nedlæggelse af Dykkerrådet)]:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (Enhedslisten), tiltrådt af et flertal (det øvrige udvalg), eller om ændringsforslag nr. 3-15, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 16 af et mindretal (Enhedslisten), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 8 (EL), imod stemte 100 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes herefter om det under B nævnte lovforslag [Forslag til lov om ændring af søloven og forskellige andre love. (Modernisering af skibsregistreringsreglerne)]:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 17 af et mindretal (Enhedslisten), tiltrådt af et flertal (det øvrige udvalg), om ændringsforslag nr. 18, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Enhedslisten og Liberal Alliance), eller om ændringsforslag nr. 19 og 20 af et mindretal (Enhedslisten), tiltrådt af et flertal (det øvrige udvalg)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslagene går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 2. behandling af lovforslag nr. L 151:**Forslag til lov om finansielle rådgivere.**

Af erhvervs- og vækstministeren (Annette Vilhelmsen).

(Fremsættelse 27.02.2013. 1. behandling 14.03.2013. Betænkning 16.05.2013).

Kl. 10:14

Forhandling**Formanden:**

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:15

Afstemning**Formanden:**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-4, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 2. behandling af lovforslag nr. L 128:**Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Ændring af sanktionssystemet for overtrædelser af reglerne om kontrolapparatet og forhøjelse af gebyrer for udstedelse af kørekort m.v.).**

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 30.01.2013. 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 07.05.2013).

Kl. 10:15

Forhandling**Formanden:**

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:15

Afstemning**Formanden:**

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (Dansk Folkeparti), tiltrådt af et mindretal (Venstre, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), der tilsammen udgør et flertal, om, at lovforslaget deles i to lovforslag.

Deling af lovforslaget i to er vedtaget.

Der stemmes herefter om det under A nævnte lovforslag [Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Forhøjelse af gebyrer for udstedelse af kørekort m.v.)]:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (Dansk Folkeparti), tiltrådt af et andet mindretal (Venstre, Enhedslisten, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti), der tilsammen udgør et flertal?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslagene, som det nu er, går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 2. behandling af lovforslag nr. L 133:

Forslag til lov om ændring af straffeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om statens uddannelsesstøtte. (Udvidet mulighed for prøveløsladelse og foddænkeafsoning, SU i skoleperioder under uddannelsen til fængselsbetjent m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 31.01.2013. 1. behandling 07.02.2013. Betænkning 07.05.2013).

Kl. 10:16

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:16

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (Venstre og Dansk Folkeparti) nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 41 (V og DF), imod stemte 67 (S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2 og 3, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 af et mindretal (Venstre og Dansk Folkeparti) nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 41 (V og DF), imod stemte 66 (S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 5 og 6, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 165:

Forslag til lov om Offerfonden.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 19.03.2013. Betænkning 07.05.2013).

Sammen med dette punkt foretages:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. (Udvidelse af ordning om underretning af forurettede og styrkelse af rammerne for behandling af ansøgninger om offererstatning).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 19.03.2013. Betænkning 07.05.2013).

Kl. 10:18

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:18

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (Venstre, Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti) nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 51 (V, DF, LA og KF), imod stemte 57 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Jeg foreslår herefter, at også dette lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 166:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. (Udvidelse af ordning om un-

derretning af forurettede og styrkelse af rammerne for behandling af ansøgninger om offererstatning).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 28.02.2013. 1. behandling 19.03.2013. Betænkning 07.05.2013).

Kl. 10:19

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det ser ikke ud til at være tilfældet, og forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at også dette lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 183:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Tempo 100-busser på motorvej og civile prøvesagkyndige i politiet).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 19.03.2013. Betænkning 07.05.2013).

Kl. 10:19

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig om lovforslaget?

Det er ikke tilfældet.

Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:20

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (EL), tiltrådt af et andet mindretal (V, DF, LA og KF), der tilsammen udgør et flertal, om, at lovforslaget deles i to lovforslag?

Deling af lovforslaget er vedtaget.

Der stemmes herefter om det under A nævnte lovforslag [Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Tempo 100-busser på motorvej)]:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslagene går videre til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 180:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning, lov om naturgasforsyning, straffeloven og retsplejeloven. (Gennemførelse af bestemmelser i forordning om integritet og gennemsigtighed på engrosenergimarkederne (REMIT-forordningen) om beføjelser, sanktioner og offentliggørelse samt udrulning af fjernaflæste elmålere m.v.).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 19.03.2013. Betænkning 08.05.2013).

Kl. 10:21

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen her at udtale sig?

Det er heller ikke tilfældet.

Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:21

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Herefter foreslår jeg, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 203:

Forslag til lov om tilskud til fremme af vedvarende energi i virksomheders produktionsprocesser.

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 03.04.2013. 1. behandling 09.04.2013. Betænkning 16.05.2013).

Kl. 10:21

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet.

Vi går til afstemning.

Kl. 10:22

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at også dette lovforslag går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Kl. 10:23

Det er vedtaget.

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-3, tiltrådt af et flertal i udvalget med undtagelse af Liberal Alliance?

De er vedtaget.

Jeg foreslår herefter, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om ændring af lov om menighedsråd. (Bedre samarbejdsmuligheder, lempelse af udvalgsstrukturen, nye regler om fælles menighedsråd, forenkling af arbejdsgange m.v.).

Af ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen).

(Fremsættelse 13.03.2013. 1. behandling 20.03.2013. Betænkning 08.05.2013).

Kl. 10:22

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet.

Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:22

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1 og 2, tiltrådt af et flertal i udvalget med undtagelse af Enhedslisten?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 195:

Forslag til lov om ændring af lov om udstationering af lønmodtagere m.v. (Flere oplysninger i Registret for Udenlandske Tjenesteydere (RUT) og ændring af fristen for at anmelde ændringer heri, hjemmel til administrative bødeforelæg m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen).

(Fremsættelse 20.03.2013. 1. behandling 04.04.2013. Betænkning 15.05.2013).

Kl. 10:22

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet.

Vi går til afstemning.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 89:

Forslag til folketingsbeslutning om, at udlændinge i Danmark skal arbejde på danske løn- og ansættelsesvilkår.

Af Bent Bøgsted (DF) m.fl.

(Fremsættelse 02.04.2013).

Kl. 10:23

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Beskæftigelsesministeren.

Kl. 10:23

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Lad mig indledningsvis slå fast, at social dumping, hvad ansigt det måtte vise sig ved, og i hvilken afskygning det måtte findes i, er uacceptabelt og i vores øjne ødelæggende for vores samfund.

Social dumping er undergravende for de rettigheder, der er opbygget i Danmark igennem generationer. Det er uretfærdigt over for danske lønmodtagere, der gerne vil passe deres arbejde. Det er uretfærdigt over for danske virksomheder, som gerne vil sørge for, at deres medarbejdere har ordentlige vilkår. Det er undergravende for vores politiske ønske om at have et ordentligt og gennemreguleret dansk arbejdsmarked, og når det er undergravende for vores arbejdsmarked, er det også undergravende for vores velfærdssamfund. Vi får ikke de skatteindtægter ind, vi skal have, og der er borgere, der ikke aflønnes, som de skal. Vi underminerer med andre ord det Danmark, vi gerne vil have. Indsatsen mod social dumping er uhyre vigtig, og den har vel aldrig været stærkere, end den er netop nu.

Vi har fra regeringens side sammen med Enhedslisten gjort det til en hovedprioritet fra starten. Vi har afsat flere midler til et koordineret, ordentligt samarbejde myndighederne imellem. Det betyder, at i dag kan SKAT, politi og Arbejdstilsynet i fællesskab tage ud på de grønne områder, på byggepladser og andre steder, hvor vi har problemer med social dumping. Vi har skærpet indsatsen mod cabotagekørsel, den ulovlige af slagsen. Vi har netop andenbehandlet et lovforslag, hvor vi nu forbedrer kvaliteten i vores RUT-register, og vi har tænkt os at blive ved. For i alt for mange år har dem, der ikke ønsker at overholde spillereglerne, haft for lette vilkår, og i for mange år – synes vi – har der også været en for stærk politisk tendens til at sige, at så må det være fagbevægelsen, der løser problemerne. Det er klart, at arbejdsmarkedets parter kan meget, de gør også meget, men der skal også være politisk vilje til det.

Enhedslisten har sammen med regeringen valgt at tage ansvaret for nogle konkrete forbedringer på området, og det er en indsats, der bygger oven på den grundlæggende præmis, at vi anerkender det europæiske samarbejde, vi er en del af. Når vi er en integreret del af det europæiske samarbejde, gælder der heldigvis – skulle jeg til at sige – også regler for, når arbejdstagere og når virksomheder bevæger sig over grænser. Det indre marked og den frie bevægelighed mener vi er en fordel både for danske lønmodtagere og for danske virksomheder. Når det er en fordel for danske lønmodtagere og danske virksomheder, er det det selvfølgelig også for udenlandske lønmodtagere og udenlandske virksomheder. Men præmissen for, at vores indre marked fungerer efter hensigten, og at det ikke bliver en konkurrence, der går nedad eller på laveste fællesnævner, er selvfølgelig, at vi med de midler, der er til rådighed – nogle gange er der behov for at udvikle nye, og det har vi også gjort – bekæmper den sociale dumping og unfair konkurrence, der er til stede.

Der er selvfølgelig også udfordringer forbundet med EU's regler om den frie bevægelighed. For det første er det klart, at når der er medlemslande i EU, der har et markant lavere lønniveau, end vi har i Danmark, så vil det selvfølgelig for nogle være attraktivt at komme hertil, også med aflønning på dansk jord, der går under det danske lønniveau. For det andet har vi jo tradition for i Danmark i virkeligheden at have en ret svag beskyttelse, hvad angår afskedigelser, fordi vi som en del af hele vores måde at tænke den danske model og dansk flexicurity på, har andre opsigelsesfrister, end man har mange andre steder.

Det her er nogle af de udfordringer, der oprindeligt lagde grundlaget for en østaf tale under den tidligere regering. Østaf talen indebar, at borgere fra nye lande skulle have arbejdstilladelse og arbejde på sædvanlige danske vilkår. Østaf talen kunne på det tidspunkt lade sig gøre, fordi udvidelsestraktaterne gav mulighed for at begrænse EU-traktatens regler om fri bevægelighed i en overgangsperiode. Den overgangsperiode er imidlertid udløbet, og de konkrete forslag, der indgår i B 89 kan derfor ikke lade sig gøre. Vi synes fra regeringens side, at vi i stedet skal sætte ind andre steder.

Vi skal for det første stadig væk arbejde med at styrke RUT-regi-steret, og vi skal fortsætte den tilsyns- og kontrolindsats, der er behov for rundtomkring på danske arbejdspladser for at slå ned på deciderede ulovligheder.

For det andet skal vi jo ikke kun i ord, men også i handling bakke op om den danske model og parternes rolle i at sikre, at der er ordentlige løn- og arbejdsvilkår i Danmark. Det må jo altså også betyde, at vi fra lovgivningsmagtens side ikke sætter spørgsmålstegn ved eksempelvis konfliktretten.

For det tredje synes jeg, der er grund til at tage afstand fra de arbejdsgivere i Danmark, der udnytter det fleksible danske arbejdsmarked til at ansætte arbejdstagere til langt under sædvanlige vilkår.

For det fjerde skal vi jo hele tiden sørge for, at vores danske arbejdsløse bliver kvalificeret og i stand til at tage de job, der nu engang er på det danske arbejdsmarked, og som også vil komme eksempelvis i forlængelse af de meget store anlægsinvesteringer, som vi ruller ud over det danske samfund i løbet af de kommende år.

Så lad mig derfor afslutningsvis sige: Indsatsen mod social dumping, kampen for fortsat at sikre et gennemreguleret, ordentligt dansk arbejdsmarked stopper ikke. Vi har intensiveret indsatsen mod social dumping med en række forskellige metoder og en række forskellige indsatser. Det vil vi fortsætte med at gøre, men vi ønsker hverken at krænke EU-traktaten eller for den sags skyld melde os ud af EU.

Kl. 10:29

Formanden:

Der er et par korte bemærkninger, først fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:29

Finn Sørensen (EL):

Tak til ministeren for en udmærket fremlæggelse, som jeg var enig i hele vejen igennem, bortset fra en lillebitte krølle. Ministeren tog ligesom Enhedslisten til indtægt for – sådan opfattede jeg det – at vi anerkender det europæiske samarbejde. Nu kan jeg se, at ministeren vinker afværgende, så jeg vil bare gerne have ministeren til at bekræfte, at ministeren og Enhedslisten har et grundlæggende forskelligt syn på EU, og at vi jo også gennem de mange udmærkede forhandlinger, vi har haft, er stødt ind i en forskellig tilgang til det, hvor Enhedslisten jo er lidt mere blodtørstige i forhold til at udfordre EU-reglerne, end jeg har oplevet at ministeren er. Så det var bare, så der ikke opstår forvirring i salen eller ude i befolkningen om det. Det, Enhedslisten anerkender, er, at vi er oppe imod en stor overmagt her i Folketinget, som ikke rigtig vil pille ved det der EU, når det kommer til stykket.

Kl. 10:30

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:30

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg kan fuldt ud tilkendegive, at der er forskel på Enhedslistens syn på EU og regeringens syn på EU. Jeg kan samtidig så også slå fast, at det, der forener regeringen og Enhedslisten, hvad angår social dumping, er et ønske om ikke blot at tale om det og ikke blot at henvise til ting, der ikke kan laves om, men at bruge af den fællesmængde og de handlemuligheder, som det europæiske samarbejde giver.

Det er helt rigtigt, at der er uenigheder om EU mellem Enhedslisten og regeringen, men man må samtidig sige, at noget af det, vi har indført i fællesskab, og som har størst virkning, nemlig det koordinerende samarbejde på tværs af både politiet, SKAT og Arbejdstilsynet, faktisk ikke har noget med EU at gøre. Og det kunne en tidligere regering jo også have valgt at indføre. Så man kan sige, at EU sætter nogle begrænsninger, men hvis man vil bekæmpe social dumping, er der også gode muligheder, hvis man tænker sig om, i vores egen nationale politik, og det har vi heldigvis gjort sammen med Enhedslisten.

Kl. 10:31

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:32

Finn Sørensen (EL):

Tak. Så kan jeg bekræfte begge dele af svaret – og tak for det – og så bare nævne, at det er fuldstændig rigtigt, at der er nogle muligheder inden for EU-reglerne, og det er dem, vi forsøger at udnytte i fællesskab. Der har vi så stadig væk lidt til gode, og derfor ser jeg jo med stor forventning frem til afslutningen på den forhandling, der foregår i øjeblikket, mellem regeringen og Kommunernes Landsforening, for der skal vi jo have en opfølgning på den aftale, som vi lavede i finansloven for 2013, og som jo handler om, at vi gerne vil have Kommunernes Landsforening med på en forpligtende aftale, som betyder, at kommunerne bruger arbejdsklausuler, ligesom man gør i staten.

Nu jeg har ministeren i tale, kunne jeg jo spørge, om ministeren har noget godt nyt fra den forhandling.

Kl. 10:32

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:32

Kl. 10:36

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Ja, jeg har, man kan sige, i hvert fald den – en god nyhed er det nok ikke – tilkendegivelse, at der er en stigende kommunal interesse i spørgsmålet om social dumping. Og jeg kan i hvert fald mærke i det parti, jeg selv repræsenterer, nemlig Socialdemokratiet, at vores borgmestercandidater jo i dag ser kampen imod social dumping og dermed også kampen for et ordentligt arbejdsmarked som en helt integreret del af deres kommunale arbejde. Der pågår, som spørgeren helt korrekt siger, lige nu forhandlinger mellem regeringen og KL. Dem vil jeg meget nødig komme ind på, før vi har en aftale.

Jeg vil til gengæld gerne sige, at jeg betragter brugen af arbejdsklausuler som et væsentligt element i kampen mod social dumping, og det er selvfølgelig også derfor, vi sammen med Enhedslisten allerede har valgt at udvide den statslige brug af arbejdsklausuler, sådan at også statslige selskaber nu fremefter skal benytte sig af dem. Så det er et godt redskab.

Kl. 10:33

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 10:33

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Det er jo korrekt, at ministerens regering sammen med den tidligere regering har lavet utrolig mange tiltag, der åbner op for adgangen fra EU. Der var Dansk Folkeparti ikke med, fordi vi var imod den adgang. Det er så det, det er. Der er også lavet mange tiltag, det skal jeg medgive ministeren, imod social dumping, og dem har Dansk Folkeparti så også stemt for, men er det ikke også et problem, når man kigger på de tiltag, der er lavet, at de ikke sætter nogle begrænsninger for adgangen til det danske arbejdsmarked for dem, der ikke er inde under en overenskomst eller er registreret i RUT-registeret? Der er utrolig mange, der kommer til Danmark og arbejder, som ministeren selv sagde, til noget, der er under danske lønninger, bl.a. også på vikarområdet og på de grønne områder. Der kommer mange ind, som arbejder der. Der har vi ikke lavet tiltag.

Det her forslag kunne jo være medvirkende til, at man havde kontrol med tilgangen til det danske arbejdsmarked. Det er jo ikke sådan, at det her forslag siger, at man ikke kan komme til Danmark og arbejde, der skal bare være kontrol med tilgangen. Men hvor ser ministeren at de tiltag, der er lavet, vil hindre, at man kan arbejde i Danmark under danske lønninger?

Kl. 10:35

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:35

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er faktisk interessant, at spørgeren selv henleder opmærksomheden på det danske overenskomsts system, herunder adgang til konfliktretten, for som jeg husker, har Dansk Folkeparti tidligere været interesseret i at begrænse danske lønmodtageres adgang til at konflikte. Jeg bliver bare nødt til at gentage – vi har haft diskussionen før – at begrænser man danske lønmodtageres adgang til at konflikte, så bliver det uligt sværere at lave overenskomster og etablere et fortsat overenskomsts system, som både er til fordel for arbejdsgivere og arbejdstagere.

Så lad mig bare benytte lejligheden til at advare stærkt imod – det har jeg også gjort tidligere – at man begynder at begrænse adgangen til at kunne konflikte, for at have et overenskomsts system i Danmark, hvor der ikke er nogen konfliktret, mener jeg simpelt hen ikke lader sig gøre.

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 10:36

Bent Bøgsted (DF):

Det her forslag har ikke noget med konfliktretten at gøre. Hvis man kigger på det med konfliktretten, er det her med begrænsninger i konfliktretten bare, at vi ønsker, at man skal respektere danske overenskomster, også hos de fagforeninger, der hører under LO. Men lad det nu ligge, det er en afsluttet debat.

Det her forslag går ud på, at man kan kontrollere tilgangen til arbejdsmarkedet, også for dem, der er underbetalt, sådan at de skal søge arbejde hjemme, og at de ikke kan komme her til Danmark og arbejde, før deres eget lønniveau er oppe på et niveau med det danske. Så ville det være nemmere at kontrollere. Men alt det, der er lavet, er – sådan som ministeren siger – for så vidt godt nok, men det sætter jo ikke begrænsninger for dem, der arbejder i underbud. Nu skal vi også på et tidspunkt have vikardirektivet. Det stopper jo heller ikke, at man underbyder på det danske arbejdsmarked. Det er sådan set det, der er problemet. Det kunne det her forslag jo hjælpe på.

Kl. 10:37

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg bliver bare nødt til at sige, at diskussionen om nogle borgerlige partiers ønske om at begrænse konfliktretten i Danmark da ikke er afsluttet, for selv om de borgerlige partier, der har det ønske, ikke har fået flertal for deres beslutningsforslag, så tror jeg da ikke, at man har lagt det i graven. Derfor er det da relevant at diskutere, for man kan jo ikke begge dele. Man kan jo ikke stille sig op i Folketingsalen i dag og ønske at fremme det danske overenskomsts system og så på den anden side – den er så ikke så aktiv i dag, kan jeg forstå, men jeg vil tro, at den stadig er der – ønske at begrænse danske lønmodtageres adgang til at kunne konflikte, for det er jo en illusion at tro, at man kan oppebære, udvikle og fremtidssikre det danske overenskomsts system, hvis man begrænser konfliktretten.

Derfor, undskyld mig, så giver jeg i al respekt ikke meget for beslutningsforslaget her, for jeg ved jo, at der er tanker hos flere borgerlige politikere om at begrænse konfliktretten, og gør man det, så bliver værdien af overenskomsterne jo altså noget mindre. Min påstand vil også være, at det udhuler hele den danske arbejdsmarkedsmodel, og derfor kan tingene ikke adskilles.

Kl. 10:38

Formanden:

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 10:38

Henning Hyllested (EL):

Jamen jeg er da glad for, at det på hr. Finn Sørensens foranledning blev præciseret, at vi har en forskellig tilgang og opfattelse af, hvad der egentlig er problemet her, eller hvor stort et problem EU er. For der skal ikke herske nogen tvivl om, at vi i Enhedslisten i høj grad anser EU for i virkeligheden at være problemet. Det ser man jo ikke mindst på det område, jeg selv arbejder meget med, nemlig cabotagekørslen, hvor det jo i høj grad er de forordninger og direktiver på området, som EU har skabt, som gør det her muligt.

Altså, jeg synes, det er fint, at vi arbejder en vis legemsdel ud af bukserne for at kontrollere for snyd og bedrag, for det forekommer, men der er jo en række direktiver og forordninger på de forskellige områder til regulering af den såkaldte fri bevægelighed osv., som gør, at vi har det her problem. Det er mig derfor stadig en gåde, hvordan regeringen og det store flertal i det her Folketing ikke kan få ind i deres hoveder, at det jo så i virkeligheden er det, man må lave

om på. Jeg fornemmer ikke nogen vilje til ligesom at prøve at gå ind og lave om på forordninger og direktiver, som skaber det her problem.

Kl. 10:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:39

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er jeg selvfølgelig ikke enig i. Jeg er ikke enig i, at regeringen ikke via de kanaler, vi har i det europæiske samarbejde, søger at få tingene i en retning, der både set med – for vores vedkommende – centrum-venstre-briller og med danske briller er ønskelig. Det er selvfølgelig ikke rigtigt. Altså, vi sidder lige nu og diskuterer bedre håndhævelse af udstationeringsdirektivet, og der har vi selvfølgelig en meget, meget klar interesse i, at det defineres og håndhæves i den retning, som er nødvendig, nemlig at reglerne skal overholdes.

Det er helt korrekt forstået, at jeg er stærk tilhænger af det europæiske samarbejde; jeg var engang i lighed med hr. Henning Hyllested imod, men jeg gik så allerede bort fra det synspunkt, da jeg var 15-16 år – det kan nås endnu for andre – fordi jeg selvfølgelig synes, at styrken i at have et integreret samarbejde klart overstiger de ulemper, der er. Jeg tør knap tænke tanken til ende, hvis Danmark skulle vælge at forlade det europæiske samarbejde. Det ville være et ualmindelig stort problem, ikke blot for danske lønmodtagere og virksomheder, men for Danmark som helhed.

Men det siger sig selv, at inden for rammerne af det europæiske samarbejde, vi er en del af, skal vi selvfølgelig søge at ændre tingene i den retning, vi synes er den rigtige, og der vil beskyttelse af lønmodtagerrettigheder altid stå højt på vores dagsorden.

Kl. 10:40

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 10:40

Henning Hyllested (EL):

Det vil jeg også gerne tro på at man selvfølgelig gør. Jeg synes så bare ikke, at man er lykkedes ret godt med det, i og med at vi på arbejdsmarkedsområdet står med en række forordninger og direktiver, som gør, at der bliver skabt det her arbejdsmarked, hvor folk kan arbejde til langt under overenskomstsmæssige vilkår.

Det hænger jo også sammen med, at grundpræmissen i det europæiske samarbejde, som ministeren hylder så meget – for mit vedkommende må jeg så sige, at det er ved at være sidste udkald – er liberalisering, liberalisering, liberalisering. Og det er også derfor, at man ser, at konfliktretten – ministeren har selv nævnt konfliktretten – via domme ved EU-domstolen bliver begrænset og beskåret, så den danske fagbevægelse, den svenske fagbevægelse osv. ikke kan tage det våben, som er det ultimative til at sikre de her ordentlige arbejdsvilkår, i brug.

Kl. 10:41

Formanden:

Ministeren.

Kl. 10:41

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Det er jo et spørgsmål om, hvorvidt spørgeren har ret i den påstand. Der er ingen tvivl om, at reglerne om fri bevægelighed grundlæggende går i den retning, at man skal kunne bevæge sig så frit som muligt, hvad enten man er lønmodtager eller virksomhed. Men hvis jeg samlet set kigger på den del af dansk lovgivning, der relaterer sig til EU, så synes jeg sådan set, at billedet er ret nuanceret.

Altså, i den her samling behandler vi et vikardirektiv, som har til formål at fremme vikarers rettigheder på det europæiske arbejdsmarked. Hvad angår ligestillingsområdet, eksempelvis med hensyn til barsel og barselsrettigheder, så er det jo klart EU, der har fungeret som et lokomotiv. Det gælder ikke så meget i Danmark, men det er mest, fordi vi er foran, men hvis man kigger på det samlede Europa, kan man se, at EU jo altså klart er gået i den retning at fremme eksempelvis kvinders rettigheder og dermed altså også fremme børns rettigheder i forhold til arbejdsmarkedet.

Så jeg synes, at når man kigger på det samlede arbejdsmarked, og også ser på andre regler vedrørende arbejdsmiljø og beskyttelse, kan man se, at billedet er mere nuanceret end det, spørgeren lægger op til.

Kl. 10:43

Formanden:

Tak til beskæftigelsesministeren. Hr. Hans Andersen som Venstres ordfører.

Kl. 10:43

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Forslagsstillerne ønsker med dette beslutningsforslag at sikre, at udlændinge i Danmark skal arbejde på almindelige danske løn- og ansættelsesvilkår, og at regeringen skal pålægges at arbejde for, at østeuropæere ikke kan tage arbejde i Danmark, før lønforskellen mellem Danmark og Østeuropa er mindsket.

Derudover ønsker forslagsstillerne, at regeringen skal arbejde for, at man skal søge arbejde i Danmark fra sit hjemland. Borgeren skal kunne fremlægge en ansættelseskontrakt, hvoraf det fremgår, at ansættelsen sker på almindelige danske løn- og arbejdsvilkår, således at man ikke kan arbejde i Danmark, førend dette er på plads.

Jeg vil gerne indlede med at sige, at i Venstre mener vi, at det er utrolig vigtigt, at alle, der arbejder i Danmark, sådan set overholder de principper, vi har, om det. Vi er sådan set modstandere af social dumping, som vel må være baggrunden for, at Dansk Folkeparti fremsætter det her forslag.

Det var også derfor, Venstre var med til at lave RUT-registeret, som vi jo også lige i øjeblikket er med til – hvad kan man sige? – at justere og modernisere. Så det er sådan set den retning, vi synes det skal gå i. Altså, vi synes, at det er uacceptabelt, at der finder social dumping sted. Vi synes ikke, at det er fair over for de arbejdsgivere, der ønsker at være til stede på det danske arbejdsmarked, og som ønsker at drive en helt almindelig, ordentlig virksomhed.

Men problemet findes måske mere i det her med, at danskere i højere grad skal kunne se en økonomisk fordel i at tage job. Der er jo omkring 14.000 danskere, der går på arbejde i dag, for hvem det ikke økonomisk kan betale sig. Ud over det er der 57.000 danskere, som er på overførselsindkomst, og hvor gevinsten ved at skifte den ud med et job er overordentlig lille; det økonomiske incitament til at tage et arbejde er forsvindende lille eller nærmest ikke til stede.

Problemet er jo blevet større med fjernelsen af kontanthjælpsloftet, som regeringen har taget initiativ til. Så det er sådan set et problem, som vi synes man skulle gøre noget ved. Vi har set små takter i den retning med den seneste aftale om kontanthjælpsreformen, men det kan jo stadig væk ikke betale sig at arbejde som kontanthjælpsmodtagere, hvis man er over 30 år, altså, man mangler simpelt hen en økonomisk tilskyndelse til at tage et arbejde.

Vi vil gerne stå fast ved arbejdskraftens frie bevægelighed mellem de europæiske lande. Det skal kunne lade sig gøre at arbejde på tværs af landegrænser.

Problemet med ledigheden i Danmark løser vi ikke med det her beslutningsforslag, som Dansk Folkeparti har fremsat, det løser vi ved, at der bliver skabt nye arbejdspladser i Danmark, og ved, at vi får sat nogle bedre rammevilkår for danske virksomheder. Vi skal

sådan set arbejde for, at virksomhederne i Danmark kan konkurrere med virksomheder i Sverige, Norge, Tyskland osv.

På den baggrund kan vi ikke tilslutte os beslutningsforslaget.

Kl. 10:47

Formanden:

Det er tre, der har bedt om korte bemærkninger. Hr. Finn Sørensen først.

Kl. 10:47

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg vil bare spørge ordføreren om en ting. Venstre og Dansk Folkeparti har jo tidligere fremsat et fælles beslutningsforslag, der handler om en begrænsning af konfliktretten. Det er jo sådan, at hvis en virksomhed i forvejen har tegnet en overenskomst, en hvilken som helst overenskomst, vil LO, fagbevægelsen eller andre fagforeninger for den sags skyld, have adgang til at konflikte den pågældende virksomhed for at få en LO-overenskomst. Mit spørgsmål er: Har Venstre erkendt, at det er en fejl, at man har fremsat det forslag, vil man opretholde det, vil man genfremsætte det på den her side af et folketingsvalg, vil man genfremsætte det efter et folketingsvalg, hvor Venstre og Dansk Folkeparti eventuelt – de højere magter, som jeg nok skal lade være med at påkalde, forbyde det – vil få flertal for sådan et forslag? Altså, fastholder man det forslag, og vil man fremsætte det enten på den her side af et valg eller efter?

Kl. 10:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:48

Hans Andersen (V):

I Venstre synes vi sådan set, at vi har en rigtig god model – nogen kalder den den danske model. Det er jo ikke her, man skal have billeder af danske strande, men det her er arbejdsmarkedsmodellen, som sådan set i mange år har sikret gode arbejdsvilkår for både arbejdsgiver og arbejdstager. Den situation, der opstod i sommer omkring Vejlegården, er en situation, hvor jeg bl.a. synes at 3F sådan set griber tingene forkert an. 3F skulle i højere grad være optaget af at få indgået overenskomster på de virksomheder, som ikke har nogen overenskomst, i stedet for at bekæmpe virksomheder, der har indgået en overenskomst, godt nok ikke med 3F, men med en anden faglig organisation. Så det problem har vi da. Jeg synes sådan set bare, at fagbevægelsen her bruger deres kræfter på noget forkert.

Kl. 10:49

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 10:49

Finn Sørensen (EL):

Det var da et ikkesvar, så det ville noget. Jeg stillede da et meget konkret spørgsmål: Fastholder Venstre deres støtte til det beslutningsforslag, man har fremsat sammen med Dansk Folkeparti, og som betyder en begrænsning af konfliktretten på den måde, som jeg beskrev før? Fastholder man det, eller gør man ikke? Vil man fremsætte forslaget på den her side af et folketingsvalg, eller vil man fremsætte det efter et folketingsvalg, hvor der eventuelt kunne tegne sig en mulighed for et flertal? Det er da ikke så svært at svare ja eller nej på det spørgsmål, så jeg ser meget frem til, at ordføreren forholder sig til det helt konkrete spørgsmål. Ellers vil jeg bare sige, at jeg jo ikke har mulighed for i hvert fald i denne omgang at komme igen.

Jeg må bare sige, at hvis ikke jeg får et klart svar, kan det kun betyde en ting, nemlig at Venstre lurer som en lille gedde ude i sivene, sådan at man ved først givne lejlighed, hvor der skulle tegne sig

en mulighed for at få et flertal for sådan et forslag, vil gøre det og på den måde foretage et ganske groft indgreb i den danske overenskomstmodel.

Kl. 10:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:50

Hans Andersen (V):

Vi fremsætter ikke noget beslutningsforslag i den her folketingssamling, der går på den problemstilling, som ordføreren påpeger.

Kl. 10:50

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 10:50

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Nu var ordføreren jo selv inde på det såkaldte RUT-register, hvor udenlandske tjenesteudbydere skal registrere sig, og jeg kunne forstå på hr. Hans Andersen, at det var med til at sikre ordentlige arbejdsforhold. Men er det ikke korrekt, at når man er meldt ind i RUT-registeret, kan man faktisk arbejde på polsk overenskomst. Det er det, det går på. Virksomheder, der kommer udefra, skal registreres i RUT-registeret, men de kan arbejde på de vilkår, de har i deres hjemland, altså f.eks. på polsk overenskomst. Det er det, RUT-registeret går på. Så kan man se, at virksomhederne arbejder, og så er der lagt op til, at fagforeningen jo kan prøve på at se, om de kan få en overenskomst.

Kl. 10:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:51

Hans Andersen (V):

Det har ordføreren sådan set fuldstændig ret i, men det er jo hele grundtanken bag den danske model. Det er jo også derfor, at vi faktisk har stillet ændringsforslag til det lovforslag, der nu ligger. Det sikrer sådan set arbejdstagerne, fagbevægelsen bedre vilkår for at påpege, at her skal der indgås en overenskomst. Der bliver nu også oplysninger om, hvor mange medarbejdere der arbejder det pågældende sted.

Så der er jo rig mulighed for, at 3F eller andre sådan set kan bruge de værktøjer, der er, for at sikre ordentlige arbejdsvilkår.

Kl. 10:52

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 10:52

Bent Bøgsted (DF):

Jamen så vidt jeg husker de sidste tal, vi fik fra RUT-registeret, var det vist sådan cirka noget med 47.000, der arbejdede på en udenlandsk overenskomst. De var registreret i RUT-registeret, men arbejdede på en anden overenskomst end dansk. Det er til at finde, at det ikke har hjulpet så meget – det er bare noget kontrol med, at de arbejder.

Det er jo det, som det her beslutningsforslag skulle gøre, nemlig bremse tilgangen til arbejdsmarkedet i Danmark af arbejdskraft til en rimelig løn. Men det kan jeg forstå at ordføreren ikke er enig i, altså at det kan være med til at bremse tilgangen. Vi har jo mange danske, der arbejder i Norge f.eks. De søger jo arbejde hjemmefra, inden de kommer derop; de har en ansættelseskontrakt.

Ville det være så slemt, hvis nu en polak eller en ungare skulle have en ansættelseskontrakt, inden vedkommende kom til Danmark for at arbejde?

Kl. 10:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:53

Hans Andersen (V):

Jeg synes, vi skal være meget varsomme med at gå op imod de helt grundlæggende principper om arbejdskraftens fri bevægelighed. Jeg er klar over, at Dansk Folkeparti og Venstre ikke har samme holdning til EU og vores fællesskab omkring det, men jeg vil gerne stå fast på, at jeg sådan set synes, at arbejdskraftens frie bevægelighed alt i alt hjælper Danmark til en bedre situation. Vi er et meget lille land, vi har sådan set gavn af arbejdskraftens frie bevægelighed og markedets frie rammer. Det er vi optaget af i Venstre, og det ønsker vi ikke at lægge begrænsninger ned over.

For så vidt angår det med social dumping, vil vi gerne sætte os imod og bekæmpe det, men det må ikke hæmme arbejdskraftens frie bevægelighed.

Kl. 10:54

Formanden:

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 10:54

Eigil Andersen (SF):

Tak. Jeg vil sige, at jeg mener, at der er en del af Venstres ordførers indlæg, som klinger uendelig hult. Det er trods alt Danmarks største parti, som vi her taler med, så derfor er der jo måske også blandt vælgerne nogen interesse for at få eksempler på, at Venstre siger et og gør noget andet. Ordføreren siger, at det efter Venstres opfattelse er uacceptabelt med social dumping. Det er jo et fint synspunkt. Men hvorfor i alverden har man dog så fra Venstres side stemt imod den ekstra bevilling på 65 mio. kr. til politiet, SKAT og Arbejdstilsynet over 2 år, hvor sigtet er, at den netop har skullet medvirke til og også medvirker til, at der er stærkt øget kontrol imod social dumping?

Kl. 10:55

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:55

Hans Andersen (V):

Baggrunden er, at vi ikke er en del af den finanslovsaftale, som regeringen har indgået med Enhedslisten, og hvor det indgår som et element. Vi har sådan set ikke ønsket at være med til gennem øgede skatter og afgifter at finansiere tiltag. Hvis regeringen var kommet og havde sagt: Skal vi lave en aftale, hvor vi kan finansiere det? – det kunne være at finansiere det via de midler, som der er på beskæftigelsesområdet, og som der jo er rigeligt af, siden man her i sidste weekend kunne finde milliarder på det område – så ville vi da gerne have haft en drøftelse. Men præmissen var jo ikke sådan. Præmissen var, at det var en aftale, regeringen ønskede at lave med Enhedslisten.

Kl. 10:56

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 10:56

Eigil Andersen (SF):

Jeg er ikke i tvivl om, og jeg vil også sige, at de fleste danskere ikke vil være i tvivl om, at når man sætter ind mod social dumping i form

af øget kontrol bl.a. fra SKATs og politiets side, så ender det med, at selv om det har kostet en udgift over 2 år på 65 mio. kr., er der over-skud i kassen. For der bliver afsløret hundredvis af ulovligheder. Jeg kan betro Venstres ordfører, at når der ruller en kortage af biler ind på en byggeplads, hvor bil nummer et er politiet, bil nummer to er SKAT, og bil nummer tre er Arbejdstilsynet, så vækker det dyb respekt, og der er nogle, der bliver temmelig bange, fordi de er klar over, at de fusker og bedrager med tingene. Derfor må jeg sige, at jeg står tilbage med stor undren over, at man kan sige, at man er imod social dumping, men at man så simpelt hen har stemt imod de ting, som er blevet gjort for at forøge kontrollen mod social dumping.

Kl. 10:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 10:57

Hans Andersen (V):

Men i Venstre har vi sådan set det princip, at vi også skal kunne stå bag finansieringen, og når finansieringen er stigende skatter og afgifter, så står vi af. Hvis præmissen havde været en anden, ville vi da gerne diskutere det her tiltag, for ordføreren har jo ret i, at bedre it-systemer godt kan føre til, at bekæmpelsen af social dumping bliver bedre. Det vil jeg slet ikke afvise. Det er jo sådan set fint nok. Vi var bare ikke enige i finansieringen af det her tiltag, og derfor stemte vi imod.

Kl. 10:57

Formanden:

Tak til Venstres ordfører. Fru Ane Halsboe-Jørgensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 10:57

(Ordfører)

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak for det. Vi har store udfordringer med social dumping, som presser vores arbejdsmarked i rigtig mange brancher, og derfor er det her en rigtig vigtig diskussion. Hvordan skal vores virksomheder kunne konkurrere med nogle, der snyder i skat, underbetaler deres medarbejdere og ser gennem fingre med arbejdsmiljøloven?

Vi er i fuld gang med se på, hvordan vi med vores politik kan sikre, at rengøringsassistenten ikke får en sulteløn langt under overenskomsten, at tømreren ikke risikerer at komme til skade på grund af farligt arbejdsmiljø, og at chaufføren ikke mister sit arbejde til en udenlandsk kollega – alt sammen eksempler, der i den seneste tid har været fremme.

Jeg var for nylig i praktik i en nordjysk tømrervirksomhed, og ud over at det gjorde det tydeligt, at mine håndværksmæssige evner har visse mangler, var det også et rigtig tydeligt eksempel på, hvad konsekvensen af social dumping på vores arbejdsmarked kan være. For det er helt almindelige lovlydige firmaer, som det tømrerfirma, jeg besøgte, der bliver presset i en unfair konkurrence. De betaler deres skat, og de giver deres ansatte den aftalte løn, overtidsbetaling og ferie – alt det, som vores danske overenskomster bestemmer. Så de kan ikke konkurrere, fordi de andre snyder på vægten. Danske lønmodtagere mister deres job, og samtidig betyder social dumping, at vi har mennesker gående på vores arbejdsmarked, som underbetales og har rigtig dårlige rettigheder.

Derfor er det ualmindelig vigtigt med politisk handling, og vi er i fuld gang, som ministeren også allerede så fint har redegjort for. Det gælder både Arbejdstilsynet, SKAT og politiet. Det gælder f.eks. det, at private, der hyrer udenlandsk rengøring uden de lovpligtige papirer, skal straffes med bøde. Vi skal turde stille krav i vores of-

fentlige udbud, så man er sikker på at få en dansk løn, når man arbejder for vores fælles skattekroner.

Vi skal finde nye løsninger på transportområdet, der kan bekæmpe ulovlig piratkørsel, der koster danske arbejdspladser, og vi skal styrke det register, som udlændinge skal lade sig registrere i for at arbejde i Danmark. Vi skal kort sagt tage det her rigtig seriøst, og det gør vi.

Jeg er glad for det, hvis Dansk Folkeparti har fået øjnene op for det her problem, for det er jo faktisk ikke nyt. Det var i høj grad aktuelt også før det seneste folketingsvalg, og derfor havde det på mange måder givet god mening, hvis Dansk Folkeparti havde fremsat det her beslutningsforslag under den tidligere regering, da man var parlamentarisk grundlag og med partiets egne ord sad med de afgørende stemmer og stor magt. Det valgte man ikke at gøre. Faktisk fremsatte man ikke et eneste beslutningsforslag, mens hr. Lars Løkke Rasmussen var statsminister.

Til gengæld har man efter valget sendt meget forvirrende signaler: På den ene side fremsætter man forslag som det, vi behandler her, og som på overfladen lyder fint, men som egentlig ikke har nogen gang på jord, og på den ene side fremsætter man sammen med andre politikere fra højrefløjen beslutningsforslag nr. B 92, som i praxis vil betyde, at konfliktretten begrænses, og som vil gøre det ulovligt eksempelvis at bekæmpe en polsk overenskomst på det danske arbejdsmarked. Det er da virkelig forvirrende signaler.

Socialdemokraterne kan ikke støtte det her forslag. Det er ikke den rigtige vej at gå. Til gengæld vil jeg gerne bruge anledningen til at kvittere for, at både ministeren, de andre regeringspartier og Enhedslisten med stor politisk vilje løbende handler over for det her problem og på 1 ½ år har gjort mere, end der politisk blev gjort i de foregående 10 år med en borgerlig regering.

Kl. 11:01

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:01

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg kunne godt tænke mig at få at vide, hvor mange danske arbejdspladser det sådan samlet set koster, at der kommer østarbejdere til Danmark.

Kl. 11:01

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:01

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Det har jeg ikke konkrete tal på.

Kl. 11:01

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:01

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen koster det så arbejdspladser? Koster det danske arbejdspladser sådan samlet set, at der kommer østarbejdere til Danmark? Jeg har et svar fra finansministeren, der siger, at det, at der kommer østarbejdere til Danmark, samlet set betyder, at der bliver flere danske arbejdspladser.

Det er bare, fordi jeg fornemmede og forstod på ordføreren, at det, at der kommer østarbejdere til Danmark, betyder, at det koster danske arbejdspladser. Og så bliver jeg forvirret, når jeg har et svar fra ordførerens partifælle, finansministeren, hvori der står, at det, at

der kommer østarbejdere til Danmark, samlet set betyder, at der bliver skabt flere danske arbejdspladser.

Kl. 11:02

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:02

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Men det kommer jo så meget an på, hvad ordføreren mener med danske arbejdspladser. Altså, det, jeg pointerer er et problem, er for det første, at vi har lovlydige danske virksomheder, der ikke kan konkurrere, fordi der er andre, der snyder på vægten; for det andet, at vi har danske medarbejdere og lønmodtagere, der mister deres arbejde, fordi der er nogle, der ikke vil betale det, det koster, og kan få østeuropæere til at gå til en meget, meget lav løn, og de ender derfor på vores arbejdsmarked uden at have de basale rettigheder; og for det tredje, at vi har de her folk, der dybest set burde have vores alle sammens sympati og i virkeligheden også burde have vores alle sammens støtte i forhold til at få et ordentligt liv, på det danske arbejdsmarked. Det er det samlede problem, og det synes jeg da er det centrale, også når vi diskuterer det her.

Kl. 11:03

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Hr. Rasmus Helveg Petersen som radikal ordfører.

Kl. 11:03

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

I Radikale Venstre mener vi i lighed med den tidligere taler, at alle, der arbejder i Danmark, skal gøre det på danske løn- og ansættelsesvilkår. Men når der i beslutningsforslaget står, at man ikke skal kunne tage arbejde i Danmark, før der er en mindre lønforskel imellem Østeuropa og Danmark, er vi selvfølgelig lodret imod det.

Vi er forpligtet på den frie bevægelighed på arbejdsmarkedet, og den er også i vores interesse, både fordi det gavner Østeuropa, og fordi det gavner os selv.

Vi er meget indstillet på at opretholde den forstærkede indsats mod social dumping, som regeringen er i gang med. På den anden side har vi bestemt tænkt os at stemme imod det her forslag, fordi vi sætter den frie bevægelighed så højt. Tak.

Kl. 11:04

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Eigil Andersen som SF's ordfører.

Kl. 11:04

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Social dumping er og bliver et uvæsen. Det er uacceptabelt, at østeuropæiske arbejdere udnyttes gennem grov underbetaling med lønninger på f.eks. 50 kr. i timen, og der bliver ofte hverken betalt skat eller moms, og i masser af tilfælde blæser man højt og flot på alle arbejdsmiljøregler. Det er bestemt med til at gøre eksempelvis en del danske bygningsarbejdere arbejdsløse. Vi er enige i det, som også den foregående ordfører sagde, nemlig at udenlandske arbejdere er velkomne, men de skal naturligvis aflønnes og arbejde efter danske regler. Ellers skrider det hele.

Nu er det så Dansk Folkeparti, der har fremsat et forslag i dag, og det er jo karakteristisk, sådan som den socialdemokratiske ordfører, fru Ane Halsboe-Jørgensen, også var inde på, at Dansk Folkeparti i den periode, hvor man havde stor indflydelse, kæmpe indflydelse, i dansk politik, nemlig mens man var støtteparti for en borgerlig rege-

ring i 10 år, ikke fremsatte den slags forslag. Det betyder, at i alle de 10 år, hvor man havde mulighed for at påvirke magten for alvor, udnyttede man den ikke, og det er jo i sig selv med til at afsløre, synes vi i SF, at der er tale om en høj grad af dobbeltmoral fra Dansk Folkepartis side.

Med hensyn til hvad den nuværende regering har gjort, er der allerede herfra blevet nævnt en hel del eksempler. Den bevilling på 65 mio. kr. til politiet, SKAT og Arbejdstilsynet over 2 år, som jeg også nævnte tidligere, har bl.a. betydet, at der er blevet gennemført langt flere razziaer, som har afsløret ulovligheder på forskellige led og kanter med hensyn til at snyde de offentlige kasser og blæse på arbejdsmiljøreglerne. Det har været en utrolig god indsats.

Der er bedre koordination mellem myndighederne på det her område under den nuværende regering. Der er oprettet en hotline på Arbejdstilsynets hjemmeside, som er en rigtig god funktion. Der er fagforeninger, der udleverer et lille kort, som medlemmerne kan gå med i lommen, og hvor man kan se, hvilket nummer man skal ringe til, når man støder på noget, som man tror måske kunne være social dumping. Der er bedre skiltning ved byggepladser.

SKAT har fået adgang til også private parcelhuse, hvis de har en mistanke om, at der foregår noget mistænkeligt i forhold til de ting, som SKAT arbejder med. Det er noget, som gør uendelig ondt på en hel del mennesker i Nordsjælland, som har nogle høje indtægter, og det gør også ondt på de borgerlige, men hvis man vil værne om det danske samfund som et velfærdssamfund, hvor reglerne skal følges, herunder at der skal betales skat, og at der ikke skal arbejdes sort, så er det jo klart, at det er en nødvendighed, at man også har mulighed for at undersøge forholdene på en privat grund.

Den her regering har også gennemført, at hvis man ikke er tilmeldt det såkaldte RUT-register, kan man nu få en straksbøde svarende til en parkeringsbøde, og der er en hel stribe andre ting. Bl.a. er der en øget brug af arbejdsklausuler, altså sådan at man sikrer, at arbejderne ved f.eks. offentlige arbejder er aflønnet efter danske forhold og arbejder på danske arbejdsvilkår. Så den her regering har gjort uendelig meget på det område, men der er selvfølgelig behov for at gøre endnu mere.

Dansk Folkepartis forslag vil jo i praksis, sådan som det er udformet, indebære et stop for udenlandsk arbejdskraft, fordi man siger, at der ikke må komme udlændinge til Danmark, så længe der er den afstand, der er nu, mellem østeuropæiske lønninger og danske lønninger. Det er, som det også er blevet beskrevet her fra talerstolen, i strid med EU's traktat, og derfor er det jo et urealistisk krav. Altså, det ville være ulovligt for Danmark at gennemføre det her forslag. Man kunne selvfølgelig teoretisk set så tænke på, om man ville lave en traktatændring osv. Det ville være et projekt, der ville tage utrolig mange år, og jeg mener heller ikke, at det er den rigtige vej at gå. Der er ingen tvivl om, at Danmark har stor gavn af, at der er en fri bevægelighed. Vi har f.eks. håndværkere, som nyder stor gavn af, at de kan arbejde i Tyskland og andre lande, og det har vi en god tradition for, som der bestemt ikke skal sættes grænser for. For det er jo så det, vi kunne blive mødt med, hvis det var sådan, at vi begyndte at gøre forsøg på at indføre sådan nogle regler.

Så konkluderende vil jeg sige, at SF varmt støtter, at der bliver gjort flere ting for at bekæmpe social dumping, og det skal der formodentlig også være en forhandling om til efteråret i forbindelse med finanslovsforhandlingerne. Men vi kan ikke støtte det forslag, som Dansk Folkeparti her præsenterer.

Kl. 11:09

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen har en kort bemærkning.

Kl. 11:09

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg tror, at man som tilhører til den her debat får det indtryk, at det er et kæmpeproblem i Danmark, og at der er i tusindvis af østarbejdere, der arbejder til lønninger under de danske mindstelønninger. Måske kan ordføreren klargøre for eventuelle tilhørere, hvor stor en andel af de østarbejdere, der er i Danmark, som arbejder til lønninger under de danske mindstelønninger. Det er bare, så vi kan få lidt perspektiv på det.

Kl. 11:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:10

Eigil Andersen (SF):

Der er to former for virkelighed, vil jeg sige. Der er nogle mennesker – og jeg tror, at der også omfatter hr. Joachim B. Olsen – som udelukkende hæfter sig ved de ting, der kan opgøres i en statistik. Så er der en anden måde at forholde sig til virkeligheden på, der handler om, hvad der sker ude i samfundet, hvad der sker på arbejdspladserne, og hvad man får at vide, når man taler med den danske befolkning. Og der er ingen tvivl om, at det her er et kæmpeproblem. Det er det simpelt hen. Og det kan man finde ud af, hvis man taler med de mennesker, der bliver berørt af det.

Jeg ved ikke, om der findes tal på det, som Liberal Alliances ordfører spørger om. Jeg vil være ærlig og sige, at hvis de findes, kender jeg dem ikke, men så vil jeg da gerne oplyses om dem. Men uanset det holder jeg fuldstændig fast på, at der her er tale om et stort samfundsmæssigt problem, som det er vigtigt at samfundet gør noget for at bekæmpe.

Kl. 11:11

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:11

Joachim B. Olsen (LA):

Mener ordføreren sådan generelt, at det er seriøst at stå og tale om, at noget af et stort problem, hvis man ikke er bekendt med de tal, som kan belyse omfanget af problemet? Er det seriøst?

Ifølge Danmarks Statistik og Arbejdsmarkedsstyrelsen er det omkring 1 pct. af de arbejdstimer, som østarbejdere lægger i Danmark, der er til lønninger under mindstelønnen. Er der så tale om et stort problem, hvis 99 pct. af de timer, der bliver lagt af østarbejdere i Danmark, er til lønninger og på overenskomstsmæssige forhold, som den danske fagbevægelse har sagt god for?

Kl. 11:11

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:11

Eigil Andersen (SF):

Så skal man jo ind og beskæftige sig med, hvordan den statistik er kommet til veje, og hvilke arbejdsmetoder man har brugt. Vi skal også være opmærksomme på en ting, som har et helt andet perspektiv, og det er, at inden for det her med social dumping er der en del af det, der foregår, ved at man har et officielt system, hvor papirerne er i orden, men hvor man i virkeligheden gør det på en helt anden måde.

Jeg kan nævne, at der har været en sag på Aarhus Havn – for at tale meget konkret – som går ud på, at der er bygningsarbejdere, som altid arbejder 37 timer om ugen, men det er der ingen bygningsarbejdere der gør, for hvis man er i gang med at støbe et eller andet, vil

der altid være en eller anden form for overarbejde. Og det, der er tilfældet det pågældende sted, er, at papirerne er i orden med hensyn til, at de arbejder 37 timer om ugen og får overenskomstmæssig løn, men realiteterne er, at de arbejder 55 timer om ugen. Det er en viden, jeg har fra fagforeningen 3F, Rymarken, i Aarhus.

På den måde er der både et officielt og et uofficielt system. Og det, hr. Joachim B. Olsen omtaler, er jo så åbenbart noget, der er en del af det officielle system.

Kl. 11:13

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Finn Sørensen som Enhedslistens ordfører.

Kl. 11:13

(Ordfører)

Finn Sørensen (EL):

Tak til Dansk Folkeparti for at fremsætte forslaget, så vi endnu en gang her i salen kan få en debat om det her vigtige spørgsmål, som alle måske bortset fra en enkelt erkender er et alvorligt problem for det danske samfund og for de danske arbejdere, som bliver presset på deres løn- og arbejdsvilkår, og for de udenlandske arbejdere, der jo i meget stor udstrækning bliver misbrugt i visse arbejdsgivers kamp for at få trykket lønningerne her i landet.

Det er jo glædeligt, at flere og flere gerne vil deltage i kampen mod den her sociale dumping, der startede samtidig med udvidelsen af EU med de østeuropæiske lande med en ret begrænset skare af fagforeninger, der mente, at der skulle sejles op imod det her. Det har udviklet sig til, at vi nu er i en situation, hvor vi har en regering, der har det som en klar målsætning at bekæmpe det, og hvor vi har et klart flertal i Folketinget bestående af regeringen og Enhedslisten, som hele tiden kommer med nye initiativer på det her område.

Dansk Folkepartis forslag er stillet med en ganske god hensigt om, at udlændinge her i landet skal arbejde på sædvanlige løn- og arbejdsvilkår, hvorved vi jo alle sammen, os her i salen, forstår overenskomstmæssige vilkår eller vilkår svarende dertil, vel vidende at ikke hele arbejdsmarkedet er overenskomstdækket. Det er den ene halvdel af forslaget, om man så må sige, og den del er vi jo vældig positive over for.

Den anden halvdel er vi lodret imod. Den går nemlig ud på, at udenlandske arbejdere ikke kan tage arbejde i Danmark, før der er blevet mindre lønforskel mellem Østeuropa og Danmark. For det første er det jo et groft indgreb i arbejdernes mulighed for at bevæge sig frit og søge arbejde i verden, hvor de vil. Jeg tror, at mange danske håndværkere ville betakke sig for at møde lignende begrænsninger i andre lande i verden. Så er det jo en begrænsning, der vil vare i rigtig lang tid, fordi det jo har meget lange udsigter med at få udjævnet de lønforskelle.

For det andet svæver det jo frit i luften, hvordan Dansk Folkeparti har tænkt sig at gennemføre det. Det er simpelt hen ikke muligt, så længe vi er medlem af EU. Jeg har nu ikke hørt Dansk Folkeparti gøre sig til bannerefører for, at vi skal melde os ud af den forening.

Der står også andre forkerte ting i forslaget, såsom at de østeuropæiske arbejdere ikke i samme grad som danske er ramt af finanskrisen. Jeg ved ikke, hvor Dansk Folkeparti har deres orienteringskraft henne. Der er jo en langt større arbejdsløshed i de østeuropæiske lande, en langt større armod. Det er jo derfor, de kommer hertil for at søge arbejde.

Det er også forkert, når forslagsstillerne roser danske arbejdsgivere for at foretrække udenlandske arbejdere, der er parate til at arbejde for den laveste løn efter overenskomsten. Mon ikke den melding kommer bag på ret mange af Dansk Folkepartis vælgere?

Men bortset fra det er der jo ikke rigtig nogen konkrete løsninger i forslaget. Jeg har jo længe savnet Dansk Folkepartis aktive støtte til nogle af de meget vigtige forslag, som Enhedslisten har fremsat, og som vi indtil nu kun delvis i hvert fald har fået flertal for i Folketin-

get. Det gælder for et af dem. Det er forslag, der rigtig vil batte noget i kampen mod social dumping.

Det ene er kravet om, at arbejdsklausuler udstrækkes, så de gælder alle offentlige myndigheder. Vi er meget glade for, at vi er enige med regeringen i den hensigt. Nu skal vi bare se, om vi kan få KL med om bord i den sag. Det andet er forslaget om kædeansvar, som Enhedslisten indtil videre har stået alene med, men som jo virkelig vil betyde, at vi får ryddet op i underskoven af plattfirmaer og sort arbejde. Det tredje er ændringen af udstationeringsdirektivet, så det bliver slået fast, at det er et minimumsdirektiv, og at landene har ret til at bygge oven på, fuldstændig som de vil, med love og overenskomster, sådan at man sikrer lige vilkår. Og det fjerde er den europæiske fagbevægelses forslag om en social protokol til EU-traktaten, som en gang for alle kan slå fast, at de faglige og sociale rettigheder ikke må køres over af EU's regler om fri bevægelighed.

Der savner vi jo virkelig Dansk Folkepartis stemme i debatten. De har tværtimod stemt imod flere af de her forslag før i tiden.

Jeg synes også, at vi er nødt til at nævne, at forslaget er noget dobbeltmoralisk. Ifølge forslaget skal regeringen sikre, at udlændinge, der tager arbejde i Danmark, gør det på almindelige danske løn- og ansættelsesvilkår. Så er det meget svært at forstå, at Dansk Folkeparti sammen med partiet Venstre har fremsat et beslutningsforslag, B 92, som jo vil medføre, at den vigtigste kraft, der skal sikre lige vilkår på det danske arbejdsmarked, nemlig den danske fagbevægelse, bliver ganske alvorligt stækket i den her kamp.

Jeg tror nok, at jeg med de bemærkninger, der er faldet, har fået gjort klart, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget, men jeg kvitterer selvfølgelig – det vil jeg gerne gøre – for Dansk Folkepartis støtte til en del af de tiltag, som Enhedslisten og regeringen har gennemført her i Folketinget. Så man skal jo ikke gøre skarn uret på den konto.

Kl. 11:18

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted har en kort bemærkning.

Kl. 11:18

Bent Bøgsted (DF):

Tak for indlægget. Dansk Folkeparti har støttet de tiltag, der er blevet lavet mod social dumping. Hr. Finn Sørensen nævner et beslutningsforslag, som ikke længere er aktuelt, for det er jo pillet af bordet for lang tid siden, og det bliver heller ikke genfremsat i den her samling, som der er nogle, der snakker om. Til oplysning kan jeg sige, at det heller ikke bliver genfremsat med Dansk Folkepartis støtte, hvis det står til troende, at det vil lukke op for polske overenskomster. Derfor synes jeg, at det er helt malplaceret at blive ved med at nævne det beslutningsforslag i den her forbindelse. Det er jo ikke noget, der er aktuelt.

Kl. 11:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:19

Finn Sørensen (EL):

Jeg synes faktisk ikke, det er så malplaceret, og det fremgik jo af det svar, som jeg fik fra hr. Hans Andersen fra Venstre. Jeg spurgte hr. Hans Andersen: Bliver forslaget, B 92 om begrænsning af konfliktretten, fremsat på den her side af et folketingsvalg? Bliver det fremsat på den anden side af et folketingsvalg? Hr. Hans Andersen svarede kun på det første spørgsmål. Hr. Hans Andersen svarede: Det bliver ikke fremsat på den her side af et folketingsvalg. Jeg spurgte to gange, og derfor vil jeg tillade mig at konkludere, at hr. Hans Andersen ikke afviser, at forslaget vil blive fremsat efter et folketingsvalg. Nu får vi så lejlighed til senere at spørge hr. Bent Bøgsted om, hvad

det er, Dansk Folkeparti egentlig mener om det her. Jeg skal jo ikke stille spørgsmål til spørgeren. Jeg vil bare sige, at jeg synes, jeg har gjort rede for, at det er yderst relevant, at vi fastholder diskussionen om det der beslutningsforslag.

Kl. 11:20

Formanden:

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 11:20

Bent Bøgsted (DF):

Det er fair nok, sådan er det jo. Vi tager altid den diskussion, der skal være, men jeg synes jo egentlig, at jeg lige sagde, at det ikke bliver Dansk Folkeparti, der fremsætter et forslag, hvis det er, at det står til troende, at det vil lukke op for polske overenskomster, fordi det har aldrig nogen sinde været hensigten, og det kunne Dansk Folkeparti aldrig nogen sinde være med til. Hvad Venstre så vil, skal jeg lade være usagt. Det vil jeg ikke blande mig i. Vi er to forskellige partier, hvad det angår.

Nu skal jeg så også lige stille hr. Finn Sørensen et spørgsmål, ellers ender det med, at det er hr. Finn Sørensen, der stiller mig spørgsmål, og så blander formanden sig jo også på et tidspunkt.

Mener hr. Finn Sørensen, at de tiltag, der er lavet indtil videre, er gode nok for at dæmme op for underbetalt arbejdskraft i Danmark? Vi har jo også et vikardirektiv, hvor det stadig væk er lovligt, hvis de kommer ud, hvor der ikke er andre ansatte, og så kan de stadig væk arbejde underbetalt. Så kan vikarbureauerne stadig væk udbyde arbejdskraft til 80 kr. i timen. Mener hr. Finn Sørensen, at tiltagene, der er lavet indtil videre, er gode nok, eller hvad mere skal der gøres over for social dumping? Det her forslag er jo ikke et, hr. Finn Sørensen kan støtte, det har jeg forstået.

Kl. 11:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:21

Finn Sørensen (EL):

Hvis ordføreren ellers havde hørt min ordførertale – og det har jeg altså ordføreren mistænkt for at han ikke rigtig gjorde, fordi han var travlt optaget af en anden samtale, og det er også helt i orden – ville han vide, at jeg faktisk nævnte fire ret tunge forslag, som jo vil hjælpe en hel del yderligere i kampen mod social dumping. Enhedslisten har den opfattelse, at der stadig er meget at gøre, hvad det angår, og det er vi da heldigvis også enige med regeringen om at der er. Det er så ikke altid, at vi lige kan blive enige med regeringen om, hvad der skal gøres ud over de ting, vi har sat i søen.

Men de fire ting, jeg nævnte, var for at gøre det ganske kort: at kravet om arbejdsklausuler skal gælde alle offentlige myndigheder, og den hensigt er vi enige med regeringen om; at vi skal indføre en form for kædeansvar eller bestilleransvar, og jeg tror godt, spørgeren kender indholdet i det forslag; at vi skal have ændret udstationsringsdirektivet, og det vil sige, at vi skal stille krav om ændring af nogle EU-regler på det her område; og at vi skal støtte den europæiske fagbevægelses forslag om en social protokol. Det er i hvert fald fire store klumper. Der er mange andre ting, vi kan gøre, og vi ser da også frem til, at Dansk Folkeparti vil støtte det.

Jeg vil bare sige, at jeg jo er glad for, at Dansk Folkeparti prøver at lægge noget luft til Venstre i den her sag om beslutningsforslaget om begrænsning af konfliktretten. Alligevel er det lidt uldent, men det kan vi jo vende tilbage til, når vi får Dansk Folkepartis ordfører herop på skafottet, og så kan vi jo spørge lidt grundigere ind til det, som Dansk Folkeparti siger om deres holdning til forslaget, hvis det står til troende, at det betyder, at der kan komme østeuropæiske overenskomster hertil, for det fremgår meget klart af forslaget, at det

er konsekvensen af det. Så det må vi jo lige diskutere lidt videre. Jeg synes, at jeg har gjort mig umage for ikke at stille spørgsmål til spørgeren, men det kommer jo senere. Tak.

Kl. 11:23

Formanden:

Tak til Enhedslistens ordfører. Hr. Joachim B. Olsen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 11:23

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Vi behandler her et forslag fra Dansk Folkeparti om, at udlændinge, der tager arbejde i Danmark, skal arbejde på danske løn- og ansættelsesvilkår. I Liberal Alliance er vores udgangspunkt, at løn- og arbejdsvilkår alene er et spørgsmål mellem arbejdstager og arbejdsgiver. I et frit samfund må det være sådan, at arbejdstagere og arbejdsgivere frit kan indgå aftaler med hinanden. Det må være udgangspunktet, og det er jo sådan set også det udgangspunkt, den danske model bygger på.

Problemet i Danmark er ikke, at der kommer østarbejdere til Danmark og arbejder. Det er et ubetinget gode for det danske samfund. Problemet er i langt højere grad, at vi i Danmark udkonkurrerer os selv. Det gør vi igennem meget høje sociale ydelser, meget høj kontanthjælp og meget høje dagpenge, som presser mindstelønnene i vejret. Det presser de svageste danskere ud af arbejdsmarkedet, de danskere, som ikke kan sælge deres arbejdskraft til 110 kr. i timen. Samtidig er det også et problem, idet Danmark er det land i den vestlige verden, hvor det mindst kan betale sig at tage et stykke arbejde.

Det problem har man ikke i Østeuropa; der tager man meget gerne arbejde til 110 kr. i timen, fordi man altså ikke er fristet af meget høje sociale ydelser. Man rejser immer væk flere hundrede, måske 1.000 km for at påtage sig et stykke arbejde i Danmark, og det skal vi danskere sådan set være glade for at der er østarbejdere der gerne vil. Jeg kan citere fra et svar, finansministeren har givet mig om, hvilken betydning det, at østarbejdere tager arbejde i Danmark, har både for de offentlige finanser og beskæftigelsen samlet set i Danmark:

»Det skal indledningsvist bemærkes, at indvandring af fx østeuropæisk arbejdskraft kan have en række fordele for dansk økonomi. Set henover konjunkturerne medvirker indvandringen overordnet til at dæmpe inflations- og lønpresset i dansk økonomi, hvilket fremmer konkurrenceevnen og indebærer, at varer og tjenester bliver billigere end ellers. Forbrug og investeringer i Danmark øges. Disse forhold øger det samlede antal job, og kan have bidraget til det fald, der har været i strukturledigheden det seneste tiår.«

Videre skriver han:

»Det vurderes med usikkerhed, at indvandrere fra Østeuropa, som ved udgangen af 2010 havde permanent bopæl i Danmark, samlet set bidrager med ca. 3,3 mia. kr. i indkomstskatter og forbrugsafgifter mm.«

Det vil altså sige, at indvandringen af østarbejdere til Danmark er et gode, også et gode for de politikere, som gerne vil have mere velfærd, idet østarbejderne bidrager positivt til den samlede beskæftigelse. Det vil sige, at hvis der ikke var østarbejdere i Danmark, ville der også forsvinde danske job, fordi de danske virksomheder, hvor der kommer østarbejdere og arbejder, ikke kunne eksistere i Danmark, hvis de østarbejdere ikke gjorde det, og så ville de danskere, der arbejder i de virksomheder, blive ledige.

Når man kigger på fordelingen af timer, som østarbejdere lægger i Danmark, og på de lønninger, de får for de timer, de lægger, så er det altså ifølge Arbejdsmarkedsstyrelsen og Danmarks Statistik ca. 1 pct. af de timer, som er til under mindstelønnen i Danmark. Langt, langt hovedparten af østarbejdere arbejder altså i lønspændet fra 103

kr. til 170 kr. i timen, altså under lønforhold, som den danske fagbevægelse har sagt er lønforhold, som er i orden.

Kl. 11:32

Afslutningsvis vil jeg sige, at det er ganske tydeligt bevist og har været det i mange hundrede år, at det, at arbejdskraft og varer kan bevæge sig frit over grænser, er et ubetinget gode. Det øger ganske enkelt velstanden. Det er det, man kalder komparative fordele.

Man kunne i den ånd, som det her forslag er stillet i, og som jeg tolker sådan, at hvis man begrænser østeuropæisk arbejdskraft, vil det være et gode for danskere, bruge den samme logik på alle mulige andre varer. Man kunne argumentere for, at vi ikke skulle importere fjernsyn, elektronikvarer produceret i Østasien, fordi vi jo har en dansk virksomhed i Struer, der producerer fjernsyn. Og hvis nu vi ikke importerede elektronik produceret i Østasien, ville danskere købe flere B&O-fjernsyn. Jeg synes nu, det er meget godt, at danskere har mulighed for at købe billigere produkter, herunder også billigere arbejdskraft, fordi det betyder, at de har penge, som de kan bruge til andre forbrugsmuligheder, og det skaber job i andre sektorer.

Derfor kan Liberal Alliance ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 11:29

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Benedikte Kiær som konservativ ordfører.

Kl. 11:29

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Jeg er enig med mange af de ordførere, der har været oppe på talerstolen i dag, i forhold til problemet med social dumping. Og jeg tror, at vi alle sammen er enige om, at vi da skal gøre alt, hvad vi overhovedet kan, for at bekæmpe social dumping. Problemet med det beslutningsforslag, vi har liggende foran os nu, er bare, at det betyder nogle konflikter i forhold til arbejdskraftens fri bevægelighed, og at vi kan få nogle sager på halsen, hvis man får gennemført nogle af de ting, som ligger i det her beslutningsforslag.

Vi har behandlet en opstramning af RUT-registeret, og vi er også enige om, at der, hvor vi kan – der er nogle ting, som vi er enige om, og andre ting, som vi ikke er enige om – skal vi sørge for, at vi giver danske virksomheder nogle rigtig gode muligheder for at kunne klare sig i fair konkurrence og også kunne tilbyde nogle forhold for medarbejderne, som er ordentlige, og som følger de principper, som vi alle sammen hylder, så der er nogle ordentlige arbejdspladser rundt om i landet, bl.a. ved at vi arbejder med udbud lokalt.

Der tænker jeg f.eks. på, at når kommuner eller regioner udbyder, skal de også tænke på, hvordan man laver de her udbud, og strikke dem sammen, så de små og mellemstore virksomheder har bedre muligheder for at kunne byde ind og være med i konkurrencen og vinde nogle af udbuddene, så det ikke bliver nogle af de store firmaer, hvor man så ser nogle af de her problemer. For vi har jo set problemer med medarbejdere, som kommer fra andre lande, og som har levet under nogle ganske urimelige arbejdsvilkår, hvilket ingen af os bryder os om, og hvilket egentlig er ganske konkurrenceforvridende over for de danske virksomheder, som faktisk leverer et godt stykke arbejde og leverer nogle gode arbejdsforhold for deres medarbejdere, men som simpelt hen ikke kan klare sig i priskonkurrencen, fordi nogle af de firmaer, som så kan byde meget billigere ind, fordi de ikke fuldstændig lever efter de principper, som vi alle sammen hylder, sådan set kan udkonkurrere gode danske virksomheder.

Så jeg vil også påpege, at nogle af de ting, vi skal være meget opmærksomme på, når vi udbyder opgaver, er, at vi giver mulighed for, at små og mellemstore virksomheder i langt højere grad har mulighed for at kunne konkurrere med andre.

Så sådan som det her beslutningsforslag ligger lige nu, vil jeg sige, at problemet er, at det er i strid med arbejdskraftens fri bevægelighed, og det er baggrunden for, at vi ikke kan støtte det.

Formanden:

Der er to, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Eigil Andersen.

Kl. 11:32

Eigil Andersen (SF):

Jeg synes, det er meget rigtigt, at den konservative ordfører peger på, at der også er danske små og mellemstore virksomheder, som bliver udsat for en urimelig konkurrence, når der er tale om underbetaling, og når der måske også bliver snydt med skat og moms osv. Jeg er helt enig i, og SF er helt enig i, at der også er et hensyn til arbejdsgiverne – absolut. Det, jeg bare vil spørge om, er: Har ordføreren nogle tanker om, hvordan man kunne styrke det element, og at udbuddene så bliver lavet sådan, at danske firmaer ikke bliver udsat for ubillig konkurrence?

Kl. 11:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:33

Benedikte Kiær (KF):

Ja, for vi ser faktisk også, at flere og flere kommuner begynder i højere grad at arbejde med fagentrepriser i stedet for at arbejde med store hovedentrepriser, hvilket også har nogle ganske positive effekter for det lokale arbejdsliv og de lokale virksomheder, og det har igen den positive effekt, at der bliver oprettet flere praktikpladser. For vi ser jo mange gange, at det er de små og mellemstore virksomheder, som er rigtig gode til at levere de her praktikpladser, som vi alle sammen ønsker så meget, og som vi alle sammen skriger efter.

Så jeg ser heldigvis flere og flere kommuner, der begynder at se fordelene ved at strikke udbuddene sammen på en anden måde, hvilket giver mulighed for, at de små og mellemstore virksomheder kan byde ind. Vi har endda se et stort sygehus, hvor man har lavet om på hele udbuddet – der var tale om en hovedentreprise, men så brød man det op, fordi man simpelt hen ikke kunne få det klaret for de penge, der var til at bygge sygehuset for. Og man har fået det bedre og billigere, efter at man har brudt det op og lavet udbuddet på en anden måde.

Så det er et spørgsmål om at tænke klogere, når man udbyder opgaver.

Kl. 11:34

Formanden:

Der er ikke mere? Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 11:34

Christian Juhl (EL):

Jeg kan forstå på ordføreren, at hvis spørgsmålet står mellem fri konkurrence og hensynet til ansatte, f.eks. danske arbejdere, så er det fri konkurrence, der er det vigtigste for Det Konservative Folkeparti. Er det rigtigt forstået?

Kl. 11:34

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:34

Benedikte Kiær (KF):

Nej, det er sådan set ikke rigtigt forstået. For som jeg også fremhævede, er vi også med på den her opstramning, der bl.a. sker omkring RUT-registeret, hvilket giver fagbevægelsen bedre mulighed for at kunne komme ud og fortælle de medarbejdere, der er, som ikke er under danske løn- og ansættelsesvilkår, hvad de egentlig har af mu-

ligheder, hvis nu de pegede på, at de også gerne ville være ansat under danske løn- og arbejdsvilkår. Så det har ordføreren ikke ret i.

Kl. 11:34

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 11:35

Christian Juhl (EL):

Men fri konkurrence tæller meget, kan jeg forstå. På Fyn er det sådan, at man næsten systematisk via de tekniske skoler har lavet et system, hvor østeuropæiske arbejdere kommer op og proforma deltager i noget undervisning for så at kunne blive sendt ud på gartnerier som lærlinge, altså på lærlingeløn. Når de så er formelt udlært af det danske uddannelsessystem – der er hele klasser, der kun er med udlændinge – bliver de sendt hjem igen. Hvad er ordførerens mening om sådan et system?

Kl. 11:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:35

Benedikte Kiær (KF):

Jeg har sådan set også sagt til ordføreren, at jeg synes, at man skal behandle mennesker ordentligt, og det gælder også dem, som er af anden etnisk oprindelse end dansk, og som arbejder i danske virksomheder eller i virksomheder, der kommer fra andre lande. De kan være polakker eller komme fra nogle af de andre østeuropæiske lande, eller hvor de nu kan komme fra.

Men når jeg påpeger, at det er væsentligt, at man også arbejder ordentligt med udbud for at sikre nogle fair og ordentlige betingelser for de danske virksomheder, er det, fordi jeg mange gange hører fra nogle af de danske virksomheder, som giver nogle ordentlige forhold for medarbejderne, og som også laver de her praktikpladser, at de er under pres, og at de er under hård konkurrence fra nogle af de virksomheder, som simpelt hen ansætter nogle medarbejdere under nogle forhold, som vi ikke bryder os om. Derfor er det vigtigt, når vi har udbud og opgaver i kommuner og regioner, og hvor vi ellers har det, at vi tænker de her forhold ind og laver nogle ordentlige udbud, for det kan faktisk godt lade sig gøre, uden at det bliver dyrere.

Kl. 11:36

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:36

Finn Sørensen (EL):

Tak og tak til ordføreren. Det er den sidste bemærkning, der giver mig anledning til at spørge ordføreren, om ordføreren så er enig i, at det er en rigtig god idé, at vi, som Enhedslisten og regeringen har aftalt, skal overbevise Kommunernes Landsforening og alle landets kommuner om, at der skal anvendes arbejdsklausuler i offentlige kontrakter, sådan som det fremgår i ILO-konvention 94, som jo gælder for alle statslige virksomheder nu. Så jeg vil gerne høre, om ordføreren støtter den tanke og også, kan man sige, vil gøre sin indflydelse gældende over for alle ordførerens græsrodder rundtomkring i kommunerne, sådan at vi får sat det der på plads.

Kl. 11:37

Formanden:

Ordføreren.

Benedikte Kiær (KF):

Jeg må sige, at jeg nogle gange mere tror på, at der er noget, der vokser op nedefra. F.eks. synes jeg, at det er helt fantastisk, når vi ser BL – Danmarks Almene Boliger – og Dansk Byggeri indgå en aftale om, at de, når de bruger nogle af de renoveringsmidler, som vi er med til at frigive fra Landsbyggefonden, så sørger for, at dem, der byder ind på opgaverne og kan vinde opgaverne, også har det med i baghovedet, at der bliver oprettet nogle praktikpladser, så vi kan sikre, at de unge får en uddannelse, og at det faktisk også sikres, at dem, der arbejder for de almene boligselskaber rundtom i landet, selvfølgelig arbejder under nogle ordentlige vilkår. Og nogle af stederne går man endda videre og siger, at det også skal være sådan, at man ansætter nogle af dem, der bor i et område, som egentlig er et udsat boligområde.

Så vi begynder at se de her ting pible op, både frivilligt og ved at kommunerne indgår nogle aftaler omkring arbejdsklausuler på den ene eller på den anden måde – det kan også være sociale klausuler. Der har jeg det egentlig sådan, at det, der bliver spiret op nedefra, mange gange faktisk er stærkere end det, at vi står her fra talerstolen og siger, at sådan vil vi have det.

Kl. 11:38

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:38

Finn Sørensen (EL):

Tak. Nu spurgte jeg jo meget konkret i forhold til, at der er indgået en aftale mellem regeringen og Enhedslisten om, at vi gerne vil overbevise Kommunernes Landsforening – vi er jo meget flinke, vi vil sådan overbevise dem – ved at indgå en forpligtende aftale, hvor KL forpligter sig til at arbejde for, at der kommer arbejdsklausuler i alle de kommunale kontrakter rundtomkring i landet. Det var det, jeg spurgte ordføreren om, altså om ordføreren støtter den tanke. Og når jeg lige holder mig til arbejdsklausuler her, er det jo, fordi det er det, vi taler om, altså løndumping, og det er jo det, som arbejdsklausuler skal bidrage til at undgå.

Så vil jeg gerne høre, om ordføreren støtter det og vil være med til at hjælpe det på vej, sådan at alle kommuner anvender arbejdsklausuler. Det er der jo mindst halvdelen af kommunerne der slet ikke gør, så det vil vel være en rigtig god idé. Så jeg vil gerne ligesom have en klar melding fra ordføreren.

Det der med, at det gror frem nedefra, er fint, men vi har vel også lov til at skubbe på ovenfra.

Kl. 11:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:39

Benedikte Kiær (KF):

Jeg synes altid godt, at man kan komme med nogle gode ideer og motivere. Nu ved jeg jo ikke, præcis hvordan det er hr. Finn Sørensen forestiller sig at det her samarbejde med Kommunernes Landsforening skal udmønte sig, om det er tvang, eller om man kommer med en henstilling, så derfor er det lidt svært for mig at komme med en bedømmelse af det.

Jeg mener faktisk, der er flere og flere kommuner, der arbejder ikke bare med arbejdsklausuler, men også med sociale klausuler. Jeg kommer jo selv fra en kommune, hvor man har arbejdsklausuler i de aftaler, man indgår i kraft af de udbud, man laver. Så jeg mener egentlig, at vi kommer til at se flere og flere steder, hvor det kommer helt af sig selv, at man gerne vil sikre bedre vilkår for de små og

mellemstore virksomheder i områderne, og at man også vil sikre sig, at der selvfølgelig bliver leveret arbejde og ydelser, så medarbejderne også har det ordentligt.

Kl. 11:40

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti.

Kl. 11:40

(Ordfører for forslagsstillerne)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Jeg vil starte med at sige tak for debatten. Det gik jo sådan set, som jeg lidt regnede med. Vi har et Folketing, der er sammensat på en sådan måde, at man på den ene fløj har nogle, der arbejder for, at der overhovedet ikke er nogen, der skal arbejde uden en overenskomst, og på den anden fløj har vi nogle, der siger, at arbejdskraften bare skal være så billig som muligt. Det er sådan set to yderpunkter, og det har vi haft i lang tid, så det er jo ikke noget nyt.

Det her forslag går jo bare ud på, at hvis man skal tage arbejde i Danmark, vil vi gerne have, at regeringen arbejder for i EU, at man kun kan rejse til Danmark frit, hvis der er en mindre lønforskel end i dag. I dag er det meget attraktivt for østeuropæere at tage til Danmark, fordi de har en meget lav løn. Der så vil gerne, at deres lønninger skulle føres op til et niveau, der nærmede sig en vestlig standard, før de kunne rejse frit ind.

Derudover går forslaget også ud på, at selv om der skulle arbejdes for, at der skulle være mindre lønforskel, skulle det stadig væk være sådan, at man kunne søge arbejde fra sit hjemland. Fik man så et arbejde i Danmark under ordnede forhold, kunne man fremlægge en ansættelseskontrakt, og så kunne man frit rejse til Danmark og få job. Det er på samme måde som danskere, der tager job i Norge. Der er, så vidt jeg ved, meget få, der tager til Norge og søger job, uden at de har en ansættelseskontrakt på forhånd.

Det var egentlig det, vi gerne i Dansk Folkeparti ville have haft der skulle arbejdes for, men vi har så også forstået, at det ikke kan lade sig gøre. Det betyder jo så, at vi stadig væk, uanset de her resultater, der er opnået, og de opstramninger, der er kommet, har et samfund, hvor man frit kan rejse ind og tage arbejde til en lav løn. Vi har vikarbureauer, der udbyder arbejdskraft til langt under det, vi forstår ved mindstelønnen her i Danmark, nemlig til 80 kr. i timen; 60 kr. i timen er der nogle, der går for.

Det hjælper det nye forslag, der kommer om vikardirektivet, ikke på, for det er kun der, hvor der er ordnede forhold, man bliver omfattet af det. Hvis der er nogle, der tager til Danmark og får job et sted, hvor der ikke er nogen aftaler eller nogen ting, så kan de stadig væk arbejde til 60-70 kr. i timen.

RUT-registeret er så berømmet efterhånden. Det betyder jo blot, at en polsk virksomhed, der registrerer sig i RUT-registeret, kan udføre arbejde i Danmark efter en polsk overenskomst. Så kan fagforeningen så se, om de kan opnå en dansk overenskomst med firmaet. Det er så det, der betyder noget der.

Men vi har haft en debat, og det står i hvert fald klart, at det her forslag ikke har opbakning fra nogen som helst her i Folketinget, men jeg vil da sige tak for debatten alligevel.

Kl. 11:44

Formanden:

Der er fire, der har bedt om korte bemærkninger. Det må vi jo prøve om vi kan nå inden pausen. Hr. Leif Lahn Jensen som den første.

Kl. 11:44

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Jeg hørte ordføreren for Dansk Folkeparti sige, at der var noget, der stod klart. Der er til gengæld noget hos Dansk Folke-

parti, der står ret uklart, vil jeg sige. Altså, vi ved jo fra B 92, at Dansk Folkeparti går ind for at forringe konfliktretten. Det vil som resultat medføre ringere overenskomster, polske forhold og større muligheder for, at udlændinge kan arbejde herhjemme til lavere lønninger. Jeg har bare et spørgsmål, som er ganske enkelt: Hvordan hænger B 92 – hvor hr. Bent Bøgsted jo er forslagsstiller sammen med fru Ulla Tørnæs fra Venstre – sammen med det forslag, som Dansk Folkeparti nu kommer med? Det er jo to vidt forskellige ting.

Kl. 11:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:45

Bent Bøgsted (DF):

Jamen altså hr. Leif Lahn Jensen har da ret i, at det ikke hænger sammen, for det er to vidt forskellige ting, og B 92 eksisterer ikke længere – det er jo ikke blevet genfremsat. Og alle de der påstande er ønsketænkning fra hr. Leif Lahn Jensens side, når han siger, at det er det, Dansk Folkeparti vil. For vi har klart sagt dengang, at vi vil aldrig nogen sinde kunne acceptere, at man åbner op for, at firmaer kan ansætte på polske overenskomster. Det har Dansk Folkeparti ikke været med til, men det har hr. Leif Lahn Jensen tværtimod ved at lave RUT-registeret, hvor de kan registrere sig og ansætte folk på polsk overenskomst.

Men B 92 gik ud på, at hvis der var en dansk fagforening, der havde en overenskomst, så skulle man respektere den. Der blev så der rejst en masse tvivl om, hvorvidt det forslag ville være med til at lukke op for polske overenskomster, og der meldte jeg klart ud, at det kunne Dansk Folkeparti aldrig nogen sinde være med til. Derfor er det heller ikke kommet videre, for der kom altså en masse på skrift om, at det ville åbne op for polske overenskomster. Ministeren har sagt, og hr. Leif Lahn Jensen har sagt – det er nok alle ordførerne i hvert fald fra rød blok, der har sagt det – at det vil åbne op for polske overenskomster. Det var ikke det, der var hensigten, og hvis det virkelig var tilfældet, kunne vi selvfølgelig ikke være med til at fremsætte sådan et forslag.

Kl. 11:46

Formanden:

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 11:46

Leif Lahn Jensen (S):

Det er fint. Så har jeg et spørgsmål, der er meget, meget nemt at svare på, så jeg skal prøve at gøre det meget simpelt: Mener Dansk Folkeparti, at en begrænsning af konfliktretten – det, at man ikke har mulighed for kamphandlinger – overhovedet ikke er med til at gøre overenskomster ringere? Det er meget nemt at svare på.

Kl. 11:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:47

Bent Bøgsted (DF):

Altså, jeg tror nok, at hr. Leif Lahn Jensen kan finde et eller andet sted, hvor jeg har udtalt, at det er torskedumt af en fagforening at frasige sig konfliktretten.

Kl. 11:47

Formanden:

Fru Ane Halsboe-Jørgensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:47

Kl. 11:50

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak. Jeg tager også bare ordet for at klargøre en lille smule, hvor det er, vi har DF. For ordføreren repræsenterer jo selvfølgelig et parti, der er EU-skeptisk, men også et parti, som igennem længere tid var støtteparti for den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen. I den periode fremsatte ordføreren og ordførerens parti 98 beslutningsforslag. Ikke et af dem handlede om social dumping, ikke et af dem havde det her problemfelt som fokus. Derfor blæser det selvfølgelig lidt i vinden, om det her bare er båret af EU-modstand, eller om det er båret af en reel bekymring. For dengang man havde magten, gjorde man ingenting.

Efterfølgende har man så sammen med de selv samme venner i Venstre fremsat B 92. Det har vi så lige fået klargjort at man så alligevel ikke mener noget med i Dansk Folkeparti, og man vender lidt på en tallerken der. Så kommer der så et beslutningsforslag i dag, som reelt vil have den konsekvens, at Danmark ikke længere kan være med i det indre marked. Jeg er med på, at Dansk Folkeparti er et EU-skeptisk parti, men er det DF's og ordførerens holdning, at vi skal lukke vores grænser?

Kl. 11:48

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:48

Bent Bøgsted (DF):

Det var jo et længere spørgsmål. 1 minut er nok ikke nok til at svare, og jeg får ikke mere end 1 minut heroppe af den formand, vi har, der er meget konsekvent – og tak for det.

Det, der ligger i det her, er jo, at under den tidligere regering var aftalen, at Dansk Folkeparti sad som støtteparti, men aftalen var også, at V og K lavede deres EU-politik med Socialdemokratiet og Radikale, og SF var også med i det. De kom i hvert fald med i det på et tidspunkt. Det var klargjort. Så alt, hvad der er blevet lavet af EU-politik, alt, hvad der er blevet lavet, der har betydet, at der er kommet underbetalt arbejdskraft til Danmark, har den tidligere regering lavet sammen med partierne i den nuværende regering. Jeg tror nok, at vi kan finde mange steder, hvor Dansk Folkeparti har påpeget, hvor problemerne var. Det er rigtigt nok, at der ikke kom noget beslutningsforslag, men vi påpegede mange gange, hvor der var problemer. Det har den nuværende regering i hvert fald siddet overhørig, fordi man er så forhippet på EU.

Nu har jeg ikke mere tid, men så må jeg jo vende tilbage i næste runde.

Kl. 11:49

Formanden:

Fru Ane Halsboe-Jørgensen.

Kl. 11:49

Ane Halsboe-Jørgensen (S):

Tak. Så ordføreren bekræfter, at ud af 98 beslutningsforslag fremsat her i Folketingssalen var der ikke et, der handlede om social dumping. Det er jo interessant, når man nu udråber sig til at være den, der er meget bekymret for det her område. Men ordføreren sneg sig så uden om at svare på det ellers meget simple spørgsmål, som var et ja-/nejspørgsmål: Er Dansk Folkepartis holdning på det her område, at Danmark skal lukke sine grænser?

Kl. 11:50

Formanden:

Ordføreren.

Bent Bøgsted (DF):

Ordføreren kan i hvert fald bekræfte, at den sociale dumping, vi har i dag, er sket med stemmer fra Socialdemokratiet, for det er de aftaler, der er blevet lavet med den tidligere regering, der er årsag til, at vi har social dumping i dag. Det kan jeg i hvert fald bekræfte.

Når det så er sagt, går det her forslag ikke ud på, at vi skal lukke grænserne. Det går ud på, at man skal sige: Vi skal stoppe og kontrollere tilstrømningen af underbetalt arbejdskraft fra Østeuropa. De skal op på et lønniveau, der nærmer sig Danmarks, før de frit kan rejse til Danmark og søge arbejde. Indtil da kan de søge arbejde nede fra deres hjemland og få arbejde i Danmark under ordnede forhold. Så derfor drejer det sig ikke om lukkede grænser. Men vi ved jo godt, at Socialdemokratiet under ingen omstændigheder vil være med til at arbejde for at påvirke EU til at hindre, at billig arbejdskraft kommer til Danmark.

Kl. 11:51

Formanden:

Hr. Finn Sørensen for en kort bemærkning.

Kl. 11:51

Finn Sørensen (EL):

Tak. Jeg har to spørgsmål. Det ene er, at jeg gerne vil have, at ordføreren bekræfter, at det meget omtalte beslutningsforslag, B 92, ikke på noget tidspunkt bliver genfremsat med Dansk Folkepartis støtte. Det er det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål – og nu vil jeg spørge lidt mere venligt end den foregående spørger – er: Hvordan vil Dansk Folkeparti gennemføre det, man skriver i beslutningsforslaget, nemlig at man ikke kan tage arbejde i Danmark, før der er blevet mindre lønforskel mellem Østeuropa og Danmark? Hvordan vil Dansk Folkeparti gennemføre det helt konkret? Det vil jeg da gerne vide. Det kan man vel nok bede om et svar på, når det sådan står meget firkantet i beslutningsforslaget. Hvordan vil Dansk Folkeparti helt konkret sikre, at den pind i beslutningsforslaget bliver opfyldt?

Kl. 11:52

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:52

Bent Bøgsted (DF):

Sådan er det normalt med hr. Finn Sørensen; det er altid fair spørgsmål, der kommer. Til det første spørgsmål om beslutningsforslaget: På det tidspunkt, hvor det kom frem, at det ville medføre, at der ville blive lukket op for polske overenskomster, sagde Dansk Folkeparti fra.

Nu ved vi, at det er regeringen, der skal gennemføre sådan et beslutningsforslag, men når regeringen så siger, at den kun kan gennemføre det, ved at de lukker op for, at der kan komme polske overenskomster i Danmark, er det klart, at Dansk Folkeparti siger fra. Det ville vi aldrig nogen sinde være med til. Derfor vil det forslag heller ikke blive genfremsat med Dansk Folkepartis støtte, for vi må jo stole på det, regeringen siger, nemlig at det kun kan lade sig gøre at gennemføre det, hvis der bliver lukket op for polske overenskomster.

Kl. 11:53

Formanden:

Hr. Finn Sørensen.

Kl. 11:53

Kl. 11:55

Finn Sørensen (EL):

Tak. Det var da et klart svar på det ene af de spørgsmål, jeg stillede, og det er jeg glad for. Jeg tror, at vi skal have det mejslet i granit, og jeg vil gerne svinge hammeren og mejslen for sikre, at det svar bliver stående til evig tid.

Det andet spørgsmål fik jeg ikke rigtig svar på. Hvordan vil Dansk Folkeparti sikre, at man ikke kan tage arbejde i Danmark, før der er blevet mindre lønforskelle mellem Østeuropa og Danmark? Hvordan skal det krav helt konkret gennemføres?

Kl. 11:53

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:53

Bent Bøgsted (DF):

Det var tiden, der ikke tillod mig at svare fyldigt på hr. Finn Sørensens spørgsmål. Det her beslutningsforslag går jo ud på, at regeringen skal arbejde nede i EU på at påvirke dem på en måde, så der bliver sat grænser for, hvornår man frit kan rejse rundt i EU og søge arbejde, rejse til Danmark og søge arbejde.

I Dansk Folkeparti ved vi godt, at det kan vi ikke gennemføre her og nu. Det er regeringen, der skal arbejde på at påvirke EU til at sige: Her er nogle problemer; vi er nødt til at tage højde for de ekstraordinære problemer, som Danmark har med social dumping og underbetalt arbejdskraft. Man kunne midlertidigt sætte en grænse ind ved at sige, at indtil de er oppe på et lønniveau, der nærmer sig Danmarks, kan de kun søge arbejde, hvis de har en ansættelseskontrakt på forhånd. Det er det, forslaget går ud på.

Kl. 11:54

Formanden:

Hr. Eigil Andersen, kort bemærkning.

Kl. 11:54

Eigil Andersen (SF):

Kan man konkludere vedrørende B 92, at Dansk Folkeparti simpelt hen begik en fejl, ved at man var forslagsstiller til det forslag, fordi det netop åbner op for polske overenskomster i Danmark, sådan som vi bl.a. også har sagt fra SF's side?

Kl. 11:54

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:54

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil ikke sige, at vi begik en fejl, men altså når vurderingen fra regeringen og embedsmændene var, at det ville åbne op for polske overenskomster, så kunne vi selvfølgelig ikke være med til det, for det var ikke hensigten med det. Det var bare, at man skulle acceptere danske overenskomster. Men derimod er der jo med hensyn til polske overenskomster, som jeg sagde før, en hel del partier, bl.a. Socialistisk Folkeparti, der igennem RUT-registeret har lovliggjort polske overenskomster ved at sige ja til, at polske firmaer kan arbejde i Danmark på polske overenskomster, bare de melder sig i RUT-registeret.

Kl. 11:55

Formanden:

Hr. Eigil Andersen.

Eigil Andersen (SF):

Men RUT-registeret har nu andre funktioner. Eksempelvis er det jo sådan, at man via RUT-registeret og SKATs indsats f.eks. kan tjekke, om det polske firma rent faktisk eksisterer, eller om det kun har en postkasse i Warszawa. Hvis det har det, bliver der jo heller ikke betalt skat i Polen, så RUT-registeret har andre formål.

Men jeg vil tilbage til det, som jeg spurgte om, nemlig B 92. Ordføreren vil ikke indrømme, at det var en fejl, der skete, men er det ikke en fejl, at man ikke, inden man stiller et forslag, undersøger til bunds, hvad det forslag indebærer, og at det altså i det her tilfælde ville indebære mulighed for polske overenskomster i Danmark?

Kl. 11:56

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:56

Bent Bøgsted (DF):

Jeg tror nok, det mere beror på, hvordan man tolker et forslag. Den måde, som Dansk Folkeparti tolkede forslaget på, var, at man skulle acceptere danske overenskomster fra danske fagforeninger, men det blev tolket fra regeringspartierne, som om det åbnede op for polske overenskomster, og så ville Dansk Folkeparti selvfølgelig ikke være med til at fremsætte sådan et forslag.

Kl. 11:56

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:56

Joachim B. Olsen (LA):

Har Dansk Folkeparti egentlig noget imod, at helt almindelige danskere kan hyre østarbejdere til f.eks. at få ordnet deres garage, eller hvad det nu måtte være, til en lavere pris end det, en dansk håndværker gør det for, og med den konsekvens, at den danske familie har flere penge til overs til sig selv, som den kan bruge på andre ting, på andre produkter, på andet forbrug, der skaber job i andre sektorer i Danmark? Hvad er det grundlæggende problem i det? Er det ikke en god ting, at danskere har den mulighed, ligesom de har mulighed for at købe alle mulige andre varer, som ikke er produceret i Danmark, men som altså er billigere, bl.a. fordi arbejdskraften er billigere i andre lande, og derfor bliver produktet billigere. Det gør så, at den danske familie har penge tilovers, som den kan bruge på andre ting.

Kl. 11:57

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:57

Bent Bøgsted (DF):

Det er egentlig sjovt nok, at hr. Joachim B. Olsen lige nøjagtig tager det der med, at danskere kan hyre billigere arbejdskraft, frem. Det gælder sjovt nok ikke for de danskere, der går på mindstelønnen. Der er mange, der arbejder på mindstelønnen, 106 kr. i timen. De har ikke selv råd til at hyre billig arbejdskraft.

Mange gange kan de ikke selv få det arbejde. Det er det, hr. Joachim B. Olsen mener, nemlig at de skal tage de lavtlønnede job, fordi lønningerne egentlig er for høje. Det, som hr. Joachim B. Olsen taler om her, nemlig at danskerne kan hyre billig arbejdskraft, og så kan de købe billigere produkter og sådan noget, gælder jo kun for dem, der har en god løn i Danmark, og ikke alle dem, der arbejder på mindstelønnen. Hr. Joachim B. Olsen sagde også tidligere i sit indlæg, at lønningerne egentlig er for høje, at man skal tage det arbejde, der er. Så jeg synes ikke, at hr. Joachim B. Olsens politik hænger

sammen på den måde. Den tager hvert fald ikke hensyn til de dårligst lønnede.

Kl. 11:58

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 11:58

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen det, at varer og arbejdskraft kan bevæge sig frit, er da i meget høj grad til fordel for dem med de laveste lønninger. Hvis alle mulige varer ikke kunne bevæge sig frit over grænserne, ville varer koste meget mere i Danmark, og det ville i høj grad gå ud over dem med de mindste indkomster. Jeg tror, det vil være meget svært at påstå noget andet.

Det samme gælder også for arbejdskraft. Når arbejdskraft kan bevæge sig frit – og finansministeren har i øvrigt redegjort for, at når østarbejdere kommer til Danmark, medfører det et provenu for den danske statskasse – kommer det da alle i samfundet til gode. Men jeg vil da mene, at hvis man fremsætter sådan et forslag her, må man også sige, hvor det så er, vi skal spare, når vi går glip af det provenu. Og hvad vil ordføreren sige til de danskere, som ville miste deres job, hvis det ikke var sådan, at der var arbejdskraft til rådighed for deres virksomhed?

Kl. 11:59

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 12:00

Bent Bøgsted (DF):

Altså, jeg synes, det er sådan lidt mærkeligt at sige det med, hvis ikke der var arbejdskraft til rådighed for deres virksomhed. Hr. Joachim B. Olsen sagde i sit indlæg, at hvis man havde billigere arbejdskraft, havde man også råd til at købe billigere varer. Det var det, hr. Joachim B. Olsen sagde i sit indlæg.

Det hænger ikke rigtig sammen. For lige nøjagtig der, hvor der kommer en og tilbyder sin arbejdskraft til 80 kr. i timen, er der, hvor der i dag er mange danskere, der måske arbejder for mindstelønnen på 106 kr. i timen. Men hvis en arbejdsgiver kan få arbejdskraft til 80 kr. i timen, kan man jo ikke få danskerne i arbejde til 106 kr. i timen. Det er da klart.

Kl. 12:00

Formanden:

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00 med første behandling af beslutningsforslag nr. B 106.

Mødet er udsat. (Kl. 12:01).

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 106:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til supplerende dagpenge i 52 uger.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 05.04.2013).

Kl. 13:00

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mødet er åbnet.

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver først ordet til beskæftigelsesministeren.

Kl. 13:00

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Jeg vil gerne starte debatten i dag om de tre beslutningsforslag fra Enhedslisten, vi skal behandle, med at kvittere for det samarbejde, vi har haft i den senere tid, hvor det er lykkedes os at lave en stor og vigtig aftale for gruppen af udfaldstruede dagpenge-modtagere.

Jeg vil også i den sammenhæng henvise til, at regeringen har besluttet sig for at nedsætte en dagpengekommission med henblik på at se, om vi kan finde en vej til at modernisere vores dagpengesystem og gøre det endnu stærkere.

Jeg deler – og regeringen deler – Enhedslistens holdning om, at supplerende dagpenge kan være et nyttigt redskab som indgang til arbejdsmarkedet, men jeg vil samtidig også gerne sige, at vores mål altid er, at man kan finde fuldtidsarbejde, og at man, hvis man ellers har arbejdsevne dertil, ikke har behov for at have en delvis offentlig forsørgelse for at kunne forsørge sig selv gennem et arbejde. Det forholder sig jo helt anderledes, hvis man grundet sygdom eller funktionsnedsættelse har et erhvervsevnetab, men det er jo ikke det, vi diskuterer, når vi taler supplerende dagpenge.

Jeg vil samtidig også gerne sige, at jeg synes det er vigtigt, at vi helt grundlæggende ikke har et arbejdsmarked, der indretter sig på, at der er offentligt tilskud knyttet til det ordinære arbejdsmarked, medmindre man har et behov derfor. Og derfor tror jeg godt, jeg kan sige, at jeg ikke er enig med Enhedslisten i, at man skal kunne bygge en arbejdstilværelse eller for den sags skyld et lokalt arbejdsmarked på, at der er supplerende dagpenge i meget, meget lange perioder. For mig at se er supplerende dagpenge en nødløsning, hvis man i en periode ikke kan opretholde fuldtidsbeskæftigelse. Men det skal være undtagelsen mere end reglen, og derfor kan vi samlet set ikke støtte beslutningsforslaget her.

Kl. 13:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 13:02

Christian Juhl (EL):

Jamen tak for tilsagnet om, at supplerende dagpenge er en fornuftig ting at have. Nu har den ordning jo været til igennem historien i forskellige perioder, og derfor vil jeg gerne høre arbejdsministeren, om hun mener, at vi er kommet i en situation, hvor det er rimeligt at have 30 ugers supplerende dagpenge.

Jeg tænker på, at vi jo ser et arbejdsmarked, der bliver mere og mere atomiseret, hvad angår arbejdstid. Selv staten, men i hvert fald kommunerne, har jo ufattelig mange deltidsjob, og de private arbejdsgivere råber og skriger op om, at de også gerne vil have mulighed for at tage nogle ind, der kun er på deltid, fordi de kun har arbej-

de til en halv person. Hvis man vender det sådan om, ser man jo, at det er dumt ikke at have et system.

Vi har jo set eksempler på, at folk har opbrugt deres supplerende dagpenge og må sige nej til job, fordi de ikke kan leve af 15 og 20 timers arbejde og derfor ikke har mulighed økonomisk for at sige ja til det arbejde. Det er jo ufleksibelt. Mener ministeren, at tiden er løbet fra supplerende dagpenge eller langsomt løber fra supplerende dagpenge, eller hvilken vej går arbejdsmarkedet?

Kl. 13:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:03

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg har grundlæggende den holdning, at dagpengereglerne ikke skal løse problemer på vores arbejdsmarked. Altså, dagpenge og det, at man kan opnå forsørgelse qua forsikring, hvis man kommer i den situation, at man mister sit arbejde, er jo til, for netop at skabe en tryghed i tilfælde af arbejdsløshed.

Jeg mener grundlæggende ikke, at det er dagpenge – ligegyldigt i hvilken afskygning vi måtte diskutere dem – der skal løse strukturelle problemer på arbejdsmarkedet. Derfor er jeg ikke enig i præmissen for spørgsmålet.

Kl. 13:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Christian Juhl.

Kl. 13:04

Christian Juhl (EL):

Så var det lige, jeg troede, at der kom en sætning mere! For hvad så? Altså, folk kan jo ikke leve af 20 timer, i hvert fald ikke ret mange, og ikke hvis man har børn og eget hus og ting og sager. Og det vil sige: Skal vi så forlange af arbejdsgiveren, at man altid har 37 timer? Det tror jeg nok jeg vil afstå fra her. Eller skal vi sige: Jamen o.k., der er deltidsjob, og man skal overleve i en periode af en vis længde. I øjeblikket har vi 30 uger, før havde vi 52 uger. Hvad kunne være fornuftigt? Vi foreslår jo ikke, at man skal have supplerende dagpenge til evig tid. Enhedslisten foreslår, at vi går tilbage til de gamle regler om 52 uger, fordi det var en god dynamisk ting til at komme videre. Det vil sige, at mange faktisk kunne klare sig igennem sådan nogle perioder og ikke kom i den situation, som rigtig, rigtig mange nu kommer i.

Jeg får månedligt henvendelser fra folk, som siger: Hvad skal jeg gøre nu? Nu har jeg haft deltidsjob, og lige pludselig kan jeg ikke få supplerende dagpenge længere. Hvad skal jeg gøre? Og der har jeg så skrevet tilbage: Det vil jeg gerne spørge ministeren om.

Kl. 13:05

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:05

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Svaret er det samme, nemlig at det er ikke dagpengereglerne eller dagpengesystemet, der skal løse andre problemer på det danske arbejdsmarked. Og derfor: Hvis der er problemer omkring deltidsarbejde og deltidsarbejdets volumen, mener jeg, at det er noget, der skal løses i anden sammenhæng. Altså, meningen med et dagpengesystem er ikke, at det er der, vi skal løse problemet.

Vi ved så, at man kan have behov for i en kortere periode at få supplerende dagpenge, men jeg vil gerne advare mod, både at man indretter sin egen økonomi, og at vi indretter et arbejdsmarked – hvad enten det er af mere strukturel karakter eller lokal karakter,

som vi har set eksempler på tidligere – efter, at man kan få offentlig forsørgelse, samtidig med at man går på arbejde.

Kl. 13:06

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 13:06

Henning Hyllested (EL):

Jeg er enig med ministeren i, at det selvfølgelig er tilstræbellesværdigt, at folk har fuld beskæftigelse. Det er trods alt det, der ligesom danner grundlag for, at man har en ordentlig tilværelse. Men jeg må også sige, at det jo ikke er et nyt fænomen eller en ny ting, at vi har deltidsbeskæftigelse på arbejdsmarkedet. Der er jo hundredtusinder af mennesker, der er deltidsbeskæftigede på det danske arbejdsmarked, og som jeg siger: Det er ikke noget nyt.

Man kan jo godt have en ideel forestilling om, at hele arbejdsmarkedet er indrettet, så vi alle sammen møder kl. 8.00 og går hjem kl. 16.00, og så har vi i øvrigt 37 timer om ugen. Men sådan er det ikke, og jeg ved ikke, om ministeren har en opfattelse af, at sådan vil det blive engang. Det har jeg ikke. Der vil altid, på det danske og på alle mulige andre arbejdsmarkeder, være deltidsbeskæftigelse af den ene eller den anden karakter. Det er endda en beskæftigelsesform, som har været i stigning i de sidste 10-15 år.

Derfor kan jeg ikke forstå, hvorfor man siger, at der er nogle strukturelle problemer, der må løses. Har ministeren virkelig den opfattelse, at vi stort set kan fjerne alt, hvad der hedder deltidsbeskæftigelse på arbejdsmarkedet?

Kl. 13:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 13:07

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Diskussionen om deltidsarbejde er vel mere nuanceret, end det spørgeren lægger op til. For der er da meget, meget stor forskel på, om man som arbejdstager ønsker et fuldtidsarbejde, men ikke kan få det af den ene eller den anden årsag, eller det er, fordi arbejdstageren ønsker deltid. Og begge elementer er da til stede på det danske arbejdsmarked. Altså, jeg tror klart, vi kan finde eksempler på – jo ikke mindst i den offentlige sektor, hvor deltidsarbejde er utrolig udbredt – at der også er arbejdstagere, der ønsker at arbejde færre timer end 37 timer. Og det er jo et valg, man kan træffe. Det er et valg, der har nogle konsekvenser, ikke bare hvad angår indtægt, men også pensionsopsparing og andre elementer.

Men jeg synes bare, det er vigtigt igen at få sagt, at dagpengesystemet først og fremmest er et system, der har til formål at sikre forsørgelse i tilfælde af arbejdsløshed – ikke at løse andre problemer på arbejdsmarkedet. Og jeg lytter mig til, det er det, Enhedslisten egentlig gerne vil her.

Kl. 13:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Henning Hyllested.

Kl. 13:08

Henning Hyllested (EL):

Kan ministeren ikke se det smarte i, når vi nu har stor arbejdsløshed i øjeblikket og har haft det igennem mange år, at folk, der har deltidsbeskæftigelse af den ene eller den anden slags, folk, der har løst tilknytning til arbejdsmarkedet, jo igennem sådan en ordning faktisk har en mulighed for at opnå fuld beskæftigelse. Jeg har sagt det før i mange sammenhænge: Det er en af de bedste former for virksomhedspraktik, der findes, altså det at være løst tilknyttet. Det kan være som

vikar eller det kan være som løsarbejder, fordi det giver anledning til at komme på virksomheder, arbejde på fuldt normale overenskomstmæssige vilkår og henad vejen måske få sig et fuldtidsjob, hvad de fleste, tror jeg, i virkeligheden stræber efter. Det her er en rigtig god måde, og derfor synes jeg det er kedeligt, at der skal være de begrænsninger, som man har sat på. Og hvorfor ikke være med til at løse lidt på det, især i de her tider, hvor vi snakker meget beskæftigelsesindsats? Det her er en effektiv form for virksomhedspraktik.

Kl. 13:09

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren

Kl. 13:09

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg er sådan set enig med spørgeren i, at vejen ind på vores arbejdsmarked er mangefacetteret og mangfoldig og kan have meget, meget forskellig karakter. Derfor er der jo altså også muligheden for, at man i en periode – den er jo ikke helt kort, vi taler 30 uger – har muligheden for at få suppleret op med supplerende dagpenge.

Mit svar vil fortsat være det samme, nemlig at dagpengesystemet skal ikke bruges til at løse andre strukturelle problemer, vi måtte have på vores arbejdsmarked. Jeg synes, det er vigtigt, at der er en mulighed for supplerende dagpenge, hvis man i en kortere periode kan have svært ved, kan man sige, at opnå fuldtidsbeskæftigelse.

Derudover er der selvfølgelig en interessant diskussion om, hvordan vi i det hele taget indretter vores arbejdsmarked. Den tager vi så her, som vi gør det i andre sammenhænge også.

Kl. 13:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til beskæftigelsesministeren. Så går vi til ordførrækken, og det er først hr. Hans Andersen fra Venstre.

Kl. 13:10

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Enhedslisten pålægger regeringen at fremsætte et lovforslag om genindførelse af de tidligere gældende regler om ret til 52 ugers supplerende dagpenge med ikrafttrædelse den 1. juli 2013.

Ændringen af varigheden for supplerende dagpenge er en del af en jobplan fra 2008, som den daværende VK-regering lavede sammen med Det Radikale Venstre og Liberal Alliance. Formålet var at skabe større tilskyndelse til, at flere ledige tog et fuldtidsarbejde i stedet for at blive i et deltidsarbejde med offentlig tilskud som forørgelsesgrundlag.

Enhedslisten vil højst sandsynlig komme med argumenter for, at dette typisk er et højrefløjsargument, men her vil jeg ydmygt læse en passage op fra beskæftigelsesministerens svar på et § 20-spørgsmål den 23. maj 2012 om, hvorvidt Socialdemokraterne og SF vil tilbagevise reglerne om supplerende dagpenge fra 2008, som partierne har lovet før folketingsvalget. Citatet begynder nu:

»Supplerende dagpenge er en midlertidig ydelse, som man kan modtage i forbindelse med korterevarende, delvis ledighed eller som indgang til arbejdsmarkedet på fuld tid. Sådan skal det fortsat være. Reglerne om supplerende dagpenge er derfor skruet sammen på en sådan måde, at det ikke er muligt at indrette sig permanent med supplerende dagpenge som delvis forørgelsesgrundlag. Det skal vi også holde fast i.«

Det er et kort og præcist svar fra beskæftigelsesministeren, som jeg også lyttede mig til sådan set er blevet gentaget i dag. Vi har dog set lidt zigzagkurs på beskæftigelsesområdet fra ministeren og regeringens side i den seneste tid, men jeg lytter mig sådan set til, at lige præcis det her sådan set står fast. Og så må vi jo se, om Enhedslisten

måske får held til også at ændre den her politik eller regeringens nuværende politik.

Hvad jeg derimod kan sige er, at Venstre ikke kan tilslutte sig det her beslutningsforslag om at ændre varigheden. Venstre er enig med beskæftigelsesministeren i, at det her sådan set er og skal være en midlertidig ydelse, og det skal ikke være muligt at indrette sig permanent med supplerende dagpenge som delvist forørgelsesgrundlag. Det skal være en tilskyndelse, og det skal altid være en tilskyndelse til at arbejde for at få et fuldtidsjob.

Med de bemærkninger skal jeg så konkludere, at Venstre ikke kan støtte beslutningsforslaget. Tak.

Kl. 13:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 13:13

Christian Juhl (EL):

Tak, vil jeg sige til hr. Hans Andersen, men nu kommer jeg jo sådan set ikke kun på vegne af Enhedslisten eller på vegne af nogle fagforeninger eller nogle a-kasser eller nogle arbejdsløse, der måske godt ville have det suppleret, jeg kommer faktisk på vegne af en række lokale arbejdsgivere fra Silkeborg, hvor vi de sidste 10 år har diskuteret: Hvordan kan vi indrette et mere dynamisk system? For de har sagt til mig, at de vil have overenskomster med deltidsjob i, og jeg har sagt, at jeg vil have fuldtidsjob med ind i vores overenskomster, og at der skal stå 37 timer, punktum. Men det har jeg måttet give køb på, fordi der skal en vis dynamik ind i det. Så har vi snakket om, hvordan vi kan sørge for, at der i de perioder, hvor man har brug for deltidsjob, kan være det – for de er også enige i, at det på langt sigt ikke er godt at have deltidsjob, men det kan være nødvendigt i perioder. Og derfor mener de, at dagpengesystemet skal være sådan, at folk siger ja til et deltidsjob.

Men lad os nu se bort fra dem, der gerne selv vil have et deltidsjob, og lad os se på dem, der ikke kan få et fuldtidsjob: Hvad skal vi gøre for dem? Og hvad skal vi gøre for de arbejdsgivere, der gerne vil have en deltidsjobber, og hvor ingen kan tjene penge på det?

Kl. 13:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:14

Hans Andersen (V):

Jamen den problemstilling, som hr. Christian Juhl fremfører her, er jo bare ikke en del af det beslutningsforslag; den mener jeg sådan set hører ind under arbejdsmarkedets parter. Vi skal sådan set ikke løse de her strukturelle problemer, som hr. Christian Juhl peger på, via ændringer i vores dagpengesystem. Så kan det godt være, at arbejdsgiverne i Silkeborg ønsker det, men Venstre ønsker ikke at være med til at finansiere det eller være med til at indrette dagpengesystemet således, at arbejdsgiverne kan håndtere en deltidsansættelse, hvor lønmodtageren så får suppleret dagpengene i al evighed.

Kl. 13:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Christian Juhl.

Kl. 13:15

Christian Juhl (EL):

Nu kunne jeg nøjes med at spørge hr. Hans Andersen, om han synes, at 52 uger er i al evighed, for så er evigheden jo kort. Og jeg vil sige, at det her jo ikke er en permanent ordning. Vi foreslår at gå tilbage til en ordning, som man har arbejdet med på arbejdsmarkedet i årtier. Jeg vil derfor sige: De fleste deltidsansatte får jo, med hjælp fra

den arbejdsgiver, som de er hos, eller en anden arbejdsgiver, stykket en uge sammen på 35-40 timer, eller hvor meget det kan give, og klarer sig så igennem med det, og der er der jo ingen problemer. Men hvad skal vi gøre, når det gælder den arbejdsløse, som er på understøttelse, og som mister penge ved at gå på arbejde? Der mener jeg at det samfundsmæssigt og i forhold til arbejdsgiverne og i forhold til de arbejdsløse er fuldt ud legalt og fornuftigt, at vi selvfølgelig har de supplerende dagpenge. Og de skal være bedre, end de er i dag, fordi der er så mange, der må sige nej til arbejde.

Kl. 13:16

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:16

Hans Andersen (V):

Jeg synes ikke, at man skal sige nej til arbejde. Altså, Enhedslisten får det til at lyde, som om der er rigtig mange mennesker, der render rundt og siger nej til at arbejde. Jeg synes sådan set, man skal sige ja til at arbejde, og der er da allerede i dag i vores system mulighed for at få supplerende dagpenge. Her er der sådan set bare et ønske fra Enhedslistens side om at gøre den her ordning bedre, og det ønsker vi ikke. Og der kan jeg lytte mig til, at regeringen heller ikke ønsker at være med til at finansiere det. For det her handler jo også om økonomi. Det her er jo ikke noget, som er et billigt forslag, og jeg kan ikke se nogen finansiering nogen steder, hvis man så i øvrigt var enig i præmissen, men det er vi så heller ikke. Så jeg tror, vi står langt fra hinanden i den her sag.

Kl. 13:17

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Henning Hyllested.

Kl. 13:17

Henning Hyllested (EL):

Er ordføreren opmærksom på, at reglen om maksimum 30 ugers supplerende understøttelse kan have den utilsigtede og i virkeligheden stik modsatte virkning, at folk bliver fuldtidsarbejdsløse – navnlig i en tid, hvor vi har høj arbejdsløshed og lav beskæftigelse? Når så folk har opbrugt deres 30 uger, hvad gør de så? Fortsætter de med at arbejde på deltid, hvis deltidslønnen i virkeligheden ikke kan danne grundlag for en ordentlig tilværelse, eller vælger de at gå fuldtidsarbejdsløse?

Langt, langt de fleste vælger så at gå fuldtidsarbejdsløse, så det har i virkeligheden i mange tilfælde den stik modsatte virkning af det, som måske var tænkt. Som ordføreren også siger, er det jo indført for at skabe et incitament til at skabe fuld beskæftigelse, eller at folk søger fuld beskæftigelse. Men det har den stik modsatte virkning.

Kl. 13:18

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:18

Hans Andersen (V):

Men hvis man nu fulgte Enhedslistens ræsonnement, skulle der ikke være noget loft for supplerende dagpenge. Så skulle vi jo indrette det således, at man kunne nøjes med 10 timer og så få supplerende dagpenge resten af livet. Det er jo sådan set ønskeforslaget. Så har Enhedslisten begrænset sig lidt ved at sige: Jamen vi går bare tilbage til det, vi oprindeligt havde, med 52 uger, for lidt fornuftigt skal det måske lyde.

Vi er sådan set optaget af, at mennesker kommer ud i job, gerne fuldtidsjob, men det mener vi ikke at det her forslag skal håndtere.

Det mener vi sådan set at arbejdsmarkedets parter skal håndtere, nemlig at der er fuldtidsjob, også – specielt når vi taler om den offentlige sektor – til dem, der ønsker fuldtidsjob i den offentlige sektor.

Kl. 13:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Henning Hyllested.

Kl. 13:19

Henning Hyllested (EL):

Reglerne om supplerende dagpenge vil jo altid i høj grad indrettes efter, hvad beskæftigelsen i øvrigt er i samfundet. Derfor er det fornuftigt at have den her slags ordninger, for arbejdsløshed er jo ikke bare arbejdsløshed. Det danske arbejdsmarked er ikke bare fra 8 til 16 eller fuldtidsarbejdsløshed. På store dele af det danske arbejdsmarked arbejder man rent faktisk deltids eller som løsarbejder, har løs tilknytning, mange gange som indgang til i sidste ende at få fuldtidsjob. Det er jo det, som den her ordning gør. Og i og med at man har kortet den så meget af, som man har, så der kun er 30 uger, så får man jo altså, som jeg sagde, den stik modsatte virkning, nemlig at man langt før får jaget folk ud i fuldtidsarbejdsløshed, så længe de job og den fulde beskæftigelse, som ordføreren snakker om, ikke er til stede, og det er de jo ikke i øjeblikket.

Kl. 13:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:19

Hans Andersen (V):

Nu får hr. Henning Hyllested det jo til at lyde, som om de fleste går fra at have et deltidsjob og supplerende dagpenge og så ud i fuld ledighed. Jeg tror, det måske er omvendt, nemlig at det her er en mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet.

Så er det rigtigt, at vi har lavet en begrænsning på, hvor længe man kan få supplerende dagpenge, men målet må da være, at de så kommer ud i et fuldtidsjob. Det tror jeg sådan set også at de fleste gør, og så er vi nået et stykke ad vejen med den her ordning. Derfor ser vi ikke i Venstre anledning til at ændre på den her model. Vi synes sådan set, det er udmærket og fornuftigt skruet sammen.

Kl. 13:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så er det Socialdemokraternes ordfører, hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 13:21

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Socialdemokratiet er sådan set enig med Enhedslisten i, at supplerende dagpenge kan være et godt redskab og en måde at få fuld tilknytning til arbejdsmarkedet på. Ordningen skal ikke fungere som et offentligt tilskud i al evighed, og derfor har ordningen jo også været tidsbegrænset. Det, Enhedslisten skriver i forslaget, er også rigtigt, nemlig at der er rigtig mange former for erhverv, som netop bruger supplerende dagpenge. Det kom jo frem, dengang vi snakkede om det sidste gang, da den borgerlige regering ændrede ordningen. Der er faktisk et par emner, man kan tage fat på, når man snakker om de supplerende dagpenge, og det vil jeg gøre.

For det første er supplerende dagpenge en mulighed for at komme ind på arbejdsmarkedet, for at få tilknytning og netværk på arbejdspladserne. Derfor er det jo også vigtigt at nævne, at regeringens arbejde med hensyn til vækst, det at skabe arbejdspladser, vil være med til at hjælpe en del af dem på supplerende dagpenge i et fuld-

tidsjob. Flere arbejdspladser kan jo også skaffe flere af disse åbningsmuligheder, men også job på fuld tid. Mange af dem, som arbejder på supplerende dagpenge, ønsker jo også et fuldtidsjob, og derfor er hele vækst dagsordenen, den dagsorden, som regeringen har sat og gør noget ved, uhyre vigtig, nemlig det at skabe arbejdspladser.

For det andet er supplerende dagpenge jo også en del af det fleksible arbejdsmarked og kan give gode muligheder for både arbejdsgiver og lønmodtager. Derfor har vi også nævnt følgende om arbejdet med fremtidens dagpenge, som mange sikkert kender, og jeg citerer: Den overordnede ramme for arbejdet med fremtidens dagpenge er, at dagpengesystemet i et stadig mere internationalt arbejdsmarked skal understøtte følgende – og jeg nævner så kun nogle af dem – et fleksibelt arbejdsmarked, at alle typer job skal besættes, imødekomme af forskellige behov for forskellige grupper på arbejdsmarkedet. Altså sagt med andre ord, hvordan skaber vi et fremtidigt, et moderne og et klogt dagpengesystem, som passer ind i fremtidens behov og udfordringer.

Jeg ser meget frem til dette arbejde. Jeg ser frem til kommissionens resultat og ikke mindst til debatten, når der ligger et oplæg. Af disse grunde mener Socialdemokratiet, at vi skal afvente dette arbejde og sammen skabe et godt, fleksibelt system, og derfor støtter vi ikke forslaget.

Kl. 13:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra hr. Henning Hyllested.

Kl. 13:23

Henning Hyllested (EL):

Jeg kan jo forstå på ordføreren – og det har jeg efterhånden også forstået på regeringspartierne, og måske især Socialdemokraterne – at vækst og de vækstplaner, man nu har vedtaget sammen med højrefløjen i det her Folketing, simpelt hen er svaret på alt. Det løser stort set alle problemer – også de her.

Det er, på trods af at ordføreren faktisk i sin tale kommer med rigtig gode argumenter for, hvorfor det er en god idé at have sådan et system med supplerende dagpenge, og hvorfor der ikke skal være de begrænsninger i det. Det skaber et fleksibelt og dynamisk arbejdsmarked, og det tager højde for, at arbejdsmarkedet ikke er enten fra 8 til 16 eller fuldtidsarbejdsløshed, men at der er alle mulige mærkelige forskellige former for deltidsbeskæftigelse der indimellem. Ordføreren kommer selv fra en arbejdsplads, hvor det med løsarbejdere jo i høj grad anvendes. Jeg ved ikke, om ordføreren har en idé om, at man for tid og evighed kan afskaffe deltidsjob og løse job, og at der derfor ikke er behov for det her.

Kl. 13:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:24

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg synes nu, jeg sagde det meget klart i min tale, at jeg synes, det er en god ordning, men at jeg selvfølgelig heller ikke synes, at man skal have det i al evighed. Når jeg synes, det er en god ordning, er det, som hr. Henning Hyllested jo selv nævner, fordi jeg har arbejdet på en arbejdsplads – 17 år blev det til til sidst – på Aarhus Havn, hvor jeg egentlig startede den karriere med at være løsarbejder. Jeg fik ikke supplerende dagpenge i lang tid, men supplerende dagpenge var sådan set med til i en kortere periode at få mig ind på den her arbejdsplads. Der er de jo rigtig gode, og der kom jeg ind på en arbejdsplads, fik mig et job og var der i 17 år.

Der synes jeg jo at supplerende dagpenge er rigtig gode. Det er også derfor, jeg siger, at de er gode som et godt redskab til at få folk

tættere på arbejdsmarkedet. Det var også derfor, jeg nævnte det i min tale.

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Henning Hyllested.

Kl. 13:25

Henning Hyllested (EL):

Hvordan i himlens navn kan ordføreren så komme til den stik modsatte konklusion af det, der egentlig burde være konklusionen, nemlig at beslutningsforslaget er godt, fordi det udvider retten til supplerende dagpenge, så folk kan komme tættere på et arbejdsmarked med fuld beskæftigelse, ligesom ordføreren selv har været den tur igennem? Hvordan kan det forekomme? vil jeg spørge hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 13:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:25

Leif Lahn Jensen (S):

Det, jeg prøver at fortælle, er, at supplerende dagpenge er et godt redskab, og vi har supplerende dagpenge. Vi har mulighed for at få supplerende dagpenge i dag. Alle ved jo også godt, at dengang det kom frem hos den borgerlige regering, stemte vi imod. Alle ved jo også godt, at 60 pct. af den danske befolkning ønsker den dagpenge-reform, der er nu, og alle ved også godt, at den her regering har gjort alt, hvad den kan for at skabe arbejdspladser, har gjort alt, hvad den kan for at sørge for at redde de her mennesker på dagpenge. Vi har endda lagt op til, at vi i fremtiden skal diskutere et fleksibelt, et godt, et fornuftigt dagpengesystem, hvor det selvfølgelig er naturligt, at man også kigger på, hvordan arbejdsmarkedet er nu, hvordan arbejdsmarkedet er i fremtiden, og hvordan vi så indretter vores dagpengesystem efter det.

Kl. 13:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 13:26

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg vil da gerne kvittere for det positive udsagn om, at det er et godt forslag. Det er jo et stykke af vejen for at få det vedtaget. Og så vil jeg sige, at det er rigtig dejligt, at hr. Leif Lahn Jensen vil bidrage til at overbevise arbejdsministeren om det forkerte i den afstandtagen, hun gav udtryk for. Der er visse chancer dér i kraft af partisammenfaldet.

Så vil jeg sige, at det lyder, som om vi skal igennem en kommissionsperiode på nogle år. Først skal vi vente på, at kommissionen bliver nedsat, og derefter vente et år på den. Synes hr. Leif Lahn Jensen, at det ser ud til, at vi skal lave om på arbejdsmarkedets regler på en måde, så vi bare ikke gør noget ved den her del af det? Kan hr. Leif Lahn Jensen forestille sig en reform af dagpengene uden at ændre på de supplerende dagpenge? Jeg kan personligt ikke.

Kl. 13:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:27

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg tror ikke, at jeg har sagt, at det her var et godt forslag. Jeg roste de supplerende dagpengeregler, vi har, for de er stadig væk et rigtig godt redskab til at komme tættere på arbejdsmarkedet. Det tror jeg at

de fleste, der lytter til det her, har fanget. Om det bliver en del af arbejdet, skal jeg ikke sige, det skal jeg ikke klogge mig på, men hvis man læser det her, som jeg også læste om en ny og bedre indsats med dagpengereformen, hvor vi selvfølgelig har kigget på de ting, som vi har løst sammen med Enhedslisten, og hjulpet alle de stakels mennesker, der faldt ud, men hvor vi også kommer med et bud på, hvad man kan kigge på i fremtidens dagpengesystem, så kan man jo også se, at regeringen netop lægger op til, at når vi laver det fremtidige dagpengesystem, når vi diskuterer det, så skal vi selvfølgelig se, hvordan hele arbejdsmarkedet er sat sammen, hvad det er, der er brug for. Det er det, jeg ser, det er det, jeg læser i det der udspil.

Kl. 13:28

Første næstformand (Bertel Haarder):
Christian Juhl.

Kl. 13:28

Christian Juhl (EL):

Nu har jeg ikke lyst til at lave en syltekrukke, der hedder en kommission, for det her er ikke raketvidenskab. Hvis man spørger enhver fagforening, enhver a-kasse, hvad der skal til for et mere fleksibelt arbejdsmarked og for at opfylde Socialdemokraternes og regeringens regeringsgrundlag, ja, så kan de svare næsten i blinde efterhånden, det behøver de ikke at have professorer i en kommission til at hjælpe dem med. Det ville være meget, meget nemt at sætte arbejdsmarkedets parter til at give et bud på det inden for et halvt eller et helt år. De ved lige på en prik, hvad der skal til, og det første, de nævner, er genoptjeningen. Nummer to er næsten altid de supplerende dagpenge. De skal forbedres. Ville det ikke være en idé så at tage det, der er en hel selvfølge, så kan de andre feinschmeckerting jo komme i kommission, hvis det er det, Socialdemokraterne ønsker?

Kl. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:29

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg er faktisk i rigtig godt humør lige for tiden, efter at vi har gået og hjulpet alle de her mennesker, efter at vi er kommet med det udspil. Nu har vi nogle bud på nogle ting. Jeg kan også sige, at jeg ikke ved, om det er de samme folk i fagbevægelsen, jeg har snakket med, som hr. Christian Juhl har snakket med. Det lyder det ikke til at være. Dem, jeg har snakket med, synes faktisk, at det, vi er kommet med, er rigtig godt. De roser os. Jeg får ros hver dag, og det er altså ikke noget, jeg har prøvet i 1½ år. Det får jeg nu, og det gør mig altså i rigtig godt humør.

Kl. 13:29

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så kan han tage sit gode humør med ned.

Så giver jeg ordet til hr. Bent Bøgsted, ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Det her forslag er jo et i rækken af rigtig mange forslag, som er kommet fra Enhedslisten. Og vi må jo konstatere, at forslaget kommer, nogle få dage efter at Enhedslisten har indgået en aftale om en løsning på dagpengeområdet, som egentlig blev udråbt til at være – det kan godt være, at det ikke blev sagt direkte – den ultimative løsning på det område. Og regeringen sagde, at det var, fordi dagpengereformen var for hurtigt indfaset, og det kan da også være rigtigt.

Så har man lavet den her løsning. Og der må man jo sige, selv om jeg egentlig er ked af at sige det, at det er lidt ufatteligt, at Enhedslisten ikke, hvis de mener det alvorligt med de her forslag, så har fået dem puttet ind i de forhandlinger, de lige har haft med regeringen. For som der blev givet udtryk for fra regeringens side, var der lukket af for nye tiltag, ud over at man ville nedsætte en kommission, der skulle se på en reform. Og indtil den kommission er færdig, er der i hvert fald lukket af for muligheder for at få nye ændringer igennem. Så Enhedslisten skulle jo selvfølgelig have benyttet sig af chancen, inden det kom dertil.

Når det så er sagt, vil jeg sige med hensyn til de supplerende dagpenge, at jeg vil give hr. Leif Lahn Jensen ret i, at det kan være en god indgangsvinkel, men det må bare ikke være sådan, at de vil blive brugt som et fast moment, i forhold til at der oprettes arbejdspladser, som er baseret på, at man kan få supplerende dagpenge i tid og evighed. Det er det, der har været afprøvet førhen, og det skal vi ikke tilbage til igen. Men jeg synes, at det vil være fint at have med i en reform af dagpengene.

Dansk Folkeparti har sagt, at vi er klar til at se på, om man kan lave en fleksibel dagpengeordning, og der kan det her udmærket indgå. Om det skal være 30 uger, når der er højkonjunktur, og måske 45 uger eller 52 uger, hvis der er lavkonjunktur med stor arbejdsløshed, kan jo godt være sådan noget, der kunne komme i spil – det skal jeg ikke udelukke. Jeg kommer ikke til at sidde i kommissionen, og det kan også være, at Enhedslisten er glade for det. Men altså, man kan ikke udelukke, at det kunne være et af de redskaber, der kunne ses på i forbindelse med at supplere det med et fleksibelt dagpengesystem.

Jeg ved selvfølgelig ikke, hvad kommissionen kommer frem til, men jeg kan nu heller ikke se, hvorfor der skal være en kommission, som først skal være færdig i 2015. Det mener jeg godt at man kunne blive færdig med allerede i efteråret, hvis det var det, man ville. Hvis det virkelig var det, man ønskede, kunne man godt finde ud af, hvordan det skulle være, allerede i efteråret.

Dansk Folkeparti kan ikke støtte forslaget, men vi synes, det vil være fint i forbindelse med en reform af dagpengeområdet at se på at få lavet et fleksibelt dagpengesystem.

Kl. 13:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 13:33

Christian Juhl (EL):

Nu skal der da ikke være nogen tvivl om, at Enhedslisten som altid er glade, når vi laver aftaler med regeringen, især når det er nogle, som gør gavn, og det gør den aftale, vi lavede i weekenden jo, især for dem, der er ved at miste retten til dagpenge. Men der er ingen grundlæggende ændringer af dagpengesystemet. Det vil sige, at når vi kommer om på den anden side af 2016, så er der ikke mere i det forlig. Så er det brugt op. Det vil sige, at det er en lidt længere midlertidig løsning end dem, vi tidligere har lavet, men der er ingen grundlæggende ændring i det her. Derfor foreslår vi jo netop de her ting.

Når Dansk Folkeparti så siger, at man er imod en kommission, og at der lige så godt kan gås til biddet med det samme, og Dansk Folkeparti næsten i samme åndedrag siger, at 52 uger under en lavkonjunktur da kunne være en god idé, så vil jeg spørge hr. Bent Bøgsted: Hvorfor skal vi så ikke hugge til nu og lave det? Befinder vi os ikke i en lavkonjunktur nu? Vi er jo da ikke i nogen særlig højkonjunktur der, hvor jeg bor.

Kl. 13:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Kl. 13:36

Bent Bøgsted (DF):

Jeg tror egentlig ikke, at jeg sagde, at jeg var imod en kommission. Jeg tror nok, at jeg sagde, at det godt kunne gøres hurtigere. Man behøvede ikke at vente indtil 2015 for at få det undersøgt. Sådan er det. I den forbindelse sagde jeg også, at det her udmærket kunne indgå. Om kommissionen så kommer frem til, at det er 30 uger, eller at det er 45 uger eller 52 uger, der skal være for supplerende dagpenge, skal jeg da ikke kunne sige noget om. Det er da muligt, at de vil komme til det resultat, at i en lavkonjunktur er 52 uger det rigtige. Det skal jeg ikke kunne sige noget om. Jeg ved på nuværende tidspunkt ikke, hvem der kommer til at sidde i sådan en kommission, og hvordan regeringen vil indrette den.

Vi synes i hvert fald bare fra Dansk Folkepartis side, at det er udmærket at tage de her forslag, som Enhedslisten kommer med, med ind, for det er alt sammen noget, der indgår i dagpengesystemet, og skal man lave et fleksibelt dagpengesystem, skal der selvfølgelig ses på det hele. Så er det det hele, der skal ses på, og ikke bare lige dagpengeperiodens længde, men det hele, og der vil det være fint at have det med.

Kl. 13:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Christian Juhl.

Kl. 13:35

Christian Juhl (EL):

Jamen jeg kan ikke følge med. Der er lavkonjunktur nu, og det er en god idé at forlænge perioden for supplerende dagpenge, men ikke nu, lad kommissionen ordne det, siger Dansk Folkeparti. De skal godt nok arbejde en lillebitte smule hurtigere, men hvorfor ikke gå til biddet, hvis vi er enige om det? Det kan da ikke tage lang tid at forhandle det. Det er jo ikke noget stort og omfattende. Det er et tal, der skal flyttes, et antal uger, der skal flyttes, og her er mulighed for at komme et lille hug videre.

Dansk Folkeparti har nu ellers hver gang, vi har diskuteret det her, sagt: Jamen vi vil gerne være med til at gøre det mere fleksibelt, vi vil gerne være med til at lave nogle forbedringer for de arbejdsløse. Men når det så kommer til stykket, står der nederst på papiret »Vi kan ikke stemme for«. Jeg kan ikke forstå logikken, vil jeg sige til hr. Bent Bøgsted. Man er positiv i ord, men i handling er man negativ.

Kl. 13:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:36

Bent Bøgsted (DF):

Jamen jeg forstår heller ikke Enhedslistens logik. Enhedslisten sidder som støtteparti for regeringen, Enhedslisten har lige været til forhandlinger med regeringen, og Enhedslisten siger, at det her er et stort problem, og at det er med at gå til biddet med det samme. Hvorfor – og så et ord, jeg ikke må sige for formanden – gjorde Enhedslisten så ikke det?

Man havde altså alle muligheder for at få det her trumfet igenem over for regeringen, men man gjorde det ikke, og så står man hernede og skælder alle partier ud for, at de ikke vil være med til noget som helst. Det hænger ikke sammen. Den logik hænger altså ikke sammen for mig, så jeg forstår heller ikke Enhedslisten.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren – også for, at han ikke sagde, hvad han havde i tankerne.

Så går vi til hr. Rasmus Helveg Petersen fra Det Radikale Venstre.

Kl. 13:37

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Jeg og Radikale Venstre er meget enige med beskæftigelsesministeren i, at vi kun skal se supplerende dagpenge som noget, man bruger i kortere tid. Man skal ikke i længere tid kunne basere sin forsørgelse på supplerende dagpenge.

I øvrigt har vi jo, som det er blevet nævnt af de tidligere talere, nedsat en kommission, der kigger på dagpengeområdet, så kombinationen af de dele gør, at vi fra radikal side ikke kan støtte forslaget.

Kl. 13:37

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke desto mindre en kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 13:37

Christian Juhl (EL):

Hr. Rasmus Helveg Petersen siger, at man ikke skal kunne få supplerende dagpenge i længere tid. I øjeblikket kan man få det i 30 uger; for 2½ år siden kunne man få det i 52 uger, og det er det, vi foreslår skal indføres igen.

Det kan være, at hr. Rasmus Helveg Petersen slet ikke er klar over det, men så vil jeg i hvert fald gerne oplyse ham om, at hvis man har deltidsarbejde og så får mulighed for at få et fuldtidsarbejde, så skal man droppe deltidsarbejdet og omgående tage fuldtidsarbejdet. Det vil sige, at det i systemet er indbygget, at man skal tilstræbe at tage fuldtidsarbejde. Det er endda sådan, at arbejdsgivere med overenskomst skal skrive under på, at de fraskriver sig retten til opsigelsesperioder, hvis de ansætter folk på deltid. Det vil sige, at der er dobbelt pres på for altid at tage fuldtidsarbejde i stedet for deltidsarbejde. Hvad er så problemet, hvis både arbejdsgivere og ansatte har gavn af, at perioden er på 52 uger og 30 uger er for lidt?

Kl. 13:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:38

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Hr. Christian Juhl spørger, hvad problemet er, hvis alle har gavn af det. Jeg tror, der knytter sig en udgift til forslaget. Hvis folk er længere tid på supplerende dagpenge, vil det samlet koste samfundet og skatteborgerne nogle penge – det vil i hvert fald være min tese.

Kl. 13:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Christian Juhl.

Kl. 13:38

Christian Juhl (EL):

Nej, der kobler sig sandsynligvis ingen udgift til forslaget. Jeg kan fortælle, at vi i hvert fald i den lille fagforening, jeg kommer fra – og jeg tror, det er meget generelt; jeg tror, at selv hr. Leif Lahn Jensen har hørt om det i de fagforeninger, han færdes i – har mennesker på dagpenge, som er nødt til at sige nej tak til deltidsjob og dermed går tilbage til at få fuldtidsunderstøttelse, netop fordi der ikke er den her fleksibilitet i det.

Kan hr. Rasmus Helveg Petersen ikke se, at hvis man går fra deltidunderstøttelse til fuldtidsunderstøttelse, er der en stor udgift for staten, som den er nødt til at betale. Det kan man undgå ved at fremme, at ethvert hul kan lukkes med ledige, som har mulighed for at gå ud og tage noget arbejde.

Kl. 13:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 13:39

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Jamen jeg vil henvise til anden del af mit oplæg, der handlede om, at der jo er igangsat et kommissionsarbejde, der skal se på vores samlede dagpengesystem. Jeg håber, at de vil kunne lave nogle mere præcise udregninger, end vi i fællesskab kan komme frem til i løbet af denne diskussion. Og uanset hvilken argumentationsrække, der måtte blive lagt frem nu fra spørgerens side, må jeg henvise til, at vi har sat et arbejde i gang, som vi forventer afsluttet om ca. to år.

Kl. 13:40

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den radikale ordfører. Så giver jeg ordet til hr. Eigil Andersen, ordfører for Socialistisk Folkeparti.

Kl. 13:40

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Regeringen har sammen med Enhedslisten netop lavet en stor redningsaktion for de 30.000 arbejdsløse, der stod over for at ryge ud af dagpengesystemet, og det er et kæmpe skridt fremad, som vi i SF er meget glade for. Det er et rigtig godt resultat, som bl.a. SF har arbejdet på længe. F.eks. gjorde vi kraftigt opmærksom på problemet på vores sommergruppemøde allerede sidste år i august måned, og det gjorde vi også på SF's landsmøde i begyndelsen af denne måned. Dette var det altoverskyggende, det allerstørste problem i forbindelse med arbejdsløse og dagpenge. Mange af de 30.000 ledige, hvis dagpenge var ved at løbe ud, måtte ellers skulle gå fra hus og hjem, da de heller ikke kunne få en eneste krone i kontanthjælp på grund af de regler, vi har på det område.

Så er det klart, at man kan diskutere mange andre aspekter af dagpengesystemet, og det er forslaget fra Enhedslisten om at genindføre ret til supplerende dagpenge i 52 uger et eksempel på.

Da vi har oplevet, at de borgerlige med deres forkortelse af dagpengeperioden lavede noget, der ikke duede, fordi det i en krisetid ville føre mange tusinde ledige og deres familier ud i økonomisk fal-lit, så er det meget vigtigt, at vi nu får en holdbar, langsigtet løsning med hensyn til dagpengesystemet. Derfor er det en god idé, at regeringen vil nedsætte en dagpengekommision, som skal analysere de forskellige elementer i det nuværende system. Herunder vil den også kunne drøfte det, som Enhedslisten foreslår vedrørende supplerende dagpenge, og kommissionen vil så i sidste ende komme med en indstilling til det politiske system.

På den baggrund kan vi ikke støtte det konkrete forslag.

Kl. 13:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 13:42

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak. Nu er der jo ikke nogen dybsindig hemmelighed i, at der er en vis konkurrence mellem Enhedslisten og ordførerens parti, Socialistisk Folkeparti, om den her dagsorden med at varetage arbejdstager-nes interesser her i Danmark. I forbindelse med forhandlingerne,

som ordføreren også var inde på, om det forlig, der blev indgået i mandags, vil ordføreren så ikke prøve at give en orientering om, en forklaring på eller sin egen oplevelse af de tre beslutningsforslag, vi har her i dag, altså om supplerende dagpenge, en fordobling af dagpengeperioden og det sidste om genoptjeningskravet? Er det nogle punkter, som stod højt på Enhedslistens dagsorden i de forhandlinger, som netop er afsluttet?

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:43

Eigil Andersen (SF):

De forhandlinger, der er gennemført her hen over pinsen, er foregået mindst et niveau over mig, muligvis to, så jeg ved ikke noget om, om det har stået højt på Enhedslistens liste i den sammenhæng.

Kl. 13:43

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:43

Hans Kristian Skibby (DF):

Men så skulle man måske prøve at undersøge det, for det var da noget, som SF måske kunne bruge i deres interne slagsmål med Enhedslisten. For vi er nogle, der undrer os lidt, hvis vi f.eks. læser Information i dag på side 3. Der er der en helsidesannonce fra Enhedslisten, hvor de siger: »Redningspakken i hus«. Og så takker de alle de involverede parter, både fagforeninger og politiske kombattanter fra andre regeringsvenlige partier osv.

Kan ordføreren ikke godt se, at det her virker sådan lidt hult, sådan en smule falsk? Altså, hvis det her var en melodi, er den så ikke lidt falsk? For man fremsætter de her forslag – eller de bliver i hvert fald behandlet her i Folketinget – 3 dage efter at Enhedslisten har siddet over for regeringen og haft nøglerne til, hvordan den her maskine skulle køre. Så kommer vi herved 3 dage efter, og så har man fremsat de her tre særdeles populistiske forslag, efter at man har haft chancen ved forhandlingsbordet. Kan SF ikke godt se problemet i det?

Kl. 13:44

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:44

Eigil Andersen (SF):

Der kan være mange forskellige vurderinger af, hvad andre partier foretager sig, men jeg vil sige, at jeg støtter den frie debat, og jeg støtter også den frie annonceringsret. Det tror jeg at vi alle sammen står os bedst ved.

Så vil jeg da også tilføje, at med hensyn til forskellige motiver har vi også tidligere på dagen haft en debat med Dansk Folkeparti, og der tænker jeg på, at nu er man så tilsyneladende meget optaget af social dumping. Det er fint nok, men problemet er jo, som det også er fremgået af debatten tidligere, at i de 10 år, hvor Dansk Folkeparti havde en meget stor magt i forhold til den daværende borgerlige regering, udnyttede man ikke fra Dansk Folkepartis side den magt til at få gjort noget ved social dumping.

Kl. 13:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 13:45

Christian Juhl (EL):

Tak. Jeg sidder her med hr. Eigil Andersens ordførertale, fra den gang man forringede de supplerende dagpenge, og det er jo interessant læsning. Jeg var lige ved at blive inspireret til at bruge den, når jeg også skal sige noget her senere.

Der siger hr. Eigil Andersen, at 30.000-40.000 mennesker bliver ramt af den her forringelse – mennesker, der gerne vil have fuldtidsjob, men som er tvunget til at tage deltidsjob – og at det også forringer fleksibiliteten på arbejdsmarkedet og de der ting. Det er jeg fuldstændig enig med hr. Eigil Andersen i, og jeg kan forstå, at det eneste argument reelt er, at der er nedsat en kommission, og så må vi se.

Mener hr. Eigil Andersen, at LO, Dansk Metal, 3F, FTF m.fl., tager fejl, når de dagen efter vores forlig i weekenden siger: Ja, det var så den akutte indsats for at redde folk op i redningsbåden, nu skal vi have dem bragt i land via nogle mere grundlæggende ændringer, sådan at vi faktisk er nødt til at komme i gang med det samme? Det var det, der lød fra fagforeningerne. Og noget andet er: Er der overhovedet nogen grund til at vente i flere år med at lave de her ændringer? Er det ikke nogle, vi kender på forhånd?

Kl. 13:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:46

Eigil Andersen (SF):

Først vil jeg da sige, at jeg er meget beæret over, at hr. Christian Juhl har overvejet at bruge min ordførertale, fra dengang man indførte de nuværende regler for supplerende dagpenge.

Men med hensyn til det fremadrettede og det, som vi diskuterer nu, altså hvad man skal gøre, der mener jeg helt seriøst, at vi står os ved at få det hele analyseret og få alle de elementer, der kan være tale om i forhold til dagpengesystemet, endevendt. Jeg mener, at det, som de borgerlige gjorde med den 2-årige dagpengeperiode og den hurtige indfasning, var noget makværk i den måde, det blev gjort på. Så jeg tror, at det er klogt, at vi får alle elementerne vurderet og analyseret og så træffer nogle beslutninger om, hvordan vi skal gøre det.

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Christian Juhl.

Kl. 13:47

Christian Juhl (EL):

Tak. Nu har hr. Eigil Andersen og jeg jo rejst temmelig meget rundt de seneste 10 år til fagforeningerne sammen og hver for sig og diskuteret de her ting. Og er hr. Eigil Andersen ikke enig i, at der er nogenlunde enighed om i hvert fald op til ti forslag, som vi er nødt til at se på, uanset om man er professor i en kommission, om man sidder i Folketinget, eller om man f.eks. – hvad der kunne være en rigtig god løsning her – beder om at få lavet en trepartsforhandling eller andet, som kunne bære det her igennem?

Kl. 13:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:47

Eigil Andersen (SF):

Jamen det er rigtigt nok, at der er mange relevante forslag, som man må kigge på og tænke nøje over. Men det er jo også sådan, at hvis der nu er, lad os sige ti vigtige forslag, som hr. Christian Juhl siger, så er der også et vigtigt aspekt, der hedder, om vi kan skaffe pengene til dem alle sammen, eller om man f.eks. kun skal skaffe penge til de

fem af dem. Og hvad er det så for fem, det skal være? Altså, der ligger en stor prioriteringsdebat gemt i det, og derfor tror jeg, at vi står os bedst ved, at vi får lavet en samlet vurdering.

Kl. 13:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 13:48

Henning Hyllested (EL):

Ligesom vækstplanen, som man har lavet med højrefløjen, jo åbenbart skal bruges til at forklare alt og fortælle, at hvis vi bare venter på, at den udfolder sig, så er alle problemer overstået, kan jeg forstå nu, at den her kommission, som regeringen agter at nedsætte, også skal bruges som undskyldning for, at man ikke kan ændre på dagpengereglerne: Det vil være tåbeligt; vi kan lige så godt afvente, hvad der kommer derfra.

Jeg går ud fra, at ordføreren er enig med mig i, at det her faktisk er en god ordning. Den giver, som også den foregående, socialdemokratiske ordfører, hr. Leif Lahn Jensen, var inde på, et godt og fleksibelt arbejdsmarked, hvor man kan sige, at supplerende dagpenge understøtter den sammensætning af arbejdsmarkedet, som vi kender i Danmark – og i øvrigt mange andre lande, men især i Danmark – med løs beskæftigelse, deltidsbeskæftigelse, og hvad ved jeg.

Der er tale om en kendt ordning. Det er jo i virkeligheden ikke noget, man behøver at vente i flere år på at få en kommission til at se på. Så jeg forstår ikke, hvorfor ordføreren, hvis han ellers er enig med mig i, at det er en god ordning, ikke synes, at beslutningsforslaget er værd at stemme for.

Kl. 13:49

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:49

Eigil Andersen (SF):

Jeg er enig med hr. Henning Hyllested i, at det er en god ordning, og at den understøtter et godt og fleksibelt arbejdsmarked. Men sagen er jo den, som jeg har prøvet at sige nogle gange nu, at der er mange, mange aspekter ved det her dagpengesystem og ved spørgsmålet om, hvordan det kan udformes på en bedre måde, end vi har det i dag. Derfor må jeg stå fast på, at det bedste er at få alle de her elementer vurderet i forhold til hinanden og så skruer dem sammen som en helhed, så vi ikke havner i den noget kaotiske situation, som vi nu er havnet i med hensyn til de 30.000, der var i risiko for at falde ud af dagpengesystemet.

Kl. 13:50

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 13:50

Henning Hyllested (EL):

Lige nøjagtig den her ordning – og det går jeg faktisk også ud fra at ordføreren er enig med mig i – udmærker sig jo ved, at den i mange tilfælde faktisk fører til fuld beskæftigelse. Det er en rigtig god måde at give folk tilknytning til arbejdsmarkedet på.

I virkeligheden ligger der jo bag den her ordning også den tanke, man forsøger sig med ved virksomhedspraktik og den slags ting. Her er det bare en god, reel ordning, hvor man kommer ind og arbejder på overenskomstsmæssige vilkår de steder, hvor man nu får vikararbejde eller deltidsarbejde eller løsarbejde, eller hvad man nu gør.

Kan ordføreren virkelig ikke få øje på, at det her jo også er en god måde at varetage beskæftigelsesindsatsen på, i og med at vi har den situation, vi har på arbejdsmarkedet, med høj arbejdsløshed?

Kl. 13:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:51

Eigil Andersen (SF):

Jo, det kan jeg godt få øje på. Det er jo helt oplagt, at hvis man er fuldtidsarbejdsløs og søger fuldtidsarbejde, men ikke kan få det, så kan det jo tænkes, at man i det mindste kan få et deltidsarbejde. Det kan man så tage imod og få supplerende dagpenge i en periode. Så jeg er enig i, at systemet, på den måde, som det ser ud nu, har et udmærket formål. Det, vi diskuterer i dag, er jo så, hvor lang en periode det her skal kunne lade sig gøre. Og det er så det, som den kommende dagpengekommission sammen med mange andre faktorer skal beskæftige sig med.

Kl. 13:51

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:51

Joachim B. Olsen (LA):

Tak. Ordføreren talte om, at man har reddet mennesker fra økonomisk fallit. Kan ordføreren uddybe, hvad der menes med det?

Kl. 13:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:52

Eigil Andersen (SF):

Det kan jeg godt. Hr. Joachim B. Olsen har også ved tidligere lejligheder spurgt mig om noget i den retning. Jeg kan f.eks. fortælle, at HK har lavet en undersøgelse blandt nogle af sine arbejdsløse medlemmer, nemlig dem, som havde ½ år tilbage af deres dagpengeperiode, da undersøgelsen blev lavet – jeg tror, det var her i efteråret. Undersøgelsen viser, at af den gruppe her sagde de 40 pct., at de ville stå over for, at de måtte forlade deres ejerbolig – deres parcelhus eller deres ejerlejlighed. De måtte altså sætte den til salg, eller den måtte i værste fald gå på tvangsauktion, fordi de ikke ville have råd til at blive boende, hvis de mistede deres dagpengeret og fik en indtægt på 0,0 kr.

Kl. 13:52

Første næstformand (Bertel Haarder):

Joachim B. Olsen.

Kl. 13:52

Joachim B. Olsen (LA):

Skal det så forstås sådan, at ordføreren er uenig med beskæftigelsesministeren og også De Radikales arbejdsmarkedsfører, hr. Nadeem Farooq? Jeg kan citere beskæftigelsesministeren, som den 1. oktober 2012 til avisen.dk sagde: »Jeg vil gerne rette en ret væsentlig misforståelse, der desværre har bredt sig mange steder. At ansøge om kontanthjælp er ikke ensbetydende med at skulle flytte fra hus og hjem«. Hun siger videre: »Som udgangspunkt kan man godt blive boende i sit hus, selv om man modtager kontanthjælp. Er der væsentlig friværdi, kan man blive bedt om at optage et lån - men hvis banken siger nej, er det ikke i sig selv tilstrækkelig grund til at nægte kontanthjælp«.

Hr. Nadeem Farooq udtaler: »Man har kunnet forstå på mediernes dækning af dagpengereformen, at en lang række danskere der

står til at falde ud af dagpengesystemet til nytår, er nødt til at sælge deres huse for at være berettiget til kontanthjælp. Det har intet hold i virkeligheden.«

Er ordføreren uenig i de udtalelser?

Kl. 13:53

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:53

Eigil Andersen (SF):

Her er der tale om faktuelle spørgsmål, nemlig om reglerne er, som de er blevet beskrevet ved de citater, der er læst op. Jeg er ikke uenig med hensyn til de faktuelle oplysninger eller med hensyn til de citater fra beskæftigelsesministeren og fra hr. Nadeem Farooq om, at man som husejer under visse omstændigheder, men ikke altid, kan få kontanthjælp eller må optage et lån, for det er korrekt. Men ikke desto mindre viser HK's undersøgelse blandt de langtidsledige medlemmer det, jeg har sagt, nemlig at 40 pct. af dem, der havde ½ år tilbage af deres dagpengeperiode, forudså, at de ville blive nødt til at forlade deres parcelhus eller deres ejerlejlighed.

Kl. 13:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så går vi til hr. Joachim B. Olsen, nu som ordfører for Liberal Alliance. Værsgo.

Kl. 13:55

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Her har vi så med et forslag fra Enhedslisten at gøre, som i hvert fald i sin konsekvens vil medføre flere danskere på overførselsindkomst. I dag kan man få supplerende dagpenge i 30 uger inden for 104 uger. Før 2008 kunne man få supplerende dagpenge i 52 uger, men i 2008 ændrede man de her regler. Dengang man ændrede reglen, var der flere undersøgelser, der viste, at en ret stor del af dem, som var på supplerende dagpenge, ikke ønskede sig fuldtidsbeskæftigelse, selv om de havde pligt til at påtage sig et sådant arbejde. Kun hver tredje modtager af supplerende dagpenge søgte aktivt fuldtidsarbejde mod otte ud af ti ledige generelt.

Hvis man vedtager det her beslutningsforslag, vil det betyde, at den strukturelle ledighed stiger, altså at flere mennesker vil blive ude af stand til at forsørge sig selv eller i hvert fald være på overførselsindkomst. Ud over det vil det selvfølgelig også have en lang række økonomiske konsekvenser. Det vil koste i omegnen af 500 mio. kr. at gennemføre det her forslag. Det her forslag trækker på alle måder i den forkerte retning i forhold til de udfordringer, Danmark står over for. Vi har bestemt ikke brug for flere danskere, der er på overførselsindkomst, for der har vi i forvejen rekord, da vi ligger langt højere end de velfærdssamfund, som ligger omkring os.

Men måske overrasker det ikke, at Enhedslisten kommer med sådan et forslag, for det er trods alt et parti, som på sin hjemmeside skriver, at alle skal have ret til mindst 15.000 kr. at leve for om måneden – 15.000 kr. at leve for! Det vil så betyde en kontanthjælp, der ligger i omegnen af 25.000 kr.

Liberal Alliance kan naturligvis ikke støtte det her lovforslag, som ikke alene er skadeligt for Danmarks økonomi, men bestemt også til skade for de mange ledige, som vil komme på overførselsindkomst – mange af dem måske permanent, hvis man genindfører de gamle regler. Tak.

Kl. 13:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 13:57

Christian Juhl (EL):

Jeg er ked af at måtte rette så belæst en mand som hr. Joachim B. Olsen, men det er jo et forkert regnestykke. Hvis en arbejdsløs får et deltidsjob på 20 timer og får suppleret op til 37 timer, betaler a-kassen og dermed delvis det offentlige 17 timers dagpenge. Hvis den arbejdsløse så får opbrugt sine supplerende dagpenge og siger, at det ikke går, og at vedkommende ikke kan leve af de 20 timer, men er nødt til at gå tilbage til fuldtidsunderstøttelse, skal a-kassen og dermed det offentlige betale 37 timer. Det vil sige, at der er en merudgift, hvis ikke vi kan have et dynamisk system.

Det kunne jo også være, at vedkommende kom på fuld tid, og så var der ingen problemer, og det kunne være, at vedkommende fik et deltidsjob, og så var der heller ingen problemer. Men i den særlige situation, hvor vedkommende ikke kan få eller ikke bliver anvist fuldtidsarbejde, er det billigere for samfundet at have et supplerende dagpenge-system, end at vedkommende må gå over på fuldtidsdagpenge.

Er det helt sort snak for ordføreren?

Kl. 13:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 13:58

Joachim B. Olsen (LA):

Det, der er sort snak, er det her – når man ser på det her forslag som en helhed, vil det medføre, at flere mennesker vil komme på overførselsindkomst. Enhedslisten ligger muligvis inde med andre beregninger, som man muligvis selv har lavet, men jeg holder mig til de beregninger, som er lavet af Finansministeriet, og som er givet i svar på spørgsmål, der er stillet i forbindelse med det her. Og der er vurderingen altså, at det her vil medføre et fald i den strukturelle beskæftigelse på 1.700 personer – altså 1.700 mennesker, som vil være på overførselsindkomst i stedet for at være i arbejde.

Ud over det vil det koste en del penge, som kun kan komme ind gennem højere skatter og afgifter, og det trækker også ned i forhold til ledigheden.

Jeg har det sådan, at når vi her i Folketingssalen behandler forslag, må man jo se på helheden, og helheden og det, der står tilbage her, er altså et fald i beskæftigelsen, og det kan vi ikke stemme for.

Kl. 13:59

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 13:59

Christian Juhl (EL):

Nu plejer hr. Joachim B. Olsen jo at være meget glad for at tilgodese erhvervslivets interesser, fordi de skal være konkurrencedygtige, og jeg vil spørge: Er det ikke en god ting for en arbejdsgiver at kunne tage en deltidsansat? Jeg har mødt mange arbejdsgivere, der har ærgret sig, når de efter 30 uger har måttet sige farvel til en god medarbejder, men desværre ikke har haft penge eller for den sags skyld arbejde til, at vedkommende går op på fuld tid. Og så må en ny ledig tage det nye deltidsjob. Det er jo ikke en god forretning. Og det er jo logisk nok, at man siger nej tak til at arbejde videre på 20 timer, hvis man sætter penge til og skal bære penge med på arbejde. Det ville jeg heller ikke personligt gøre – så ville jeg gå ned og forlange min fuldtidsunderstøttelse, indtil der var arbejde.

Det regnestykke, vi så i øvrigt hørte, altså at det øger den strukturelle arbejdsløshed, er jo også notorisk forkert. Så længe der er mere arbejdskraft, end der er job, så længe man kan søge 100 job uden at få et, er der et overskud af arbejdskraft, og det vil sige, at

uanset om nok så mange ikke søger på deltid, vil det til enhver tid være sådan, at systemet vil pålægge dem at tage det arbejde, de bliver anvist, plus at der vil være rigeligt af fuldtidsøgende folk, som så søger de job.

Det regnestykke passer ikke, og snakken om strukturel ledighed er varm luft, som ikke kan bruges i virkeligheden.

Kl. 14:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:01

Joachim B. Olsen (LA):

Det er en holdning, som Enhedslisten står ret alene med. Altså, der må jeg konstatere, at man sådan ret bredt i Folketinget har en vis tiltro til det, man kan kalde sådan gængs økonomisk tænkning, som jo ikke udtryk for en eller anden speciel ideologisk tænkning, men bygger på noget empiri, som man er nået frem til, i forhold til hvad forskellige politiske tiltag har af virkning ude i virkeligheden. Og der er virkeligheden altså den, at genindfører man de regler, man havde for supplerende dagpenge – altså det, som Enhedslisten ønsker her – viser erfaringerne, at det vil øge den strukturelle ledighed. Flere mennesker vil være på overførselsindkomst.

Det kan ingen være tjent med. Det sænker Danmarks velstand, og det er ikke det, vi har brug for.

Kl. 14:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så giver jeg ordet til den konservative ordfører, fru Benedikte Kiær.

Kl. 14:02

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Supplerende dagpenge er og bliver en midlertidig ydelse, som man kan modtage i forbindelse med kortvarig ledighed eller, hvis man har været ledig i et stykke tid, i en kortvarig periode for ligesom at kunne komme ind på arbejdsmarkedet. Og en midlertidig ydelse bør det sådan set også fortsat blive ved med at være, for det er vigtigt, at man arbejder hen imod at kunne blive fuldtidsbeskæftiget, hvis det er det, man gerne vil. Så vi mener, det er vigtigt, at der bliver holdt fast i det princip, at supplerende dagpenge skal være en midlertidig ydelse.

Så er spørgsmålet, hvad den her tidsbegrænsning så skal ligge på, og det, Enhedslisten har lagt op til, er, at den skal udvides fra 30 til 52 uger. Men jeg har det altså blot sådan, og vi har det blot sådan fra Det Konservative Folkepartis side, at det er vigtigt, at man ikke indretter sit liv efter, at man kan få supplerende dagpenge som et delvist forsørgelsesgrundlag. Derfor mener vi sådan set ikke, at den nuværende tidsbegrænsning på de 30 uger skal udvides til 52 uger. Vi mener faktisk derimod, at man skal fastholde de 30 ugers tidsbegrænsning, og det er baggrunden for, at vi siger nej til forslaget fra Enhedslisten.

Kl. 14:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 14:04

Christian Juhl (EL):

Jamen jeg er da glad for, at vi ikke skal slås om, at det skal være en varig ordning. Det kunne jeg nu ellers godt tænke mig, men det er der ikke flertal for i det her Folketing. Der bliver nok flertal for vores forslag her på et tidspunkt, det er jeg overbevist om.

Men der er jo ingen mennesker, der indretter deres liv efter at have deltidsbeskæftigelse og være på supplerende dagpenge. De 30 uger blev vedtaget i en højkonjunkturperiode – er vi enige om det? Det var i 2007-08. Og vi er i øjeblikket i en krise, som ikke ser ud til at være ovre til første december – er vi også enige om det? Hvis man så siger, at i en kriseperiode slår den her model ikke til – jeg undskylder gerne De Konservative, Venstre og andre, at de ikke kunne forudse, at der kom en krise, som varede så lang tid, det kunne jeg heller ikke – så vil jeg bare sige, at de 30 uger ikke slår til i en kriseperiode. Der er folk, der kommer i klemme.

Finder ordføreren det ikke uheldigt, at folk må sige nej tak til deltidsjob for ikke at miste penge?

Kl. 14:05

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:05

Benedikte Kiær (KF):

Men jeg mener jo netop ikke, at supplerende dagpenge skal være sådan, at man kan sige ja til et deltidsjob og indrette hele sin økonomi efter, at nu har man et deltidsjob. Derimod er supplerende dagpenge en mulighed for at kunne komme ind på arbejdsmarkedet, hvis man f.eks. har været ledig i et stykke tid eller har andre udfordringer med at komme ind på arbejdsmarkedet. Så er det, man kan træde ind på arbejdsmarkedet og netop få mulighed for at få fodfæste på arbejdsmarkedet med supplerende dagpenge.

Men at begynde at udvide, efter om der er højkonjunktur eller lavkonjunktur, mener jeg sådan set er at bevæge sig hen imod, at det så skal være en mere eller mindre varig ydelse, og det er vi sådan set modstandere af. Vi mener ikke, at de udfordringer, der er på arbejdsmarkedet og i det hele taget, skal løses, ved at man kigger på supplerende dagpenge på nogen som helst måde.

Vi mener, at det her med supplerende dagpenge er en god ordning. Det er 30 uger, og det er en god mulighed for, at man så kan komme ind på arbejdsmarkedet.

Kl. 14:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Christian Juhl.

Kl. 14:06

Christian Juhl (EL):

Jamen nu gør Enhedslisten det jo med meget, meget små skridt, så også Det Konservative Folkeparti kan være med. Derfor siger vi, at vi nøjes med at gå fra 30 til 52 uger. 52 uger har vi prøvet, vi kender det, vi kender betingelserne og ved, at det er en væsentlig forbedring, både for arbejdsgivere og for arbejdsløse.

Ordføreren er vel klar over, at når man er på deltid og tager et deltidsjob, skal man med dags varsel kunne tage fuldtidsjob. Det vil sige, at der er jo ingen, der til evig tid er gående på deltid. I det øjeblik at der bliver brug for fuldtidsjobbere på nabovirksomheden eller i den anden ende af byen eller i nabobyen, skal man jo rive teltpælene op og sige farvel og tak for denne gang, nu tager man videre til fuldtidsjobbet. Det er jo indbygget i systemet. Loven er indrettet efter de her ting. Det er bare, fordi nogle arbejdsgivere i en længere periode i en krisetid ikke kan levere et fuldtidsjob, men gerne vil beholde den ledige på deltid i op til 52 uger.

Hvad er grunden til, at De Konservative vender ryggen til erhvervslivet på den her måde og ikke engang vil være med til at skabe den fleksibilitet, som kan gøre, at produktiviteten på virksomhederne kan blive en smule bedre?

Kl. 14:07

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:07

Benedikte Kiær (KF):

Det er igen det, at vi har en helt forskellig tilgang til det her med supplerende dagpenge. Vi mener ikke, modsat Enhedslisten åbentbart, at supplerende dagpenge skal være det, der løser de udfordringer, der er her og nu på arbejdsmarkedet. Derimod er de supplerende dagpenge en midlertidig ydelse, der er møntet på arbejdstagere, som skal have mulighed for at kunne få fodfæste på arbejdsmarkedet. Der finder vi egentlig, at den tidsbegrænsning på 30 uger, der er i dag, er god nok.

Kl. 14:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Da der ikke er flere, der har ... Jo, det er ordføreren for forslagsstillerne. Hr. Christian Juhl har ordet.

Kl. 14:07

(Ordfører for forslagsstillerne)

Christian Juhl (EL):

Man kunne jo selvfølgelig med en vis ret sige, at jeg har haft ordet, men jeg vil da godt sætte forslaget ind i en sammenhæng.

Det her er et af vores mere forsigtige forslag, som vi havde forventet en større opbakning til. Jeg er glad for den sympati, der har været fra Socialdemokratiets ordfører og SF's ordfører, og det tyder jo på, at forslaget lever og forhåbentlig også bliver en realitet på et tidspunkt.

I mandags indgik Enhedslisten en aftale om en redningspakke for de mange mennesker, der trues af udsigten til at miste dagpengere retten. Vi indrømmer åbent, at der er tale om en redningskrans, der ikke rykker ved det reelle problem, nemlig dagpengereglerne. I dag behandler vi tre forslag, der burde kunne samle opbakning fra dem, der ønsker permanente løsninger, og det første forslag her handler om retten til supplerende dagpenge, når man som fuldtidsforsikret tager et deltidsarbejde. Man skal være fuldtidsforsikret, og man skal stå til rådighed for fuldtidsjob.

Retten til supplerende dagpenge blev af den foregående regering forkortet fra 52 til 30 uger inden for 2 år. Den daværende regering forklarede dengang, at supplerende dagpenge fastholdt mennesker i deltidsjob, det har vi også hørt i dag, og at ændringen ville føre til, at arbejdsgiverne oprettede flere fuldtidsjob – at arbejdsgiverne oprettede flere fuldtidsjob. Arbejdsgiverne spekulerer nemlig i ordningen, som det kritisk lød fra Venstres første ordfører, da det blev indført. Det var en hård en til vennerne i arbejdsgiverkredsen.

Vi kan konstatere, at der mildt sagt ikke er skabt flere fuldtidsarbejdspladser i det danske samfund siden reduktionen i retten til supplerende dagpenge, og man kan da spørge sig selv, hvorfor den borgerlige regering ikke foreslog helt at afskaffe muligheden, hvis der var så enkel en sammenhæng, som Venstre påstod. Den sammenhæng eksisterer altså ikke.

Imidlertid viser det sig, at alternativet til supplerende dagpenge efter 30 uger slet ikke er fuldtidsjob i de fleste tilfælde, men fuldtidsledighed. Vi kan konstatere, at der stadig væk opslås masser af deltidsjob, men vi oplever også, at flere og flere ledige undlader at tage deltidsjob, fordi de har opbrugt retten til supplerende dagpenge. Tendensen er generel, men selvfølgelig særlig hård i brancher, hvor der i mange tilfælde ikke er rum for fuldtidsansættelser, f.eks. rengøring og på cafeer. Lad os kigge på et par eksempler.

En cand.mag. i engelsk og filmvidenskab – nu tager jeg nogle eksempler, som jeg kender fra breve fra borgere – får et arbejde på 11 timer ugentligt på et gymnasium. Hun håber selvfølgelig, at det kan

blive indledningen til en senere ansættelse på højere timetal eller fuldtidsarbejde. Men som nyuddannet er det under alle omstændigheder fint med noget undervisningserfaring. Efter 30 uger rammer hun muren: Hun kan ikke længere få supplerende dagpenge, og lønnen er mindre end dagpenge på fuld tid, så hun siger op. Vores cand.mag. mister vigtig joberfaring og tilknytning til arbejdsmarkedet, og gymnasiet må ansætte en ny vikar, der kan føre klassen op til eksamen.

Et andet eksempel: En person siger haps til et deltidsjob i en kantine, i håb om at det kan blive til et fuldtidsjob på længere sigt. Efter 30 uger på supplerende understøttelse er det ikke sket endnu, men hun vælger at forsøge at få økonomien til at hænge sammen. Efter 3 måneder må hun se i øjnene, at det ikke går, og hun siger op for at blive fuldtidsledig. Hun får jo selvfølgelig så karantæne i 3 uger, fordi hun ikke sagde op med det samme.

Der er som sagt intet, der tyder på, at afkortningen af de supplerende dagpenge fra 52 til 30 uger har bekræftet Venstres teori om, at det ville skaffe flere fuldtidsjob. Det har snarere skabt endnu større usikkerhed for løsarbejdere på arbejdsmarkedet, et arbejdsmarked, der bliver mere og mere præget af kortvarige og usikre job. Afkortningen af perioden med ret til supplerende dagpenge har tværtimod ført til, at mange mennesker tvinges til at afbryde forbindelsen til arbejdsmarkedet og vælge fuldtidsledighed. Derfor har vi fremsat det lille forslag her om at genindføre retten til 52 ugers supplerende dagpenge. Det løser naturligvis ikke problemet fuldt og dækkende, men er helt i tråd med de ønsker, fagbevægelsen har udtrykt. Jeg har ikke mere.

Kl. 14:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger fra hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:12

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Det var så ordene fra forslagsstillernes ordfører på det her beslutningsforslag, og jeg tror faktisk, at der er rigtig mange af dem, der står i den her situation – mange af de arbejdsløse i Danmark, mange af dem, som har fæstet deres lid til Enhedslisten, dem, der har givet Enhedslisten opbakning og fremgang og flere stemmer – der ikke forstår en dyt af det her.

Det er mindre end 3 døgn siden, at man indgik et forlig med regeringen om sikring af nogle dagpenge rettigheder, en langsommere indfasning af den nye dagpengeordning osv. Hr. Christian Juhl er jo ordfører for et parti, Enhedslisten, som har haft alle muligheder for at få det her vedtaget. Det er Enhedslisten, som støtter regeringen, og det er Enhedslisten, der er det parlamentariske grundlag for regeringens politiske arbejde.

Hvorfor har Enhedslisten ikke fået det her – som ordføreren selv sagde – lille forslag med ind i den aftale, man har lavet? Hvorfor vælger man nu at fremsætte det, 3 dage efter at man har indgået en aftale? Det er jo det rene hykleri.

Kl. 14:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:13

Christian Juhl (EL):

Jeg kan berolige Dansk Folkepartis MF'er med, at vores vælgere forstår, hvad det er, vi gør. Vi har fået ufattelig mange gode tilbagemeldinger på det, der er lavet i weekenden. Alle ærgres sig selvfølgelig over, at vi ikke har fået de grundlæggende ændringer igennem. Det var ikke muligt i de her forhandlinger, og jeg tror, at jeg er nødt til at sige, at mine pædagogiske evner ikke rækker til at forklare Dansk Folkeparti logikken i de forhandlinger. Og vi er nødt til at holde fast

i det standpunkt. Jeg tror, alle andre – især de op til 30.000 arbejdsløse, der nu får en forsørgelse – ganske fint har forstået, hvad det var, vi lavede i pinsen.

Kl. 14:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hans Kristian Skibby.

Kl. 14:14

Hans Kristian Skibby (DF):

Men jeg tror stadig væk, der er mange af de vælgere, som følger debatterne her i Folketinget, og også mange af de vælgere, som Enhedslistens ordfører refererer til, der måske læser sådan et dagblad som Information i dag, hvor man på side 3 – jeg tror også, det er i andre aviser – har valgt at indrykke en helsides farveannonce fra Enhedslisten, hvor der står: Redningspakken i hus til gavn for de arbejdsløse. Og så henviser man til den her aftale fra for 3 dage siden, altså i mandags, som Enhedslisten sad og forhandlede på plads med regeringen.

Nu er der så gået 3 døgn, og så skal vi her i Folketinget opleve ikke bare et, men to – ja, faktisk hele tre af de her forslag, hvor man vil gå ind og kigge på de her ting. Hvorfor har Enhedslisten ikke haft de her ting med over ved forhandlingsbordet? Har de været med på forhandlingsbordet, har man rejst de her krav over for regeringen? Ja eller nej?

Kl. 14:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:15

Christian Juhl (EL):

Ja eller nej? Det er en farveannonce, fordi det ser godt ud, og redningspakke kalder vi det, netop fordi det er en redningspakke og ikke en grundlæggende ændring.

Til spørgsmålet om, hvilken taktik vi har brugt over for regeringen, vil jeg sige, at jeg helst vil holde det for mig selv. Jeg vil ikke aflevere gode ideer til, hvordan man får resultater igennem med den her regering. Vi er begyndt at lure lidt af taktikken og mulighederne, men vi har ikke læst det hele.

Jeg vil sige: Ja, alle de her forslag har selvfølgelig været lagt på bordet. Og for så at sige det lidt mere generelt – det tror jeg ikke jeg afslører nogen hemmeligheder ved – brugte vi det meste af den første dag i forhandlingerne netop til at finde ud af, hvor meget vi kunne få med i forhandlingerne, og hvor grænserne var for de her ting.

Da vi fandt ud af, at der faktisk var muligheder, men ikke muligheder for det hele, syntes vi i Enhedslisten, at det ville være ganske ansvarligt at gå fra de muligheder, der lå. Og derfor fortsatte vi trods alt pinsen igennem og fik et rimeligt resultat, når man siger, at det er en midlertidig løsning.

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:16

Joachim B. Olsen (LA):

Enhedslisten fremsætter i dag en række beslutningsforslag, både om supplerende dagpenge og dagpengeperioden generelt. Det er selvfølgelig nogle forslag, som afspejler det syn, man har på samfundet. Det kan vi jo nok godt blive enige om.

Derfor mener jeg også, at arbejdsmarkedsordføreren fra Enhedslisten må kunne forklare, hvad Enhedslisten mener, når Enhedslisten skriver – og jeg citerer fra Enhedslistens hjemmeside:

»Og så mener vi, at alle skal have ret til mindst 15.000 kr. at leve for om måneden.«

Kl. 14:19

Hvordan skal det forstås?

Kl. 14:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:17

Christian Juhl (EL):

Nu er jeg ked af at spille min korte taletid på det spørgsmål, for det har jeg jo forklaret hr. Joachim B. Olsen to gange fra den her talerstol. Jeg skal gerne gøre det en tredje gang, men kan vi så ikke aftale, at det er sidste gang?

Vores langsigtede mål er, at alle, uanset om man ryger på kontanthjælp, pension, eller hvad det kan være, har et beløb, som man kan leve et ordentligt liv for – og ikke, at man bare skal gå og være fattig og gå sulten i seng eller have svært ved at hjælpe sine børn med at komme til børnefødselsdage osv.

Der har vi sagt, at et beløb på omkring 15.000 kr., lidt under dagpengebeløbet i dag, ville være et godt mål. Det er vores langsigtede mål.

Hvornår skal det så ske? Jeg vil gerne give den indrømmelse, så vi ikke skal tage den diskussion også, for den tog vi jo sidste gang, at det skal ske, så snart der er et flertal i Folketinget for det. Derfor vurderer vi hvert eneste år: Er der i år en mulighed for, at vi kan komme tættere på det mål?

Som ordføreren har lagt mærke til, tager vi nogle små skridt, nogle gange nogle meget små skridt, andre gange nogle lidt større skridt, i retning af det mål.

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Joachim B. Olsen.

Kl. 14:18

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren må meget undskylde, hvis ordføreren har forklaret det her til mig før. Det erindrings jeg ikke. Det kan muligvis være til nogle andre, men skidt nu med det.

Når der står, at man skal have mindst 15.000 kr. at leve for, er det så før eller efter skat? Og hvilke konsekvenser vil det have, hvis alle får 15.000 kr. at leve for? Altså, hvad vil det koste? Hvilke konsekvenser vil det have for, hvor mange mennesker der er på arbejdsmarkedet osv.? Er det noget, man har taget højde for?

Jeg synes bare, at det er meget interessant, så det synes jeg da skal belyses.

Kl. 14:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:18

Christian Juhl (EL):

Beløbet er beregnet før skat, ligesom dagpengebeløbet er beregnet, ligesom kontanthjælpsbeløbet er beregnet, og ligesom din løn er beregnet: det er beregnet før skat.

Hvilke konsekvenser vil det have? Ja, det vil have de konsekvenser, at vi vil få et mere trygt samfund, et samfund, hvor de, der altid må stå for skud, og de, der altid må stå til rådighed for de dårligste job, også har chancen for at få et rimeligt liv. Det vil være konsekvenserne.

Kl. 14:19

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Bent Bøgsted (DF):

Tak for det, formand. Jamen det, der lige får mig til at tage ordet, er, at ordføreren nævnte det her med, hvad der er blevet opnået, og hvad man kunne opnå med regeringen. Og den der taktik, som Enhedslisten bruger over for regeringen, må man så konstatere ikke har været særlig vellykket.

For hvis man kigger på alle de her forslag, kan man se, at det jo ikke er nogen nye forslag. Det er noget, Enhedslisten hele tiden har ment, har jeg forstået. Så lige siden valget i 2011 er det ikke lykkedes Enhedslisten at få nogle af de her forslag igennem.

Det må jo tyde på, at de har en forkert taktik, eller at regeringen er totalt uden for rækkevidde for Enhedslisten, hvad det her angår. For ellers ville det jo have været oplagt, at man i hvert fald havde fået noget af det igennem. Er det ikke sådan lidt trist at måtte konstatere, at man sidder som et støtteparti, som ikke kan få noget af det, det gerne vil have igennem, med?

Jeg ved godt, at så bliver der sagt her med lappeløsninger, og at det er det bedst opnåelige og alt det der. O.k., det er også fint nok, det er slet ikke det, og det skal Dansk Folkeparti såmænd også nok støtte.

Men det må jo være lidt trist for Enhedslisten, at måtte konstatere, at regeringen er uden for pædagogisk rækkevidde, hvad det her angår?

Kl. 14:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:20

Christian Juhl (EL):

Jamen så vil jeg gerne afsløre en lille smule. Det kunne være, at Bent Bøgsted kunne lære en smule af det. (*Første næstformand* (Bertel Haarder): Hr.!) Hr. Bent Bøgsted.

Der tales om et ikke særlig vellykket forlig i pinsen. Hvis man tog som udgangspunkt, at vi ville redde de folk, der står over for at miste deres dagpenge – hvis det var målet med det – er det vel ganske udmærket. Vi prøvede også andre ting, dem kom vi ganske rigtigt ikke igennem med.

Men hvis man sådan ser hen over de 1½ år, der er gået, er jeg såmænd meget godt tilfreds. Jeg har været nede og haft mørke perioder, hvor jeg tænkte: Er de ganske uimodtagelige? Det var dengang, jeg også fra den her talerstol benævnte regeringen som født i trillebørens tegn, man skulle både løfte og skubbe den.

Men sidste år talte man om akutpakke 1, 2 og 3 som noget, vi slet ikke skulle snakke om. Det lykkedes dog at få regeringen med på det. Det lykkedes også at få regeringen med på at forlænge dagpengene i ½ år sidste år. Og i det her forår så det ud til, at der ingenting skete, jeg tror, at selv hr. Bent Bøgsted for bare 1 måned siden troede, at der ingen ting skete i det her forår. Og så lykkedes det jo alligevel at få en forhandling i pinsen.

Det vil sige, at hvis man bruger sin kløgt og tænker sig en smule om, kan det såmænd godt lade sig gøre, især hvis man allierer sig med de kræfter, der er ude i landet, og som har en holdning til de her ting. Så der ligger faktisk muligheder med den her regering, som vi i hvert fald for 3 måneder siden slet ikke troede på.

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Bent Bøgsted.

Bent Bøgsted (DF):

Jamen sjovt nok har jeg altid været overbevist om, at regeringen vil le komme med noget inden den 1. juli. Det var den simpelt hen nødt til. Den var tvunget til at komme med noget.

Derfor leverede den altså tilsyneladende også et færdigt udspil til Enhedslisten, som Enhedslisten så bare har sagt ja tak til, for man har ikke fået nogen af de andre ting igennem.

Så har man selvfølgelig godt nok brugt pinsen til at forhandle i, men det ændrer jo ikke ved, at det stort set var det udspil, der blev lagt frem, som blev resultatet af forhandlingerne. Jeg har svært ved at se, hvor Enhedslistens fingeraftryk er, ud over at man har fjernet den her forhøjelse af a-kassekontingentet.

Kl. 14:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:22

Christian Juhl (EL):

Jeg kan ikke på 59 sekunder forklare hr. Bent Bøgsted det, for der er da heldigvis mere i det, end at vi har fået ændret finansieringen. Der er også kommet uddannelse ind, der er også kommet nogle andre muligheder ind.

På den måde fik vi lidt af de ting ind, vi ville, og vi fik sikret hovedmålet, at det ikke var dagpengemodtagere, der skulle betale regningen, og at de mennesker, der skulle lide den tort at miste deres dagpenge på grund af Bent Bøgsteds forbandede forlig fra 2010, faktisk har noget at leve af nu – i hvert fald i de næste 3 år.

Kl. 14:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 113:**Forslag til folketingsbeslutning om ret til en 4-årsdagpengeperiode.**

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013).

Kl. 14:23

Forhandling**Første næstformand (Bertel Haarder):**

Forhandlingen er åbnet. Og jeg giver ordet til beskæftigelsesministeren.

Kl. 14:23

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for det. Enhedslisten kender jo godt regeringens svar på de beslutningsforslag, der er fremsat.

Jeg vil gerne starte med at kvittere for det meget, meget gode samarbejde, der har været i den senere tid; et samarbejde mellem En-

hedslisten og regeringen, der har resulteret i en både god og også omfangsrig løsning for den gruppe af borgere, der desværre står over for, at deres dagpenge snart udløber og er opbrugt. I den løsning, vi har valgt i fællesskab, sikrer vi både tryghed, sikkerhed og forsørgelse for en gruppe af mennesker, der ellers har måttet leve i utryghed i en periode.

Vi har også i fællesskab afsat ressourcer til en uddannelsesindsats især for vores ufaglærte og faglærte med forældet uddannelse, og den pakke vil, synes jeg, samlet set give både tryghed og også nogle af vores langtidsledige forudsætningen for at kunne komme videre i deres arbejdsliv. Samtidig med den løsning, vi nu har valgt for vores udfaldstruede dagpengemodtagere, har vi også besluttet at nedsætte en dagpengekommission. Det har vi, fordi vi altid synes, at der er behov for at afdække, om vi kan modernisere og gøre vores dagpengesystem endnu bedre, end hvad tilfældet er.

Med de ord vil jeg afvise Enhedslistens beslutningsforslag her.

Tak.

Kl. 14:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

En kort bemærkning fra hr. Christian Juhl.

Kl. 14:25

Christian Juhl (EL):

Jeg siger tak for de pæne ord om weekendens samvær. Jeg vil høre, om det er helt uden for beskæftigelsesministerens fantasi at forestille sig, at man kan forlænge dagpengeperioden, især når det viser sig, at samfundet ikke endnu er krisefrit, som det ser ud i øjeblikket.

Kl. 14:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:25

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg synes, det allervigtigste er, at vi får Danmark vristet fri af den økonomiske krise, at vi få sat gang i hjulene igen og skabt flere arbejdspladser.

Så synes jeg dernæst, det er vigtigt, at vi holder hånden under mennesker, når de står i en svær situation. Og grundet den meget hårde indfasning, der blev valgt af den tidligere regering, hvad angår dagpengereformen, er der ekstraordinært mange mennesker, der står over for et ophør af deres dagpengere.

Så synes jeg altid, det er interessant at diskutere, om dagpenge-reglerne kan indrettes klogere, end de er det i dag. Det er derfor, vi nedsætter en dagpengekommission, og det er det, der er svaret både på beslutningsforslaget og også på de stillede spørgsmål.

Kl. 14:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 14:26

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne prøve en gang til, i håb om at vi kan komme lidt nærmere, hvad der er ministerens holdning. Hvis nu ministeren, som det har været tilfældet de sidste par måneder, hvor vi har diskuteret de her 12 emner, som vi har lagt på bordet, afviser timer, der skal tælle, supplerende dagpenge, forskellige genveje til, at vi deles om arbejdet, så har jeg næsten kun fantasi til at sige: Jamen hvis alle andre forslag bliver afvist og vi skal skabe tryghed og holde hånden under folk, så kan vi selvfølgelig godt mødes hvert andet år og lave en forlængelse, altså endnu en redningskrans til de folk, som er ved at falde ud af dagpengesystemet, men vi kunne jo også finde en permanent løsning. Og hvis alle andre forslag er afvist, hvad de jootorisk

er af ministeren, så er der jo næsten kun dagpengeperiodens længde tilbage. Det er derfor, at jeg har taget den med som det sidste – fordi det for mig at se ikke nødvendigvis er det vigtigste forslag, men det er i hvert fald et forslag, som vi ved fungerer i den periode, som man sætter det til.

Kl. 14:27

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:27

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jo, men fungerer til hvad? Altså, lige så vigtigt det er, at der er forsørgelse, sikkerhed og tryghed, når man står i en svær situation i livet, lige så vigtigt – og faktisk endnu vigtigere – er det jo, at man kan få bragt ledigheden til ophør og komme tilbage til arbejdsmarkedet. Og dagpengeperiodens længde – også selv om man måtte gøre den uendelig, hvis nogle har et ønske derom – er jo ikke det, der sikrer, at folk kommer i arbejde. Det er jo snarere den økonomiske politik, vores evne til at fastholde og udvikle arbejdspladser i det her land, vores evne til at indrette en beskæftigelsespolitik, så den i højere grad kommer til at gavne de mennesker, der ikke af egen kraft kommer i arbejde igen. Derfor synes jeg, at fokus grundlæggende skal være andre steder end det, der gør sig gældende i en stribe beslutningsforslag fra Enhedslistens side.

Vi har nu lavet en midlertidig løsning, som skal sikre en bedre indfasning af dagpengereformen. Det synes jeg er en god løsning, fordi der er tusindvis af danskere, der ellers ville stå i en rigtig svær situation. Men når den løsning nu er tilvejebragt, mener jeg, det klart er vores vigtigste opgave at vriste Danmark ud af krisen og få skabt flere arbejdspladser, og jeg synes, det er det, vores energi skal bruges på.

Kl. 14:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til beskæftigelsesministeren. Så går vi til ordførerrækken, og det er først hr. Hans Andersen, der taler for Venstre.

Kl. 14:28

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Forslagsstillerne pålægger regeringen at fremsætte lovforslag, der sikrer, at dagpengeperioden forlænges fra 2 år til 4 år med ikrafttrædelse den 1. juli 2013.

Den tidligere VK-regering vedtog sammen med Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre en halvering af dagpengeperiodens længde i forbindelse med genopretningsplanen fra 2010. Der var brug for en genopretning af dansk økonomi, og en væsentlig del af genopretningsplanen var dagpengereformen. Dagpengeperioden blev sat ned fra 4 år til 2 år. Dette er stadig væk en længere dagpengeperiode end det, man har i andre lande, som vi normalt sammenligner os med, som eksempelvis Sverige og Holland.

Det var ikke nogen nem løsning, men det var en nødvendig og ansvarlig løsning for bl.a. at sikre, at der fortsat var tillid til dansk økonomi, og for at undgå, at regningen ikke bare blev udskudt til kommende generationer. Det var argumentet dengang, og det er sådan set stadig væk et bærende argument.

Selv om Socialdemokraterne og SF ikke stemte for halveringen af dagpengeperioden, valgte de alligevel at implementere den sammen med Det Radikale Venstre i den nuværende regeringsperiode. Og selv beskæftigelsesministeren har jo udtalt i »Clement« sidste efterår:

Dagpengeperioden skal være 2 år, som den er i dag, for jeg vil hellere bruge pengene på noget andet. Jeg vil hellere bruge pengene

på at investere i menneskers fremtid, end jeg vil bruge pengene på at forlænge dagpengeperioden.

Klar tale fra ministeren, må man konkludere.

Alt afhængigt af, hvordan man lyttede til det, ministeren netop har sagt, kan man jo – lidt afhængigt af, om man er i godt humør eller dårligt humør – vurdere, om der her er fulgt op på linjen.

Enhedslisten skriver i beslutningsforslaget, at Socialdemokraterne og SF burde stemme for det her beslutningsforslag. Nu tror jeg godt, at Enhedslisten ved, at Socialdemokraterne og SF har skiftet holdning i forhold til det med dagpengeperiodens længde, efter de er kommet i regering. Og efter at man har lavet en aftale her i pinsen, er det vel lidt at betragte som – nu skal jeg passe på – politisk drilleri fra Enhedslistens side. Om motivet er politisk drilleri, eller om Enhedslisten reelt forventer at kunne presse regeringen yderligere, kan jeg jo ikke svare på. Der må vi jo lytte til den kommende debat mellem Enhedslisten og regeringspartierne ordførere.

På den baggrund skal jeg meddele Folketinget, at Venstre ikke kan tilslutte sig Enhedslistens beslutningsforslag. Vi står stadig væk bag den aftale, vi lavede tilbage i 2010 om genopretningsplanen. Og jeg skal også hilse fra De Konservative, som desværre ikke kunne være til stede under behandlingen af det her beslutningsforslag, og sige, at de heller ikke kan støtte beslutningsforslaget. Tak.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 14:32

Christian Juhl (EL):

Hvis der opstår en krise i et samfund med markedsökonomi – eller på dansk: kapitalisme – og krisen skyldes uansvarlige handlinger hos banker, spekulanter og andre mennesker i den øvre del af samfundet, er det så efter hr. Hans Andersens mening rimeligt, at en regering griber til at sige, at den regning, vi får på grund af de uansvarlige handlinger, skal de, der er i den nederste del af samfundet, betale? De mennesker, der rammes af de uansvarlige handlinger, skal altså betale prisen for dem. Er det en rimelig måde at føre politik på?

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:32

Hans Andersen (V):

Hvis ordføreren for Enhedslisten kan huske tilbage til 2010, vil han vide, at vi sådan set stod i en situation, hvor det handlede om at bevare tilliden til dansk økonomi. Det lykkedes sådan set, men det lykkedes jo på baggrund af, at den tidligere VK-regering tog en række initiativer med bl.a. genopretningsplanen, og det var jo med til at sikre, at ledigheden ikke blev højere, end den blev tilbage i 2010 og 2011, og at vi faktisk nu har stabiliseret ledigheden i Danmark. Det glæder jeg mig over, for det, vi i Venstre gerne vil bruge energi og kræfter på, er jo sådan set at sikre flere job og ikke bruge meget energi på at diskutere, om dagpengeperioden skal være 3, 4, 5 eller 7 år, som jeg måske kunne forledes til at tro at Enhedslisten ønsker.

Kl. 14:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 14:33

Christian Juhl (EL):

Jeg forstår, at det er helt o.k., at dem i den nederste del af samfundet skal betale regningen, når uansvarlige bankdirektører, aktionærer og

andre tumler med økonomien, sådan at det hele ramler. Det er jo en klar melding fra Venstre. Det blev jo pakket lidt ind, kunne jeg høre, med, at det var, fordi vi skulle bevare tilliden til den danske økonomi, og det skal de fattigste så betale for.

Så er situationen stabiliseret, bliver der sagt. Ja, det skal jeg da lige love for. Den er stabiliseret på et meget kritisk niveau. Vi har stadig væk krise, og det ser ud til, at vi har krise flere år endnu, så hvis det er den stabilisering, som hr. Hans Andersen vil stille sig tilfreds med, er jeg da meget skuffet.

Så kan jeg meddele, at der ikke er tale om politiske drillerier. Vi fremsætter altid kun forslag, vi finder nødvendige, og der er behov for en ændring af dagpengesystemet, der er behov for større tryk for de arbejdsløse, som hele tiden skal lægge skuldre til for dem i toppen, der ikke kan finde ud af drive samfundets økonomi.

Kl. 14:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:34

Hans Andersen (V):

Jeg tror, at Enhedslistens ordfører vil være enig med mig i, at når krisen kradser og den offentlige sektor enten skal arbejde med nulvækst eller med negativ vækst, hvilket de faktisk har arbejdet med de senere år, så er det jo mennesker, der har brug for hjælp, der bliver udfordret. Det er det i vores sociale system, det er det, når det gælder mennesker med handicap, det er det hele vejen rundt. Derfor er det da ikke til gavn for nogen som helst, hvis der bliver skabt tvivl om dansk økonomi, og at renten f.eks. stiger. Det hjælper ikke de mest udsatte grupper i det her samfund.

De mest udsatte grupper i det her samfund har sådan set gavn af, at der er fremdrift, og hvis der er tillid til dansk økonomi. Så jeg er meget, meget uenig med Enhedslisten, der påstår, at Venstre sådan set er ligeglad med, at der er mennesker i det her land, der har brug for hjælp. Vi hjælper dem gerne; vi mener sådan set, at vi kan hjælpe dem endnu bedre, hvis der er tillid til dansk økonomi.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 14:36

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Tak for det. Jeg vil sige, at når jeg læser det her forslag fra Enhedslisten, så synes jeg, at Enhedslisten får det til at lyde, som om regeringen ikke har gjort noget som helst for at få alle de her mennesker i gang. Derfor er jeg altså også nødt til at ridse nogle af de ting op, som regeringen har foretaget sig, siden vi overtog den dagpengereform, vi har nu, og som jo blev foreslået af Dansk Folkeparti og senere vedtaget af den tidligere blå regering og desværre godkendt af et stort flertal af danskerne ved sidste folketingsvalg.

Vi har jo hele tiden været klar over, at vi stod over for enorme udfordringer: tusinder af mennesker, som ville falde ud af dagpengesystemet, høj arbejdsløshed, faldende vækst og et beskæftigelsessystem, som ikke virkede efter hensigten. Man kan ikke ligefrem påstå, at det var en fantastisk gave fra den tidligere regering.

Allerede i 2012 ville masser af de her mennesker miste deres dagpenge og stå uden tag over hovedet og med ret tomme lommer. Der var overhovedet ingen hjælp fra Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti. De mennesker ville bare falde ud af systemet og ikke have noget at leve af fra 2012. Derfor forlængede vi retten til dagpenge i ½ år, samtidig med at vi kaldte de arbejdsløse ind til

samtale for at hjælpe dem i beskæftigelse eller uddannelse. Vi gav mange af de langtidsledige en mulighed for at få et job via akutjobordningen, som dog har hjulpet en del mennesker, selv om den har været meget udskældt. Og vi sørgede for, at dem, som ikke kunne komme i gang via akutjobordningen eller de andre tiltag, kunne få en uddannelse på forsørgelse det første halve år i 2013.

Alt imens vi gjorde det, brugte vi masser af milliarder på vækstplaner og offentlige investeringer og skaffede tusinder af arbejdspladser. Da vi alligevel kunne se, at der var mange, som ville falde ud af dagpengesystemet og stå i en meget ulykkelig situation efter den 1. juli 2013, kom vi med udspillet, som alle kender, "Ny og bedre indfasning af dagpengereformen". Her var det vigtigt for os at gøre indfasningen knap så brutal, som VKO ønskede, og vi gav folk en chance for at få sig et arbejde eller komme tættere på arbejdsmarkedet. Dette kunne vi heldigvis blive enige med Enhedslisten om, og det er jeg rigtig glad for, og det gavner rigtig mange mennesker.

Oven i alt dette har vi også tænkt fremad. Vi har nedsat et udvalg, som vil kigge på den aktive beskæftigelsesindsats, som skal sikre de arbejdsløse en bedre og hurtigere indgang til arbejdsmarkedet, og som skal sikre dem en bedre opkvalificering. Ud over det har vi også lagt op til en debat om et fremtidigt dagpengesystem – et system, som gerne skulle være mere moderne, fleksibelt og mere klogt end det, vi har i dag, og gerne skulle være det i forhold til selve samfundet.

Så man kan vel ikke klandre regeringen for ikke at gøre noget, hverken med hensyn til de nuværende eller de kommende problemer. Det tror jeg vil være ganske svært.

Jeg behøver vel heller ikke at nævne, at Enhedslistens forslag igen koster rigtig mange penge, og at der igen ikke ligger noget som helst finansieringsforslag. Det behøver jeg ikke nævne, for det er jo efterhånden en vane.

På baggrund af disse bemærkninger og med henvisning til den fremtidige kommissions arbejde stemmer Socialdemokratiet imod forslaget.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 14:39

Christian Juhl (EL):

Tak. Nu er jeg jo blevet meget, meget forsigtig med at lægge finansieringsplaner og for den sags skyld også med at spå om, hvor mange arbejdsløse der bliver i forskellige situationer. Men det, jeg har lagt i min mappe, er sådan set de beregninger, som af den borgerlige regering blev vurderet som besparelser på forslaget dengang. De plejer at sige, at de er ansvarlige og vil skabe tillid med deres tal, så dem har jeg brugt, og jeg regner med, at det er den udgift, vi i fællesskab skal finde finansiering til, hvis vi kunne skabe flertal for det her forslag.

Men jeg vil gerne høre, om ikke hr. Leif Lahn Jensen mener, at hvis man vil have et velfærdssamfund, så koster det jo altså et eller andet. Man kan ikke få det helt gratis. Det har en pris; det har især en pris for dem, som har pengene, selvfølgelig, og det er vel også vores fælles mål at omfordele en smule på de værdier, der er i vores samfund. Det har det i hvert fald været tidligere.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge hr. Leif Lahn Jensen, om han ikke vil nævne bare tre ting, som er forbedringer af dagpengesystemet, altså varige forbedringer, for vi har jo lappet en hel masse. Hvilke varige forbedringer har vi nået at lave indtil nu?

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:40

Leif Lahn Jensen (S):

Det er fuldstændig korrekt, når hr. Christian Juhl påpeger de beregninger, som den tidligere regering har meldt ud, og i forhold til dem kan jeg sige, at hr. Christian Juhl og alle hans venner fra Enhedslisten i dag ville have brugt over 5 mia. kr., hvis hr. Christian Juhl havde fået alle de her forslag igennem. Det er også ret mange penge, må man sige.

Ja, det koster. Og bruger vi nogle penge i regeringen? Ja, vi har brugt mange, mange penge. Det koster at have et rigtig godt, velfungerende samfund. Vi har brugt 92 mia. kr. på at skaffe arbejdspladser indtil 2020 – altså 92 mia. kr. for at give folk et arbejde.

Vi har aldrig nogen sinde i det her land brugt så mange penge på uddannelse, som vi gør nu, netop fordi vi interesserer os for de mennesker, som ikke har nogen uddannelse. Vi interesserer os for de mennesker, som netop skal have en uddannelse, for at de kan være en del af det her arbejdsfællesskab og det her samfund.

Det er heller ikke billigt at have hjulpet alle de her mennesker til at få dagpenge eller forsørgelse i det her stykke tid, altså med de aftaler, vi har lavet med Enhedslisten. Det har heller ikke være billigt. Så ja, hvis hr. Christian Juhl sætter sig ned og regner på det, vil han se, at vi har brugt mange penge, og vi har bestemt gjort en kæmpe forskel.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Christian Juhl.

Kl. 14:42

Christian Juhl (EL):

Tak til hr. Leif Lahn Jensen, fordi han nævner vækstpakken samtidig med de 92 mia. kr. Det sætter det jo lidt i relief. Når han vil bruge 92 mia. kr. til vækst og til tilskud til arbejdsgiverne, og jeg bare vil nøjes med at bruge 5 mia. kr. til tryghed for de arbejdsløse, så er der jo da stadig væk en vis balance i tallene. Tak for det.

Jeg vil gerne stille et spørgsmål, fordi Socialdemokraterne har det med at snakke om, at det skal være en ny og bedre indfasning af reformen fra 2010. Det har jeg afvist at være med til. Jeg vil ikke være med til at indfase den, fordi det ikke er mit mål. Og i dag står det jo heller ikke i teksten til den aftale, vi har lavet. Jeg ved godt, at Socialdemokraterne gerne vil have det sådan, men det får mig til at stille et spørgsmål:

Har Socialdemokraterne i et og alt accepteret forringelserne fra 2010, siden man nu taler om en ny og bedre indfasning af den reform? Det betyder, at man har en reform, som man i øvrigt ikke vil gøre noget ved, men man vil bare indfase den bedre. Er det rigtigt forstået, at Socialdemokraterne står der i dag?

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:43

Leif Lahn Jensen (S):

Hr. Christian Juhl ved udmærket godt, at vi stemte imod dengang, og det, at vi nu siger, at vi vil kigge på et mere moderne, et mere fleksibelt og et mere klogt dagpengesystem, viser jo også, at vi rent faktisk er interesseret i at se, om vi ikke kan gøre det her bedre.

Så vil jeg sige: Ja, der er forskel på mig og hr. Christian Juhl. Ja, der er forskel på Socialdemokratiet og Enhedslisten. Vi vil hellere have folk i arbejde, end at de skal gå derhjemme og være arbejdsløse, sådan som Enhedslisten vil. Det er da netop derfor, vi bruger masser af penge på job.

Jeg vil hellere bruge mange flere penge på at skabe arbejdspladser, end at sørge for, at folk går derhjemme og er arbejdsløse. Og hvis hr. Christian Juhl orker at spørge mange af de her arbejdsløse, om de så hellere vil have dagpenge end at have et job, vil de sige, at de hellere vil have et job. Så jeg synes, at hr. Christian Juhl skal bruge tid på at gå ud og snakke med alle de mennesker, for de vil hellere have et job, vil jeg sige til hr. Christian Juhl.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Dansk Folkeparti, hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:44

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Efter sådan en tale er det svært at tro, at Socialdemokratiet har Enhedslisten som støtteparti. Men sandheden skal man høre fra vennerne, sådan er det jo.

Det her forslag om at hæve dagpengeperioden til 4 år igen ved vi jo godt hvorfor kommer. Det er jo, på grund af at dagpengeperioden blev sat ned til 2 år. Og så er vi i en krise, og derfor kan man diskutere, om der var behov for en ekstra længde på dagpengeperioden.

Det er der, hvor Dansk Folkeparti har sagt, at vi var klar til at udskyde ikrafttrædelsen, vi var klar til at forlænge dagpengeperioden. Vi har tilbudt at forlænge dagpengeperioden til 4 år. Så på den måde ligger det os ikke fjernt.

Men jeg synes, at det her forslag, ligesom de andre, er fint at tage med i en reformsnak om dagpengeperioden, om det skal være en fleksibel dagpengeperiode, vi skal have. Det kan godt være, at det er det, vi skal have fremover. Der må vi se, hvad den kommission, regeringen har nedsat, kommer frem til. I hvert fald er vi i Dansk Folkeparti klar til at se på det i den forbindelse, altså om vi skal lave en fleksibel periode.

Det må så også siges, at det er bemærkelsesværdigt, at vi skal have den her debat, for Enhedslisten har lige indgået en aftale med regeringen om en løsning for dem, der er udfaldstruede, og den gælder frem til år 2016. Jeg ved ikke, om Enhedslisten havde forventet, at den så kunne få regeringen til at sige ja til de her forslag hernede i salen, når man lige har afsluttet forhandlingerne. Sådan plejer det ikke at være i Folketinget. Altså, når man har afsluttet nogle forhandlinger, går man ikke ned og modarbejder de forhandlinger, man lige har afsluttet, i salen med nogle andre forslag. Det er ikke normalt. Men normaliteten er altså også ophørt, da Enhedslisten kom til som støtteparti, så man skal ikke lade sig forbavse.

Det var måske også derfor, at Socialdemokratiets ordfører gik så hårdt til Enhedslisten i den her forbindelse, altså fordi man netop lige har siddet og forhandlet en løsning på plads. Så jeg forstår da godt, hvis Socialdemokratiet føler, at det bliver faldet lidt i ryggen af Enhedslisten her i salen i dag.

Som sagt kan Dansk Folkeparti ikke støtte det her forslag, men vi synes, at det er alle tiders at få med i en reform af dagpengene, at vi ser på, om dagpengeperioden skal være fleksibel, alt efter hvordan konjunkturerne er på det danske arbejdsmarked – om der er vækst, eller om der er minusvækst, eller hvad der er.

Det vil være fint at tage det med der, men vi kan ikke støtte forslaget, som det ligger her.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 14:47

Christian Juhl (EL):

Tak for det. Hr. Bent Bøgsted kan ikke rigtig forstå det her med forhandling. Vi fik regeringen med på at smide en redningskrans ud til de måske op mod 30.000 arbejdsløse, som står til at miste deres ret til dagpenge frem til 2016. Så kom man da et stykke ad vejen, og jeg vil sige, at det ikke er Enhedslistens fortjeneste, i hvert fald ikke alene. Det er især de tusindvis af mennesker, der rundtomkring i landet har råbt højt og slået i bordet; det er især deres fagforeninger, som har prøvet at forklare regeringen det; det er især SF's og Socialdemokratiets bagland, der har overbevist regeringen om det her. Det er derfor, vi også sender en hilsen til dem, når vi har lavet sådan et forlig, for det skal vi ikke have æren for, og vi behøver heller ikke at få det. Det vigtigste er, at situationen for de arbejdsløse bliver sådan, at de kan leve med den.

Men det, der er interessant, er, at med hensyn til det, det for 1 måned siden var ganske umuligt at få en samtale eller en debat om, nemlig om vi kunne åbne for at ændre på dagpengereglerne, har regeringen også givet en indrømmelse – jeg ved ikke, om hr. Bent Bøgsted har lagt mærke til det – og det er, at der bliver nedsat en kommission nu. Den er vi ikke tilfreds med, det skal gå meget hurtigere, og det er derfor, vi har fremsat det her forslag.

Men er hr. Bent Bøgsted tilhænger eller modstander af en 4-årsdagpengeperiode?

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:48

Bent Bøgsted (DF):

Jamen i Dansk Folkeparti synes vi, at en 2-årsdagpengeperiode er en fin ordning. Vi har så sagt, at vi godt kan se, at der med den udvikling, der har været på arbejdsmarkedet på grund af den krise, der har været, kan være behov for at se på, om der skal indføres et fleksibelt dagpengesystem. Det kan godt være, at der i en lavkonjunktur skal være en længere dagpengeperiode end de 2 år; det kan også godt være, at der i en højkonjunktur måske skal være en kortere dagpengeperiode. Altså, det skal jeg ikke kunne udelukke; kommissionen må jo komme med et forslag til, hvordan det kan indrettes. Det er derfor, den er blevet nedsat. Derfor synes vi, det er fint at tage alle de her forslag med ind, og det er jeg sikker på at kommissionen gør.

Jeg synes også, det er rimelig godt, at Enhedslisten erkender, at den pakke, der er blevet vedtaget, ikke var noget, de foreslog, for det var en pakke, regeringen havde liggende, og som de præsenterede for Enhedslisten, og så kunne Enhedslisten få nogle små indrømmelser, og så var det slut.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 14:49

Christian Juhl (EL):

Nu kan jeg jo snakke med regeringen om det en anden dag. Hvis den pakke havde ligget i flere måneder, synes jeg, det ville være rigtig ærgerligt, at de gav os så meget kredit, både for at vi fik en forhandling, og at vi fik ændret tingene i pakken osv. Så er jeg jo nødt til at sende en tak til regeringen for, at vi fik så meget omtale og så meget reklame for det. Det snakker jeg med dem om.

Jeg forstår bare ikke det her. Dansk Folkeparti har erkendt, at de var med til at lave noget skidt i 2010, men nu har vi i foreløbig ti debatter hørt, at det ikke rækker længere end til at sige: Nej, alt,

hvad Enhedslisten kommer med, er noget skidt, det kan vi ikke stemme for.

Hvilket forslag skal der mon til, for at Dansk Folkeparti overhovedet vil være med til at stemme for noget, der gavner de arbejdsløse? Jeg er efterhånden holdt op med at tro på det. Jeg tror, at det bare er snak, og at Dansk Folkeparti rent faktisk er godt tilfreds med 2010-aftalen, som forringede betingelserne for de arbejdsløse, og som jo er hele årsagen til, at vi nu i halvandet år har måttet lave oprydningsarbejde.

Er det dybest set sådan, at Dansk Folkeparti egentlig er godt tilfreds med forliget, men bare gerne udadtil vil få det til at se ud, som om det måske var lige hårdt nok, når nu så mange reagerer?

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:51

Bent Bøgsted (DF):

Jamen altså, jeg synes, vi har sagt flere gange, at sådan som krisen har været, og sådan som udviklingen har været på arbejdsmarkedet, syntes vi i Dansk Folkeparti, at det var fair at se på, om vi skulle have en fleksibel dagpengemodel. Jeg skal ikke kunne sige, om det skal være sådan. Vi har bare budt ind med, at det var en mulighed, og at det ville vi være klar til at se på.

Jeg forstår da godt, hvis hr. Christian Juhl synes, at han skal takke regeringen, fordi Enhedslisten har fået lidt kredit. Det er normalt, at man giver støttepartiet noget kredit, når de bakker op om noget, som de måske ikke er helt tilfreds med. Jo mere utilfreds et støtteparti er med det, de får igennem, des mere kredit får de fra regeringen. Sådan er det normalt. Så har regeringen måske ikke lyst til selv at tage hele æren – sådan er spillets regler.

Jeg forstår godt det, Enhedslisten siger med at holde op med at tro på Dansk Folkeparti, i forhold til hvad vi vil. I Dansk Folkeparti er vi egentlig også holdt op med at tro på, at Enhedslisten reelt vil det her, for vi har endnu ikke set, at bare et eneste af forslagene har kunnet komme igennem i regeringen. Så spørgsmålet er, om Enhedslisten gør den indsats, der er nødvendig.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak, der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort kommentar. Det er hr. Henning Hyllested, Enhedslisten.

Kl. 14:52

Henning Hyllested (EL):

Hr. Bent Bøgsted gør sig meget, meget klog på, hvordan Enhedslisten skulle have ført forhandlingerne. Det kan være, at vi skal overveje at tilkalde hr. Bent Bøgsted, næste gang vi skal forhandle med regeringen, for at få gode råd.

Jeg synes nu alligevel, at sporene skræmmer. For når vi er i gang med det her projekt, er det jo rent brandslukning. Vi har aldrig påstået, at det her løser nogen problemer, eller at det løser dagpengeproblemet. Tværtimod er det rent brandslukning, på grund af at hr. Bent Bøgsted jo åbenbart i sin tid rådgav sin folketingsgruppe, eller hvordan det nu foregik, til at indføre nogle dagpengeregler, som gør, at i tusindvis af mennesker falder ud, for nogles vedkommende til nul kroner i forsørgelse.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:53

Kl. 14:56

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det kan Enhedslisten jo tage, som den vil. Jeg tror nok, at jeg vil have mig frabedt at skulle rådgive Enhedslisten i deres forhandlinger. Det tror jeg er en håbløs opgave, og det tror jeg så heller ikke vil komme til at ske.

Det er lidt mærkværdigt, at Enhedslisten kører frem med det ene forslag efter det andet og siger: Jamen det er det her, der skal til. Når de så har chancen for at forhandle med regeringen, er det noget helt andet, der kommer ud af det, end det, der står i alle de forslag, Enhedslisten har lagt frem.

Det er sådan lidt mærkværdigt. Det er jo derfor, man kan tvivle på, om Enhedslisten egentlig gør den indsats, der er nødvendig i forhandlingerne. Hvis man virkelig ønskede at få det her igennem, havde man nok sat lidt mere trumf på.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 14:54

Henning Hyllested (EL):

Vi har ikke og har ikke haft chancen for at ændre på det her. Det har vi rent faktisk ikke. Regeringen har jo sammen med Dansk Folkeparti, som jo skabte de her ordninger i sin tid, et flertal i det her Ting for, at det her er en god ordning.

Man indførte altså i sin tid en afkortning af dagpengeperioden til 2 år, og når hr. Christian Juhl så spørger til, om Dansk Folkeparti egentlig er tilhænger af en 4-årig periode, så får vi aldrig et klart svar om, at det er man. Så på den ene side fortryder man, fordi det er smart, og det ser godt ud over for befolkningen, og på den anden side fortryder man alligevel ikke. Der er det hr. Bendt Bøgsted, der er enig med regeringen. Vi er ikke enige med regeringen; vi mener, at det her dagpengesystem skal laves om, men det, vi har været ude i her, er ren brandslukning, fordi hr. Bendt Bøgsted i 2010 har delta- get i en ren vendetta mod dagpengesystemet.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:55

Bent Bøgsted (DF):

Jeg må sige, at det bliver mere og mere mærkværdigt. Altså, hr. Henning Hyllested beder om at få et klart svar på, om Dansk Folkeparti er tilhænger af en 4-årig dagpengeperiode. Jeg har stået heroppe og sagt, at vi synes, at dagpengeperioden på de 2 år er fin, men at vi ikke vil udelukke, at man i en krisesituation godt kan have et fleksibelt dagpengesystem, så folk kan få en længere periode med dagpenge, hvis der er krise, og at det derfor ville være fint at sende alle de her forslag ind til den kommission, der skal se på, om vi skal have et nyt og fleksibelt dagpengesystem, der er afhængigt af konjunkturerne. Så kan hr. Henning Hyllested vel ikke forlange, at jeg skal stå heroppe og sige, at Dansk Folkeparti er tilhænger af en 4-årig dagpengeperiode. Det er lidt mærkværdigt.

Hr. Henning Hyllested siger, at Enhedslisten ikke har haft chancen for at få det her igennem, men jeg vil bare konstatere, at Enhedslisten har sagt, at man vil have den her regering, og så må man også kunne forvente at få nogle af sine krav igennem. Så Enhedslisten kunne jo bare have lagt trumf på og sagt til regeringen: Det her skal vi have igennem, ellers er der ikke noget, der hedder en rød regering længere. Men det gør man jo ikke.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak, der er yderligere et medlem, der har meldt sig for en kort bemærkning – faktisk to. Den første er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 14:56

Joachim B. Olsen (LA):

Skal jeg forstå det sådan, at Dansk Folkeparti faktisk synes, at dagpengeperioden skal være længere i en situation, hvor ledigheden er, som den er nu på det danske arbejdsmarked? Og hvis ja, hvorfor? For ledigheden er jo ikke højere nu end i de forudsætninger, der lå i den dagpengereform, som jeg kan forstå at Dansk Folkeparti stod fadder til.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 14:57

Bent Bøgsted (DF):

Nej, jeg vil nu ikke sige, at vi stod fadder til dagpengereformen. Vi kom med det forslag om en 2-årig dagpengeperiode, men det er vel ikke at stå fadder til reformen som sådan. Der er meget andet deri også.

Det her med, hvor lang dagpengeperioden skal være, synes jeg altså at vi skal overlade til den kommission, som regeringen har ned-sat.

Vi har meldt ud, at vi er villige til at se på, om man skal have et fleksibelt dagpengesystem. Det kan godt være, at man i en periode måske skal have en dagpengeperiode på 3 år, men det kan også være, at man i en anden situation skal gå helt ned på 1 år. Der vil jeg ikke udelukke noget som helst. Det vil jeg overlade til kommissionen. Den skal have frie hænder til at vurdere, hvad der er den bedste løsning.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Joachim B. Olsen? Nej. Og det sidste medlem har trukket sig, så der er ikke flere, der ønsker korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Radikale Venstre, hr. Rasmus Helveg Petersen.

Kl. 14:58

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Tak. Vi stemte for indførelsen af en kortere dagpengeperiode i 2010 fra radikal side. Vi er imod Enhedslistens forslag, og det er vi af flere årsager. Vi synes, at det er for dyrt. Vi mener, at det koster på arbejdsudbuddet og på den langsigtede holdbarhed, så vi synes, at det er en dårlig idé. Tak.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er et enkelt medlem, der har meldt sig for en kort bemærkning. Det er hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 14:58

Christian Juhl (EL):

Nu har jeg jo hørt halvandet år på hr. Farooqs og hr. Helveg Petersens kommentarer til dagpengesystemet. Og de vedstår i al stilfærdighed alle de ulykker, der er lavet sammen med de borgerlige i den gamle reform.

Vedstår man så også et ansvar, når det nu viser sig, at der er visse fejl, visse utilstrækkeligheder, i dagpengesystemet fra 2010, som bør justeres? Og kunne hr. Rasmus Helveg Petersen i givet fald give et

bud på bare én knap, vi kan dreje en smule på, hvis vi skal have det til at fungere lidt bedre, så det ikke går så hårdt ud over mennesker, som det gør i dag?

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 14:59

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Tak. Vi deltager også helhjertet i den ændring af indfasningen, som vi jo netop har vedtaget sammen med Enhedslisten. Og vi har, allerede da vi lagde stemmer til det oprindelige indgreb i 2010, sagt, at vi gerne så en mere lempelig indfasning.

Men vi har ikke nogen forventning om, at dagpengeperioden bliver længere end 2 år, eller at genoptjeningsperioden bliver kortere. Vi mener, at de længder, der er lagt fast, senest ved ændringen i 2010, er mere formålstjenlige end den længere periode, vi havde før.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 14:59

Christian Juhl (EL):

Kan hr. Rasmus Helveg Petersen fortælle mig lidt om, hvem det er hensigtsmæssigt for, hvem der har gavn af det? Jeg får altid at vide, at det er hensigtsmæssigt at have den dagpengereform fra 2010, men det er da i hvert fald ikke hensigtsmæssigt for de 30.000 mennesker, der nu har mistet retten til dagpenge eller kommer til at miste den. Og det er da heller ikke hensigtsmæssigt, at vi næsten hvert år skal lave en lappeløsning for at forlænge mulighederne for, at det ikke skal gå helt galt for dem. Det er heller ikke hensigtsmæssigt for arbejdsgiverne, at der er sådan en ustabilitet. Det er heller ikke hensigtsmæssigt for a-kasserne, at de hele tiden skal lave om på reglerne og ikke vide, hvordan de skal håndtere de her ting. Det er heller ikke hensigtsmæssigt for de familier, der bliver usikre.

Kan hr. Helveg Petersen nævne bare ét eksempel på nogen, der finder det hensigtsmæssigt ikke at lave nogen grundlæggende ændringer?

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:00

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Jeg finder det hensigtsmæssigt, at vi har en 2-årig dagpengeperiode, fordi vi fra radikal side er meget bekymrede for – og jeg er personligt meget bekymret for – det, der sker, når folk er ledige i 4 år. Det mener vi er meget lang tid.

Der er ingen af de 30.000 mennesker, der kommer i klemme nu, der synes, det er sjovt, og vi er også gået med til en lempeligere indfasning for deres skyld. Der er ikke nogen, hvis dagpenge løber ud, der synes, det er sjovt, og det er det heller ikke. Men problemet med at være på dagpenge er den her passive forsørgelse. Det, vi ønsker, er selvfølgelig, at folk kommer i aktivitet på forskellig vis, og derfor mener vi, at det, selv om det måske gør ondt her og nu, på længere sigt er bedre for alle, at man kommer ud af passiv forsørgelse og ind i noget andet.

Kl. 15:01

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for SF, hr. Eigil Andersen.

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Som sagt under det foregående punkt har regeringen netop spillet ud med et forslag, der redder 30.000 arbejdsløse fra at miste dagpengene på grund af den forkortede dagpengeperiode m.v. Det har vi lavet et fint forlig med Enhedslisten om. Løsningen indebærer, at indfasningen af den 2-årige dagpengeperiode kommer til at ske langsomere. Nogle vil få en samlet indtægt i 4 år, andre i 3½ år, atter andre i 3 år osv.

Det er en kæmpe forbedring, i stedet for at kassen koldt og kynisk bliver smækket i efter 2 år, samtidig med at vi har krise og der er stor arbejdsløshed, idet omkring 200.000 job forsvandt under den borgerlige regering.

Derfor har den nye regering også taget mange jobskabende initiativer med energiforlig, fremrykning af offentlige bygge- og anlægsinvesteringer, renovering af boliger, vækstplan osv. Der er i vækstplanen også blevet afsat 1 mia. kr. over 4 år til mere voksen- og efteruddannelse, som vil styrke den enkeltes mulighed for at sikre sig job fremover. Så er der selvfølgelig spørgsmålet om, hvordan dagpengesystemet skal indrettes generelt i fremtiden. Hvordan bliver det fremtidssikret?

Det er der mange aspekter af, og disse aspekter vil, som nævnt under de foregående punkter, blive behandlet af den dagpengekommision, som regeringen vil nedsætte.

Vi har, som tidligere nævnt, brug for et grundigt arbejde og en helhedsvurdering, som vil komme fra den kommission.

På den baggrund kan SF ikke stemme for det konkrete forslag.

Kl. 15:03

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er foreløbig et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 15:03

Christian Juhl (EL):

Jeg siger tak til hr. Eigil Andersen. Jeg vil høre, om ikke hr. Eigil Andersen tror, at en kommission, med det perspektiv, der ligger i regeringens forslag, vil komme til at virke som en syltekrukke, som unødigt udskyder løsningerne.

Jeg vil også høre, om ikke hr. Eigil Andersen synes, at arbejdsmarkedsspørgsmål som dagpenge og den slags retligt hører hjemme i et samarbejde mellem arbejdsmarkedets parter og regeringen frem for i en professordomineret komité eller kommission, som så skal sidde og pille i det.

Ville det ikke være bedre at lade fagfolk, der har forstand på det, arbejde med de her ting – dem, som kender virkeligheden, dem, som er vant til at arbejde med de her spørgsmål – og så sørge for, at det sker i et tempo, så vi hurtigt kan få en afklaring på det her spørgsmål?

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:04

Eigil Andersen (SF):

Jeg tror ikke, at det bliver en syltekrukke. Til gengæld tror jeg, at der er brug for god tid til at få alt det her analyseret.

Med hensyn til hvordan arbejdet skal foregå, er det sådan, at Carsten Koch-udvalget, som jeg håber jeg kan tillade mig at kalde det, jo skal komme med nogle ideer til, hvordan kommissionens arbejde skal foregå. Og i den fase bliver arbejdsmarkedets parter inddraget. Sådan er det beskrevet i det, som regeringen har lagt frem. Og så bli-

ver den egentlige kommission, som skal prøve at arbejde med tingene, så nedsat.

Nu bliver jeg ikke medlem af den kommission, men jeg vil sige det på den måde, at hvis jeg sad i kommissionen, ville jeg da anse det for hensigtsmæssigt, at jeg som medlem af den havde en dialog med arbejdsmarkedets parter. Men om det kommer til at ske, kan jeg ikke vide, det sker i en fremtid, jeg ikke helt kan se ind i.

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:05

Christian Juhl (EL):

Er det ikke at snyde arbejdsmarkedets parter ikke at give dem opgaven direkte med det samme? Det ville jo være meget mere direkte at sige: Kære venner, vi skal have fundet en løsning.

Nu kuldsejlede et forsøg på trepartsforhandlinger jo sidste år – og det kan være, at man har brændt fingrene så meget i regeringen, at det er derfor. Men finder ordføreren det så ikke dybest set mere naturligt, at det er arbejdsmarkedets parter, der sidder ved bordet og kommer i gang med at finde en løsning sammen med regeringen, i stedet for den her omvej på 2 år?

Kl. 15:05

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:05

Eigil Andersen (SF):

Selve tidsforløbet ser jeg altså ikke som en omvej.

Men jeg tror i øvrigt, at arbejdsmarkedets parter i høj grad vil bidrage med, hvordan de mener det her skal løses. Altså, det tror jeg da vil komme til at fremgå både af den offentlige debat og i form af, at der vil blive fremsendt konkrete forslag fra arbejdsmarkedets parter til kommissionen.

Når man er ekspert og sidder i sådan en kommission, tror jeg da, at man selvfølgelig også – eftersom der er tale om kloge mennesker – vil tage en hel del i betragtning, hvad det så er, arbejdsmarkedets parter peger på.

I øvrigt vil jeg også understrege, at når kommissionen er færdig, er der jo en politisk opgave. Det vil sige, at det også bliver en opgave for regeringen og Folketinget at tage stilling til de forslag, som eksperterne kommer med. Så eksperternes rapport vil jo ikke indeholde den endelige beslutning.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for Liberal Alliance, hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:07

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil egentlig gerne starte med et citat fra den tidligere socialdemokratiske svenske finansminister Kjell-Ove Feldt, som i 1994 skrev bogen »Rädda välfärdsstaten«, hvori han foreslog og argumenterede for nødvendigheden af at lave reformer af det svenske arbejdsmarked. Dengang var Sverige præget af store underskud på de offentlige finanser og af, at en meget stor andel af befolkningen var på overførselsindkomst. Han skriver i den her bog om det at lave reformer af dagpengesystemet:

Man hævder naturligvis ikke uden grund, at ubetinget tab af dagpengereetten kan tvinge et antal mennesker til at blive afhængige af

socialhjælp. Men spørgsmålet er, om det er en værre skæbne end den, som nu truer titusinder af mennesker, nemlig at blive permanente modtagere af understøttelse fra a-kassen med invalide- eller førtidspension som en helt given endestation. Langtidsarbejdsløshed betragtes som den største fiasko for arbejdslinjen, i og med at mennesker passiviseres. De vender sig til den beskæftigelsesløse tilværelse – med alle den sociale risici – og ender uden for arbejdslivet for altid. At friste dem med relativt høje og sikre indkomster til at blive hængende i denne nedbrydende livsstil er ikke human og heller ikke retfærdigt mod dem, det drejer sig om.

Jeg synes, at det er et relevant citat, når man ser på Enhedslistens beslutningsforslag om at forlænge dagpengeperioden til 4 år igen. For resultatet er jo netop, at mange mennesker permanent ender uden for arbejdsmarkedet. Når man har gået 4 år på dagpenge, er man ikke specielt attraktiv for arbejdsmarkedet mere, og det, vi kan se, og som flere undersøgelser har vist, er, at lange dagpengeperioder ender som en fødekanal ovre i førtidspensionssystemet.

I Danmark bruger vi en langt højere andel af vores BNP på sociale ydelser til borgere i den arbejdsdygtige alder end i andre nordvesteuropæiske lande. Brugte vi den samme andel til overførselsindkomster til borgere i den arbejdsdygtige alder som f.eks. svenskerne, som gennemførte nogle af de her reformer, så kunne vi spare 48 mia. kr. hvert eneste år. Siden 2000 er der kommet 60.000 flere danskere på overførselsindkomst. I samme periode har svenskerne reduceret antallet af borgere på overførselsindkomst med 75.000. En af grundene til, at Sverige har reduceret antallet af borgere, som lever af offentlige overførsler, er, at de har lavet ambitiøse reformer af deres arbejdsmarked, herunder deres dagpengesystem. Resultatet er, at svenskerne har højere økonomisk vækst. Svenskerne udbygger i disse år deres velstandsforspring i forhold til danskerne.

Enhedslisten ønsker med det her forslag at rulle dagpengereformen tilbage. Det vil medføre et velstandstab på ca. 4 mia. kr. og mindske den strukturelle beskæftigelse med ca. 15.000 personer. Det er altså 15.000 personer, som vil være på overførselsindkomst i stedet for at være i beskæftigelse.

Vi har i Danmark allerede det mest lukrative dagpengesystem i verden. Vi har den korteste genoptjeningsperiode, vi har den højeste kompensationsgrad, og vi har den længste dagpengeperiode. Der findes ikke andre lande, der har en mindsteperiode på 2 år. Så jeg vil give Enhedslisten ret i, at der er brug for reformer af vores dagpengesystem, men det skal være reformer, som øger beskæftigelsen og ikke sænker den. Det skal være reformer, som øger velstanden og ikke sænker den. Det vil Enhedslistens forslag gøre, og derfor kan LA naturligvis ikke støtte dette forslag. Tak.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning, og det er hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 15:11

Christian Juhl (EL):

Jeg har prøvet dagpengesystemet, især da det var med en længere periode end nu, og jeg vil ikke ønske for selv min værste politiske fjende at prøve det system.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge: Hvad ville hr. Joachim B. Olsen gøre, hvis han blev ledig og dagpengeperioden var på 4 år? Ville han finde hængeskøjlen frem, eller ville han gå ud og søge arbejde og hurtigst muligt se at komme i gang med at arbejde, hvis der overhovedet var noget? Ville han søge arbejde som specialarbejder, rengøringsassistent, jord- og betonarbejder eller taxachauffør, eller ville han lægge sig i hængeskøjlen?

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:12

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil gøre det, som langt de fleste dagpengemodtagere gør, nemlig søge arbejde. Og heldigvis er det jo sådan, at langt de fleste kommer i arbejde forholdsvis hurtigt. Den ledige går i gennemsnit ledig i 20 uger. Det er sådan set i lidt kortere tid, end den ledige gennemsnitligt gik ledig i 2004 og 2005. Dengang snakkede man sjovt nok ikke om, at det var svært at finde et arbejde.

Men dermed kan man ikke konkludere, at en lang dagpengeperiode ikke fastholder en meget stor andel af dem, der er på dagpenge, i det system. Det viser erfaringen både fra Danmark og fra udlandet. Og det er som regel dem, som måske er de svageste dagpengemodtagere, som jo trods alt er de stærkeste ledige, der bliver fastholdt i overførselsindkomstsyste-
met. De stærkeste ledige klarer sig nok, men de svageste bliver altså i meget vid udstrækning fastholdt i overførselsindkomstsyste-
met. Og det, vi kan se, er, at den lange dagpengeperiode bliver en fødekæde til andre overførselsindkomster, herunder permanente overførsler som f.eks. invalidepension. Det er der vel ikke nogen, heller ikke Enhedslisten, der synes er godt.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:13

Christian Juhl (EL):

Jeg er dog glad for at høre, at hr. Joachim B. Olsen opfatter sig som et menneske, som vil søge arbejde. Det vil alle ledige. Jeg har endnu aldrig mødt en ledig, som gerne ville blive i dagpengesyste-
met. Nej, det passer ikke; der var engang en i avisen, som man hentede frem, som af politiske grunde havde lyst til at fortælle, at han ikke gad at arbejde, men bortset fra ham, har jeg aldrig mødt et menneske, som gerne vil blive i dagpengesyste-
met. Det er så ubehageligt, så nedværdigende og så ydmygende, at alle vil gøre ligesom hr. Joachim B. Olsen, nemlig prøve at finde job.

Der er så nogle, der ikke finder det, og de har brug for lidt mere tryk-
ked end andre. Er det så ikke vores opgave at sikre det, og skal de, der er så uheldige, at de ikke stod foran hr. Joachim B. Olsen i rækken, men stod bag ved og blev overskygget af hans store selvtil-
lid og store selvbevidsthed om, at han ville få jobbet, ikke have en chance for i hvert fald at kunne forsørge deres familie indtil den dag, de får en chance? Skal de ikke have al den hjælp af samfundet, som de overhovedet kan have brug for, hvis de ellers gør alt, hvad de kan?

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:14

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg tror sådan set, at alle gerne vil have et arbejde, men det er jo ikke sikkert, at alle gerne vil have det arbejde, som de lige præcis kan få. Det viser erfaringen jo også. Det er rigtigt, at da vi havde en højkon-
junktur, faldt arbejdsløsheden. Det gør den heldigvis altid i en højkon-
junktur. Men der var stadig væk job, som var svære at få besat. Man var stadig væk nødt til at importere østarbejdere til at tage nogle af de job, som danskere ikke gad at tage, fordi der nu pludselig var en hel masse at vælge mellem.

Det er jo det, der er et af problemerne ved at have det system, som vi har, og derfor synes jeg, at man, hvis man vil gøre noget for de svageste ledige, netop ikke skal have et system, der gør, at det er muligt at gå i 4 år på dagpenge, for har man været 4 år på dagpenge, er det ekstremt svært at få et arbejde igen. De undersøgelser, der er lavet om, hvor svært det er at finde arbejde igen efter en ledigheds-
periode, viser, at det allerede efter et år bliver meget svært. Så fokus skal ikke være på at have lange dagpengeperioder, men på at skabe økonomisk vækst, så der bliver job at tage. Det gør dette forslag fra Enhedslisten, som vi behandler i dag, ikke.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er ikke yderligere medlemmer, der har bedt om korte bemærk-
ninger. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Christian Juhl.

Kl. 15:16

(Ordfører for forslagsstillerne)

Christian Juhl (EL):

Det er altid interessant, når man efterhånden lærer hinandens argu-
menter at kende, når vi diskuterer de her ting. Jeg sidder og tænker på, hvorfor vi hver gang skal have at vide, at der er østarbejdere i Danmark, fordi danskerne ikke gider tage arbejdet. Det er jo forkert.

Nu har vi lige snakket om supplerende dagpenge. Har de, der si-
ger de ting, tænkt på, at østarbejderne netop tager de job, som dan-
skerne bliver forhindret i at tage, fordi man har et stift system med nogle dårlige supplerende dagpenge? Det er jo en af grundene. Det er jo en af grundene til, at vi netop med vores egne systemer bloke-
rer for, at det kan være fleksibelt, og det er derfor, det kan undre, at folk, der ellers synes, at vi skulle have færre østarbejdere og flere danskere på arbejdspladserne, ikke engang vil være med til at indrette syste-
met, så det er fleksibelt, og så det fremmer, at alle også tager de små job, der måtte være rundt i hjørnerne.

Det har jeg tit tænkt over, men jeg mødes af en mur fra Socialde-
mokraterne og ud til Liberal Alliance, når vi skal snakke om de her ting, og jeg synes, det er ærgerligt. Jeg synes, det er ærgerligt, når vi i det her rum kan lave regler, som netop fremmer, at vi sådan set ikke behøver at kalde på ufaglært arbejdskraft fra andre lande.

Nå, men det var jo det her forslag, vi skulle snakke om. Da den 2-årige dagpengeperiode blev vedtaget i 2010, forsikrede Venstres beskæftigelsesminister, at kun 2.000-4.000 mennesker ville falde ud af dagpengesyste-
met som følge af halveringen – 2.000-4000 menne-
sker. Jeg tror, at hr. Hans Andersen kan huske tallet, ellers vil jeg ge-
rne erindre ham om det.

Da Enhedslisten og den ny regering indgik finanslovsaftalen for 2012, var det helt åbenbart, at Komiske Ingers tal var fri fantasi, fuldstændig fri fantasi. Derfor forlængede vi midlertidigt dagpenge-
perioden med ½ år. Desværre ville regeringen ikke lave en perma-
nent løsning. I efteråret 2012 vurderede regeringen selv, at 7.000-12.000 var udfaldstruede.

Igen afviste regeringen permanente løsninger, selv om tallet var væsentlig højere, endda mange gange højere. For som finansministe-
ren udtrykte det: Akutjobordningens 12.500 jobopslag er en hel og dækkende løsning. Det har senere vist sig, at blot 14 pct. af akutjob-
bene er blevet besat af langtidsledige – 14 pct. Det er godt for de 14 pct., men det er da ikke særlig ambitiøst, når man havde regnet med, at 100 pct. af de langtidsledige skulle have et job. Det var endnu en Komisk Ali-udtalelse, der skulle medføre, at regeringen kun lod sig presse til endnu en lappeløsning, den midlertidige uddannelsesord-
ning. Allerede da den trådte i kraft pr. 1. januar 2013, var regeringen klar over, at dens skøn på 7.000-12.000 udfald var helt i skoven. Al-
lerede inden året var 2 uger gammelt, kom opjusteringen. Nu var tal-
let 17.000-23.000. Der er langt fra 2.000-4.000 og op til 17.000-23.000. Der er en verden til forskel.

I stedet for at se realiteterne i øjnene med udsigten til, at 30.000 mennesker i løbet af 1 år vil falde ud af dagpengesystemet, fremlagde regeringen så i sidste uge et forslag til endnu en lappeløsning – forlængelsen af uddannelsesordningen med ½ år og så en arbejdsmarkedsydelse.

Vi beklager ikke, at vi sammen med regeringen har forhandlet denne redningspakke på plads, men vi beklager i høj grad, at regeringen er dumstædig og nægter at indgå i permanente løsninger allerede nu. Der er ingen grund til at lave syltekrukker på det her område. Arbejdsmarkedets parter kender løsningen. Arbejdsmarkedets parter er klar til at forhandle med regeringen. Hvorfor i alverden skal vi gå en omvej for at komme til forhandling om det her spørgsmål? Det ligger på den flade hånd, hvordan man kan løse det. Jeg vil gætte på, at det kunne klares i løbet af efteråret.

Derfor fremsætter vi det her forslag om at rulle dagpengeperioden tilbage til 4 år. Det kan være, at forhandlinger med arbejdsmarkedets parter vil give et andet resultat – 3 år eller 5 år, eller hvad ved jeg. Men det her er vores bud, for det her har vi prøvet, og vi kender resultatet. Principielt har Enhedslisten den holdning, at mennesker skal have ret – og der må hr. Joachim B. Olsen godt lytte efter, for det er jo sikkert lige til hans lomme – til dagpenge, så længe samfundet ikke kan tilbyde dem et job, og så længe de tager de job, der er ledige, og i øvrigt følger de regler, der er. Det er vores grundlæggende holdning, og den står vi fast på.

Det har vi dog set ikke nyder fremme i det her Folketing. Derfor er vores forslag, at dagpengeperioden ligesom forslaget om supplerende dagpenge føres tilbage til den ordning, der eksisterede, inden den borgerlige regering støttet af Dansk Folkeparti og De Radikale indledte deres kamp mod de arbejdsløse i stedet for at bekæmpe arbejdsløsheden.

Når Dansk Folkeparti igen og igen vender tilbage til, hvad de synes Enhedslisten skulle have nået for længst, synes jeg, det ligner en situation, hvor Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative stak ild i et hus. Vi er nu kommet til, og vi prøver at slukke ilden, så godt vi kan, og det forekommer en smule besynderligt at skulle blive skældt ud ude fra sidelinjen af brandstifterne for ikke at gøre det hurtigt og ordentligt nok, uden at de selv gider at flytte bare én spand vand. Jeg synes, det er mærkeligt. Vi kan ikke holde røven oppe på Dansk Folkeparti, bare fordi de har lavet noget skidt i fortiden. Det må de selv klare.

Arbejdsløshedsstrukturen fra 2010 og frem til i dag har afsløret, at en dagpengeperiode på 2 år ikke modsvarer arbejdsmarkedets behov. Det har vist sig, at arbejdsløse på store dele af arbejdsmarkedet, til trods for at de konstant er jobsøgende, deltager i alle aktiverings-tilbud og i øvrigt opfylder alle de krav, de stilles over for, falder ud af dagpengesystemet og ikke er i stand til at optjene ny dagpengere. De arbejdsløse står til rådighed for arbejdsmarkedet, men arbejdsmarkedet står ikke til rådighed for dem.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:22

Hans Kristian Skibby (DF):

Man kan mene meget om Enhedslisten, og det er der måske også mange der gør. Nogle mener noget positivt, og andre noget negativt. Jeg synes i hvert fald, at sprogbugen måske kunne blive en anelse bedre her i Folketinget, men det må formanden jo sondere.

Jeg vil gerne sige til ordføreren, at det, vi oplever fra ordførerens side, tilnærmelsesvis er hykleri for en stor dels vedkommende. Man forsvarer alle de folk, som har et deltidsjob. Det er i hvert fald det, man påstår fra Enhedslistens side netop ved at sige, at det her forslag kunne hjælpe nogle af de folk, der har behov for et deltidsjob. Det er

jo sådan, at tilbage i 2009 fremsatte hr. Christian Juhs eget parti ved fru Line Barfod et forslag i Folketinget om, at man skulle sætte dagpengebeløbet op til – hold nu fast – 30.000 kr. om måneden. Det mener Enhedslisten i fuldt alvor. 30.000 kr. om måneden skulle man kunne få på dagpenge i Danmark. Det var i 2009 midt i en finanskrise. Det ville efter arbejdsmarkedsvurderingerne og de beregninger, vi fik fra Beskæftigelsesministeriet, betyde en årlig regning på 65 mia. kr.

Så spørger jeg så ordføreren: Hvor mange mennesker i Danmark tror ordføreren ville påtage sig et deltidsjob som kassedame nede i Føtex eller Netto eller som rengøringsassistent, hvis de kunne få 30.000 kr. på dagpenge?

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Jeg vil lige indskyde, at det er rigtigt, at der er regler for, hvad man må sige fra Folketingets talerstol. Der er også regler for, hvor længe man må tale.

Ordføreren.

Kl. 15:24

Christian Juhl (EL):

Hvad angår spørgsmålet om, om nogle synes godt eller skidt om Enhedslisten, så vil jeg sige tusind tak for interessen. Jeg synes, at det går rimelig godt for tiden. Jeg kan snart ikke nå at følge med i meningsmålingerne, men det kan jo da hurtigt komme ned på et mere normalt niveau igen. Men tusind tak for det.

Hvad angår deltidsjob, er det ikke deltidsjob, vi snakker om i det her forslag. Det er en dagpengeperiode på 4 år. Det snakkede vi om i det sidste forslag, og det har vi afsluttet, så derfor vil jeg ikke kommentere det. Men jeg vil gerne sige en smule om højere dagpenge. Det er vores mål at få reguleret dagpengene, så de følger pris- og lønudviklingen og også egentlig kommer op og giver fuld dækning for tabt arbejdsfortjeneste. Det er vores langsigtede mål. Hvorfor siger vi fuld dækning? Det gør vi jo, fordi det er en forsikring, og fordi de arbejdsløse er uforskyldt arbejdsløse. Det er jo, fordi konjunkturerne og fordi rige mennesker sjakrer med vores økonomi i samfundet, at vi får kriser, og hver gang de gør det, sker der det, at nogle andre må betale, og det synes vi er urimeligt.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:25

Hans Kristian Skibby (DF):

Det er jo simpelt hen rendyrket hykleri, at hver gang der er en krise i Danmark eller en krise andre steder, siger man fra de rødes side: Jamen det er de riges skyld. Jeg er ikke selv særlig rig, det indrømmer jeg da gerne; jeg er sådan ganske almindelig og jævn, men det er da et socialt ansvar for alle, at vi tager hånd om vores samfund. Og der kan man da ikke bare sige, at det har den blå regering ikke gjort. Der synes jeg da at Enhedslisten skylder en forklaring, set i forhold til at der jo også var en dag, før hr. Christian Juhl fik indflydelse her i Danmark, og der gik det faktisk ikke så ringe endda her i Danmark.

Så siger ordføreren gentagne gange: Vi skal såmænd ikke have så stor kredit for det her, vi behøver ikke nogen tak fra nogen. Jamen hvorfor er det så, at Enhedslisten har følt trang til i dag i en række medier at indrykke farvestrålende helsidesannoncer, hvor man netop siger til sig selv: Det var søreme godt gjort af Enhedslisten, tak skal Enhedslisten have? Det er det, man har valgt at gøre.

Og hvad er det så for en redningskrans, man har givet til folk? Det er i hvert tilfælde en redningskrans, som ikke har kunnet løse et eneste af de tre problemer, som ligger i de tre beslutningsforslag, som vi nu har til behandling her i Folketinget.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:26

Der er jo ikke nogen problemer i dagpengesystemet, hvad angår restriktioner og straffe, hvis man bare træder en lille smule forkert. Det er så ubehageligt et system, at alle vil løbe bort derfra – måske lige med undtagelse af et par stykker. Og det indrømmede hr. Joachim B. Olsen jo også før.

Kl. 15:29

Christian Juhl (EL):

Jeg kan forstå, at der er meget, jeg skal forklare Dansk Folkeparti, og det gør jeg også gerne. Men jeg kan gøre det bagefter, for jeg har jo kun 58 sekunder at gøre det i.

Med hensyn til de farvestrålende annoncer har jeg jo fortalt, at det er, fordi det er lettere at fange folks opmærksomhed med det. Og hvis hr. Hans Kristian Skibby læser annoncen, kan han se, at vi ikke roser os selv. Vi roser dem, der har været med til at presse den her udvikling igennem, til at komme med ideerne til den, og til at holde fast i, at vi *skal* have en løsning. Det er dem, man skal takke for det. De er i Socialdemokraternes og SF's bagland, de er i fagforeningerne, og de er blandt de arbejdsløse. Det ville da være urimeligt, at vi tog æren for det arbejde, de har lavet. Og det prøver vi at sige.

Så siger vi en anden ting i annoncen, som er det væsentlige, og som er svært at forstå for Dansk Folkeparti, nemlig at i første omgang sikrede vi i pinsen en forsøgelse til dem, der akut stod og manglede penge, og i næste runde vil vi gerne have nogle grundlæggende ændringer, og dem begynder vi på nu, bl.a. med de her forslag, og vi har også fremsat andre forslag i den her måned.

Det skulle jo egentlig ikke være så svært at forstå, at vi først slukker ilden og bagefter prøver at genopbygge huset efter brandstifterne fra Dansk Folkeparti, Venstre og Konservative.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort bemærkning, og det er hr. Joachim B. Olsen, Liberal Alliance.

Kl. 15:27

Joachim B. Olsen (LA):

Enhedslisten er jo rigtig dygtige til det her med det retoriske – det *retoriske*. De er retorisk dygtige, det må jeg sige. Men lad os nu komme lidt ned på jorden og forholde os til, hvordan verden er skruet sammen, og se på det forhold, at mennesker reagerer på incitament. Når Enhedslisten foreslår, at dagpengene skal ligge på et niveau, der hedder 30.000 kr., hvad forestiller man sig så sker ude i den virkelige verden? Er man i Enhedslisten så naiv, at man tror, at folk så tager beskæftigelse til 20.000 kr. om måneden?

Jeg skal bare lige forstå logikken og tankegangen her.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:28

Christian Juhl (EL):

Det er ikke så svært at forstå, vil jeg sige til hr. Joachim B. Olsen. Jeg har den erfaring, at selv om det koster folk at gå i arbejde, gør man det nogle gange af frygt for at forblive i dagpengesystemet. Hvorfor det? Fordi det er nedbrydende, fordi det er umyndiggørende, og fordi det nogle gange er meningsløst, hvad man bliver sat til. Ud over det har man en meget, meget kort horisont, og alle ved jo, at dagpengebælbet i dag slet ikke slår til. Og det vil sige, at alle løber, alt hvad de kan, for at komme ud af det system, løber, alt hvad de kan, for at finde sig et stykke ordinært arbejde. For en dag falder de jo for grænsen alligevel. Og i øvrigt skal alle jo stå til rådighed, så uanset om man gav dem 30.000 kr., 40.000 kr. eller 50.000 kr., skal de stå til rådighed og tage det arbejde, der er.

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 15:29

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg må sige, at jeg er målløs. Jeg er målløs over, at en person, som jeg betragter som et intelligent menneske, oprigtigt kan stå og sige, at det ikke betyder noget for folks lyst til at påtage sig et arbejde, at de får 30.000 kr. om måneden for ikke at være i arbejde – og at de så vil sige: Nu vil jeg da gerne tage mig et job i kassen i Netto til 20.000 kr. om måneden, for det er et reelt stykke arbejde.

Er det virkelig den verden, man lever i i Enhedslisten? Eller er det bare noget, man står og siger, fordi man synes, det lyder godt? Altså, det er jo uden for enhver fatteevne, at man seriøst kan have den holdning, at folk vil tage beskæftigelse, ligegyldigt om de får 30.000 kr., 40.000 kr. eller 50.000 kr. om måneden.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:30

Christian Juhl (EL):

Jeg har ikke set det endnu, men jeg mener ikke, at vi i Folketinget har fremsat forslag om 30.000 kr., 40.000 kr. eller 50.000 kr. Jeg har i hvert fald ikke gjort det. Og jeg vil sige, at i den her omgang diskuterer vi en forlængelse af dagpengeperioden på 4 år. Det vil jeg gerne diskutere. Jeg vil også gerne diskutere de andre ting.

Når hr. Joachim B. Olsen er målløs, skyldes det jo, at han intet kendskab har til dagpengesystemet, og hvordan det virker at være arbejdsløs. Det er den ene ting. Og så skyldes det, at han har det grundlæggende synspunkt, at det eneste, der får folk til at flytte sig, at det eneste incitament, der findes i tilværelsen, er penge, og det vil sige, at hvis man kan få nogle penge, så flytter man sig.

Vi flytter os selvfølgelig også efter penge, men vi er nogle mennesker, der lige så gerne flytter os efter et godt liv, efter en dejlig familie og en hel masse andre immaterielle ting. Det kan godt være svært at forstå. Vi flytter os også gerne væk fra ubehagelige ting som at blive sat til tåbelig aktivering; som at skulle kontrolleres af andre mennesker; som at skulle opleve den kæmpe ufrihed, der er i dagpengesystemet. Det er virkelig skræmmende for mange af os, det må jeg sige. Og hvis man forstår det, forstår man også, hvad det er, jeg siger.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort bemærkning. Det er hr. Bent Bøgsted, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:31

Bent Bøgsted (DF):

Det var bare, fordi hr. Christian Juhl sagde, at Enhedslisten aldrig havde foreslået en dagpengesats på 30.000 kr. Den 28. januar 2009 har hr. Frank Aaen udtalt, at Enhedslisten foreslår, at dagpengemaksimum hæves til 30.000 kr. om måneden, så dækning for almindelige indkomster kommer op på de 90 pct. Det vil ikke bare være godt for dem, der rammes af arbejdsløshed, det vil også mindske de negative følger for økonomien, der følger af en stigende arbejdsløshed,

siger hr. Frank Aaen fra Enhedslisten. Jeg går ud fra, at hr. Frank Aaen og hr. Christian Juhl er fra samme parti.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:32

Christian Juhl (EL):

Nu skal jeg lige høre, om man i Dansk Folkeparti aldrig tegner visioner for, hvor man vil hen om 10 og 15 og 20 år. Det gør vi i Enhedslisten. Vi drømmer også om socialisme i Danmark. Vi snakker også meget konkret om, hvordan den skal se ud, og hvordan vi skal udvide demokratiet, hvordan vi skal forbedre forholdene for de svageste osv. Og så tager vi små skridt undervejs, hver gang vi kan få en chance for det.

Vores drøm er også, at dagpengene, der jo i 19 eller 20 år ikke har fulgt med pris- og lønstigningerne, i hvert fald i første omgang kommer derop. Hvis de gjorde det, hvis de havde fulgt med pris- og lønstigningerne, så ville det alene betyde en stigning på cirka 40.000 kr. pr. år, men skiftende regeringer har høvlet af på reguleringen af dagpengene, sådan at de ikke følger med. Det kan vi ikke tage på en gang, det inddrømmer jeg gerne, og derfor er vi nødt til at tage små skridt, især når vi har med den borgerlige side at gøre. Der er vi endda nødt til at gå med meget, meget små skridt en gang imellem. Derfor tager vi det med små skridt, men vi tør også godt at tegne vores visioner, vores drøm om, hvordan det burde se ud, hvis vi en dag fik flertallet.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 15:33

Bent Bøgsted (DF):

Det var bare, fordi det lød, som om hr. Christian Juhl sagde, at han ikke havde kendskab til, at Enhedslisten havde foreslået 30.000 kr. Det var det svar, som hr. Joachim B. Olsen fik: at 30.000 kr. var aldrig blevet foreslået. Man kan så se det sort på hvidt. Det er så godt nok hr. Frank Aaen, det er ikke hr. Christian Juhl, der har sagt det, men jeg kan forstå på det her, at hr. Christian Juhl egentlig synes, at beløbet skal derop. Så skal man jo ikke stå og sige, at man aldrig har sagt det. Det skal man aldrig sige om noget, man kan finde på skrift. Det er i hvert fald farligt.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:34

Christian Juhl (EL):

Hr. Bent Bøgsted har ret. Vi, der taler meget, skal aldrig sige, at vi aldrig har sagt noget. Vi skal nok have sagt det på et tidspunkt.

Det er sådan, at de 30.000 kr. er et langsigtet mål, og mig bekendt er det ikke stillet som forslag her i Folketingssalen. Det kan det have været, men jeg ved det så ikke. Jeg har ikke stillet det. Jeg har stillet 12 andre forslag i det her forår. Den gruppe, der sidder nu, har ikke stillet det, i hvert fald ikke endnu. Jeg vil gerne prøve at gå hjem og diskutere, om ikke vi skulle stille det, men jeg tror nu, vi vil stille det på den måde, at vi så siger, at vi i første omgang vil have noget kompensation for den regulering, folk har til gode, for det har de jo. Og så kan vi måske begynde at tage nogle skridt år for år og begynde at komme op på en ordentlig og anstændig dagpengesats.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, hvad vores langsigtede mål er. Det er, at vi skal have fuld erstatning for tabt arbejdsfortjene-

ste i form af dagpenge, og det vil sige, at den højeste dagpengesats skal væsentlig højere op, for der er masser af mennesker, masser af mennesker, der tjener 30.000 kr. om måneden. F.eks. tjener smedene i København i øjeblikket 33.200 kr. om måneden i gennemsnit.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Der er yderligere et medlem, der ønsker en kort kommentar, og det er hr. Leif Lahn Jensen, Socialdemokraterne.

Kl. 15:35

Leif Lahn Jensen (S):

Tak. Det her bliver jo meget interessant, for et er, hvad man kommer med af forslag om de 4 år, noget andet er visionerne. Vi hørte så også, hvilke visioner hr. Frank Aaen havde. Jeg vil læse op fra forslaget, hvor der står:

»Den optimale løsning på dette problem ville efter forslagsstillernes opfattelse være, at ingen kunne falde ud af dagpengesystemet uden at være tilbudt et reelt job.«

Hvis arbejdsløse ikke bliver tilbudt reelle job, går Enhedslisten så ind for en tidsubegrænset dagpengeperiode?

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Christian Juhl (EL):

Jeg ved ikke, om jeg skal prøve at læse min ordførertale op en gang til. Jeg kan ikke nå det hele, men jeg tager lige disse linjer:

Principielt har Enhedslisten den holdning, at mennesker skal have ret til dagpenge, så længe samfundet ikke kan tilbyde dem job, og så længe de tager det arbejde, der er ledigt, og i øvrigt følger reglerne.

Det burde være meget enkelt at forstå. Det er også et gammelt socialdemokratisk synspunkt. Jeg ved godt, at det er mere end 20 år gammelt, så hr. Leif Lahn Jensen kan ikke have ansvaret for det. Men det er et gammelt socialdemokratisk synspunkt og et synspunkt, som arbejderbevægelsen i hele perioden har sloget for.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:36

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg beklager, men for 20 år siden gik jeg ikke engang op i politik. Men det vil sige, at konklusionen er, at Enhedslisten går ind for dagpenge i uendelig tid.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:36

Christian Juhl (EL):

Skal jeg læse det op en gang til? Det tror jeg ikke at jeg behøver. Man kan bagefter læse det i referatet.

Ja, vi synes, at folk skal dækkes ind, når de uforskyldt er blevet arbejdsløse. Selvfølgelig synes vi det. Alt andet ville være et uanstændigt og urimeligt synspunkt. Det ville være et kynisk synspunkt. Folk skal i et velfærdssamfund føle sig trygge og vide, at samfundet tager sig af dem, når de uforskyldt er blevet arbejdsløse – det værste, der kan ske for et menneske rent socialt. Da skal vi tage os af dem, lige så vel som vi tager os af mennesker, hvis de bliver handicappede, syge eller på anden måde mister evnen til at tjene penge. Det skal

vi da. Det er grundideen i velfærdssamfundet, og det holder vi fast i, uanset om vennerne på venstrefløjens synes, at man godt kan gå på kompromis på det område.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det.

Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger, og dermed er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 114:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af genoptjeningskravet for ret til dagpenge.

Af Christian Juhl (EL) m.fl.

(Fremsættelse 09.04.2013).

Kl. 15:37

Forhandling

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Forhandlingen er åbnet, og den første er beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:38

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Undskyld, jeg er blevet oplyst om, at vi skulle behandle de to forslag sammen, men det gør vi så åbenbart ikke. Så tager vi diskussionen helt forfra, tror jeg. Jeg tror, at de flestes indlæg og taler vil have en enslydende karakter, min vil i hvert fald, og jeg gentager gerne, hvad jeg allerede ad flere omgange har sagt i dag:

Vi har lavet en rigtig god aftale for vores udfaldstruede dagpengemodtagere. Det er en aftale, der er indgået for ganske få dage siden, og som skaber den tryk og den sikkerhed, der er nødvendig i menneskers liv, når de står i en rigtig, rigtig svær situation. Samtidig med det har vi fra regeringens side bebudet, at vi nedsætter en dagpengekommission, fordi det selvfølgelig altid er relevant at afdække, om vi kan modernisere vores dagpengesystem endnu bedre.

Med de ord afviser jeg også beslutningsforslaget her.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er to medlemmer, der har meldt sig for korte bemærkninger.

Jeg skal selvfølgelig beklage, hvis der er lidt forvirring i salen om behandlingen af forslagene.

Det første medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er Hans Kristian Skibby, Dansk Folkeparti.

Kl. 15:39

Hans Kristian Skibby (DF):

Jo, men jeg medgiver da gerne, at de her tre forslag sådan set godt kunne have været behandlet under et, for det bliver jo en ret langtrukken debat, fordi de omhandler de samme ting. Men jeg ville egentlig gerne spørge ministeren om noget. Nu spurgte jeg bl.a. SF's ordfører tidligere i debatten om det her med, hvad der har været oppe i forhandlingerne i forbindelse med den aftale, der blev indgået i mandags – og nu håber jeg, at ministeren har tid til lige at lytte til

spørgsmålet, så jeg kan få et svar, ellers må jeg jo stille det igen. Jeg vil meget gerne høre ministeren, for jeg går ud fra, at ministeren har været med til forhandlingerne: Hvilke af de her tre beslutningsforslag blev fremsat i de forhandlinger, der var med Enhedslistens repræsentanter? Det kunne jeg godt tænke mig at vide.

Kl. 15:40

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jeg refererer selvfølgelig ikke fra politiske forhandlinger – det gør jeg af princip ikke – og det er ligegyldigt, hvem jeg forhandler med. Men jeg kan her uden at afsløre store statshemmeligheder sige, at Enhedslisten ved gentagne lejligheder også har ønsket at fremme det, der er indholdet af de beslutningsforslag, der behandles i salen i dag.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 15:40

Hans Kristian Skibby (DF):

Nu har jeg fået 13 minutters taletid, kan jeg se; det er dejligt. Nå, der røg de 12 minutter, desværre.

Men jeg vil alligevel gerne spørge ministeren om noget, for jeg synes jo, det er underligt. Nu er jeg ikke selv minister, og jeg bliver det nok heller aldrig, men hvis jeg var minister og jeg om mandagen havde indgået en aftale med mit parlamentariske grundlag om en sikring af de folk, der står til at være udfaldstruede i forhold til vores arbejdsmarked og i forhold til dagpengesituationen osv., så ville jeg have det underligt ved at skulle stå her i Folketinget i dag, nu 3 døgn efter, og debattere tre beslutningsforslag fremsat af dem, som jeg lige havde indgået et forlig med, og hvor man går imod de forligspartnere, som man har indgået et forlig med. For det er jo Enhedslisten, der har fremsat de her beslutningsforslag, og det er beskæftigelsesministeren, som står på den anden side i forbindelse med de forhandlinger, der har været. Og der er det jo bare, at vi andre i oppositionen egentlig bliver en kende frustreret over det, man har gang i. Altså, det er jo ikke normalt, at man kommer med den her slags forslag, umiddelbart efter at man har indgået et forlig.

Kl. 15:41

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ministeren.

Kl. 15:41

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Altså, først vil jeg sige, at der ikke er indgået et forlig omkring dagpengeområdet; der er lavet en politisk aftale om en ny arbejdsmarkedsydelse og en fortsættelse af uddannelsesydelser, fordi regeringen sammen med Enhedslisten ønsker at sikre både forsørgelse og uddannelse til den gruppe af borgere, der nærmer sig et dagpengeudløb bl.a. i indværende år.

Så vil jeg derudover sige, at det selvfølgelig er fuldt ud legitimt at fremsætte de beslutningsforslag, man som politisk parti her i Folketinget mener er de rigtige at fremsætte.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Der er yderligere et medlem, der har bedt om en kort bemærkning, og det er hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 15:42

Christian Juhl (EL):

Jeg vil gerne spørge arbejdsministeren, om der i den værktøjskasse, som ministeren synes skal i brug, når vi engang skal have lavet æn-

dringer af dagpengesystemet, ligger en ændring af genoptjeningskravet, eller om det er fuldstændig udelukket.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 15:42

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg er måske lidt ked af, at vi skal gentage den samme diskussion så mange gange i løbet af en dag, for når jeg nu engang har givet det svar, som jeg mener det er det rigtige svar at give, så får man jo ikke et andet, fordi man bliver ved med at spørge. Nu har vi været igennem snart 10-15 beslutningsforslag, tror jeg, af relativt enslydende karakter, og mit svar er fortsat det samme som det, der allerede er givet et par gange i løbet af dagens debat, nemlig at jeg er glad for den aftale, vi netop har indgået; vi nedsætter en dagpengekommission, der skal afdække, om man kan indrette dagpengesystemet på en klogere måde. Og det er mit svar.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:43

Christian Juhl (EL):

Ja, så er det jo ikke til debat.

Så ville jeg gerne høre, om arbejdsministeren ikke tror, at det kan risikere at blive en forlængelse af processen at sætte en kommission i gang først om et år og så med endnu et år til at arbejde i. Ville det ikke have været mere naturligt at inddrage dem, som vi i gamle dage inddrog, når vi skulle lave dagpengeændringer, nemlig de tre parter, altså arbejdsgiverne, fagforeningerne og regeringen, og så prøve at se på det i løbet af nogle måneder og finde ud af, om man ikke kunne finde en løsning? Ville det ikke være mere direkte? Og gør det her reelt ikke, at vi så skubber processen, sådan at man alligevel skal til at lave trepartsforhandlinger til den tid?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ministeren.

Kl. 15:44

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Nu ved jeg ikke helt, hvorfor Enhedslisten siger det med, at sådan plejer vi at gøre, når vi laver ændringer på dagpengeområdet. Mig bekendt har Enhedslisten hverken i den ene eller den anden eller den tredje afskygning lagt stemmer til de arbejdsmarkedsreformer, som tidligere har gjort sig gældende på dagpengeområdet; det er andre partier, der traditionelt har taget ansvaret i præcis de situationer.

Jeg vil gerne endnu en gang kvittere for det gode samarbejde, vi har haft om indførelsen af en arbejdsmarkedsydelse og videreførelsen af uddannelsesordningen, som jeg synes er vigtig for de mennesker, der står i en svær situation, som både skyldes indfasningen af dagpengereformen og den nuværende konjunktursituation, vi befinder os i.

Derudover vil jeg sige, at jeg synes, det er helt naturligt at nedsætte en kommission, når der er et spørgsmål, der har en vis volumen i vores samfund, og det må dagpengereglerne siges at have.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger.

Som det klart er fremgået af ministerens indlæg, talte ministeren over begge beslutningsforslag ved sin sidste fremlæggelse. Hvis det

også gælder andre medlemmer her, kan man jo overveje, om man vil gentage det samme en gang til, og jeg vil under alle omstændigheder appellere til, at medlemmerne i salen ikke stiller spørgsmål, de allerede har stillet, til de samme personer en gang til.

Så er det ordføreren for Venstre, hr. Hans Andersen.

Kl. 15:45

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Tak for det. Det er et beslutningsforslag fra Enhedslisten, der handler om nedsættelse af genoptjeningskravet for retten til dagpenge. Enhedslisten ønsker, at det skal ændres fra 1.924 timer til 461 timers arbejde med ikrafttrædelse den 1. juli 2013. Ligesom vi netop har hørt under den overstående behandling af B 113, blev de krav her gennemført som en del af genopretningspakken fra 2010, og derfor er det jo rigtigt, at det godt kan gå hen og blive lidt af en gentagelse af, hvad der tidligere er sagt.

Vi står sådan set ved den genopretningspakke, som vi var med til at vedtage i 2010. Da var der andre partier, der var store modstandere af bl.a. dagpengereformen, og man kan sige, at heldigvis er meget ændret siden, og der er også partier, der var imod dagpengereformen, der nu har været med til at implementere den. Der har jo allerede været en debat om det, men man kan selvfølgelig diskutere og spørge ind til, hvorfor Enhedslisten så har fremsat de her forslag, vi behandler her i dag, når blækket nærmest ikke er blevet tørt på den aftale, som Enhedslisten har lavet med regeringen, som bl.a. omhandler arbejdsmarkedsforhold, og vi nu står her i dag og diskuterer ændringer på dagpengeområdet.

Men vælgerne må vurdere, lytterne må vurdere, hvor meget Enhedslisten har fået igennem ved de seneste forhandlinger, og vurdere, om det er meget eller lidt. Man kan jo vurdere, at det ikke er særlig meget, siden man fortsat har ønsket at behandle de her beslutningsforslag i dag. Men der kan også være det formål, at det handler om at fiske stemmer hos regeringspartiernes vælgere.

I Venstre kan vi i hvert fald ikke støtte det her beslutningsforslag. Vi står bag den dagpengereform fra 2010. De ledige skal sådan set i arbejde. De drømmer ikke om at være på offentlig forsørgelse; de drømmer om at komme i arbejde, og det er det, vi er optaget af, og det er det, jeg synes, Venstre synes, at vi skal bruge vores kræfter på, nemlig at skabe vækst i Danmark, og det forudsætter bl.a. også, at det altid kan betale sig arbejde.

Med de ord vil jeg bare meddele, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget. Tak.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er et enkelt medlem, der har bedt om en kort kommentar. Det er hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 15:48

Christian Juhl (EL):

Jeg tror – jeg vil i hvert fald gerne appellere til – at alle forslag bliver behandlet ordentligt, og jeg vil sige, at hvis dirigenten ville have haft det sambehandlet, havde vi sagt, at det ville vi gerne have været med til. Jeg ved ikke, hvorfor de forslag bliver behandlet hver for sig. Jeg har fået at vide en gang, at jeg ikke må kommentere formandens ageren og handlen, og det vil jeg også undlade den her gang. Jeg vil bare sige, at jeg har været forberedt på begge ting, og jeg vil bare bede om, at man får lov til at behandle de forslag, der fremsættes her i salen, på ordentlig vis. Den der fornærmethed over for et forslag, man ikke synes om, kan jo ikke nytte noget. Altså, vi bliver alle sammen præsenteret for forslag, vi ikke synes om. Det var til proceduren.

Til det der med at fiske stemmer: Nej, der kan hr. Hans Andersen være helt rolig. Det her drejer sig om de arbejdsløse, som er i klem-

me. Det drejer sig om, at selv om vi lavede en pakke, som hjalp en masse mennesker, så er der stadig væk et grundlæggende problem i vores dagpengesystem. Det er ikke tilpasset krisen, og jeg kan forstå, at Venstre ikke ønsker at tilpasse dagpengesystemet til det. Folk skal stå til rådighed. Det har jeg forstået, og det vil sige, at folk er nogle skakbrætter, som man bare kan flytte med, og så kan man sige: I må passe jer selv, indtil der er brug for jer igen.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak. Inden jeg giver ordet til ordføreren, vil jeg bare sige, at vi jo alle sammen er til stede her i salen i dag, og jeg tror, det meget klart fremgår, at der er sket en eller en form for misforståelse, hvad jeg jo synes vi skal prøve at kunne favne, også i den måde, vi reagerer på det. Og det er sådan set det, min appel går på.

Så er det ordføreren.

Kl. 15:50

Hans Andersen (V):

Tak for det. Jamen her er der bare en grundlæggende uenighed mellem Enhedslisten og Venstre, i forhold til hvordan man ser på arbejdsmarkedet, og hvordan man ser på dagpengereformen, som vi taler om nu.

Enhedslisten foreslår at nedsætte genoptjeningskravet for retten til dagpenge, og det er Venstre ikke enige i. Vi lavede sådan set en lang række ændringer tilbage i 2010, som nu er implementeret med bred opbakning i Folketinget, og det er sådan set ikke, fordi vi synes, vi vil tage noget fra nogen. Det er sådan set, fordi vi er optaget af, at der er tillid til dansk økonomi, og vi på den baggrund kan være med til at skabe noget vækst og medvirke til, at der kommer flere arbejdspladser, så det bliver nemmere at gå fra ledighed til job. Det er jo det, vi er optaget af, og det tror jeg sådan set også de ledige drømmer om. Det er den medicin, vi gerne vil bruge. Tak.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak valg. Så er det hr. Christian Juhl.

Kl. 15:51

Christian Juhl (EL):

Genoptjeningskravet er jo en sikkerhed for, at folk i hvert fald en gang imellem får lov til at komme ud eller har mulighed for at komme ud eller skal ud at tage et stykke arbejde. Det kan udtrykkes, alt efter hvilket temperament man har. Vi har i Danmark nogle af de hårdeste genoptjeningskrav overhovedet i hele Skandinavien, hvis vi tør at sammenligne os med de lande.

Er det rimeligt, når vi nu siger, at vi i hvert fald skal prøve at være konkurrencedygtige på alle områder? Skal vi så ikke også på velfærdsområdet være en smule konkurrencedygtige, så arbejdskraften har lyst til bare at vandre frit frem og tilbage mellem landene, og så man ved, at i Danmark er det lige så nemt eller lige så trygt at være i dagpengesystemet som i Sverige og Norge – og Finland for den sags skyld?

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:52

Hans Andersen (V):

Jeg synes, at de regler, vi har lige nu – både dem, der handler om 2 års dagpenget, og dem, der handler om genoptjeningskravet – sådan set er rimelige krav. Det skaber en tryghed i forhold til den periode, man kan være på dagpenge. Men der bliver jo også stillet krav

om, at man skal være på arbejdsmarkedet i en vis tid, for at man kan få genoptjent sin ret til dagpenge.

Jeg synes, at de rettigheder og pligter sådan set hænger udmærket sammen, og derfor finder vi ikke anledning til at ændre på det. Tak.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er ikke flere medlemmer, der har bedt om korte kommentarer. Så er det ordføreren for Socialdemokraterne, hr. Leif Lahn Jensen.

Kl. 15:53

(Ordfører)

Leif Lahn Jensen (S):

Mange tak. Enhedslisten fremhæver i forslaget, at dagpengesystemet er uegnet som sikkerhedselement i den danske model. Samtidig sammenligner Enhedslisten vores system med Sveriges og Finlands. Jeg vil ikke igen komme ind på alt det, regeringen har gjort for at hjælpe alle de tusinde mennesker, der har været ved at falde ud af dagpengesystemet. Der er brugt en del tid på dette under behandlingen af det forrige beslutningsforslag.

Jeg vil dog påpege, at dagpengesystemet og den sikkerhed, som det giver det enkelte menneske og den enkelte arbejdsløse, betyder utrolig meget for Socialdemokraterne. Derfor har vi også brugt rigtig meget tid på at sikre, at ingen falder ud af dagpengesystemet før de 4 år. Det er altså dermed en bedre og mere human indfasning af dagpengereformen. Samtidig sikrer vi selvfølgelig mange mennesker en uddannelse eller et arbejde.

Vi er også optaget af, at dagpengesystemet har en god fremtid som den ekstra sikkerhed, der er så vigtig i den danske model. Derfor har vi også netop besluttet at sætte hele det fremtidige dagpengesystem i kommission, så vi kan få os et bud på et klogt, moderne og fleksibelt dagpengesystem.

Jeg synes, det er svært at sammenligne os med andre lande, da det ikke er så enkelt endda, men jeg mener bestemt, at vi skal kigge på andre gode eksempler, når vi i den nærmeste fremtid skal diskutere hele dagpengespørgsmålet.

Jeg glæder mig til at se kommissionens færdige oplæg og til at tage fat på den politiske diskussion, og jeg mener derfor, at vi skal afvente dette store arbejde, og Socialdemokratiet stemmer derfor imod forslaget.

Kl. 15:54

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Der er to medlemmer, der har meldt sig med korte bemærkninger. Den første er hr. Christian Juhl, Enhedslisten.

Kl. 15:54

Christian Juhl (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at høre Socialdemokratiets ordførers holdning til, hvor et godt genoptjeningskrav skal ligge. Nu har vi jo haft forskellige genoptjeningskrav, i hvert fald igennem min tilværelse og selvfølgelig også igennem ordføreren tilværelse, selv om den måske indtil nu har været kortere. Hvor ligger et godt snit henne, når vi skal tage højde for, at det skal kunne holde både i krisetider og i gode tider?

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Ordføreren.

Kl. 15:55

Leif Lahn Jensen (S):

Det er meget, meget svært at sige. Det kræver temmelig sikkert et større udredningsarbejde. Jeg er bare nødt til at sige, at alle folk, selv

Enhedslisten, jo godt ved, hvor vi stod, dengang det blev ændret af den borgerlige regering.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Christian Juhl.

Kl. 15:55

Christian Juhl (EL):

Nu har vi jo så ladet os inspirere af Dansk Metal. De kom jo med en helt ny model, hvor de havde kigget til et af nabolandene. AK-Samvirke har jo adskillige gange prøvet at beskrive ideer til et nyt system. Er det virkelig nødvendigt, at vi gør andet end at bruge vores ideer og så ser at komme i gang? Jeg er lidt utålmodig.

Jeg synes, det vil være rigtig fint, hvis vi fik skruet et system sammen, i stedet for at vi nu skal have en kommission, som måske kommer med noget før et valg, og vi når måske ikke at lave noget før efter et valg, og hvis vi så skulle opleve det forfærdelige, at de borgerlige kommer til, får vi slet ingen forandringer. Det ville da være en god idé at komme i gang med at lave en forandring nu. Derfor kunne jeg godt tænke mig at høre Socialdemokraternes holdning til genoptjeningskravet. Hvor ligger snittet?

Kl. 15:55

Kl. 15:56

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:56

Leif Lahn Jensen (S):

Det, vi nu har brugt kræfter på, er jo at hjælpe alle de her mennesker. Det har været det mest presserende problem. Det har vi også gjort sammen med Enhedslisten. Vi har taget flere tiltag, og det seneste – det, der kom nu her – er rettet mod det, der har plaget mange mennesker. Det er både fagbevægelsen og alle andre. Vi har hjulpet de her mennesker.

Vi skal så også diskutere det her dagpengesystem. Jeg tror ikke, at det er så nemt. Enhedslisten peger jo også selv på, at der er alle mulige andre lande, der har rigtig gode ting – der er så også dårlige ting i de lande. Vi har så nogle gode ting her. Der tror jeg egentlig at man skal bruge rigtig meget tid på at se på, hvad det er for et samfund, vi har, og hvad det er for et dagpengesystem, vi skal have. Lad nogle arbejde med det og lad os tage den politiske diskussion dér. Det glæder jeg mig rent faktisk til. Jeg kan heller ikke forestille mig andet, når jeg kender dem fra Enhedslisten, end at det vil de også glæde sig til. Det er da dejligt, at Enhedslisten er utålmodig. Det gør da ikke noget. Men jeg kan nu ikke lade være med at glæde mig til det, for jeg tror, at den diskussion bliver rigtig spændende.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):

Tak for det. Det næste medlem, der har bedt om en kort bemærkning, er hr. Jørgen Arbo-Bæhr, Enhedslisten.

Kl. 15:57

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg hørte jo hr. Leif Lahn Jensen sige, at Socialdemokratiet stemte anderledes før valget, og måske synes han, at han nu de næste 2 år skal sige, at der kommer en kommission. Men er det ikke rigtigt, at vi i dag har en 2-årig dagpengeperiode, og at man så har 1 år til genoptjening? Som udgangspunkt skal man efter 1 år have et fuldtidsarbejde for overhovedet at genoptjene dagpengereetten, når de 2 års dagpenge er udløbet.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg er fuldstændig klar over de regler, der er i forhold til genoptjening, og hr. Jørgen Arbo-Bæhr har også fuldstændig ret i, at vi stemte imod dengang. Der kom jo så siden et folketingsvalg, hvor 60 pct. af vælgerne pegede på partier, som ville den dagpengereform, vi har.

Det, som jeg synes er interessant, er, at der senere kom en meningsmåling, hvor i hvert fald 60 pct. af dem, der blev spurgt – og det var en del mennesker – jo egentlig gerne ville lave dagpengereformen om. Det vil sige, tror jeg, at hele den del omkring dagpenge, alt det her med, at mennesker har været ved at falde ud af dagpengesystemet, har gjort, at rigtig, rigtig mange mennesker godt kan se, at det måske ikke er helt, som det skal være, at der måske er nogle ting, som skal være anderledes.

Derfor synes jeg, at tiden er til, at vi tager en god diskussion i forhold til hele dagpengesystemet. Det gælder selvfølgelig alle de ting, der er, det kan vi ikke undgå, alt er i spil, og så tager vi en god diskussion om det. Det tror jeg at der er en del der mener, både i fagbevægelsen og blandt andre almindelige mennesker. De har også henvendt sig til mig for at sige: Det bliver spændende, det skal vi da diskutere. Det tror jeg bliver rigtig godt, og det er tiden til nu.

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 15:59

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det er godt, når hr. Leif Lahn Jensen hører efter, hvad befolkningen siger, så derfor vil jeg prøve at spørge hr. Leif Lahn Jensen, om ikke det er rigtigt, at dagpengesystemet var bedre før valget, end det er efter valget. Altså, de 2 års dagpenge er jo indført, og der er også 1 års dagpengetid, som man så skal genoptjene for at få dagpenge igen. Så derfor vil jeg prøve at spørge hr. Leif Lahn Jensen: Synes han ikke, at dagpengesystemet var bedre før valget, end det er efter valget?

Kl. 15:59

Tredje næstformand (Camilla Hersom):
Ordføreren.

Kl. 15:59

Leif Lahn Jensen (S):

Dengang det var til diskussion og debat og afstemning sidste gang, stemte vi nej og imod den tidligere borgerlige regering, det tror jeg bare man kan gå ind og se. Det, vi vil, og det, vi skal fokusere på, er at kigge fremad og sige: Hvordan kan vi så få et dagpengesystem, som matcher det samfund, vi har i dag, som sørger for at skabe et sikkerhedsnet eller en sikkerhed for alle de her mennesker i samfundet, og som sørger for at matche den danske model og holde fast i de her ting? Jeg synes, det er det vigtige nu.

Lad os gøre det, lad os se fremad og så også sammen med Enhedslisten og alle andre sige: Hvordan sikrer vi et ordentligt dagpengesystem, vi alle sammen kan være stolte af og glade for?

Kl. 16:00

Formanden:

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 16:00

Henning Hyllested (EL):

Lidt i forlængelse af hr. Jørgen Arbo-Bæhrs spørgsmål, men måske på det lidt mere personlige plan vil jeg spørge ordføreren: Hvordan har han det egentlig med her en hel eftermiddag og før den her eftermiddag rigtig mange gange at stå og forsvare en dagpengereform

med afkortet dagpengeperiode og fordoblet genoptjeningsperiode, og hvad ved jeg? Hvordan har ordføreren det med at skulle stå på Folketingets talerstol og forsvare noget, som jeg må formode at ordføreren trods alt stadig væk er inderlig imod?

Det har undret mig nogle gange, når vi har diskuteret det her, for jeg kender jo hr. Leif Lahn Jensen lidt, og vi har en fælles fortid som havnearbejdere. Det kan undre mig, at man så indædt kaster sig ud i et forsvar for noget, som jeg som sagt går ud fra at ordføreren er inderlig imod. Eller det kan være, at ordføreren vil afkræfte, at han er inderlig imod dagpengereformen, som den er blevet udmøntet.

Kl. 16:01

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:01

Leif Lahn Jensen (S):

Jeg vil da gerne indrømme, at verden havde set meget bedre ud, hvis Socialdemokratiet alene havde fået over 90 mandater. Det vil jeg godt give hr. Henning Hyllested ret i, det hele havde da set meget bedre ud og været meget nemmere. Men jeg vil bare ikke være så negativ, for lige nu, i de her dage, er jeg i rigtig godt humør. For hvis man kigger tilbage, kan man se, at dem, der sidder i den højre side af salen, jo rent faktisk havde sørget for, at alle de her mennesker ville være faldet ud af dagpengesystemet den 1. juli 2012. Det vil sige, at i snart et år ville de her mennesker ingenting have haft at leve af. De kunne være gået fra hus og hjem, de ville ingen penge have haft på lommen.

Vi har altså et helt år nu sørget for, at de har kunnet beholde et rimeligt forsørgelsesgrundlag, og vi har samtidig sørget for at indfase den her dagpengereform på en fornuftig måde. Vi har sørget for at skabe arbejdspladser. Vi har sørget for at skabe masser af muligheder for, at folk kan få en uddannelse, og så tillader vi os samtidig med det at sige: O.k., skal vi så prøve at kigge på en anderledes dagpengereform?

Jeg er faktisk lige nu i rigtig, rigtig godt humør. Nu kender ordføreren mig lidt, han kan se, at når jeg smiler, er det, fordi jeg mener det. Jeg er i godt humør, fordi jeg synes, at der i det sidste par dage har været grund til at være stolt som socialdemokrat.

Kl. 16:02

Formanden:
Hr. Henning Hyllested.

Kl. 16:02

Henning Hyllested (EL):

Det er dejligt at høre, at hr. Leif Lahn Jensen er i godt humør, uha, det går derudad.

Jeg vil dog stadig væk spørge: Er det virkelig magtens pris, som gør sig gældende? Vi har faktisk kunnet konstatere her i løbet af foråret, at Dansk Folkeparti jo i virkeligheden har fortrudt det, man var med til at lave i sin tid. Så vi må egentlig konstatere, at hvis Socialdemokraterne og SF'erne ville være med, kunne vi faktisk begynde at ændre på det dagpengeforlig, der dengang blev indgået. Og regeringen er jo ikke bundet af det. De Radikale har ikke indgået forlig, men har jo bare stemt for det, som VKO dengang lavede.

Det er også noget af det, vi har prøvet ligesom at påpege hele foråret: Hvorfor hopper man så ikke med på det – stadig væk under henvisning til det, jeg tidligere har sagt, nemlig at jeg tror, at ordføreren er inderlig imod det, han her står og forsvare? Men chancen er der jo for det. Er det virkelig magtens pris, er det prisen værd?

Kl. 16:03

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:03

Leif Lahn Jensen (S):

Efter et valg kunne Socialdemokratiet, Radikale og SF jo se, at her havde vi mulighed for at tage regeringsmagten, få de blå væk fra regeringsmagten. Den tog vi. Efterfølgende har Enhedslisten haft mulighed for at få indflydelse på politikken. Det har de ikke haft de sidste 10 år, og det har de nu. Så det vil sige, at Enhedslisten nu har mulighed for at få indflydelse, det havde de ikke før. Så det, at vi er gået ind og har taget noget ansvar, er vel egentlig godt for Enhedslisten. Er Enhedslisten ikke glad for det? Burde Enhedslisten ikke være glad for, at vi er gået ind og har taget ansvar?

At Enhedslisten så kun vil være med til det sjove og holder fingrene fra det, der er knap så sjovt, er så en anden ting. Men er Enhedslisten ikke lidt glad for det? Det tror jeg at Enhedslisten er.

Kl. 16:04

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Bent Bøgsted som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 16:04

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak, formand. Det her forslag går ud på at ændre i genoptjeningsretten. Man havde jo sat genoptjeningsperioden ned fra 1 år til 13 uger, og de 13 uger kom jo med det forslag, som HK og Metal var ude med. Det var godt nok, at de satte genoptjeningsperioden til 13 uger og dagpengeperioden til 1½ år, men de 1½ år har Enhedslisten ikke kunnet lide, og derfor lavede man så det forrige forslag med en dagpengeperiode på 4 år og en genoptjeningsperiode på 13 uger.

13 uger er altså meget lidt; det er til et sommerferiejob, og så kan man gå på evige dagpenge, hvis man sørger for at have et sommerferiejob hvert eneste år. Derfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte det her, men vi har tilbudt at gå med til at sætte perioden ned til 26 uger i op til 2 år, indtil krisen er ved at være overstået, og det svarer sådan cirka til det, som den her såkaldte lappeløsning, Enhedslisten har fået igennem, lyder på. Det har vi tilbudt, og det er vi stadig væk villige til at lægge stemmer til, hvis det er det.

Men om de 13 uger, vil jeg sige, at hvis Enhedslisten virkelig havde villet, men det ville Enhedslisten jo ikke, så havde man taget det med. Enhedslisten har jo overhovedet ikke haft de her forslag med til forhandlingerne, de er slet ikke blevet smidt på bordet. Det fremgår jo klart af en artikel om Enhedslisten den 26. maj i Avisen.dk, hvor hr. Per Clausen siger, at det ikke kommer på bordet, for det her er ikke noget, man kan få igennem. Så de her lappeløsninger, som Enhedslisten siger det er, har slet ikke været til forhandling.

Det er det, der er lidt mærkværdigt. Hvis man virkelig havde villet noget, havde man selvfølgelig taget det med til forhandlingerne, men det har man bare ikke gjort. Ellers passer det, som hr. Per Clausen har udtalt til Avisen.dk, i hvert fald ikke. Jeg skal så ikke kunne sige, om det passer, men jeg går ud fra, at han har sagt til journalisten, at det var det, der holdt stik, for han var jo trods alt med til forhandlingerne.

Men det er bare lidt mærkværdigt, må jeg sige. Havde det som sagt været en midlertidig nedsættelse af genoptjeningsperioden fra 52 til 26 uger i op til 2 år, kunne Dansk Folkeparti have støttet det.

Det var det, vi havde sagt vi var villige til, det, vi havde tilbudt regeringen, men de 13 uger er altså en meget kort periode. Det er, som jeg sagde før, det samme med, at man kan tage et sommerferiejob eller være juleassistance, som normalt kører fra oktober, og gøre det samme under januarudsalget, og så kan man ellers gå på dagpenge resten af tiden. Det er vi i hvert fald ikke indstillet på. Men skulle

Enhedslisten finde på at lave ændringsforslag, så det bliver til 26 uger til en 2-årsperiode, vil vi være villige til at kigge på det.

Kl. 16:07

Formanden:

Der er to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først hr. Christian Juhl.

Kl. 16:07

Christian Juhl (EL):

Nu er Enhedslisten generelt både tålmodige, beskedne, forsigtige og meget tilbageholdende i deres krav over for regeringen. Vi gør det i et tempo, så alle kan være med. Det burde også være sådan, at Dansk Folkeparti kunne være med i det tempo, vi gør det i. Vi har ikke fremsat 15 forslag, vi har nøjedes med at fremsætte 11 beslutningsforslag og 1 lovforslag for at tage og samle de forslag op, der har været rundt i fagbevægelsen og andre steder.

Nu siger hr. Bent Bøgsted så, at 26 uger vil være helt o.k. Så vidt jeg husker – nu må hr. Bent Bøgsted jo rette mig, hvis det er forkert – er det muligt for et parti som Dansk Folkeparti at stille et ændringsforslag til det her. Og jeg skal gerne garantere for, at hvis Dansk Folkeparti stiller et ændringsforslag, så stemmer vi også for 26 uger, for så kan vi da tage det med. Men en lille smule arbejde må man da forvente at Dansk Folkeparti vil gøre for at rette lidt op på fortidens synder, eller er det for meget forlangt?

Kl. 16:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:08

Bent Bøgsted (DF):

Nej, men altså jeg vil gerne se på det og tage en snak, når vi kommer til udvalgsarbejdet, om, hvordan vi gør det her. Men de 13 uger er for kort tid, det kan vi ikke gå med til. Men vi ved også godt, at de 26 uger også blev stemt ned – regeringen har jo erklæret, at det kommer ikke til at ske. Med den aftale, der er indgået med Enhedslisten, er der jo lukket af for nogen som helst ændringer af perioden, og det er lagt ud i en kommission, og Dansk Folkeparti synes også, det er helt fint, at det bliver behandlet i en kommission. Men hvis det skulle være her og nu, står vi fast ved det tilbud, vi har givet, altså at man kunne suspendere ordningen i op til en 2-årig periode og sætte det ned til 26 uger, og så når den 2-årige periode var gået, var man tilbage på 1 års genoptjening. Men det er så heller ikke det, hr. Christian Juhl ønsker.

Kl. 16:09

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:09

Christian Juhl (EL):

Der kommer jo lidt ekstra til hver gang. Jeg vil gerne sige til hr. Bent Bøgsted, at han kan forestille sig det billede, at en brandstifter ude på landet har stukket ild til et stråtekt hus – jeg prøvede at forklare det før – så står han bare kigger, og så kommer der nogle andre, så kommer vi, og slukker ilden. Den her brandstifter med halm i træskoene står og skælder ud over, at det ikke går stærkt nok. Er det ikke sådan lige frækt nok? Jeg synes, brandstiftere skulle skamme sig, og jeg synes brandstiftere skulle tage en spand vand og hjælpe med at få slukket det her hus, når de selv har været med til at stikke ild til det, og så bagefter hjælpe med at få det bygget op igen. Det er det, vi prøver nu; nu har vi slukket ilden, og lige om lidt – faktisk fra i dag og fremad – skal vi til at have bygget det hus op. Vi tager en ting ad gangen: Ilden skal være slukket, før vi kan komme til at bygge op.

Det er klart, at i det tempo gjorde det ikke noget at dem, der har hovedansvaret for, at huset er brændt ned, også hjalp med at få slukket og få bygget op igen. Og der synes jeg, det er lidt, skal man kalde det arrogant bare at sige: Nej, det gider jeg ikke, og hvis jeg skal, skal jeg i hvert fald have en spand, der ikke vejer ret meget, eller jeg har ti forbehold, som skal respekteres, før jeg flytter mig ud af stedet. Det er en besynderlig holdning, må jeg sige.

Kl. 16:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:11

Bent Bøgsted (DF):

Jamen hr. Christian Juhl taler, som om vi har fortrudt alt, hvad vi har været med til i Dansk Folkeparti. Vi har hele tiden sagt, at vi synes, en 2-årig periode er en o.k. periode, men på grund af krisen kunne vi godt se, at der var behov for at forlænge dagpengeperioden, at det var for hurtig en indfasning; det giver vi regeringen fuldstændig ret i, altså at indfasningen var for hurtig. Det var også derfor, at vi før valget i 2011 sagde, at vi var klar til at forlænge dagpengeperioden. Vi foreslog også, at vi kunne forlænge den med ½ år ekstra ud over det halve år, den blev forlænget. Vi har så foreslået, at vi kunne suspendere genoptjeningsretten og sætte den ned til 26 uger i en 2-årig periode og så se, om krisen ikke var ovre på det tidspunkt. Men det er jo blevet afvist, det er jo ikke blevet modtaget. Og heller ikke Enhedslisten har lavet andre aftaler med regeringen i stedet for, det kan vi jo bare konstatere. Fordi der så er blevet nedsat en kommission, er det jo udelukket at få noget igennem, indtil den kommission er færdig – for der vil altid blive henvist til kommissionen.

Kl. 16:12

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

Kl. 16:12

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg synes, det er lidt underligt at høre hr. Bent Bøgsted. Hr. Bent Bøgsted har lavet en dagpengereform, hvor genoptjeningskravet blev sat op fra ½ år til 1 år. Man skal have 1.924 timer for at genoptjene retten til dagpenge. Så har jeg jo set, at hr. Bent Bøgsted har været med til at fremsætte et beslutningsforslag, som ikke tager hånd om genoptjeningskravet. Derfor bliver jeg nødt til at spørge hr. Bent Bøgsted: Har han ændret mening, sådan at han, hvis vi stiller et forslag om et genoptjeningskrav på 26 uger, vil stemme for? Eller vil han stemme imod?

Kl. 16:12

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:12

Bent Bøgsted (DF):

Jeg synes, at jeg klart sagde, at det, vi havde tilbudt at lægge stemmer til, var en suspendering af genoptjeningskravet, så man for en periode på 2 år gik tilbage til 26 uger, og at man, når de 2 år var gået, var tilbage på 1 år.

Kl. 16:13

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 16:13

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

En suspendering vil sige, at hr. Bent Bøgsted mener, at når de 2 år er gået, skal genoptjeningskravet være på 1 år. Betyder det, at hr. Bent

Bøgsted synes, at der skal være en suspendering i 2 år? Og hvad sker der i løbet af de 2 år?

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad hr. Bent Bøgsted siger, for genoptjeningsperioden er noget andet end dagpengeperiodens længde. Det har noget at gøre med, at folk skal arbejde i så og så lang tid – dvs. i 1 år på fuld tid – for at genoptjene deres dagpengeret. Hr. Bent Bøgsted har tidligere sagt, at hvis vi stiller et ændringsforslag om 26 uger i stedet for 13 uger, vil han i hvert fald tænke over det. Derfor vil jeg gerne høre: Hvis vi stiller et ændringsforslag om 26 uger for at genoptjene retten til dagpenge, vil hr. Bent Bøgsted så stemme for eller imod?

Kl. 16:14

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:14

Bent Bøgsted (DF):

Jeg kan godt sige det for tredje gang, og så er der måske en chance for, at det bliver opfattet rigtigt af Enhedslisten: Det, Dansk Folkeparti hele tiden har sagt, er, at vi på grund af krisen godt kan se, at der er nogle problemer, og at det er en for hurtig indfasning. Derfor er vi villige til at suspendere genoptjeningskravet og sætte det ned fra 52 uger til 26 uger i op til 2 år. Når den 2-årige periode er gået, skal kravet tilbage på 52 uger. Det synes jeg er ret klart tale, jeg er kommet med. Det burde være til at forstå.

Kl. 16:14

Formanden:

Tak til Dansk Folkepartis ordfører. Så er det hr. Rasmus Helveg Petersen som radikal ordfører.

Kl. 16:14

(Ordfører)

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Tak. I lighed med det forrige punkt, vi behandlede, må jeg sige, at vi fra radikal side i 2010 stemte for at indføre den nuværende dagpengeperiode. Vi er i sagens natur dermed også af flere årsager imod Enhedslistens forslag. Vi går dels ind for den eksisterende ordning, dels må jeg i øvrigt henvise til det pågående kommissionsarbejde om eventuelle fremtidige ændringer i dagpengesystemet. Vi er imod Enhedslistens forslag. Tak.

Kl. 16:15

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 16:15

Christian Juhl (EL):

Jeg har lovet mig selv, at vi ikke skal stille de samme spørgsmål i de her debatter. Selv om de ligner hinanden, er der meget forskel på dagpengeperiodens længde og genoptjeningsperioden og for den sags skyld også de supplerende dagpenge. Det er fuldstændig forskellige emner, i hvert fald for os, der arbejder lidt med det.

Jeg vil så gerne høre, og det er i en helt anden boldgade, for det har jeg slet ikke spurgt om: Hvis nu regeringens liv for alvor var truet, fordi nogle forlangte genoptjeningskravet sat ned, ville Det Radikale Venstre så blokere totalt for det og lade regeringen falde på sådan et spørgsmål? Jeg kan ikke rigtig finde ud af det, og jeg har jo diskuteret med hr. Helveg Petersen og hr. Farooq mange gange, hvor man gentager det samme og siger: Jamen det er da rigtigt. Vi skal ikke lave om på det. Vi ved godt, at der er nogle, der falder ud og har det ad pommern til. Vi ved også godt, at der er nogle, der ingen penge har, og vi ved også godt, at de bliver arbejdsløse og ikke selv er skyld i det, men det skal blive sådan. Det er sådan omkvædet.

Hvis nu en dag regeringen kom i en situation, hvor den ikke kunne finde flertal, hvis ikke vi fik genoptjeningskravet med, hvad ville Det Radikale Venstre så gøre?

Kl. 16:16

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:16

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Jeg takker for spørgsmålet, som det er mig umuligt at svare på. Det er jo også noget, vi selvfølgelig ville skulle drøfte i De Radikale parti, og ikke noget, den enkelte ordfører ville skulle afgøre. Det er klart, at vi prøver at fremlægge vores politik, og det er også klart, at politik også består af afvejninger af, hvordan man skal agere i forskellige situationer. Jeg kan simpelt hen ikke svare på spørgsmålet.

Jeg vil dog gerne sige, at en genoptjeningsperiode på 1 år mener jeg er meget fint og fornuftigt, i forhold til at folk dermed får en meget lang tilknytning til arbejdsmarkedet, når de optjener dagpengere retten.

Kl. 16:17

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:17

Christian Juhl (EL):

Ikke forstået, må jeg sige. Hvis genoptjeningskravet er en garanti for at komme ud på en arbejdsplads, kunne jeg endda forstå det, men hr. Rasmus Helveg Petersens parti afviste Enhedslistens allerførste forslag om en jobgaranti, hvor man var garanteret job en gang hvert tredje år. Det var i den første debat, vi havde for 1 måned og 3 dage siden. Da foreslog vi netop, at alle arbejdsløse skulle have ret til mindst 1 års arbejde.

Til hr. Bent Bøgsted vil jeg sige: Hvis arbejdsløse bare kunne få arbejde i en sommerferieperiode, altså 3 måneder, ville der være arbejdsløse i det her land, der ville være jublende lykkelige. De ville være jublende lykkelige for at få lov til at arbejde i 3 måneder. Det skal man ikke kimse ad.

Men hvis de skulle have lov til at arbejde i 1 år, hvis det er det, hr. Helveg Petersen mener, havde det været en rigtig god idé at stemme for vores forslag om jobgaranti hvert tredje år.

Kl. 16:18

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:18

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Tak. Nej, så enige er vi ikke. Vi har en dyb uenighed mellem Enhedslisten og Radikale Venstre, når det gælder arbejdsmarkedets indretning. Og det ønske, vi har i forhold til at have en 1-årig optjeningsperiode, er, at folk selv skaffer sig et job på ordinære vilkår og fastholder det i 1 år og dermed opnår en meget tæt tilknytning til arbejdsmarkedet, før dagpengere retten er opnået.

Kl. 16:18

Formanden:

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 16:18

Henning Hyllested (EL):

Det er vel rigtigt forstået, at det er Det Radikale Venstre, der svinger piske i regeringen, om jeg så må sige, og modsætter sig enhver ændring af dagpengesystemet i forhold til det, man nu har besluttet, og som man jo i sin tid fra Det Radikale Venstres side stemte for. Er

konsekvensen så ikke, at vi hopper fra tue til tue, som vi nu har gjort?

Kl. 16:22

Vi laver brandslukning. Nu er det tredje gang, vi er i gang, først forlængede vi dagpengeperioden, så lavede vi en uddannelsesyndelse, og nu laver vi en arbejdsmarkedsyndelse, og når det engang udløber i 2016, går jeg ud fra, at vi i virkeligheden skal i gang igen. Er det en rimelig måde at køre det her system på, om jeg så må sige? Skaber det ro om dagpengesystemet?

Kl. 16:19

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:19

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Jeg er ikke enig i udlægningen af det, og i øvrigt synes jeg, at spørgsmålet på mange måder er selvmodsigende. Vi har netop i samarbejde med Enhedslisten lavet en ny indfasning af det her dagpengesystem. Det er vi glade for, og det gjorde vi sammen, fordi vi synes, det var ret og rimeligt. Vi har ikke tænkt os, når vi når frem til 2016, at lave yderligere ændringer. Det ligger ikke lige for. Men den enighed, vi har opnået i øvrigt også med Enhedslisten og i regeringen om både at lave en lidt lempeligere indfasning og om at nedsætte en kommission, står vi da fuldstændig på mål for sammen i regeringen. Der er ikke tale om, at vi har vindere og tabere her. Det er simpelt hen noget, vi er rigtig glade for.

Kl. 16:20

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

Kl. 16:20

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tror, at jeg bliver nødt til at forklare hr. Helveg Petersen noget om arbejdsmarkedet, for hr. Helveg Petersen siger, at folk kommer ud og får et fast arbejde i 1 år, og at det jo er godt. På det danske arbejdsmarked er der store grupper, bl.a. 3F'ere, bygningsarbejdere, som får fast arbejde, men de får det ikke i 1 år. De får arbejde i 2 måneder, så er de arbejdsløse i måske 2 måneder eller 3 måneder, og i løbet af 2 år og 1 års genoptjeningsret skal man have arbejdet hver anden dag, og der er rigtig, rigtig mange løsarbejdere, som ikke, selv om de har fast arbejde, kan genoptjene retten, hvis de er blevet arbejdsløse på et tidspunkt i deres liv.

Så jeg vil bare spørge hr. Helveg Petersen, om det ikke er et meget, meget hårdt krav, at de hver anden dag skal gå på arbejde for at genoptjene retten, hvis de er blevet arbejdsløse.

Kl. 16:21

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:21

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Tak, også for belæringen. Jeg mener ikke, at det er for hårdt et krav, men jeg mener selvfølgelig, at det stiller krav til folk at opnå dagpengeret. Den 1-årige optjeningsperiode, der ligger i det nuværende system, finder jeg aldeles rimelig, og det modsatte ville jeg ikke finde rimeligt, altså hvis man vedtog de to forslag, Enhedslisten har fremsat i dag, om dels at have en optjeningsperiode på 3 måneder, dels at have en dagpengeperiode på 4 år. Så ville jeg simpelt hen mene, at det, man skulle yde, var for lidt i forhold til en dækning, som jeg ville synes var for lang. Jeg er simpelt hen udmærket tilfreds med det nuværende system, og jeg mener også, at jeg er det med åbne øjne, selv om jeg som sagt skal takke for oplysningerne.

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 16:22

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jamen nu snakker vi om ét krav, og det er nemlig kravet om genoptjening. Og jeg vil bare spørge hr. Helveg Petersen, om ikke det er et meget hårdt krav. For der er rigtig mange mennesker, som synes, de har fast arbejde, men som løsarbejdere er de arbejdsløse en del af året, og så kan de ikke genoptjene i forhold til kravet, og det betyder jo, at de så falder ud af dagpengesystemet. Så skal de på kontanthjælp, hvis de kan få det. Men man skal huske på, at det jo kun er en midlertidig løsning, vi har lavet.

Jeg skal også lige rette hr. Helveg Petersen: Det er ikke en dagpengereform, vi har lavet sammen med Radikale, for det er jo ikke dagpenge. Så jeg vil spørge hr. Helveg Petersen, om han ikke kan være med til, at vi skal kigge på genoptjeningskravet i løbet af efteråret.

Kl. 16:23

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:23

Rasmus Helveg Petersen (RV):

Tak. Vi kan ikke kigge på genoptjeningskravet i løbet af efteråret, eftersom vi netop har nedsat en kommission, der om 2 år skal barsle med – jeg behøver næsten ikke at sige resten, for det er blevet sagt mange gange fra talerstolen i dag – sit arbejde. Vi kommer ikke til at gå med på ændringer i dagpengesystemet af nogen art, før den her kommission har barslet med sit arbejde.

Kl. 16:23

Formanden:

Tak til den radikale ordfører. Så er det hr. Eigil Andersen som SF's ordfører.

Kl. 16:23

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Det var meget giftige beslutninger, som et flertal med hr. Lars Løkke Rasmussen og fru Pia Kjærsgaard i spidsen tog i sommeren 2010. Man indførte en 2-årig dagpengeperiode, og man indførte en fordobling af det såkaldte arbejdskrav. Det betød, at hvor man hidtil skulle have haft 26 ugers arbejde for at være berettiget til dagpenge - hvis man efterfølgende blev arbejdsløs - så blev kravet sat op til det dobbelte: 1 års arbejde for at få fornyet ret til dagpenge fra a-kassen i tilfælde af fyring. Og disse voldsomme stramninger vedtog man endda på et tidspunkt, hvor vi var kommet ud i en økonomisk krise med stor arbejdsløshed.

Resultatet af det har vi set nu: Der var som nævnt 30.000 arbejdsløse, der stod til at miste deres dagpenge, og som – for manges vedkommende – havde udsigt til økonomisk ruin, fordi de heller ikke kunne få en krone i kontanthjælp. Mange måtte gå fra hus og hjem, fordi de ikke ville have råd til at blive boende. Som nævnt viser en undersøgelse blandt HK's arbejdsløse medlemmer, at 40 pct. af dem, der har ½ års dagpengeret tilbage, regner med at være tvunget til at måtte sælge deres hus eller ejerlejlighed, når dagpengene udløber.

I SF er vi på hele denne baggrund stolte over, at vi nu får gennemført en redningsplan, så disse 30.000 arbejdsløse og deres familier ikke stødes ud i mørket.

Vores formand, erhvervs- og vækstministeren, sagde i sin 1. majtale, at problemet var uløst. SF's landsmøde sagde, at vi ville gøre

noget for at redde denne gruppe arbejdsløse. Og nu sker det så. Det vil jeg kalde solidaritet og menneskelighed, og det er noget, som jeg er meget glad for.

I den forbindelse undrer det mig uhyre meget, at et parti som Venstre agter at stemme nej til den her redningspakke. Landets største parti finder det altså passende at støde 30.000 medborgere og deres familier ud over kanten, så mange må gå fra hus og hjem. Jeg skal da lige love for, at vi så ved, hvor vi har Venstre – nemlig på den umenneskelige side. Jeg tror, det er tankevækkende for mange af Venstres vælgere, at deres parti er så kynisk.

Flere af Venstres borgmestre er derimod tættere på borgerne. De mener faktisk, at regeringen og Enhedslisten gør det rigtige. Så det kan jo være, at disse Venstreborgmestre kan bringe Christiansborg-venstre med hr. Lars Løkke Rasmussen i spidsen tilbage til virkeligheden.

Med hensyn til det konkrete forslag, vi behandler nu, vil jeg understrege, at SF i sin tid stemte imod, at arbejdskravet skulle sættes op til et helt år. Det skyldes, at det er vanvittig svært at finde 1 års arbejde i denne krisetid, hvor der er mange ledige, og at op imod et par hundrede tusinde job er forsvundet, mens Venstre og Dansk Folkeparti desværre styrede dansk politik.

På den måde er det da relevant at overveje at nedsætte arbejdskravet for genoptjening af dagpenge. Enhedslisten har foreslået, at man skal kunne nøjes med 3 måneders arbejde. Fra andre sider – og her tænker jeg på dele af fagbevægelsen – er der kommet forslag om at halvere arbejdskravet fra 1 års arbejde til igen ½ år.

Som nævnt under nogle af de foregående punkter er det imidlertid vigtigt, at vi nu får lavet et langtidsholdbart system. Det er i modsætning til de borgerliges ændringer, som har vist sig absolut ikke at være holdbare. Derfor er det som nævnt blevet aktuelt med den her redningspakke fra regeringen. Men for at vi kan få noget langtidsholdbart og stabilt, er der – som også tidligere nævnt – behov for at få de forskellige aspekter og mulige forslag analyseret meget grundigt. Og derfor er det en god idé, at vi får en dagpengekommission, som kan se på de forskellige muligheder som en helhed.

SF må på denne baggrund afvise det konkrete forslag.

Kl. 16:27

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr for en kort bemærkning.

Kl. 16:27

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Tak for hr. Eigil Andersens ordførertale, som jeg er enig i indholdet af. Men spørgsmålet er, hvad der menes med en langtidsholdbar løsning, for dagpengesystemet har jo eksisteret i årtier. Hvad er det, man skal kigge på i en kommission?

Jeg synes jo, hr. Eigil Andersen meget klart sagde, at spørgsmålet om genoptjeningskravet er en del af dagpengediskussionen i dag. Så derfor vil jeg prøve at spørge hr. Eigil Andersen, om han synes – bare sådan personligt – at 1 års genoptjening af dagpengeretten er passende, eller om det ville være bedre, hvis vi satte arbejdskravet ned til bare ½ år, som det var før valget.

Kl. 16:28

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:28

Eigil Andersen (SF):

Jeg mener, at der er skitseret en del gennem det, at vi i sin tid har stemt imod, at kravet blev fordoblet. Men med hensyn til det aktuelle og fremadrettede må vi jo sige, som jeg har prøvet at gøre, også under de foregående punkter, at når man skal se på dagpengesystemet, er der en lang række faktorer, 10-12-15 stykker – måske flere –

som man må se på for at kunne skrue tingene sammen på en fornuftig måde.

Jeg har også tidligere været inde på, at det jo ikke er sikkert, at man kan fremskaffe penge til at opfylde alle de ønsker, der er. Og så kan der jo blive tale om en prioritering. Derfor mener jeg, det er klogt, at det bliver analyseret i den her dagpengekommission.

Kl. 16:29

Formanden:

Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Kl. 16:29

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Jeg tror, jeg skal rette hr. Eigil Andersen; det er ikke 10 eller 15 punkter – jeg tror, det er 100 punkter. Men som udgangspunkt vil jeg sige, at det her jo er sådan et konkret eksempel på en del af dagpengesystemet, og det er en central del af dagpengesystemet for tusindvis af mennesker, der i dag er på arbejdsmarkedet. Og mange af dem er arbejdsløse.

Derfor vil jeg prøve at spørge, om ikke hr. Eigil Andersen kan give mig ret i, at 1 år for at genoptjene dagpengeretten er for lang tid for rigtig mange mennesker. Hvis kravet derimod kom ned på bare ½ år, ville der være flere mennesker, som kunne genoptjene, og det vil sige, at de kunne blive i dagpengesystemet. For man skal huske på – og sådan er det også i dag – at selv om vi har lavet den her underlige lappeløsning, ryger folk jo ud af dagpengesystemet, og hvis de ikke bliver i dagpengesystemet, ryger de ud af a-kasserne, og så går de på kontanthjælp eller på de nye ydelser.

Så som udgangspunkt vil jeg prøve at spørge hr. Eigil Andersen: Er det ikke rigtigt, at det bedste ville være, hvis vi satte arbejdskravet ned til f.eks. ½ år for at genoptjene dagpengeretten?

Kl. 16:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:30

Eigil Andersen (SF):

Jeg mener, at der er grund til at være meget opmærksom på, at virkningen af den redningspakke, der er vedtaget nu, jo er, at der er en hel del arbejdsløse, for hvem den periode, hvor de får en ydelse i forbindelse med deres a-kasemedlemskab ikke er 2 år, men f.eks. 3 år og for nogle endda 4 år. Det er virkningen af det her. Det betyder jo, at der forløber en vis tid, hvor forholdene er mildere end de 2 års dagpenge.

Det kan godt være, at det rigtige er, at der er 100 punkter, der skal tages stilling til i forbindelse med dagpengesystemet. Det kan godt være, men det gør ikke opgaven nemmere. Men jeg tror, at det er klogere, at man får kigget alle elementerne igennem, frem for at man tager et punkt hist og et punkt pist. Og sådan kunne man jo fortsætte, måske med hensyn til mange punkter. Der skal ske en samlet afvejning af, hvordan man så kan gøre. Og som jeg har nævnt tidligere, skal der også findes en finansiering.

Kl. 16:31

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 16:31

Joachim B. Olsen (LA):

Ordføreren bruger igen det her argument om, at folk må gå fra hus og hjem, på trods af at både beskæftigelsesministeren og andre i regeringen har udtalt, at det altså ikke er det, der er tilfældet, fordi folk ryger ud af dagpengesystemet. Nu stiller jeg ordføreren et spørgsmål: Der har jo altid været mennesker, som er røget ud af dagpenge-

systemet, og hvor mange af de mennesker har måttet gå fra hus og hjem?

Kl. 16:34

Kl. 16:32

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:32

Eigil Andersen (SF):

Først vil jeg sige, at jeg mener, at hr. Joachim B. Olsen refererer beskæftigelsesministeren forkert. Ministeren har sagt, at der er nogle, som kan blive boende i deres hus, men det er lige så rigtigt, at der bestemt også er nogle, som ikke kan. Så det er jo et sammensat billede.

Jeg kan godt gentage det, som jeg har nævnt et par gange her i eftermiddag, nemlig at HK's undersøgelse blandt de arbejdsløse medlemmer viser, at 40 pct. af dem, der har et halvt år tilbage af deres dagpengeperiode, ikke regner med at kunne blive boende i deres hus, hvis de mister dagpengereetten.

Kl. 16:32

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:33

Joachim B. Olsen (LA):

Det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte om, hvilken viden ordføreren ligger inde med i forhold til tidligere erfaringer med mennesker, der ryger ud af dagpengesystemet, altså hvor mange af dem der måtte gå fra hus og hjem. Der er jo altid mennesker, der er røget ud af dagpengesystemet; det var der i 1990'erne, det var der i 00'erne, det er der i dag, der er altid mennesker, der er røget ud af dagpengesystemet. Hvor mange af dem, der måtte gå fra hus og hjem, kan underbygge ordføreren påstand om, at mange mennesker må gå fra hus og hjem, når de ryger ud af dagpengesystemet? Hvilken viden har ordføreren om det?

Kl. 16:33

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:33

Eigil Andersen (SF):

For det første vil jeg sige, at når det er sådan, at man, da man lavede den 2-årige dagpengeperiode, regnede med, at 2.000-4.000 ville ryge ud af systemet, og vi nu har et tal på 30.000, så skal man jo måske passe lidt på med, hvad det er for nogle tal, man bruger og bygger på. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at den viden, som jeg har, er den undersøgelse, som jeg har henvist til, og som HK har lavet. Liberal Alliances ordfører har jo ved flere andre lejligheder lagt meget vægt på, at tingene skal være undersøgt, og det er altså det, der er sket her med det, som HK har spurgt de arbejdsløse medlemmer om. Jeg har ikke nogen statistik for, hvad der er sket med dem, der tidligere er faldet ud af systemet, men jeg ved fra mine samtaler med almindelige lønmodtagere, at der er en stor risiko for mange. Men jeg er klar over, at Liberal Alliance lægger større vægt på statistikker end på mennesker.

Kl. 16:34

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Christian Juhl (EL):

Jeg kunne godt tænke mig at høre hr. Eigil Andersens vurdering af, hvor højt oppe ønsket om et lavt genoptjeningskrav ligger, hvis det var hr. Eigil Andersen, der skulle prioritere de ændringer, der skal til i dagpengesystemet. Er det meget højt prioriteret, eller er det meget lavt prioriteret? For moden skifter jo også inden for dagpenge, og nogle gange er der bølger, hvor fagforeningerne alle sammen forlanger 4 års dagpenge, og så er der bølger, hvor de alle sammen forlanger supplerende dagpenge på plads, og så er det næsten hele tiden, at fagforeningerne forlanger en lempelse af genoptjeningskravet.

Jeg vil gerne høre, hvad SF's vurdering er. Er det et vigtigt krav, eller er det noget af det, der ligger længere nede, hvor man siger: Ja, hvis vi kan, tager vi det med?

Kl. 16:35

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:35

Eigil Andersen (SF):

Efter en af de foregående debatter her i eftermiddag er jeg blevet en anelse klogere på, hvordan det egentlig forholder sig med arbejdsmarkedets parter og dagpengekommisionen. Og der står simpelt hen i det, regeringen har fremlagt, at arbejdsmarkedets parter skal inddrages i arbejdet. Der vil jeg da mene, at det vil spille en stor rolle politisk – også når man skal vurdere det bagefter – hvordan fagbevægelsen så vil prioritere tingene.

Men ellers vil jeg sige, at den prioriteringsdiskussion, der skal finde sted, jo i høj grad kommer til at foregå på regeringsniveau, altså mellem de tre regeringspartier.

Kl. 16:36

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:36

Christian Juhl (EL):

Nåh ja, det er rigtigt nok. Det var nu ikke det, jeg spurgte om. Hvis det kunne forstås sådan, må jeg prøve at stramme mig an.

Jeg spurgte egentlig, hvor højt SF synes det skal prioriteres, fordi jeg mener, det er et politisk spørgsmål, som ethvert parti bør kunne svare på: Hvad kan man gøre for at forbedre dagpengesystemet? Og hvis man ønsker at forbedre det, så har man vel også som politisk parti nogle konkrete forslag i værktøjskassen. Det var derfor, jeg spurgte, og det er jo et helt andet spørgsmål end det med at blive inddraget.

Jeg mødte nogle fremtrædende forbundsfolk forleden dag, og jeg spurgte dem, hvordan de blev inddraget i den nuværende kommission, som jo handler om arbejdsmarkedspolitik. Der var langt imellem snapsene – hvis man skulle sige det på en populær måde – i forhold til hvor meget indflydelse de følte de havde. At blive inddraget er selvfølgelig at blive lyttet til, men også at få lov til selv at lytte til andre.

Derudover skal vi jo huske, at selv med 4 års dagpenge er der folk, der falder ud af dagpengesystemet. I baggrundsmaterialet fra weekendens forhandlinger kan man læse, at blandt dem, der havde 4 års dagpenge, før den nye regering kom til, står 4.000-6.000 i øjeblikket uden dagpengeret – 4.000-6.000 mennesker, der efter de gamle regler med 4 års dagpenge stadig væk står uden dagpenge! Og det vil sige, at der bør være meget fokus på genoptjeningsretten.

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:37

Eigil Andersen (SF):

Jeg vil sige det på den måde, at der er mange vigtige punkter, som man skal være opmærksom på og overveje, når man skal prøve at lave en bedre udgave af dagpengesystemet. Og det er oplagt, at et af de punkter, som er vigtigt i den her lange stribe af punkter, er spørgsmålet om arbejdskrav ved genoptjening.

Kl. 16:37

Kl. 16:38

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Joachim B. Olsen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 16:38

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Så behandler vi endnu et beslutningsforslag fra Enhedslisten, der omhandler det danske dagpengesystem. Man bliver jo nogle gange lidt forvirret, for nu handler det så om, at genoptjeningsretten skal sænkes fra 52 uger til 13 uger, og vi har lige behandlet et forslag, der handlede om, at man skulle øge dagpengeperioden fra 2 til 4 år, så hvad vil Enhedslisten? Skal vi have en genoptjeningsperiode på 13 uger og en dagpengeperiode på 4 år, eller hvad er det, det her handler om?

Hvis vi tager udgangspunkt i det her, kan vi se, at man ønsker at sænke genoptjeningsperioden fra de nuværende 52 uger til 13 uger. Ifølge Enhedslisten skal man altså, hvis man har haft arbejde i 13 uger inden for 3 år, kunne gå på dagpenge i 2 år eller måske 4 år. Det ved vi ikke helt. Under alle omstændigheder har Danmark i forvejen en af de absolut korteste genoptjeningsperioder af alle lande i OECD, hvis ikke den korteste. Jeg er ikke bekendt med nogen, der har en kortere. Hvis man sammenligner med de lande, som ligger omkring os, altså andre højtudviklede velfærdssamfund som f.eks. Sverige, Tyskland, Holland og Storbritannien, kan man se, at de alle har længere genoptjeningsperioder end Danmark.

Hvis man i Sverige skal genoptjene retten til dagpenge, kræver det 26 ugers arbejde inden for 1 år, dvs. en genoptjeningsperiode på 50 pct. af referenceperioden. Hvis man i Holland, som har de skrappeste krav, skal have dagpenge, kræver det 26 ugers beskæftigelse inden for blot 36 uger, hvilket svarer til 72 pct. af referenceperioden. I Tyskland og i England er det 50 pct. af referenceperioden, man skal have været i arbejde, mod kun 33 pct. i Danmark. Så vi har allerede et meget, meget lukrativt dagpengesystem.

Som med alle andre forslag, som Enhedslisten har fremsat dag, så er der ikke nogen finansiering med til det her forslag. Som jeg forstår det, er det beregnet, at det vil koste ca. 900 mio. kr. at gennemføre det her forslag. Hvor de penge skal komme fra, har vi ikke fået noget forslag til. Man kunne jo også sige, som Enhedslisten sagde i en af de tidligere ordførertaler, at det, de gør her, er, at de fremsætter nogle forskellige forslag, som de har hentet inspiration til i fagbevægelsen. Så kunne man måske sige til sig selv, at der jo ikke er noget, der forhindrer fagbevægelsen i at indføre en 13 ugers genoptjeningsperiode. Det kan fagbevægelsen jo bare gøre, de kan bare ikke få statsstøtte til det. Hvis man virkelig er af den opfattelse i fagbevægelsen, at det ikke er noget problem at få folk i beskæftigelse, og at det ikke vil koste noget, fordi folk meget gerne vil tage et arbejde og ikke vil gå lang tid på dagpenge, selv om der kun er en meget kort genoptjeningsperiode, så er der jo ikke noget, der forhindrer fagbevægelsen i at gøre det. Det kan de jo bare gøre.

Så måske skulle Enhedslisten i erkendelse af, at der ikke er nogen villighed til at slække på kravene i det danske Folketing, hvor man har det overordnede ansvar for nationens økonomi, måske henvende sig til fagbevægelsen. For hvis det her ikke er problematisk, hvis det her ikke koster ret mange penge, så må man jo finansiere det inden for det system, som man har, og så lade dem, der betaler ind til det, finansiere det fuldstændigt, i stedet for at bede alle mulige andre, og så mennesker, som slet ikke er en del om at systemet, om at være med til at finansiere det.

LA kan selvfølgelig ikke støtte det her forslag. Tak.

Kl. 16:43

Formanden:

Hr. Christian Juhl, kort bemærkning.

Kl. 16:43

Christian Juhl (EL):

Nu tror jeg, hr. Joachim B. Olsen fik rodet lidt rundt i begreberne, da han snakkede om referenceperioder og den slags, men det vil jeg gerne rette senere, for det har jeg ikke tid til her.

Hvad angår økonomien, har jeg selvfølgelig taget forslaget som vedtaget med. Forringelsen kostede, dengang man gik fra 26 uger til 52 uger, det første år ingenting. Så tjente man 81 mio. kr. det andet år. Man tjente 157 mio. kr. det tredje år og 163 mio. kr. det fjerde år. De tal holder sikkert ikke, for det er borgerlige partier, der har beregnet dem. Men de har måske haft en vis lyst til at vise, at man kunne tjene penge på det her ved at gå fra de 26 uger. Derfor tror jeg, vi skal holde os nede på nogle mere realistiske tal, hvis vi skal regne det ud i dagens tal. Men vi er nu med til at finansiere det, fordi det er meget, meget vigtigt for de arbejdsløse, at vi får sådan nogle regler her.

Ellers vil jeg sige, at medlemmerne – det skal hr. Joachim B. Olsen huske – jo er med til at finansiere dagpengesystemet i dag og er med til at betale regningen for, hvad det koster som system, via deres kontingent.

Kl. 16:44

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:44

Joachim B. Olsen (LA):

Det er fuldstændig korrekt, men kun delvis. Altså, alle borgere i det her land, der går på arbejde, også dem, som ikke har meldt sig ind i en a-kasse, er jo med til at finansiere a-kassesystemet. Så det, jeg ligesom sagde, var, at hvis det her var rentabelt, hvis fagbevægelsen ikke havde det indtryk, at det her ville blive for dyrt, så kunne man jo bare finansiere det inden for sit eget system. Så kunne man jo hæve kontingentet, og så kunne man lade folk selv finansiere det her. Eller man kunne bruge nogle af de penge, man har, på at lade folk gå længere tid på dagpenge. Men det har man ikke nogen lyst til, man foretrækker åbenbart, at alle mulige andre mennesker skal være med til at finansiere det.

Kl. 16:45

Formanden:

Hr. Christian Juhl.

Kl. 16:45

Christian Juhl (EL):

Nu håber jeg ikke, jeg chokerer hr. Joachim B. Olsen, men jeg er faktisk nogle gange fristet til at synes, at vi selv skulle finansiere det her – ikke fordi det offentlige skal slippe for det, for jeg synes, det er godt, at de bredeste skuldre kan være med til at bære det. Og på et

tidspunkt får vi en retfærdig skattepolitik i Danmark, så de rigeste også kommer til det.

Kl. 16:49

Hvorfor skulle det så være fristende? Jo, fordi en stor kasse, f.eks. vores strejkekasse, bestemmer vi selv over – inden for nogle regler selvfølgelig i de aftaler, vi har med arbejdsgiverne, men staten blander sig i øvrigt ikke, undtagen når de herinde skal blande sig ved at ophøje ting til lov og sådan nogle ting. Men så kunne man nemlig med fuld ret og uden at komme i karambolage sige: Det der arbejde gider jeg ikke have. Det der arbejde gider jeg godt have. Man kunne sige: De der aktiveringer kan I da godt glemme alt om, det laver vi sådan, at det passer til de arbejdsløse. Så var man et frit menneske, og så var man ikke afhængig af, at alle mulige unyttige ting skulle bygges ind i dagpengesystemet.

Indtil videre nøjes jeg med at sige: Det dagpengesystem, vi kender, vil jeg gerne rette lidt på, for jeg har på fornemmelsen, at i det her Folketing skal man gå med relativt små skridt fremad for at lave forandringer. Det er det, der passer mange mennesker bedst, og det har jeg så indrettet mig på. Så tager vi nogle skridt ad gangen. Derfor har jeg ikke stillet forslag om at privatisere a-kasserne endnu. Det var dog staten, der gerne ville have det ind under staten, og nu må vi så se.

Kl. 16:46

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:46

Joachim B. Olsen (LA):

Det er jo sjældent, at jeg faktisk deler tanker, som de har i Enhedslisten, men det synes jeg sådan set er en interessant tanke. Man kunne f.eks. forestille sig, at vi sænkede bundskatten. Jeg mener, at staten bruger omkring 22 mia. kr. på dagpengesystemet i dag. Vi kunne sænke bundskatten, så alle betalte mindre i skat, og lade fagforeningerne fuldstændig selv stå for forsikringen af deres medlemmer. Muligvis ville der komme alle mulige forskellige produkter, der ville passe de ledige meget bedre end det her ensformige system, som bliver trukket ned over hovedet på alle. Det er en spændende tanke.

Der ville måske endda komme 8-årige dagpengeperioder, hvis folk havde lyst til at forsikre sig sådan og betale for det. Det kunne være, der var nogen, der ville synes, at ½ år var fint, og så ville de betale lidt mindre. Det kunne måske være interessant, og det er jo dejligt, når vi en gang imellem kan få lidt konstruktiv debat herinde. Men jeg synes, det er en interessant tanke, som Enhedslisten er fortalende for der.

Kl. 16:47

Formanden:

Tak til ordføreren. Fru Benedikte Kiær som konservativ ordfører.

Kl. 16:48

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Vi bevæger os meget rundt omkring det samme tema her i eftermiddag. Jeg mener så modsat Enhedslistens ordfører, at man faktisk kan se på de her enkelte elementer i en sammenhæng. Hvorvidt man ændrer genoptjeningsperioden, hvorvidt man ændrer perioden, hvori man kan få dagpenge eller supplerende dagpenge, hænger det hele sammen, og hele dagpengesystemet skal ses i en sammenhæng.

Jeg har bemærket, at regeringen vil nedsætte en dagpengekommission, der skal se på hele området. Derfor synes jeg egentlig, at vi skal se, hvad regeringens kommission kommer frem til, og hvad det er for nogle ting, de peger på, før vi overhovedet begynder at overveje at lave nogle nye ændringer og komme med nye forslag til, hvordan man kan ændre hele dagpengesystemet. Så fra Det Konservative Folkepartis side siger vi nej til dette beslutningsforslag.

Formanden:

Hr. Christian Juhl for en kort bemærkning.

Kl. 16:49

Christian Juhl (EL):

Jeg er såmænd slet ikke uenig i, at dagpengene skal ses i en sammenhæng, vi ser på. Og hvis vi bad en kommission om at gennemgå alle de sider, måske 13.000 sider eller mere – der var i hvert fald en bunke på 1½ m papir – ja, så skulle den jo have mere end 1 år, mere end 2 år, ja, mere end 10 år til det, tror jeg.

Jeg skal love den konservative ordfører, at det er en meget stor sammenhæng, vi ser på. Og hvis vi bad en kommission om at gennemgå alle de sider, måske 13.000 sider eller mere – der var i hvert fald en bunke på 1½ m papir – ja, så skulle den jo have mere end 1 år, mere end 2 år, ja, mere end 10 år til det, tror jeg.

Derfor vil jeg gerne spørge: Hvad var grunden til, at Konservativ medvirkede i 2010 til at lave så drastiske ændringer uden at se det i nogen som helst sammenhæng, men bare sagde, at det kunne man gøre? Jeg kan endda se i lovarkiverne, at det gik rigtig, rigtig hurtigt. Man lavede nærmest bare om på det fra den ene dag til den anden eller hvert fald fra den ene måned til den anden.

Kl. 16:50

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:50

Benedikte Kiær (KF):

Jeg kan berolige ordføreren med, at der selvfølgelig har ligget et stort arbejde bag den ændring, der kom for nogle år tilbage, og som der var flere partier, der var enige om – også arbejde bag, hvordan tingene skulle skrues sammen. Man så jo også på tingene i en sammenhæng. Det var sådan set også det, jeg fremførte.

Nu har vi behandlet de her beslutningsforslag enkeltvis, og de har drejet sig om enkeltelementer i dagpengesystemet. Og de skal jo egentlig ses i en sammenhæng, hvilket også blev gjort under den tidligere regering.

Kl. 16:50

Formanden:

Tak til ... Nej, hr. Christian Juhl en gang til.

Kl. 16:50

Christian Juhl (EL):

Skal jeg trykke på knappen for hver gang? (*Formanden (Mogens Lykketoft): Det vil være en hjælp for mig.*) Godt, det husker jeg så.

Jamen jeg vil bare sige, at det ikke blev set mere i en sammenhæng, end at man samlede nogle politikere, besluttede sig for, hvad man ville, og igangsatte lovarbejdet.

Sådan ser det i hvert fald ud med et historisk blik. Jeg ser ikke nogen kommission eller noget udvalg eller andet, der har arbejdet med det her for at prøve at sikre, at der ikke kom nogle skævheder. Og det er der jo trods alt kommet.

Kl. 16:51

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 16:51

Benedikte Kiær (KF):

Hvis man tager udgangspunkt i, at den forrige regering er kommet med nogle ændringer, at man har lavet et forlig på området, at man havde en aftale, og at man fik ændret hele dagpengesystemet med nogle af de elementer, som vi har behandlet i løbet af dagen, er det

jo klart, at det er det, som jeg forholder sig til som en del af den tidligere regering.

Samtidig fremhævede jeg blot, at jeg bemærker, at regeringen vil nedsætte en dagpengekommission. Og ud over, at jeg ikke synes, at der er nogen grund til at ændre på de ting, der ellers er, ser jeg slet ikke nogen grund til, at vi overhovedet skal tale om at ændre noget, før den her dagpengekommission er færdig med sit arbejde.

Kl. 16:51

Formanden:

Tak til den konservative ordfører. Så er det hr. Christian Juhl fra Enhedslisten som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 16:51

(Ordfører for forslagsstillerne)

Christian Juhl (EL):

Hvis jeg ikke ønskede noget ændret i dagpengene, ville jeg nedsætte en kommission og sige, at den skulle arbejde i 3 eller 5 år, og så se, om der var nogle, der kunne huske det til den tid. Det ville være en rigtig god ting. Det er vel heller ikke tilfældigt, at der nede ved udvalgsværelserne er den her syltekrukke, eller hvad det nu er, den hedder, tegnet på væggen.

Når nu nogle bliver utålmodige over den her diskussion, så tænk bare lige et øjeblik, luk øjnene og tænk et øjeblik på det, man udsætter arbejdsløse for.

De skriver hundredvis af meningsløse ansøgninger til virksomheder, der aldrig nogen sinde har tænkt på at ansætte nogle folk. De skal deltage i aktiviteter, som ofte er meningsløse, som ofte ikke bringer dem videre, men fastholder dem i arbejdsløshed, hvor de havde kunnet tage ud og kigge på verden eller på et arbejde eller på en uddannelse i stedet.

Så det hele går nok, selv om det tager os et par timer at diskutere det vigtigste problem, vi har i samfundet i øjeblikket, nemlig arbejdsløsheden.

Hvis ikke Enhedslisten i flere omgange havde indgået aftaler om midlertidige redningskranse til de ledige, ville 30.000 mennesker være gledet ud af dagpengesystemet i 2013. Desværre har regeringen kun ønsket at indgå midlertidige aftaler, man har ikke været parat til permanente løsninger, formentlig af hensyn til De Radikale, hvad vi jo fik bekræftet her for kort tid siden.

Netop det parti stod, i alliance med VK-regeringen og Dansk Folkeparti, bag voldsomme angreb på det danske dagpengesystem.

Først halverede de næsten perioden, hvor man kan få supplerende dagpenge, i 2008. Dernæst halverede de dagpengeperioden i 2010. Samtidig fordoblede de kravet om genoptjening af dagpengeret fra ½ til 1 år.

Det er måske i virkeligheden den værste af forringelserne af dagpengesystemet, fordi det i den nuværende situation med dens mangel på arbejdspladser er næsten umuligt af få arbejdet nok til at vende tilbage til dagpengesystemet.

Hvis man sammenligner Danmark med de øvrige nordiske lande, vil jeg sige til hr. Joachim B. Olsen, er reglerne om genoptjening af dagpengeret langt skrapere i Danmark.

I Danmark skal du have arbejdet 1.924 timer for at få ny dagpengeret, i Finland under en tredjedel – 612 timer – og i Sverige blot 480 timer. Hvorfor nævner jeg ikke Norge? Det gør jeg ikke, fordi man i Norge ikke opererer med et genoptjeningskrav i timer, men med et indtjeningskrav, der kræver mindre arbejde end det danske tilme krav.

Man kan også sige det på en anden måde: 1 års arbejde giver 2 års dagpengeret i Danmark. I Sverige giver 1 års arbejde 4½ års dagpengeret, 7 år, hvis du har børn. I Finland giver 1 års arbejde 6 års dagpengeret. Jeg gentager det gerne, hvis det var svært at følge med.

De danske regler gør således genoptjening af dagpengeret langt, langt sværere end i Sverige og Finland. Man kan undre sig over, at

De Radikale og Dansk Folkeparti, der ynder at pudse deres sociale profil, var med til at stemme de her asociale dagpengeregler igennem i 2010 – endda med Dansk Folkeparti som forslagens arkitekt.

Man kan undre sig over, at en såkaldt centrum-venstre-regering ikke for længe siden har rullet vedtagelsen tilbage. Regeringen har siden 2011 kunnet gøre det sammen med Enhedslisten, om den havde måttet ønske det.

Hvis vi går lidt længere ned i de nordiske regler om genoptjening af dagpengeret, bliver det danske billede endnu mørkere. Af en eller anden besynderlig grund får mennesker, der kommer i jobrotation og går på almindeligt arbejde hver dag, ikke lov til at genoptjene dagpengeret. Det samme gælder de mennesker, der hver morgen møder på fabrikken eller institutionen til et løntilskudsjob eller i virksomhedspraktik. Endelig gælder det også ved uddannelsesaktivering.

Ikke kun Enhedslisten synes, det er urimeligt. Den holdning deles af parlamenterne i Stockholm og Helsinki. I Sverige tæller timer fra job med løntilskud med ved optjening af dagpengeret. I Finland tæller løntilskudstimer halvt med.

Det, Enhedslisten foreslår her, er blot at kopiere de svenske regler. Regeringen og de borgerlige henviser rask væk til nabolandene, når det gælder selskabsskat, førtidspension eller lønniveau. Vi foreslår beskedent, at man i stedet kigger på reglerne for genoptjening af dagpengeretten.

Enhedslisten har i flere år efterlyst en permanent løsning af dagpengeproblemet. Vi har peget på et antal af muligheder. Alene i 2013 har vi fremsat 13 beslutningsforslag i Folketinget – det passer nu ikke, det er 12 beslutningsforslag og 1 lovforslag. Vi har undervejs indgået midlertidige aftaler med regeringen, der har skaffet tusindvis af mennesker en udsættelse.

Men lad os slå fast: Det er permanente løsninger, der er brug for, ikke kun redningskranse. Vi kan godt håndtere et både-og, vi behøver ikke at se på den slags ting med et enten-eller.

Vi nærer ingen illusioner om, at der i denne folketingssamling kan samles et ret stort flertal for disse tre beskedne forslag – ja, måske er der slet ikke noget flertal, sådan som jeg kan høre visse politikere i dag. Men vi garanterer både Folketingets medlemmer og dem, det måtte interessere ude i befolkningen, at der også i den kommende samling bliver mulighed for at stemme for permanente løsninger vedrørende genoptjeningsperioden, dagpengeperiodens længde og forbedrede muligheder for supplerende dagpenge.

Disse spørgsmål om arbejdsløses vilkår er kernespørgsmål for Enhedslisten og bør også være det for en centrum-venstre-regering, så derfor er vi nødt til at arbejde videre i og uden for parlamentet for at sørge for, at der skabes et flertal for, at vi kan gavnede arbejdsløses vilkår og sikre dem tryghed på en bedre måde, end vi gør i dag.

Kl. 16:57

Formanden:

Der er to medlemmer, der har bedt om korte bemærkninger. Først er det hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 16:58

Hans Kristian Skibby (DF):

Hvis man kigger lidt tilbage på dagens debat, så vil man se, at der været tre forskellige beslutningsforslag om henholdsvis supplerende dagpenge, en forlænget dagpengeperiode og, som det seneste, om genoptjeningskravet. I forbindelse med alle tre forslag har hr. Christian Juhl jo ligesom brugt det her billedsprog, hvor han beskriver Enhedslisten som brandmanden og Dansk Folkeparti som nogle pyromaner. Det er noget, der er gået igen og igen.

Jeg synes måske bare, at man godt lige retfærdigvis kan sige, at brandmanden i hvert fald både har glemt sine spande, sine slanger og ikke mindst vand – og pulverslukkeren har man også glemt. I avisen.dk i torsdags var der nemlig et interview med hr. Christian Juhls kollega, hr. Per Clausen, som jo udtrykkeligt sagde, at man havde

valgt at lade de her ideer ligge hjemme og ikke tage dem med til forhandlingerneovre hos ministeren. Det står ordret på avisen.dk fra torsdag i sidste uge. Aftalen blev først forhandlet på plads i mandags – hvorfor har man ikke taget de her ting med, når man nu gerne vil være brandmand?

Kl. 16:59

Formanden:
Ordføreren.

Kl. 16:59

Christian Juhl (EL):

Nu vil jeg ikke gentage mig selv, men man skal ikke tro alt, hvad der står i aviserne.

Jeg tror ikke, at hverken regeringen eller vi har skrevet referat, men jeg kan berolige Dansk Folkeparti, der nu har en tilsyneladende teoretisk interesse for, hvad der foregår ved forhandlingerne, med, at vi brugte hele den første dag til at afklare, hvilke spørgsmål der kunne komme med, og hvilke der ikke kunne komme med. Jeg tror ikke, at regeringen er i tvivl om, at vi gerne ville have haft det her spørgsmål med.

Da vi så nåede til førstedagen, måtte vi jo også prioritere og finde ud af, hvor langt vi kunne komme i disse forhandlinger, og der viste det sig ganske rigtigt, at det var rigtigt gættet af hr. Per Clausen, da han udtalte, at vi ikke kunne komme længere end til at lave lappeværk; vi kunne ikke få åbnet en reel forhandling om ændringer af indholdet i dagpengesystemet – det var ikke muligt. Vi valgte nu alligevel at blive, for vi er ikke ligeglade med 30.000 menneskers forsørgelse. Derfor valgte vi at tage de forhandlinger, der var mulige på nuværende tidspunkt.

Derfor har vi også som noget helt naturligt – det er nok det, der er svært for Dansk Folkeparti at forstå – valgt at fortsætte indsatsen. Vi synes, at indsatsen er vigtig: Først brandslukning og bagefter genopbygning af huset. Og det vil vi fortsætte med, også i den nye forsamling, hvis ikke der i dag skulle dukke et nyt flertal op.

Kl. 17:00

Formanden:
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 17:00

Hans Kristian Skibby (DF):

Det forstår man ikke et kuk af. Altså, allerede på førstedagen fandt man ud af, at man ikke kunne få de her ting igennem. Det er godt nok hurtigt, at de giver op i Enhedslisten. Hvor er kampgejsten blevet af? Det virker da underligt. Vi har jo i månedsvis, ja, årevis, hørt kritik, kritik, kritik. Det er nogle gange en ganske rimelig kritik af den situation, der er på dagpengeområdet med de mange, der er kommet i klemme, slet ingen tvivl om det. Men så er det da ikke desto mindre ganske underligt, at hr. Christian Juhls parti allerede på førstedagen, som det bliver sagt ordret, vælger at sige, at det er man nødt til at parkere, og det er man nødt til at opgive, og så vælger man så, 3 dage efter at man har lavet en aftale – og man tager i dag i store farverige annoncer i landets dagblade æren og credit for en redningspakke – at fremsætte en række forslag, som man allerede på førstedagen valgte at lægge til side. Jeg synes, det er absurd, og det er ikke mindst ynkeligt.

Kl. 17:01

Formanden:
Ordføreren.

Christian Juhl (EL):

Nu har jeg aldrig spurgt, hvad pokker Dansk Folkeparti gik og lavede sammen med VK-regeringen, for det ville være en ynkkelig historie at skulle høre på. Jeg har også opgivet at forklare Dansk Folkeparti, hvordan tingene hænger sammen. Jeg vil gerne en gang imellem prøve, for man skylder jo selv dem, der sidder på bageste række, at de kan følge med i, hvad der sker.

Jeg kan kun sige, at vi fortsætter. Vi har nogle mål, og dem vil vi prøve at nå. Og den dag, hvor vi får de her forslag om dagpengesystemet igennem, bliver annoncen nok dobbelt så stor, hvis den så ellers kan være i avisen, for jeg kan ikke huske, om det er en helsidesannonce, vi har i i dag. Men den dag bliver også stor, for der får vi det grundfæstet. Vi får ikke bare lavet en midlertidig løsning, men vi får lavet en permanent løsning.

Men jeg undrer mig stadig over, at jeg bliver skældt ud af de folk, der for det første er årsagen til miseren og for det andet allermest så, at det hele forbliver, som det er i dag. Det er dog mærkeligt, at de folk skælder os ud, for at vi prøver at forandre det. Det er vel naturligt, at vi prøver at forandre det, som de gerne vil beholde. Og det tempo, vi gør det i, er jo vores tempo.

Kl. 17:02

Formanden:

Hr. Joachim B. Olsen for en kort bemærkning.

Kl. 17:02

Joachim B. Olsen (LA):

Jeg vil bare lige høre, om ordføreren er enig i, at genoptjeningsperioden skal ses i forhold til referenceperioden. Det nytter ikke noget at sige, at vi, selv om vi har en genoptjeningsperiode på 52 uger, har en, der er meget længere, end de har i alle andre lande, hvis vi ikke samtidig kigger på, hvad referenceperioden er. Når vi i Danmark har en genoptjeningsperiode på 52 uger inden for 3 år, er det altså i 33 pct. af referenceperioden, man skal have været i arbejde for at få ret til dagpenge, hvorimod det i alle andre lande omkring os er i en længere periode, man skal have været i arbejde for at gøre sig fortjent til dagpenge igen.

Kl. 17:03

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:03

Christian Juhl (EL):

Selvfølgelig har genoptjeningsperioden og referenceperioden noget med hinanden at gøre. Det er klart nok. Når jeg rettede det, var det blot, fordi Liberal Alliances ordfører kom til at rode rundt i tingene, og det er vigtigt, at vi holder tungen lige i munden, når vi udtaler os om det her.

Jeg har prøvet at beskrive det på en enkel måde, nemlig ved at se på, hvad 1 års arbejde giver. 1 års arbejde giver, når man regner genoptjeningsperiode og referenceperiode sammen, i Danmark ret til dagpenge i 2 år. I Sverige giver 1 års arbejde ret til dagpenge i 4½ år og i 7 år, hvis man har børn, og i Finland giver et års arbejde 6 års dagpengeret. Så får vi nemlig balancen med, og så får vi fundet ud af, hvordan det hele hænger sammen.

Så det, vi ser på, og det tror jeg at Liberal Alliance kan forstå, er: Hvad investerer vi, og hvad er afkastet? Hvor meget arbejde skal man levere for at få dagpenge i hvor lang tid? Så siger vi, at hvis man investerer 1 år i hvert af de tre lande, kan vi se, hvad afkastet er. Dermed kan man se, hvor det er dyrest at få retten til dagpenge. Der var for at gøre det nemt for nyliberalisterne at forstå, at jeg lavede den her beregningsmetode.

Kl. 17:04

Formanden:

Der er ikke flere korte bemærkninger fra hr. Joachim B. Olsen. Så siger jeg tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Så er der ikke flere, der har bedt om ordet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Beskæftigelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

24) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 102:**Forslag til folketingsbeslutning om genforhandling af Danmarks dobbeltbeskatningsaftale med Irland.**

Af Henning Hyllested (EL) m.fl.

(Fremsættelse 04.04.2013).

Kl. 17:04

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet. Skatteministeren.

Kl. 17:05

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak, formand. Det beslutningsforslag, vi nu skal behandle, går ud på, at regeringen skal optage forhandlinger med Irland om at ophæve de dele af den dansk-irske dobbeltbeskatningsaftale, som betyder, at ansatte om bord på irske fly ikke kan beskattes af deres lønindkomst i Danmark, men kun i Irland.

Baggrunden for beslutningsforslaget er, at et irsk luftfartsselskab har etableret sig i Danmark. Personskatten i Irland er lavere end i Danmark, og herved gøres det muligt for selskabet at aflønne ansatte med bopæl i Danmark på et lavere niveau, end der sædvanligvis gælder for et sådant arbejde. Jeg vil gerne gøre det klart, at jeg på ingen måde sympatiserer med de metoder, som det pågældende luftfartsselskab ifølge pressen anvender, når det drejer sig om løn- og ansættelsesvilkår for selskabets ansatte. Hvis det er rigtigt, hvad vi kan læse i avisen, er der tale om forhold, der ligger meget langt fra det, som vi her i Danmark ville finde rimeligt. Der er jo nærmest tale om daglejervilkår, hvis ikke det, der er værre.

Der er flere lag i dette problem, og den dansk-irske dobbeltbeskatningsoverenskomst er for mig at se kun en del af problemet. Det egentlige problem er, at nogle luftfartsselskaber indretter sig på en måde, hvor social dumping må være det mest dækkende udtryk for det. Der er tale om kreative ansættelseskonstruktioner, hvor medarbejdere opretter enmandsselskaber på fjernt beliggende steder for derefter at blive lejet ud som løsarbejdere gennem vikarbureauer eller lignende. Det giver også problemer vedrørende social sikring, ligesom en række faktorer på det luftfartspolitiske område spiller ind. Der er i det hele taget tale om en meget kompliceret problemstilling, som rækker langt ud over det rent skattemæssige. Det er næppe heller et særegent dansk problem, men derimod et problem, hvor der skal findes en fælles løsning. Derfor har regeringen – og det vil konkret sige transportministeren – taget kontakt til Europa-Kommisjonen for at finde en sådan løsning.

Lad os vende tilbage til det, som egentlig er emnet for beslutningsforslag B 102, nemlig den danske-irske dobbeltbeskatnings-

overenskomst. Som der er redegjort for i bemærkningerne til beslutningsforslaget, kan lønindkomst ved arbejde om bord på et fly i international trafik kun beskattes i det land, hvor luftfartsselskabets virkelige ledelse har sit sæde. Det betyder i praksis, at en person, som er bosiddende i Danmark, og som arbejder om bord på et irsk fly, kun kan beskattes i Irland af lønindkomsten for dette arbejde. Dette gælder også med modsat fortegn, sådan at en person, som er bosiddende i Irland, og som arbejder om bord på et dansk fly, kun kan beskattes i Danmark af en sådan lønindkomst. Bestemmelsen vender med andre ord begge veje.

Der er flere ting, der gør sig gældende, når vi skal overveje, om en dobbeltbeskatningsoverenskomst skal søges genforhandlet.

Man må begynde med i det konkrete tilfælde at overveje, om det problem, som man har, også er af en sådan betydning, at det kan have en anmodning om en genforhandling. Det siger formentlig sig selv, at landene kun retter henvendelse til hinanden om genforhandling af dobbeltbeskatningsoverenskomster, hvis der er tale om problemer med en vis substans og om bestemmelser, der forvrider de økonomiske relationer mellem de involverede lande.

Hvad kan vi så sige om problemets omfang? Det kan vi desværre ikke sige noget præcist om endnu. Jeg har hørt forskellige tal blive nævnt. De var ikke så store, men da jeg ikke kender grundlaget for disse tal og jeg derfor heller ikke kan stå inde for dem, vil jeg ikke nævne konkrete talstørrelser her.

Men det er ikke nok kun at se på antallet af medarbejdere. Vi må også se på, om man har indrettet sig på en sådan måde, at danske skatteregler bliver omgået. Der opstår en række spørgsmål af skattemæssig karakter, når man går ind i sindrige konstruktioner og kontraktrelationer mellem en arbejdstager og en arbejdsgiver, og det skal vi have styr på. SKAT er gået i gang med at kortlægge hele dette område. Men man kan desværre ikke trykke på en knap og hente oplysninger ud af SKATs systemer. Der er jo ikke tale om traditionelle ansættelsesforhold mellem en dansk arbejdsgiver og en dansk arbejdstager.

Det må i forbindelse med en genforhandling af en dobbeltbeskatningsoverenskomst også overvejes, hvor meget vi fra dansk side i givet fald vil være villige til at betale for at få de ændringer, som vi ønsker. Hvis vi kommer og beder et andet land om noget, må vi være forberedte på, at den anden part vil have noget til gengæld; sådan fungerer forhandlinger nu engang. Vi kan selvfølgelig ikke vide det på forhånd, men det er et spørgsmål, som må med i overvejelserne.

Endelig er der en overvejelse, som er af helt generel og også af principiel karakter, og som ikke direkte har noget at gøre med den dobbeltbeskatningsoverenskomst, som man aktuelt gerne vil have genforhandlet, og det er overvejselen om, hvorvidt det nu også er fornuftigt at indvie alle og enhver i, hvad vi har tænkt os at gøre på dette område. Jeg mener ikke, det er fornuftigt, og derfor mener jeg heller ikke, det er et emne, det er fornuftigt at diskutere her i Folketingssalen. Både jeg og min forgænger som skatteminister har tidligere besvaret spørgsmål fra Skatteudvalget om dette. Jeg kan i denne forbindelse især henvise til besvarelsen af Skatteudvalgets spørgsmål nr. 754 på almindelig del i folketingsåret 2011-12. Svaret blev afgivet den 3. september 2012 af den daværende skatteminister, og jeg kan fuldt ud tilslutte mig dette svar.

Jeg er af den opfattelse, at de eksisterende samarbejdsrelationer mellem regeringen og Folketinget i spørgsmålet om indgåelse af dobbeltbeskatningsaftaler fungerer tilfredsstillende. Folketinget har fuld kontrol over, hvorvidt en dobbeltbeskatningsoverenskomst kan tiltrædes eller ej, i og med at Folketinget i hvert enkelt tilfælde bliver bedt om at tage stilling til en lov, der bemyndiger regeringen til at tiltræde dobbeltbeskatningsoverenskomsten.

Dobbeltbeskatningsområdet har hidtil ikke været noget politisk stridspunkt i Folketinget. Tværtimod har området været præget af konsensus, og jeg håber da meget, at det vil kunne fortsætte. Faktisk

er det kun sket en enkelt gang i løbet af de 20 år, vi har haft den gældende ordning, at et lovforslag om tiltrædelse af en dobbeltbeskatningsoverenskomst er blevet forkastet, og så vidt jeg ved, skyldtes det en afstemningsfejl. Forhandlinger med andre lande må kunne foregå på et grundlag af fortrolighed og diskretion. Det gælder på alle områder i det internationale samarbejde, og det gælder også på dobbeltbeskatningsområdet. Det forventer vi af modparten, og det forventer modparten af os. Det er det, som er begrundelsen for, at regeringen holder kortene tæt til kroppen på dette område.

Som jeg tidligere nævnte, sympatiserer jeg på ingen måde med de løn- og ansættelsesvilkår, som det pågældende irske luftfartsselskab ifølge de foreliggende oplysninger tilbyder sine ansatte. Jeg mener også, at en person med bopæl i Danmark skal kunne beskattes i Danmark af i sin lønindkomst, også når den er indtjent ved at arbejde om bord på et irsk fly. Faktisk er den dansk-irske dobbeltbeskatningsoverenskomst ret usædvanlig, hvad dette angår. Jeg er helt enig i, at vi skal have løst de problemer, som vi her står over for. Vi skal ikke acceptere social dumping, og som jeg tidligere nævnte, har regeringen taget kontakt til Kommissionen for at finde en fælles løsning. Men det får mig ikke til at ryste på hånden i det generelle spørgsmål om, hvorvidt dobbeltbeskatningsoverenskomster mere eller mindre skal forhandles i fuld offentlighed, for det mener jeg ikke at de skal. Det er sådan – og det skal efter min mening også være sådan – at regeringen kan gå ud og forhandle i fortrolighed med andre lande, som man finder det relevant at forhandle med, og at Folketinget derefter tager stilling til det resultat, der kommer ud af forhandlingerne.

Lad mig i den forbindelse også i al stilfærdighed minde om, at grundlovens § 19 faktisk fastsætter en arbejdsdeling mellem regeringen og Folketinget på dette område. Grundlovens § 19 siger, at »kongen« – og det vil sige regeringen – »handler på rigets vegne i mellemfolkelige anliggender«. Og det skal vi naturligvis holde fast i.

Regeringen kan således ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag. Det er ikke af sympati for de løn- og arbejdsvilkår, som det pågældende irske luftfartsselskab efter de foreliggende oplysninger tilbyder sine ansatte, tværtimod, det er heller ikke af hensyn til den omstridte bestemmelse i den dansk-irske dobbeltbeskatningsoverenskomst, for den har jeg heller ingen større sympati for, men det er af hensyn til den for mig at se yderst fornuftige arbejdsdeling, der nu igennem 20 år har eksisteret mellem regeringen og Folketinget på dette område. Og så vil jeg gerne afvente resultatet af det arbejde, som SKAT har sat i gang på dette område. Viser det sig at være en god idé at søge den dansk-irske dobbeltbeskatningsoverenskomst genforhandlet, ja, så prøver vi det. Men dobbeltbeskatningsoverenskomstens udformning er for mig at se kun en del af den problemstilling, som skal løses, og som ikke blot skal løses i en dansk sammenhæng.

Kl. 17:13

Formanden:

Hr. Henning Hyllested, en kort bemærkning.

Kl. 17:13

Henning Hyllested (EL):

Nu har vi ikke med det her beslutningsforslag sådan ligesom bedt om, at regeringen og skatteministeren skulle lægge hele sin plan og sin taktik frem. Vi har såmænd bare prøvet at påpege et problem, som er opstået, og som har udviklet sig, siden man indgik den her aftale. Det er vel ikke unormalt, at man laver nogle aftaler på et eller andet tidspunkt, og så er der en udvikling i samfundet, som gør, at det måske er på tide at se på det, i det her tilfælde en dobbeltbeskatningsaftale.

Det er jo en kendsgerning, at et flyselskab – Ryanair er sikkert ikke de eneste, men Ryanair i det her tilfælde – har fundet nogle huller i dobbeltbeskatningsaftalen og har i hvert fald fundet et af dem,

som de så udnytter. Så er det vel også sund fornuft, at man siger, at så er det måske også på tide at korrigere, for det var jo ikke meningen med dobbeltbeskatningsaftalen i sin tid. Det er derfor, at jeg ikke helt forstår, hvorfor man ikke synes at det kunne være ganske fornuftigt at tage det op.

Kl. 17:14

Formanden:

Skatteministeren.

Kl. 17:14

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg synes heller ikke, at jeg afviser, at det kan være fornuftigt at tage det op. Sagen er bare den, at det jo ikke er noget, som jeg vil stå her og udbrede mig om i Folketingssalen. Dertil kommer, at det jo er et problem, der skal løses på et bredere europæisk niveau, for det er ikke kun Danmark, der har det her problem. Ryanair er jo berygtet for at spille forskellige lande ud imod hinanden og have meget elendig løn- og arbejdsvilkår for deres ansatte.

Derfor er det faktisk et mere overordnet, generelt EU-problem at skulle håndtere Ryanair. Derfor tror jeg, at man skal være forsigtig med bare at fokusere på den dansk-irske dobbeltbeskatningsaftale, men jeg afviser ikke, at det er noget, som kan blive relevant at se på. Det er også derfor, at vi faktisk kigger på det.

Kl. 17:15

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 17:15

Henning Hyllested (EL):

Nu har vi jo faktisk fået et helt konkret problem lige nøjagtig i Danmark, i og med at Ryanair har skabt sig en base, som det hedder, home base, i Billund med ansat personale, typisk fra Østeuropa og Portugal, som er beskattet i Irland, og formentlig er de ikke beskattet, fordi deres lønninger er så lave. Det giver jo en konkurrenceforvridning. Det tror jeg at skatteministeren er enig med mig i. Det er jo umuligt for dansk kabinepersonale at konkurrere med de pågældende. Men det er jo et aktuelt dansk problem, og så kunne man jo give sit bidrag ved at sige, o.k., det skal vi da have fjernet.

Som skatteministeren selv var inde på i sin tale, er den her bestemmelse jo ret usædvanlig for dobbeltbeskatningsaftaler, så det skulle vel egentlig ikke være så svært at sige, o.k., så gør vi det. Skatteministeren siger så også, at det har han egentlig heller ikke afvist, og det glæder mig selvfølgelig, men jeg kunne jo godt tænke mig, at man trods alt gik lidt mere til biddet. Jeg har forstået, at lige nøjagtig social dumping – for det er det, vi snakker om – jo er et fokusområde for regeringen og i hvert fald for skatteministerens parti, så derfor synes jeg, at det var passende her at bidrage til kampen mod social dumping ved at sige, o.k., det skal vi have ud, for det har udviklet sig sådan, at det bliver udnyttet.

Kl. 17:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 17:16

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Jeg er fuldstændig enig i, at det, der foregår her, er fuldstændig uacceptabelt, og jeg er enig i, at det er en uhensigtsmæssig måde, den dobbeltbeskatningsaftale er lavet på. Jeg er enig i, at den sociale dumping, der foretages, er fuldstændig uholdbar og uacceptabel, men når hr. Henning Hyllested siger, at det er sådan ligetil, vil jeg sige, at så er det jo ikke ligetil, fordi der er to parter. Jeg vil da ikke tro, at hr. Henning Hyllested vil sætte flåden og flyvevåbnet ind i

forhold til Irland, hvis de ikke vil rette sig efter vores anmodning. Så der skal en forhandling til, så derfor er det ikke så ligetil endda. Det er det, som jeg prøver at beskrive, altså at det ikke er så ligetil, som hr. Henning Hyllested siger, men det er da noget, som vi er optaget af, og vi er generelt optaget af at få håndteret de her problemer med social dumping.

Kl. 17:17

Formanden:

Tak til skatteministeren. Så er det hr. Hans Andersen som Venstres ordfører.

Kl. 17:17

(Ordfører)

Hans Andersen (V):

Da Venstres ordfører på dette område, fru Gitte Lillelund Bech, ikke kan være til stede, skal jeg læse følgende op:

Vi behandler i dag B 102, forslag til folketingsbeslutning om genforhandling af Danmarks dobbeltbeskatningsaftale med Irland. Forslaget pålægger, som også skatteministeren nævnte, regeringen at optage forhandlinger med Irland om ophævelse af visse dele af den eksisterende dobbeltbeskatningsaftale. Det omhandler de dele, som muliggør, at ansatte hos Ryanair med base i Billund ikke beskattes i Danmark. Forslagets formål er at fjerne Ryanairs skattebegunstigelse. Ryanairsagen, der henvises til i beslutningsforslaget, var også oppe at vende i januar i år. Tilbage i januar udtalte daværende politiske ordfører i SF, Jesper Petersen, og jeg citerer:

Hvis der er urimelig konkurrence som følge af aftalerne eller skat fra lønmodtagere, som vi mener burde gå i den danske statskasse, men ikke gør det, så vil regeringen se på mulighederne for at ændre vilkårene i de pågældende aftaler. Citat slut.

Samtidig henviste Jesper Petersen til, at SKAT i 2013 har særlig fokus på beskatning af personer, der arbejder for udenlandske selskaber.

På den baggrund har vi forstået, at SKAT vil tage sagen op og vurdere, hvad der vil være det bedste at gøre i denne sag – det har vi også hørt skatteministeren nævne her i dag – for der er selvfølgelig mange overvejelser at gøre sig, inden vi fra dansk side foretager os noget konkret. Bl.a. kan det jo være, at Irland ikke vil gå med til at fjerne bestemmelsen, sådan som Enhedslisten ønsker. Dermed bliver alternativet at opsiges aftalen helt, og det vil helt sikkert medføre nogle utilsigtede konsekvenser. Hvad med de danske virksomheder, der har medarbejdere i Irland? De risikerer at rende ind i en række problemer, heriblandt dobbeltbeskatning, bureaukrati og generelt ringere behandling fra skattemyndighedernes side. Sådanne konsekvenser at vi i Venstre selvsagt ikke interesseret i.

I Venstre er vi generelt tilhængere af dobbeltbeskatningsaftaler. Sådanne aftaler kan netop hindre dobbeltbeskatning og bureaukrati. De kan hindre, at det bliver mere besværligt end nødvendigt at drive virksomhed på tværs af landegrænser. Det er vigtigt at holde fokus på, at dobbeltbeskatningsaftaler overordnet kommer danske virksomheder og ansatte til gode.

Aftalerne er således med til at gøre det lettere for danske virksomheder og personer. De skal ikke stå i en situation, hvor de kommer til at betale skat i to lande. I og med at SKAT er i gang med at undersøge sagen om Ryanair og Irland, forventer vi fra Venstres side naturligvis, at skatteministeren håndterer sagen. Derfor er der heller ikke nogen grund til at gå hurtigt frem. Lad os afvente resultatet af SKATs undersøgelse og vurdering af konsekvenserne af Enhedslistens forslag.

Derfor kan vi på den baggrund ikke støtte beslutningsforslaget, og så skal jeg hilse at sige fra De Konservative, som ikke havde mulighed for at være til stede her i dag, at de heller ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17:21

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det hr. Thomas Jensen som socialdemokratisk ordfører.

Kl. 17:21

(Ordfører)

Thomas Jensen (S):

Enhedslisten har fremsat det beslutningsforslag, som vi behandler her i dag. Forslaget går på, at regeringen skal optage forhandlinger med den irske regering om at ophæve dele af den dansk-irske dobbeltbeskatningsaftale. Konkret handler det om den del af aftalen, som gør det muligt for de ansatte i et irsk luftfartsselskab, der har såkaldt base, dvs. bopæl, i Billund, at undgå at betale skat i Danmark.

Lad mig starte med at sige det meget klart: At dømme ud fra de historier, man har kunnet læse i de danske medier, så er det helt uacceptable løn- og ansættelsesvilkår, som ligger meget, meget langt fra, hvad vi skal og vil acceptere her i Danmark – ingen tvivl om det. Når det er sagt, betragter Socialdemokraterne også udfordringerne i den dansk-irske dobbeltbeskatningsaftale som en del af en større problemstilling, som strækker sig langt ud over de danske grænser og omhandler andre områder end de rent skattemæssige.

Globaliseringen og arbejdskraftens frie bevægelighed på tværs af grænser skaber nemlig problemer. Det er jo det, man så kalder social dumping, men på et lidt mere mundret dansk kan vi sige, at det er, at man arbejder på arbejds- og lønvilkår, som ligger langt, langt under, hvad jeg som socialdemokrat vil acceptere her i Danmark. Der sker desværre ikke bare social dumping inden for luftfartsvæsenet, men også inden for en lang række brancher, og derfor har regeringen i løbet af det første halvandet års tid taget en vifte af tiltag på en lang række områder for at komme social dumping til livs.

Jeg ved godt, at vi efter halvandet år ikke kan have nået det hele, men det, jeg heldigvis hører fra de kontakter, jeg har i fagbevægelsen, er, at de redskaber, vi allerede har introduceret, allerede skaber gode resultater ude på arbejdspladserne. Så det er da godt nyt.

Der sker også social dumping inden for luftfartssektoren, og det er heller ikke noget nyt fænomen, men det er et forhold, som jeg ved at bl.a. SKAT allerede har fokus på, og som SKAT diskuterer med sine nordiske kollegaer hvordan man skal håndtere fremadrettet. Derfor er det også gladeligt, som vi i Skatteudvalget er blevet orienteret om, at SKATs opmærksomhed på problemstillingerne omkring flyselskaberne og deres anvendelse af underleverandører og vikarbureauer m.v. er en væsentlig del af SKATs indsats her i 2013.

Det forslag, vi har til debat her i dag, er altså ikke udelukkende et dansk problem. Social dumping er derimod et problem, der berører flere lande i EU, og som kræver, at vi finder en fælles løsning på tværs af landene. Som vi hørte i ministerens tale, ved vi også, at transportministeren har taget kontakt til Kommissionen med henblik på at drøfte en fælles løsning på udfordringerne. Det er med andre ord godt, at regeringen arbejder på flere fronter.

Om dobbeltbeskatningsoverenskomster generelt vil jeg sige, at det hidtil har været sådan, at indgåelsen af dobbeltbeskatningsaftaler er foregået gennem et samarbejde mellem den siddende regering og Folketinget. Det er Socialdemokratiets klare opfattelse, at den eksisterende samarbejdsrelation mellem regering og Folketing har fungeret rigtig, rigtig godt. Som det ser ud nu, har Folketinget fuld kontrol over, om en dobbeltbeskatningsaftale skal træde i kraft, for her i Folketinget har vi i hvert fald mange gange haft de her aftaler til behandling, og på den måde er det med almindeligt flertal, vi vedtager lovene om det her i Folketinget.

Sådan har det også været med den dansk-irske aftale, og sådan gælder det også for dobbeltbeskatningsaftaler fremadrettet. Den arbejdsdeling synes jeg ikke der er grund til at ændre på.

I forhold til forslaget om at tage den dansk-irske dobbeltbeskatningsaftale op til genforhandling har jeg som Socialdemokraternes skatteordfører fuld tillid til, at skatteministeren vil træffe den rette beslutning om, hvad der skal ske, når ministeren har fået en tilbagemelding om, hvilke muligheder der er for forbedringer af aftalen. Og så sikrer grundlovens § 19 jo også, som ministeren sagde, at regeringen varetager Danmarks mellemfolkelige interesser, og at når det kommer til forhandlinger med andre lande, er det i Danmarks interesse, at de ikke forberedes her i Folketingssalen, men at ministeren sikrer Danmark et så godt resultat som muligt, og at vi efterfølgende tager stilling til det her i Folketinget. Det har vi gjort med hensyn til dobbeltbeskatningsoverenskomster i mere end 20 år, og det synes jeg også er den rigtige proces den her gang.

Men som sagt skal ingen være i tvivl om, at Socialdemokraterne ser med alvor på de ting, der er kommet frem om luftfartsselskabernes gøren og laden. Og jeg vil også sige, at jeg ikke kun er opmærksom på det i forslaget nævnte selskab. Jeg synes også, der er tendenser i andre selskaber, som vi absolut skal være opmærksomme på, og jeg synes også, at vi skal være opmærksomme på, om der er andre selskaber, der på en eller anden måde kan komme med ind under den irske aftale. Så vi skal følge det meget, meget nøje.

Men som sagt har jeg tillid til, at ministeren kan varetage Danmarks interesser, de danske lønmodtageres interesser i den her sag. Som forslaget ligger her, kan Socialdemokraterne desværre ikke støtte det.

Kl. 17:26

Formanden:

Hr. Henning Hyllested, kort bemærkning.

Kl. 17:26

Henning Hyllested (EL):

Jamen jeg er glad for, at den socialdemokratiske ordfører kan se, at de forhold, som bydes Ryanairs ansatte i Billund, er helt, helt uacceptable og langt under et niveau, som vi kan acceptere. Det er jeg selvfølgelig glad for. Jeg er ikke glad for, at man så ikke kan støtte beslutningsforslaget. Det er jo ikke, fordi vi med det her beslutningsforslag ligesom beder om at komme til at sidde med ved forhandlingsbordet, selv om jeg er helt sikker på, jeg sagtens kunne bidrage med rigtig gode råd, når der skal forhandles med irerne, men det har jeg selvfølgelig ikke forestillet mig. Det er fuldstændig korrekt, at det jo er regeringen, der varetager det, og det må den så gøre.

Vi har bare med det her beslutningsforslag forsøgt at sige, at vi gerne vil have åbnet den diskussion, at vi gerne vil have sat den debat i gang. Vi vil gerne have åbnet dobbeltbeskatningsaftalen med Irland med henblik på at løse det her problem. For vi synes jo, at det ville være rart, hvis regeringen og regeringspartierne ville tilkendegive, at de med det initiativ vil bidrage til kampen mod social dumping, som jo har udviklet sig, siden aftalen blev indgået, på luftfartsområdet, og som betyder, at dansk kabinepersonale ikke kan konkurrere, at de bliver arbejdsløse, og at de vilkår, man byder i Billund og andre steder i Ryanair, er helt, helt uacceptable, som ordføreren også sagde.

Kl. 17:27

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:27

Thomas Jensen (S):

Jeg synes, at hr. Henning Hyllested skal være helt tryk ved, at man fra regeringens side og selvfølgelig også fra skatteministerens side vil arbejde meget målrettet på, at det her skal varetages sådan, at vi får modvirket de trælse tendenser til social dumping, vi ser inden for luftfartssektoren. Jeg synes også, at man fra forslagsstillerens side

skal være glad for, som det også er kommet til udtryk heroppe fra talerstolen i dag, at regeringen arbejder på flere fronter for at løse de her problemer.

Jeg er også glad for, at vi her i dag har kunnet høre, at Venstre og Konservative også er positive over for det arbejde, der bliver lavet. Så når vi ikke har praksis for at lave sådan nogle vedtagelser her i Folketingssalen og give forhandlingsmandater til skatteministeren, synes jeg også, at hr. Henning Hyllested skal være glad for de positive toner, der er kommet fra både skatteministeren og os andre i de andre partier indtil videre.

Kl. 17:28

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 17:28

Henning Hyllested (EL):

Jo, jo, bestemt, og det er jeg da også. Jeg bliver bare ved, om jeg så må sige, i samme spor med at sige, at jeg da gerne vil være sikker på, at man bidrager. Jeg synes, det ville være et rigtig godt signal. Det her er jo ikke bare noget, som Enhedslisten har fundet på. Vi har voldsom fokus på social dumping – det er sikkert ordføreren bekendt – og der håber vi selvfølgelig at vi trækker på samme hammel som regeringspartierne og regeringen. Det er da i hvert fald det, vi slås for at gøre til daglig, og der er felter, vi gør det på.

Men vi gør det jo også i høj grad, fordi de faglige organisationer på området har henvendt sig og sagt: Det her er helt galt; det er et problem for os. Vi bliver udkonkurreret, vi mister arbejdspladserne.

Så hvis man kunne få pillet den flig af det, der hedder dobbeltbeskatningsaftalen med Irland, den helt særlige bestemmelse om luftfart og søfart, ud, havde man dog givet et bidrag. Det løser ikke alle problemer omkring social dumping, det er jeg helt enig i, heller ikke inden for luftfart, men det vil bidrage til det, og det er det, jeg synes ville være rigtig godt, nemlig hvis man vedtog det her beslutningsforslag. Så var man sikker på, at det i hvert fald var centralt placeret i forhandlingerne.

Kl. 17:29

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:29

Thomas Jensen (S):

Jeg vil sige til hr. Henning Hyllested, at jeg som sagt tror, vi alle sammen skal være helt trygge ved, at hvis vi fortsætter med den samme indignation, som er kommet til udtryk både fra hr. Henning Hyllested og fra skatteministeren og også her fra mig som socialdemokratisk ordfører, skal der nok blive arbejdet målrettet på at skabe nogle bedre forhold.

Dertil vil jeg også sige, at det her nok handler om social dumping og arbejdsforhold, men det handler som sagt også om, at der er en ulige konkurrence mellem luftfartsselskaberne. Jeg synes, det er vigtigt, at vi har SAS i Norden, og jeg er meget skeptisk over for de ulige konkurrencevilkår, som nogle luftfartsselskaber har i forhold til SAS. Derfor er det også af andre årsager, vi skal gå ind og se på det her.

Så jeg er fuldstændig tryk ved, at skatteministeren varetager Danmarks interesser fuldt ud i den her sag.

Kl. 17:30

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen for en kort bemærkning.

Ole Birk Olesen (LA):

Det er blot, fordi jeg havde håbet på et mere klart og præciserende svar fra hr. Thomas Jensen til Enhedslistens ordfører. Når Enhedslistens ordfører blander arbejdsforhold i Billund sammen med et skatteforslag her, vil jeg lige høre, om hr. Thomas Jensen kan bekræfte, at skatteforslaget her sådan set ikke har noget at gøre med de arbejdsforhold, der måtte være for lønmodtagere i lufthavnen i Billund.

Kl. 17:30

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:30

Thomas Jensen (S):

Det har jo noget at gøre med, at når man ikke bliver beskattet i Danmark, men bliver beskattet meget, meget lavt i Irland, så er der mulighed for at betale en langt, langt lavere løn til nogle ansatte. Det er jo noget, der gør, at der er nogle danske lønmodtagere, som ikke kan opretholde en ordentlig levestandard på en løn, der ligger helt nede på 1.000 euro om måneden. Og det synes jeg absolut er en problemstilling, som vi fra dansk side skal være meget optaget af og løse.

Kl. 17:31

Formanden:

Hr. Ole Birk Olesen.

Kl. 17:31

Ole Birk Olesen (LA):

Det synes jeg sådan set er fint at få slået fast, nemlig at når skatten er lav, er det muligt at have et mere konkurrencedygtigt lønniveau. Men selve det, at lønnen kan være lavere, når skatten er lavere, gør jo ikke, at arbejdsforholdene bliver helt umenneskelige. Altså, lønnen kan være lavere, fordi folk faktisk godt kan leve tåleligt og godt på en god løn, når skatten er lav. Det er bare for at slå fast, at skat ikke har noget at gøre med, at folk går til en løn, der er sulteatgig.

Kl. 17:31

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:32

Thomas Jensen (S):

På et globalt arbejdsmarked er der også andre ting, der spiller ind, vil jeg sige til hr. Ole Birk Olesen. Nogle af de historier, vi har kunnet se i medierne, er jo, at folk bor under nogle nærmest daglejeragtige forhold – hvis jeg lige må beholde ordet heroppe på talerstolen for hr. Ole Birk Olesen – altså bor under usle forhold og er presset til at flytte base, som det hedder, mellem de forskellige europæiske lande, og så synes jeg nok, at vi er ude at se nogle arbejdsforhold, som jeg ikke synes vi skal acceptere i Danmark. Og hvis vi via skattelovgivningen kan bidrage til, og det kan vi, at vi får mere ordnede forhold på arbejdspladserne i Danmark, så skal vi selvfølgelig gå den vej.

Kl. 17:32

Formanden:

Tak til den socialdemokratiske ordfører. Så er det hr. Dennis Flydtkjær som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 17:32

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Som nævnt af de foregående ordførere, handler det her om, at man skal pålægge regeringen at lave en genforhandling af dobbeltbeskat-

ningsoverenskomsten med Irland. Problemstillingen er jo velbeskrevet, men handler kort sagt om, at der er udfordringer, i forhold til at der er ansatte i Ryanair, som er bosiddende i Danmark, men som betaler irsk skat, og det giver selvfølgelig en voldsom konkurrenceforvridning i forhold til SAS-ansatte, som er højere beskattet, hvilket skaber det høje omkostningsniveau for den danske virksomhed, selv om begge selskaber driver virksomhed i Danmark.

Det synes vi da er en væsentlig problemstilling at tage op her, og jeg synes også, det er noget, der er vigtigt at få kigget på. Jeg forstår også, at skatteministeren har tilkendegivet, at man er i gang med at undersøge det. Men jeg forstår egentlig ikke, hvorfor ikke man ud over det godt kan sige ja til forslaget, for der står jo sådan set ikke noget årstal på, hvornår man skal sætte de her genforhandlinger i gang. Så det er jo kun sund fornuft, at man i Skatteministeriet laver nogle analyser og kigger på, hvordan man bedst kan gøre det, og så efterfølgende tager forhandlingerne op.

Jeg tror også, det er vigtigt, at man har med i overvejelserne, at det naturligvis ikke kun er Irland, der kan være udfordringen, for hvis man får lavet reglerne om, kan Ryanair måske flytte fra Irland til Bangladesh eller et andet land i verden, hvor der er en tilsvarende slags overenskomst, og så er problemet jo ikke løst. Så man er nok nødt til at kigge på dobbeltbeskatningsoverenskomsterne generelt for at se, om det er noget, der er udbredt i verden. Man vil jo ellers bare flytte problemet til et andet land, hvis man lukker det her hul. Men vi i Dansk Folkeparti synes, det er en helt væsentlig problemstilling, og vi kan som udgangspunkt godt støtte det her forslag.

Kl. 17:34

Formanden:

Tak til ordføreren. Jeg ser ikke nogen radikal ordfører. Så er det fru Mette Boye som SF's ordfører.

Kl. 17:34

(Ordfører)

Mette Boye (SF):

Jeg skal gøre opmærksom på, at Det Radikale Venstre desværre ikke kunne være her i dag, hvorfor jeg også holder denne tale på vegne af Det Radikale Venstre.

Jeg vil gerne starte med at sige tak for beslutningsforslaget fra Enhedslisten om genoptagelse af forhandlinger med Irland om at ophæve de dele af den dansk-irske dobbeltbeskatningsaftale, som betyder, at ansatte om bord på irske fly ikke kan beskattes af deres lønindkomst i Danmark, men kun i Irland, og det på trods af, at de ansatte faktisk har bopæl i Danmark.

Ifølge historier i pressen tyder det på, at nogle luftfartsselskaber indretter sig på en måde, der ligner social dumping, og det er ikke acceptabelt. Vi vil i SF gerne sige tak til Enhedslisten for at tage den her problematik op. Det er et vigtigt problem, som der bør findes en løsning på. Ligesom Enhedslisten så sympatiserer SF på ingen måde med de løn- og ansættelsesvilkår, som det pågældende irske luftfartsselskab ifølge de foreliggende oplysninger tilbyder sine ansatte. Helt principielt, hvad angår skattespørgsmålet, bør det være sådan, at en person med bopæl i Danmark skal kunne beskattes i Danmark af sin lønindkomst, også når den er indtjent ved arbejde om bord på et irsk fly.

Vi må i SF desværre afvise beslutningsforslaget. Det er ikke en problemstilling, vi finder en løsning på ved denne lejlighed her i dag. For det første: Der er samlet set tale om en kompliceret problemstilling, som skatteministeren også har redegjort for, og problemstillingen rækker ud over det rent skattemæssige.

For det andet: Løsningen skal ikke være national. Danmark er med al sandsynlighed ikke det eneste land, hvor flyselskabet laver denne løsning. Derfor er der behov for en europæisk løsning. Vi er derfor glade for, at transportminister Henrik Dam Kristensen har henvendt sig til Europa-Kommissionen for at finde en løsning.

For det tredje er der den overvejelse af generel karakter, at forhandlinger med andre lande må kunne foregå på grundlag af fortrolighed og diskretion. Det gælder på alle områder i det internationale samarbejde og også på dobbeltbeskatningsområdet.

Når det er sagt, er social dumping ikke acceptabelt, og hvis nogle flyselskaber skulle lytte med på vores debat her i salen i dag, så håber jeg, de vil høre, at vi tager stærkt afstand fra social dumping. Tak for ordet.

Kl. 17:37

Formanden:

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 17:37

Henning Hyllested (EL):

Det glæder mig, at SF vil være med til at bekæmpe social dumping. Jeg havde nu heller ikke forventet andet, må jeg indrømme. Men når ordføreren siger, at der jo er tale om en kompliceret problemstilling, vil jeg sige, at ja, det er der nok, når man kommer helt ind og skal forhandle en dobbeltbeskatningsaftale, men i første omgang går beslutningsforslaget jo egentlig bare på at åbne den forhandling og bede om, at regeringen faktisk åbner den forhandling med henblik på at bekæmpe social dumping inden for luftfartsbranchen. For udviklingen har jo vist, at der altså her er et hjørne, man kan benytte, og som nogle selvfølgelig straks benytter – i det her tilfælde Ryanair – så hvorfor ikke tilkendegive, at den forhandling vil vi gerne tage med jerne? For det er et problem, og vi har det helt akut inde på livet nu i Danmark som et dansk problem med østeuropæere og portugisere, som bor i Billund og er ansat ved Ryanair.

Kl. 17:38

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:38

Mette Boye (SF):

Vi anerkender som sagt problematikken, og som jeg hørte ministeren sige det klart og tydeligt for ikke så lang tid siden, afviser skatteministerne ikke, at der skal ses på dobbeltbeskatningsaftalen. Det var det, der klart og tydeligt blev sagt, og det er det, vi har noteret os. Vi er enige i, at det, der foregår med social dumping, er uhensigtsmæssigt og ikke acceptabelt, vi er enige i, at dobbeltbeskatningsaftalen også er uhensigtsmæssig, men i forhold til at finde en løsning her i dag vil jeg sige, at det er det, der gør, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget, som er fremsat af Enhedslisten.

Kl. 17:38

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 17:38

Henning Hyllested (EL):

Ordføreren henviser også her til skatteministeren, og det er jo fuldstændig rigtigt, at der skal ses på det, og så havde det selvfølgelig nok været mere rigtigt at spørge skatteministeren, for der bliver jo ikke sat deadline på, og det synes jeg er lidt problematisk. Det er jo vældig godt at udtrykke sin sympati for i hvert fald dele af det, men når man ligesom ikke sætter deadline på, synes jeg jo, at vi har et problem, for bliver der så gjort noget? Det er jo det, der vil blive spurgt om i Billund og alle mulige andre steder, hos kabinepersonalens fagforening og hos piloternes fagforening, altså om der bliver gjort noget, om der sker noget. Det er der jo ingen garanti for, hvis ikke man sætter deadline på, og man kunne f.eks. sige: O.k., det gør vi noget ved her inden årets udgang.

Kl. 17:39

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:39

Mette Boye (SF):

Nu er deadlines jo ikke det eneste, der gør, at noget bliver gjort. Der er jo også et afgørende spørgsmål omkring vilje og interesse for et område, som kan gøre, at der kan komme skred i tingene, og der må jeg henvise til, at jeg er fuldstændig overbevist om, at skatteministeren har stor interesse for det her område, og at der forhåbentlig vil ske noget så hurtigt som muligt.

Kl. 17:39

Formanden:

Tak til SF's ordfører. Hr. Ole Birk Olesen som Liberal Alliances ordfører.

Kl. 17:40

(Ordfører)

Ole Birk Olesen (LA):

Enhedslisten er meget optaget af at få ansatte ved det irske luftfartsselskab Ryanair, som bor og arbejder i Danmark, til at betale dansk skat. Det kan jo umiddelbart lyde logisk, men det er det ikke, når man dykker lidt længere ned i det. Vi har jo at gøre med en branche, en industri, som beskæftiger sig med international transport, og som vi kender det fra andre virksomheder, der beskæftiger sig med international transport, er det sådan, at hvis der ikke laves nogen særlige skatteundtagelser her, flytter medarbejderne blot derhen, hvor skatten er lavest. Vi kender det også inden for skibsfarten, hvor man så har valgt den løsning, at man har en særlig lav skat i Danmark for folk, der er ansat på skibe, der sejler internationalt, fordi alternativet ellers ville være, at folk bare var ansat i andre lande, hvor de kunne betale lavere skat. I forhold til luftfarten har man gjort det på en anden måde. Der sørger man via dobbeltbeskatningsaftaler for, at de ansatte beskattes i det land, hvor flyselskabet har hovedsæde.

Alternativet til de to løsninger er jo, at folk bare bliver ansat i de lande i stedet for at blive ansat i Danmark. Hvis vi i Danmark insisterede på at beskatte Ryanairs ansatte med fuld dansk skat, ville Ryanair have deres ansatte med bopæl i alle mulige andre lande end Danmark. Hvad ville vi få ud af det andet end færre arbejdspladser med udgangspunkt i Danmark, færre kroner i statskassen fra moms og afgifter, ejendomsskatter og lignende? Vi ville intet få ud af det – absolut intet. Det ville være et slag i luften for at tilfredsstille Enhedslistens ideologiske befinden sig i himlen blå, fuldstændig uden nogen jordforbindelse. Så vi kan ikke få noget ud af det her, vi kan ikke få noget positivt ud af, at det her beslutningsforslag vedtages.

Vi må også konstatere, at der ikke er nogen luftfartsselskaber, der har gjort mere for, at mennesker med lave indkomster kan komme ud og se verden, end bl.a. Ryanair og andre luftfartsselskaber. Og Enhedslisten hævder altid at tale mennesker med lave indkomsters sag, men de mennesker betalte, før Ryanair og andre lavprisluftfartsselskaber kom til verden, enorme summer for at flyve med SAS og andre statsselskaber, så store summer, at de simpelt hen måtte sige: Nej, vi kan ikke komme på ferie i år. Det kan de nu, nu kan de komme på ferie, fordi der er kommet nye luftfartsselskaber, som tilbyder dem priser, de kan betale. Igen her viser Enhedslistens dagsorden sig at være falsk, de taler kun sjældent de lavtlønnedes sag.

Men ellers vil jeg takke Enhedslisten for den erkendelse, som står i beslutningsforslaget, nemlig at når medarbejdere betaler lav skat, er det muligt for dem at arbejde til en lavere løn og stadig væk bevare en god realløn. På den måde kan man i et land have lavere skat og medvirke til, at virksomheders og lønmodtageres konkurrenceevne bliver bedre, så de bedre kan klare sig på de internationale markeder,

og Enhedslisten har så vist for første gang i den tid, jeg har siddet i Folketingssalen, erkendt, at høj skat skader både lønmodtageres og virksomheders konkurrenceevne, og det siger jeg tak for.

Men beslutningsforslaget stemmer vi imod.

Kl. 17:44

Formanden:

Hr. Henning Hyllested for en kort bemærkning.

Kl. 17:44

Henning Hyllested (EL):

Nu ved jeg jo godt, at Liberal Alliance og hr. Ole Birk Olesen mener, at skat i det store og hele er af det onde, og at det nok var allerbedst, hvis vi slet ikke betalte skat, og at vi så havde et helt, helt andet velfærdssamfund, hvor jeg jo nok ville sætte en parentes om velfærd, men hvor staten i hvert fald ikke var indblandet så voldsomt, som man er i dag.

Jeg vil bare sige, at vi fra Enhedslistens side også bakker op omkring de lavestlønnede, bl.a. de ansatte, som Ryanair har i Billund, som har nogle kummerlige arbejdsvilkår, som hr. Ole Birk Olesen aldrig ville acceptere selv at arbejde under. De har en meget lav løn. Det kan så lade sig gøre, fordi de så altså heller ikke betaler skat, men det er jo unfair konkurrence over for dansk kabinepersonale.

Det må dog gøre indtryk på hr. Ole Birk Olesen. En ting er, at han ingen følelse har over for de ansatte og eventuelt danske ansatte, men hvad med de luftfartsselskaber, som faktisk forsøger at opretholde fornuftige forhold? De er jo også pressede. Vi har set det i sagen med SAS. De er også presset af den her ublu og unfair konkurrence.

Kl. 17:45

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:45

Ole Birk Olesen (LA):

Der er mange ting i hr. Henning Hyllesteds spørgsmål, som man skal forholde sig til på blot 1 minut. Det første er, at Liberal Alliance jo kun går ind for at sænke det danske skattetryk til et niveau, der svarer til skattetrykket i Sverige. Sverige har verdens næsthøjeste skattetryk, og Liberal Alliance foreslår med sine reformer, at skattetrykket kommer ned på svensk niveau. Så der kommer nok alligevel ikke til at ligge så mange og dø i rendestenen, som Enhedslisten forventer, når Liberal Alliances politik gennemføres. Til gengæld bliver Danmark et betydelig mere konkurrencedygtigt land.

Så synes jeg, at Enhedslisten excellerer i en sammenblanding af skat og arbejdsforhold. Jeg kender ikke i detaljer arbejdsforholdene for Ryanairs ansatte i Billund, fordi jeg er skatteordfører og ikke arbejdsmarkedsordfører. Men skatteforholdene, som vi diskuterer i dag, er ikke dem, der afstedkommer de arbejdsforhold, der er for Ryanairs ansatte i Billund. Det er ikke skatteforholdene, der udløser dårlige arbejdsforhold. Hvis arbejdsforholdene er dårlige i Billund, er de det, uafhængigt af at der er en lav skat for de ansatte.

Kl. 17:46

Formanden:

Hr. Henning Hyllested.

Kl. 17:46

Henning Hyllested (EL):

Det er jeg bestemt uenig i, men når hr. Ole Birk Olesen siger, at Liberal Alliance såmænd ikke ønsker lavere skat, end man har i Sverige, vil jeg sige, at det lige nøjagtig er det, vi snakker om. Her er vi i Danmark nemlig nede at konkurrere på irsk skatteniveau ved hjælp af ansatte ved et irsk luftfartsselskab, som bor i Billund. Her snakker

vi om irsk skatteniveau. Niveauet er som bekendt uhyre lavt i Irland – uhyre lavt! – både hvad angår selskabsbeskatning og personbeskatning. I det her tilfælde er der måske i virkeligheden tale om slet ingen beskatning, fordi lønningerne er så lave. Det er der jo ingen der kan konkurrere med.

Hvis man er af den opfattelse, at der ikke skal betales skat i et samfund, er det fint nok, men så er det også et helt andet samfund end det, vi kender i dag. Hvis man er tilhænger af, at der betales skat, skal det vel være på et fair niveau, om jeg så må sige, og her er vi altså nede under det svenske niveau. Her er vi nede på irsk niveau.

Kl. 17:47

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 17:47

Ole Birk Olesen (LA):

Jeg forstår så, at hr. Henning Hyllested bekymrer sig om, om andre kapitalistiske foretagender i Danmark, som bedriver luftfart, har lige konkurrencevilkår i forhold til Ryanair og deres beskatning. Det varmer selvfølgelig mit hjerte at høre Enhedslisten på den måde bekymre sig om virksomhederne.

Men jeg må bare sige, at problemet jo ikke løses ved, at Ryanair så bare har deres ansatte i andre lande i Europa eller verden end i Danmark. Forholdet mellem de dårlige konkurrencevilkår for andre luftfartsselskaber, som er bosat i Danmark, og Ryanairs ansatte vil blive bevaret. Der vil stadig væk være en ulige konkurrence, selv om det skulle blive gennemført. Det ville bare foregå via et andet land. Derfor er løsningen selvfølgelig, at skattetrykket i Danmark sænkes generelt, sådan at alle virksomheder i Danmark, herunder luftfartsselskaber, kan konkurrere internationalt.

Kl. 17:48

Formanden:

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Henning Hyllested fra Enhedslisten.

Kl. 17:49

(Ordfører for forslagsstillerne)

Henning Hyllested (EL):

Jeg takker for den trods alt – hvad skal man sige? – positive modtagelse, forstået på den måde, at der trods alt næsten partierne rundt er givet udtryk for, at Enhedslisten med beslutningsforslaget har peget på et problem. Jeg kan så ikke lade det gå videre med at sige: Jamen det var da dejligt, så er der også opslutning til beslutningsforslaget. Det var der så ikke. Skatteministeren mener, at det ikke er så ligetil. Og det er også udtrykt i debatten, at det er kompliceret.

Jeg synes nu ikke, at beslutningsforslaget er så kompliceret. Som jeg også sagde i nogle af spørgerunderne, er der jo tale om, at vi egentlig bare beder om, at man nu tager fat i den flig af en dobbeltbeskatningsaftale, som jeg kan forstå man faktisk er enig i er et problem.

Det er en særartikel, man her har inde i aftalen; det er lidt usædvanligt for en dobbeltbeskatningsaftale at have den her slags ting med. Derfor kan jeg selvfølgelig ikke helt forstå, at man ikke bakker fuldt ud op om beslutningsforslaget.

Ingen tvivl om – det har jeg også gjort opmærksom på, og det er også forstået hele vejen rundt – at forslaget er et led i Enhedslistens kamp mod social dumping. Ligesom vi i tirsdags havde et forslag om at bekæmpe social dumping på landevejsområdet, altså vedrørende den såkaldte cabotagekørsel, er det her også et led i den samme bestræbelse.

Her er der så tale om luftfartsbranchen, som efterhånden for store deles vedkommende har udviklet sig til det rene cowboyland med alternative ansættelsesformer med henblik på at omgå regler for social

sikring og arbejdsmiljø og i høj grad arbejdstidsregler, i virkeligheden med henblik på at undgå overenskomster og fagforeninger. Det er en direkte bestræbelse, Ryanair har.

De vil altså også undgå beskatning. Og det er jo der, dobbeltbeskatningsaftalen med Irland kommer ind, i og med at man jo altså har installeret, om jeg så må sige, man har bosat medarbejdere i en såkaldt base i Billund, men problemet er, at de er beskattet i Irland med en meget, meget lav personbeskatning, måske endog slet ingen beskatning.

Dermed er der efter vores mening opstået et utilsigtet hul i dobbeltbeskatningsaftalen. Det bliver i hvert fald udnyttet på en måde, det ikke var tiltænkt. Og det bliver jo umuligt at konkurrere med flyselskaber, som jo langt hen ad vejen for nogles vedkommende aflønner og har arbejdsforhold efter overenskomstmæssige bestemmelser og har aftaler med faglige organisationer.

Her kan vi bl.a. henvise til de problemer, som vores eget nordiske flyselskab, SAS, stod med, og hvor man var nødt til at lave en aftale med personalet i SAS, som betød lønnedgang, som betød forøget arbejdstid, og som altså på mange måder markant forringede forholdene. Det skyldtes i høj grad presset fra de såkaldte lavprisselskaber, som jo altså snyder og bedrager langt hen ad vejen.

Jeg synes måske, det er værd at minde om, at staten, finansministeren, anvendte sådan forholdsvis hårdhændede metoder over for personalet. Og det kunne da være rigtig godt, hvis også skatteminister ville tage forholdsvis hårdhændede metoder i brug over for Ryanair.

Men i al sin enkelhed er det, vi beder om med beslutningsforslaget, så i virkeligheden ikke særlig hårdhændet. Det handler om artikel 15, stk. 3, i aftalen med Irland, og den mener vi så bør opsiges til genforhandling med Irland. Der mener vi jo, man bør bringe den del af dobbeltbeskatningsaftalen med Irland til ophør. For det er et af de konkurrenceforvridende forhold, man kan gøre gældende.

Vi er helt med på, at det her ikke løser alle problemer, men det kunne jo løse en lille flig af det, som skaber social dumping inden for luftfartsbranchen. Derfor synes vi, at man skulle være med til at bidrage til det. Som jeg sagde, går vi stadig væk ud fra, at regeringen har det her som fokusområde. Derfor synes vi nok, at regeringen burde bidrage med en genforhandling af dobbeltbeskatningsaftalen.

Der er ingen tvivl om, at de etablerede flyselskaber er pressede af den unfair konkurrence fra lavprisselskaberne – jeg henviser igen til SAS. Der er jo en grund til de billige priser, som bl.a. hr. Ole Birk Olesen nævnte i sin ordførertale. Der er jo en grund til de der billige priser, ligesom der er en grund til, at der kommer billige varer ind fra Kina og det øvrige Asien. Den grund er jo, at der konkurreres på et globalt marked på løn- og arbejdsvilkår.

Så kan man selvfølgelig sige: Jamen så kan folk jo bare lade være at købe det; hvis de ved, at arbejdsforholdene er sådan, kan de bare lade være med at købe de billige billetter eller købe den billige varer. Og jeg har da stor sympati for det, man kan kalde den politiske forbruger. Men jeg må indrømme, at jeg dels tror mere på stærke fagforeninger, dels på, at staten heller ikke skal bidrage til at gøre det lettere for unfair konkurrence at opstå ved at have den slags aftaler, som man har med Irland i dobbeltbeskatningsaftalen.

Det er altså heller ikke nogen naturlov med den slags smuthuller. Det er allerede klargjort, at det sådan set er en noget særlig del af aftalen, som ikke forekommer i ret mange andre dobbeltbeskatningsaftaler, som Danmark har med andre lande.

Enhedslisten har tidligere spurgt til skatteforholdene inden for flybranchen og har da også fået svar tilbage, hvoraf det fremgår, at man vil kigge på forholdene, og at det indgår i SKATs planlægning af indsatsen i 2013. Men det er sådan lidt fluffy. Der er jo altså ikke meget konkret i det. Der kunne man jo godt tænke sig at spørge til, hvad der så egentlig er gjort, eller hvad man planlægger at gøre. Det kunne være rart at vide.

Så konklusionen på det her og på den her debat for vores vedkommende må være, at dobbeltbeskatningsaftalen mellem Irland og Danmark indebærer, at der kan udvikle sig og har udviklet sig løndumping og manglende social sikring, at det betyder tab af danske arbejdspladser, og at det betyder et pres på de selskaber, som, om jeg så må sige, har orden i sagerne, som har overenskomstmæssige forhold, som har aftaler med deres personale.

Man kan jo på mange måder sammenligne den situation, der er opstået, med den, der er opstået på landevejstransportområdet, og det, der i virkeligheden opstår, når virksomheder udflager til billige arbejdsforhold i Kina og det øvrige Asien. Så vi synes jo, at det vil være en opgave for regeringen at medvirke til at stoppe det her. Og vi mener, at opsigelsen af dobbeltbeskatningsaftalen, eller skal vi sige genforhandlingen af den, ville være et bidrag til det.

Nu kan jeg høre her i dag, at det godt kan være, at regeringen måske ikke så gerne lytter til Enhedslisten i det her spil. Men så kunne man måske bede regeringen og skatteministeren lytte til branchen. I den her situation har vi konstateret, at branchen jo står rimelig samlet.

Her er det både den store arbejdsgiverorganisation DI Transport og de ansattes faglige organisationer, som er enige om, at der bør gøres noget. Man bør gøre noget ved den der dobbeltbeskatningsaftale. Det kunne man så opfordre skatteministeren til. Hvis han ikke vil lytte til Enhedslisten, så kan han dog i hvert fald lytte til branchen og dens organisationer.

Som sagt vil det her helt sikkert ikke løse alle problemer med social dumping inden for flybranchen, men det drejer sig om en lille flig af det, og det kunne bidrage væsentligt til den kamp mod social dumping, som bliver mere og mere vigtig, fordi tingene udvikler sig, som de gør, og fordi markederne udvikler sig, som de gør, og det bliver sværere og sværere at opretholde overenskomstmæssige forhold for danske arbejdere og danske lønmodtagere.

Kl. 17:57

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen slut.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

25) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 90:

Forslag til folketingsbeslutning om afgrænsning i forhold til borgere, der er omfattet af serviceloven.

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.

(Fremsættelse 02.04.2013).

Kl. 17:57

Forhandling

Første næstformand (Bertel Haarder):

Forhandlingen er åbnet, og jeg giver først ordet til social- og integrationsministeren.

Kl. 17:58

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak for det. Dansk Folkeparti vil med B 90 pålægge regeringen at ændre servicelovens § 2, således at udlændinge, der alene opholder sig her i landet som indsat til afsoning eller forvaring i fængsel, arresthus, anstalt eller lignende institution, eller som alene har tålt ophold her i landet på grund af manglende udvisning, ikke skal være omfattet af servicelovens § 2. Der er henvist til, at justitsministeren i et svar på spørgsmål 1005 har oplyst, at kommunen havde bevilget en protese til en fængslet udlænding, der samtidig var udvist, med hjemmel i servicelovens § 112, jævnfør § 2.

Justitsministeriet har til brug for behandling af dette forslag oplyst, at udviste udlændinge, der er idømt frihedsstraf, og som samtidig er udvist, ikke efter udlændingelovgivningen har lovligt ophold her i landet under afsoningen. Og jeg kan derfor tilføje, at personer uden lovligt ophold i landet ikke formelt er omfattet af servicelovens § 2.

Når det er sagt, vil jeg gerne tilføje, at når vi forlanger, at udlændinge opholder sig her i landet til afsoning, må vi også give dem den fornødne akutte hjælp, de har behov for, mens de er her. Vi kan ud fra et rent humanitært hensyn ikke blot lade dem sejle deres egen sø.

Men jeg forstår fuldt ud, hvis man bliver provokeret over, at terrorister eller andre dømte udviste personer skal hjælpes for danske skattekroner. Og det skal de da heller ikke ud over det minimum, der ligger i, at vi som stat har et humanitært ansvar, og det gælder i forhold til lægehjælp, og det gælder også i forhold til basale hjælpemidler. Det kan f.eks. være akut at yde hjælp, hvis en udlænding under sin afsoning i et dansk fængsel får behov for et hjælpemiddel, der er nødvendigt, for at vedkommende kan være selvhjulpne. Det kan være en blindestok eller en benprotese.

Nægtelse af hjælpemidler til indsatte i fængsler, som f.eks. skal hjælpe dem med fysisk at komme omkring, kunne også rejse spørgsmål i relation til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap. I praksis sker der derfor det, at kriminalforsorgen i samarbejde med kommunerne sørger for at stille de nødvendige hjælpemidler til rådighed for indsatte i fængslerne, uanset deres opholdsgrundlag, ved brug af principperne i serviceloven.

Det er samtidig helt klart, at det jo ikke er det samme, som at der er en adgangsbillet til det fulde katalog af ydelser efter serviceloven. Vi skal ikke betale for, at der eksempelvis gennemføres forældretræningsprogrammer for personer, der blot skal følges til grænsen, når de har udstået deres straf.

Jeg vil gerne medgive, at reglerne er uklare. Social- og Integrationsministeriet vil derfor sammen med Justitsministeriet se nærmere på, om der er behov for klarere regler. Det gælder bl.a. i forhold til, hvor langt vi må sige at vores humane forpligtelse strækkes.

Afslutningsvis skal jeg gentage, at jeg godt forstår, hvis man bliver provokeret over, at terrorister eller andre dømte udviste personer skal hjælpes for danske skattekroner, og det skal de da heller ikke ud over det minimum, der ligger i, at vi som stat har et humanitært ansvar. Det gælder i forhold til lægehjælp, og det gælder i forhold til basale hjælpemidler som blindestokke og proteser. Men da de pågældende personer ikke formelt er omfattet af servicelovens § 2, er der ikke behov for at ændre på den.

På den baggrund kan regeringen ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 18:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 18:01

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg er helt enig i, at hvis der er tale om et egentlig akut problem, skal vi selvfølgelig hjælpe. Det tror jeg at de fleste er enige om, men her

er der jo tale om en terrorist, som kommer til Danmark alene med det formål at slå en masse danskere ihjel, han har en benprotese, som i øvrigt er så god, at han godt kan løbe ud af hotellet, løbe over og gemme sig i en park. Så kommer han ind i det danske fængselsssystem og kan efterfølgende få en ny benprotese til 65.000 kr.

Det er det, jeg mener er helt skidt, nemlig at vi bruger danske skattekroner på den måde, og det er jo derfor, at vi gerne vil have lavet lovgivningen om. For det er klart, hvis det er et akut problem, så skal vi selvfølgelig hjælpe folk, men man står jo en situation nu, hvor folk kommer herop, er kriminelle i Danmark, kommer i fængsel, lever under stort set luksusforhold i forhold til det, de kommer fra, kan få lavet deres tænder, få benprotese osv. Jeg synes simpelt hen, at der er en skidt forvaltning af danske skattekroner, og der håber jeg jo at ministeren vil være med til, selv om det måske ikke er servicelovens § 2, at vi i hvert fald får lavet det om, så man ikke sidder og bruger skattekroner på at give nye benproteser til terrorister, der kun kommer for at slå danskere ihjel.

Kl. 18:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 18:02

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Man kan få akut lægehjælp, og man kan få akut tandbehandling. Der er ikke tale om, at man stiller et eller andet enormt apparat til rådighed, men hvis man har en akut situation, skal den håndteres. Det, der er svært i forhold til de her mennesker, er, at de falder ned i en gråzone, fordi de formelt ikke har lovligt ophold, men de har heller ikke ulovligt ophold, ikke så lang tid at de ikke er udvist og datoen for, hvornår udvisningen skulle være der, ikke er overskredet.

Hvis nu man havde haft lovligt ophold, havde man kunnet bede den stat, som vedkommende kom fra, om at refundere de udgifter, man havde haft til hjælpemidler, men fordi der er tale om nogle mennesker, som teknisk set hverken har lovligt ophold eller opholder sig ulovligt, men som er her i vores varetægt, falder de ned i en gråzone. Det er den gråzone, som jeg medgiver betyder, at lovgivningen godt kan være uklar.

Da Justitsministeriet har redegjort for, at benprotesen er hjemlet i serviceloven, har man ikke været inde at realitetsbehandle den oplysning fra Horsens Kommune. Man har lagt det til grund, at det var korrekt. Derfor går vi nu i gang med et analysearbejde for at finde ud af, præcis hvordan vi hjemler hjælp til de her mennesker i lovgivningen, men det har ikke noget med servicelovens § 2 at gøre, idet den kun giver hjælp til mennesker, som har lovligt ophold i Danmark.

Kl. 18:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Dennis Flydtkjær.

Kl. 18:04

Dennis Flydtkjær (DF):

Om ikke andet så i hvert fald tak for, at man sætter gang i et arbejde, så vi får klarlagt det og forhåbentlig finder en god løsning på at få ændret det fremadrettet. Det er trods alt positivt og konstruktivt, så det vil jeg gerne kvittere for.

Men jeg kunne også godt tænke mig at høre, om man kunne forestille sig, at det blev en løsning, hvor man så simpelt hen sagde til den pågældende, at vedkommende så vidt muligt selv eller det land, vedkommende havde statsborgerskab i, skulle finansiere det. Jeg er faktisk ikke klar over, om den pågældende person her er statsborger i Belgien, men hvis han var, kunne man så forestille sig at få Belgien til at betale fra starten af? Hvorfor skal det være danskerne, der skal lægge ud og måske kan få det refunderet. Var det f.eks. en kriminel fra Somalia, tror jeg, at det var helt håbløst at få det, eller var det

f.eks. en palæstinenser, er der jo stort set ikke nogen stat at få penge fra.

Så jeg vil bare høre ministeren, om man kunne forestille sig, at det blev en løsning, at man simpelt hen fra starten sagde til hjemlandet, at de skulle finansiere det.

Kl. 18:04

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:04

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg kan godt forstå spørgsmålet, og jeg kan sagtens forstå, at man sidder og tænker, hvorfor pokker skal vi betale for det, men der er nogle regler, og der er også et humanitært hensyn. Hvis der er mennesker, som har et akut hjælpebehov, har vi ansvar for at hjælpe dem. Man falder ned i en gråzone, når man er her uden lovligt ophold, men heller ikke er her på ulovligt grundlag. Derfor bliver vi nødt til at kigge på, hvordan vi hjemler den hjælp, som vi tilbyder folk.

Men som jeg nævnte, har vi også en handicapkonvention, som Danmark har skrevet under på, hvor der bl.a. står, at deltagerstaterne skal sikre, at personer med handicap ved en eventuel frihedsberøvelse i forbindelse med en proces på lige fod med andre har krav på garantier i overensstemmelse med de internationale menneskerettigheder og skal behandles under overholdelse af denne konventions målsætninger og principper, herunder ved en rimelig tilpasning. Hvad er så en rimelig tilpasning? Hvad er det for en hjemmel, vi bruger? Vi går i gang med at kigge på det, for jeg synes også som spørgeren, at det vil være helt naturligt, at vi kan være mere præcise med det. Hvor langt skal vi udstrække den hjælp, vi giver? Der er, som jeg sagde, ikke tale om, at man får adgang til alle serviceydelser i serviceloven, men eksempelvis får man altså tilbudt en blindestok eller en benprotese, hvis man har brug for det.

Kl. 18:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Der er en kort bemærkning fra hr. Finn Sørensen.

Kl. 18:06

Finn Sørensen (EL):

Tak, og tak for ministerens afvisning af forslaget. Jeg skal bare lige spørge til, med hvilken holdning ministeren vil gå til det her arbejde med at skabe klare regler. Ministeren siger, at der er en gråzone, og at der er uklare regler, og jeg er da helt enig i, at hvis der er nogle uklare regler, skal de gøres klare, så det er godt, at vi kan blive enige i det her tilfælde i hvert fald.

Men hvad er det for en holdning, ministeren har til det? Handler det om at stramme reglerne, sådan at man går helt op til kanten af, hvad vi skal i forhold til konventionen, altså en strammere fortolkning end den, vi har nu? Er det dét, som er ministerens holdning til det arbejde, som ministeren fortæller skal sættes i gang?

Kl. 18:06

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 18:06

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes, at det her indtil videre er blevet løst meget pragmatisk, både i forhold til mennesker på tålt ophold, til asylansøgere og til indsatte i vores fængsler. Der har været den holdning, at når der var et akut behov, skulle det løses. Der er så ikke tale om, at man medtager sine hjælpemidler, hvis man eksempelvis forlader landet, men det giver ikke meget mening at bede folk om at aflevere benproteser

eller lignende kropsbårne hjælpemidler, som er individuelt tilpassede, for de kan ikke bruges til andre og har derfor ingen værdi.

Når jeg gerne vil have det her klarlagt, er det, fordi jeg synes, at vi selvfølgelig bliver nødt til at kunne fortælle, hvor i lovgivningen hjælpen er at finde, når vi tilbyder mennesker hjælp. Vi kan jo ikke have, at der er blinde mennesker, der må gå rundt og famle uden en blindestok, fordi vi ikke vil tilbyde dem den.

Kl. 18:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Finn Sørensen. Nej? Tak til ministeren. Så går vi til ordførerrækken, og først er det hr. Eyvind Vesselbo fra Venstre.

Kl. 18:08

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Tak. Det her beslutningsforslag er jo, som ministeren sagde, et forslag, hvor Dansk Folkeparti foreslår, at folk, som opholder sig her i landet ulovligt, er indsat til afsoning, forvaring i arresthus osv., og som er på tålt ophold, og som ikke er kommet ud af landet på grund af manglende udvisning, ikke skal være omfattet af servicelovens § 2.

Som ministeren sagde, er de heller ikke det. Sådan har jeg i hvert fald forstået det. De er ikke formelt omfattet af serviceloven, og man kunne sige, at så er den sag slut. Men det er den sådan set ikke, fordi der er jo nogle andre ting, som kan spille ind, så de her mennesker på en eller anden måde får, ikke en service, men noget, så de kan fungere, hvis de er kommet til skade på en eller anden måde. Og det tilfælde, som nævnes i beslutningsforslaget, er jo en person, som har en protese, der er gået i stykker, og så har fået en ny. Det koster 65.000 kr., som kommunen har bevilget.

Jeg er sådan set enig i, at folk, som er terrorister, folk, der begår kriminalitet og alle mulige andre grimme ting, og som skal udvises, og som ikke har lovligt ophold, selvfølgelig ikke skal præmieres med førsteklases service her i landet. De er så heller ikke omfattet af serviceloven, men de er måske omfattet af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, hvad der gør, at man i forbindelse med den konvention er nødt til følge nogle regler og hjælpe de her mennesker, sådan at de kan fungere.

Nu er det så i det her tilfælde – i gåseøjne – kun en protese, og der kunne man måske have fundet nogle andre løsninger. Det skal jeg sådan set ikke blande mig i. Men hvis man gjorde det her til sådan en ændring og en begrænsning, der var så konsekvent, at de faktisk ikke havde muligheder for noget som helst i den her sammenhæng, så kunne man jo forestille sig en terrorist, som kom til at sprænge sig selv i luften og mistede begge ben og begge arme. Det ville jo betyde, at fængselspersonalet der, hvor han sad, skulle bære rundt på den person i 12 år og made personen, hvilket jo ville give nogle store problemer. Så løsningen i det her tilfælde kunne måske være, at han fik nogle muligheder for selv at klare sig, så man på den måde ikke belaster fængselspersonalet. Det er sådan set bare et eksempel på, at det her ikke er så nemt at løse.

Sagen er jo også den, at hvis nu personen blev syg, fik dårligt hjerte, brækkede armen eller andet, så ville vedkommende kunne få hjælp fra sundhedsvæsenet. Og man kunne tænke sig, at hvis den protese, der omtales her, ikke blev skiftet ud, så kunne det jo være, at den gjorde så meget skade på det ben, at der gik betændelse i det, og at personen blev syg og kom på sygehuset. Og så ville det altså koste skatteborgerne endnu flere penge. Men principielt er Venstre enig i, at de her mennesker jo ikke på nogen måde skal præmieres ved at få noget helt specielt, sådan at man bruger skattepenge i overflod på mennesker, der har villet gøre det danske samfund skade.

Jeg har faktisk lavet en del research på det her for at finde ud af, hvad man egentlig kan få, og hvad der står i § 2 i serviceloven. Og ministeren sagde jo også selv her, at der i lovgivningen er en gråzo-

ne, og at det ikke er særlig klart. Derfor vil jeg ligesom ordføreren fra Dansk Folkeparti sige, at så må ministeren finde ud af, hvad der egentlig er op og ned i den her sag. Hvor er grænserne? Hvad kan vi gøre i den her sag? Og det venter jeg på at ministeren kommer med, for det har ministeren nu givet tilsagn om. Så det er sådan set Venstres udgangspunkt i den her sag.

Men som beslutningsforslaget er formuleret med hensyn til § 2 i serviceloven, er det jo sådan, at de mennesker, der er omtalt her, ikke er omfattet af den lov ifølge de oplysninger, jeg har fået.

Kl. 18:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 18:13

Dennis Flydtkjær (DF):

Dansk Folkeparti har jo tidligere spurgt ind til den her sag, og det var til justitsministeren, og han svarede tilbage, at man havde bevilget de her penge netop med henvisning til servicelovens § 2. Derfor kan det selvfølgelig undre lidt, at ministeren i dag siger det stik modsatte af, hvad justitsministeren skrev i et skriftligt svar.

Men hvis vi nu går ud fra, at der ikke er nogen lovhjemmel i dag, må det vel også betyde, at man godt kunne have ladet være med at bevilge en ny benprotese til 65.000 kr. til en terrorist, som kun er her for at slå danskere ihjel. Hvis man godt kunne lade være, hvad er Venstres holdning så? Hvis man havde valget, synes Venstre så, at en terrorist skal præmieres med en ny benprotese, når han i forvejen havde en, der fungerede så fint, at han faktisk godt kunne bruge den til at løbe rundt i en park i Danmark, være inde på et hotel, hvor bomben heldigvis sprang foran ham selv? Der var åbenbart ikke noget galt med hans benprotese på det tidspunkt. Og når der så åbenbart ikke er nogen lovhjemmel og man kunne vælge at lade være, hvad er Venstres holdning så? Synes man, at man skulle bruge 65.000 skattekrone på en terrorist, eller skulle man bruge dem på noget andet?

Kl. 18:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 18:14

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil sige, at i første omgang må justitsministeren og social- og integrationsministeren klare det, hvis der er en uenighed her. Det kan jeg simpelt hen ikke tage stilling til. Jeg bruger de oplysninger, jeg har fået af ministeriet, og i øvrigt de ting, jeg selv har undersøgt i sagen.

Med hensyn til hvad der skal kunne gives af muligheder til de her folk, har jeg jo sagt, at jeg vil bede social- og integrationsministeren om at få det her analyseret igennem, for som ministeren jo også selv sagde, er det her lidt uklart. Det vil være vores holdning i den her sag.

Kl. 18:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Dennis Flydtkjær.

Kl. 18:15

Dennis Flydtkjær (DF):

Så vil jeg spørge til det sådan helt principielle: Mener Venstre, at grundloven, serviceloven osv. er til for danske statsborgere, eller er de til for at hjælpe og beskytte udenlandske statsborgere, som kommer hertil for at begå terrorangreb? Det er det, der er spørgsmålet her.

Vi mener jo i Dansk Folkeparti, at den er til for at hjælpe danske borgere, altså at det er derfor, vi har en servicelov. Her har vi så en udenlandsk statsborger, der alene er her for at dræbe danskere, hvorfor skal en servicelov gælde for sådan en? Hvorfor skal vi præmiere de her typer for at komme til Danmark for alene at begå kriminalitet? Det mener vi i Dansk Folkeparti bestemt ikke at man skal. Men jeg er lidt i tvivl om, hvad Venstre egentlig mener i det her tilfælde.

Kl. 18:15

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 18:15

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg tror ikke, at der er meget tvivl om, hvad Venstre mener. Vi følger den lovgivning, der er. Det betyder, at netop de personer, som vi omtaler her, ikke er omfattet af servicelovens § 2. Sådan er det.

Kl. 18:16

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Venstres ordfører. Så går vi til Socialdemokraternes ordfører, fru Maja Panduro.

Kl. 18:16

(Ordfører)

Maja Panduro (S):

Tak for det. Jeg kan sådan set fuldt og helt henholde mig til det, som ministeren sagde, og derfor skal jeg gøre det relativt kort. Som der er blevet redegjort for, er det jo allerede sådan i lovgivningen i dag, at folk, som ikke har lovligt ophold her i landet, det vil f.eks. sige udlændinge på tålt ophold eller udlændinge, som er indsat i fængsler og derefter skal udvises, ikke er omfattet af servicelovens § 2. Derfor giver det jo ikke meget mening at ændre loven, således at de ikke er omfattet af § 2, når nu de ikke er det i forvejen.

I det hele taget giver det jo mening, at de ikke er omfattet af serviceloven, for der er en hel masse af de ydelser, som en borger har ret til ifølge serviceloven, som det overhovedet ikke ville give mening at de her mennesker skulle have. Det kan være hjælp til en handicapbil, eller det kan være hjælp til familiekurser, som er et af de eksempler, ministeren kom med. Så det er godt, at det ikke er sådan.

Men trods alt synes jeg egentlig også som socialdemokrat, at det er godt, at vi ikke i Danmark har det sådan, at vi synes, at man skal forlange, at en indsat i et af vores fængsler f.eks. skal kravle rundt, fordi vedkommende ikke kan få en protese, eller at behandling, hvis en person på anden vis bliver syg eller har brug for behandling, så er noget, som vi ikke giver til vedkommende. For trods alt er det jo mennesker, vi har med at gøre, også selv om det er nogle mennesker, som har gjort nogle frygtelige ting, og som vi derfor har besluttet os for at straffe og måske endda i de her tilfælde straffe med at sende ud af landet.

Det er, fordi vi har besluttet os for, at vi i Danmark vil være et ordentligt og humant samfund, og så har vi i øvrigt også underskrevet nogle aftaler internationalt, bl.a. FN's handicapkonvention, som vi ville risikere at komme på kant med her.

Så jeg synes, det er rigtigt, at de ikke er omfattet af serviceloven, men jeg synes også, det er rigtigt, at vi så alligevel kan sikre, at man altså ikke sådan skal opleve forhold, som vi plejer at være enige om at vi ikke vil acceptere i Danmark, uanset om det drejer sig om et menneske, som vi synes har gjort noget modbydeligt, eller ej.

Kl. 18:18

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 18:18

Dennis Flydtkjær (DF):

Justitsministeren siger som sagt, at det er servicelovens § 2, der giver hjemmel til det her. Socialministeren siger, at det ikke er. Så vil jeg høre den socialdemokratiske ordfører: Hvilken minister har ret? Og hvis det ikke er med hjemmel i serviceloven, kan den socialdemokratiske ordfører så løfte sløret for, med hvilken grund man så har betalt de 65.000 kr. til en ny benprotese?

Altså, med hvilken hjemmel i loven har man gjort det – bare som en præmie, som tak for hjælpen, som tak for, at vedkommende lige er kommet ind og sidde i et dansk fængsel, fordi vedkommende er kommet for at slå danske statsborgere ihjel? Hvad er grunden til, at man har givet de her 65.000 kr., hvis der ikke er nogen lovhjemmel og der ikke er nogen, der siger, at vi skulle gøre det?

Så er det justitsministeren eller socialministeren, der taler rigtigt? Og hvis det er socialministeren, hvorfor har man så givet de her 65.000 til en benprotese?

Kl. 18:19

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:19

Maja Panduro (S):

Det er jo sådan, hvad socialministeren også selv henviste til i sin tale, at man også har spurgt Justitsministeriet i den her sag, fordi det jo er Justitsministeriet, der sådan rigtig har ekspertisen i forhold til at fortælle os, hvem det er, der kan defineres som havende lovligt ophold og ulovligt ophold i landet her. Der siger Justitsministeriet jo, at man efter udlændingelovens definition ikke har lovligt ophold i landet, hvis man f.eks. som i det meget konkrete tilfælde, som Dansk Folkeparti har valgt at hænge hele det her beslutningsforslag om en lovændring op på, er indsat til efterfølgende udvisning af landet.

Justitsministeriet siger så også, at da man i sin tid blev spurgt, forholdt man sig ikke nødvendigvis til, om der var hjemmel i serviceloven. Man forholdt sig til, hvad kommunen rent faktisk har gjort. Men det er jo også her, socialministeren siger: Der kan være nogle uklarheder, for hvis man hverken har lovligt ophold eller ulovligt ophold, må det vel defineres som en gråzone. Derfor er det udmærket, at ministrene nu siger, at de vil kigge på det.

Men det ændrer jo ikke ved – uanset med hvilken hjemmel man gør det – at vi dels har nogle internationale forpligtelser, dels, synes jeg, har nogle forpligtelser til som et ordentligt samfund at sige, at det jo ikke kan være sådan, at vi ikke behandler folk, når de bliver syge, eller at vi ikke sørger for, at man f.eks. kan komme rundt selv, hvis der er en mulighed for det. Nu var Venstres ordførers eksempel lidt ekstremt, men de fleste af os, der kender til folk med handicap, ved jo også, at der jo sådan set var en god chance for, at den pågældende indsatte så ville have brug for mere personalehjælp. Det er jo heller ikke gratis.

Så jeg synes sådan set, det er helt udmærket, at vi prøver på at finde en balance her, uanset hvilken lovhjemmel man så måtte henvise til, eller den internationale aftale, som vi jo har underskrevet i Danmark, om at behandle mennesker med handicap på en ordentlig måde.

Kl. 18:21

Første næstformand (Bertel Haarder):
Dennis Flydtkjær.

Kl. 18:21

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg må stadig væk fastholde det – og det kan godt være, at man er lidt forvirret ovre hos justitsministeren, for man slutter faktisk af

med svaret på spørgsmål 1.005 ved at sige, at enhver, der opholder sig lovligt i landet, har ret til hjælp i henhold til denne lov, og det er altså med henvisning til servicelovens § 2. Så på det tidspunkt har man åbenbart vurderet, at han var her lovligt, men vi må jo efterfølgende bore i, om han er her lovligt eller ulovligt eller et eller andet sted midt imellem.

Men jeg vil gerne høre den socialdemokratiske ordfører: Godt nok skal vi have gang i et udvalgsarbejde, men med hvilket udgangspunkt går man ind i det her udvalgsarbejde? Vil man prøve på at gøre det lovligt, altså give en lovmæssig hjemmel til, at man altid skal give støtte til f.eks. benproteser og andre ting, eller vil man gå ind i det med det udgangspunkt, at man vil lave en lovhjemmel, der siger, at man skal få hjemlandet til at betale? For det er jo trods alt det udgangspunkt, som jeg har. Jeg synes jo, at det i det her tilfælde må være Belgien, der betaler det, i stedet for at det er danskerne, der skal betale for benprotesen.

Kl. 18:22

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 18:22

Maja Panduro (S):

Bare lige til det første – for jeg synes ikke, det kan stå uimodsagt – vil jeg sige, at man jo altså har spurgt Justitsministeriet lige præcis i den her sag, og de siger meget klart, at vedkommende ikke er defineret som havende lovligt ophold. Han er så heller ikke defineret som havende ulovligt ophold, og det er en gråzone. Det er godt, at man gør noget ved det.

Men det leder mig til det næste, nemlig hvilke principper vi går ind i det her arbejde med. Det er de principper, som jeg startede med at beskrive. Det skal ikke være sådan, at man bliver forkælet eller får ret til alt, hvad serviceloven giver en borger ret til. Det er derfor, det er godt, at vedkommende ikke er omfattet af servicelovens § 2. Men det må jo være sådan både på grund af vores internationale forpligtelser og på grund af den måde, synes jeg, som vi ser på os selv på som samfund, at hvis folk har et behov for hjælp, at hvis man har et handicap eller bliver syg, mens man er i vores varetægt, som en fængselsindsat jo er, kan vi jo ikke lade folk kravle rundt på gulvet eller lade folk gå rundt med en brækket arm eller en sygdom. Så synes jeg, vi har en forpligtelse både menneskeligt og jo så også internationalt i henhold til konventionerne til at stille en hjælp til rådighed. Den hjælp skal jo modsvare det behov, der er. Det skal bestemt ikke være mere eller bedre, end at det opfylder det behov, der er, men det kan heller ikke nytte noget, at man lader folk, som har behov for f.eks. en blindestok eller en benprotese, gå rundt uden.

Kl. 18:24

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til socialdemokraternes ordfører. Så går vi til Det Radikale Venstres ordfører, fru Liv Holm Andersen.

Kl. 18:24

(Ordfører)

Liv Holm Andersen (RV):

Som tidligere ordførere og ministeren har redegjort for, handler det her beslutningsforslag om, at Dansk Folkeparti vil ændre servicelovens § 2, så udlændinge, der alene opholder sig i Danmark som indsatte i et fængsel eller på tålt ophold, ikke skal være omfattet af servicelovens § 2.

Det Radikale Venstre kan ikke støtte beslutningsforslaget, og det er af to grunde. Den første og væsentligste grund er, at de her mennesker faktisk allerede i dag jo ikke er omfattet af servicelovens § 2, som tidligere ordførere og ministeren også har redegjort for. Så derfor er der på en eller anden måde ikke rigtig så meget at lave om.

Når det så er sagt, og det er den anden grund, er Det Radikale Venstre altså heller ikke enig i, at man skal undlade at give mennesker nødvendig og akut hjælp. Således er vi uenige med Dansk Folkeparti i, at selv de her mennesker blot må tåle deres ubehag, som jeg tror det er formuleret i Dansk Folkepartis beslutningsforslag, og det, selv om vi jo alle herinde i salen, tror jeg da i hvert fald nok, er enige om, at de her mennesker har begået uacceptable og for nogles vedkommende endda helt forfærdelige forbrydelser, enten her i Danmark eller i deres respektive hjemlande.

Men at lade mennesker lide mener Det Radikale Venstre sådan set er uacceptabelt ud fra et humanitært synspunkt, og vi mener sådan set også, at det er uacceptabelt ud fra et konventionssynspunkt. Ja, det er faktisk, hvis man skal bruge Dansk Folkepartis retorik, en lillebitte smule udansk. Derfor synes Det Radikale Venstre fortsat, at der skal være mulighed for at give folk nødvendig lægehjælp og lignende ud fra et humanitært synspunkt, ud fra et konventionssynspunkt. Og da der så ikke er tale om, at indsatte udlændinge og udlændinge på tålt ophold er omfattet af servicelovens § 2, ser vi altså ikke rigtig nogen grund til, at der foretages store og drastiske ændringer på det her område.

Så Det Radikale Venstre kan, som jeg også nævnte i indledningen, ikke støtte det her beslutningsforslag. Og så skal jeg hilse fra SF's ordfører og Enhedslistens ordfører at sige, at de heller ikke støtter beslutningsforslaget. Tak for ordet.

Kl. 18:26

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi til hr. Joachim B. Olsen, der taler for Liberal Alliance.

Kl. 18:26

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Beslutningsforslaget udspringer af en konkret sag om den belgiske bombemand, Lors Doukaev, der under sit ophold i Horsens statsfængsel fik en benprotese til en pris af 65.000 danske kroner. Dansk Folkeparti vil have ændret servicelovens § 2, så man undgår udgifter til behandling af udlændinge, der afsoner en dom her i landet.

I den konkrete sag om Lors Doukaev, der sidder fængslet i Horsens, er det Horsens Kommune, der kan kræve pengene udbetalt af Belgien, da Lors Doukaev er belgisk statsborger. Horsens Kommune oplyser, at kommunen generelt altid forsøger at hente pengene hjem fra den slags udlæg, i det omfang det er muligt. Refusionen skal gå igennem Social- og Integrationsministeriet, og her oplyser man, at det er muligt at få pengene retur, hvis Lors Doukaev er sygeforsikret i Belgien. Sådan er de gældende EU-regler. Samtidig har vi indgået en aftale om en ny taskforce for hjemsendelse af kriminelle udlændinge, så de så vidt muligt skal afsone en dom i deres hjemland.

Selv om vi kan bakke op om Dansk Folkepartis ønske om at få præciseret, hvem der er omfattet af servicelovens § 2, så kan vi ikke støtte dette beslutningsforslag.

Kl. 18:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til Liberal Alliances ordfører. Så går vi til den konservative ordfører, fru Benedikte Kiær.

Kl. 18:28

(Ordfører)

Benedikte Kiær (KF):

Vi står her med et beslutningsforslag, der udspringer af en konkret sag om en terrorist, der, så vidt jeg ved, er kommet hjem til Belgien og ikke længere sidder i dansk fængsel, men altså en terrorist, der gerne ville slå en masse mennesker ihjel i Danmark, og som så havde brug for en benprotese. På den baggrund har Dansk Folkeparti

fremSAT et beslutningsforslag om, at de ønsker, at det sådan set skal fremgå af serviceloven, at det ikke kan finde sted.

Jeg kan sådan set godt forstå intentionen i det her beslutningsforslag, og jeg tror, der er rigtig mange, der bliver godt harme, når de hører eller læser om, at den her terrorist, som havde det som et ønske og et mål at få slået en masse danskere ihjel, faktisk har fået en ny benprotese til rigtig, rigtig mange penge. Og det virker jo også lidt mærkværdigt, at man har været meget hurtig med at give den her benprotese, før man egentlig har sørget for at få penge fra de belgiske myndigheder, så man egentlig kunne have fået betalt benprotesen ad den vej.

Så vi kan egentlig godt forstå intentionen i forslaget og kan på den baggrund godt principielt støtte ideen om det her med ikke at få betalt ydelser, ikke at få betalt hjælp via serviceloven, selv om man egentlig sidder i fængsel eller på anden vis er her, som det nu er beskrevet, på grund af, at man egentlig måske gerne ville slå rigtig mange mennesker ihjel ved en terrorhandling.

Men som sagt vil vi også gerne lige høre, hvad der egentlig er af konventioner, som egentlig begrænser, at man kan træffe sådan en beslutning, eller om der er andre problemstillinger, og hvor mange mennesker det drejer sig om, hvis man laver en optælling. Hvor mange mennesker omfatter det her forslag egentlig ud over den enkelte person, som vi har hørt om, og som vi har kunnet læse om i det her forslag?

Kl. 18:30

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til den konservative ordfører. Så er det til sidst ordføreren for forslagsstillerne, hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 18:30

(Ordfører for forslagsstillerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for det. En terrorist tager hele vejen fra Belgien til Danmark alene for at producere en bombe og slå uskyldige mennesker ihjel, der efter terroristens egen mening fortjener at dø, fordi de går ind for ytringsfrihed. Den samme mand påfører sig selv skader i forbindelse med sit terrorangreb og lider i forvejen af fysiske handicap. Manden dømmes så til straf i Danmark efter terrorparagrafferne. Og vupti, ja, så er han pludselig de danske skatteyderes problem.

Sagen er jo sådan set ekstrem, i den forstand at det er de danske skatteydere, der skal betale for en ny benprotese til en mand, hvis eneste formål med at komme til Danmark var at slå danske skatteydere, danske borgere ihjel og ødelægge det danske samfund. Det mener vi simpelt hen ikke i Dansk Folkeparti er acceptabelt, altså at det er den danske servicelov, der skal dække udgifter for udenlandske kriminelle. Skulle man stå og mangle en ny protese, et nyt tandsæt eller på anden vis have brug for lægelig behandling, så kan man jo vælge at begå kriminalitet i Danmark, komme i fængsel, og vupti, ja, så er man berettiget til at kunne få fornyet de her ting.

Det synes vi simpelt hen ikke er rimeligt, altså at man på den måde gør Danmark til en slags velfærdsparadis, specielt når man tænker på, hvor gode forholdene er i fængslerne i forhold til i de lande, de kriminelle mange gange kommer fra, så er det jo noget, man kan begynde at spekulere i. Det synes vi simpelt hen ikke er rimeligt, altså at man gør Danmark til sådan et tosse godt sted, hvor man kan slippe af sted med kriminelle aktiviteter, få meget lave straffe og samtidig blive belønnet med at få nye dyre benproteser, når man kommer i fængsel.

Vi synes ikke, det er en god måde at indrette et samfund på, at det næsten stort set kan betale sig at komme til et land, begå noget kriminalitet og så samtidig blive præmieret med en benprotese, som i det her tilfælde har kostet 65.000 kr. Det synes vi simpelt hen er decideret usympatisk og en destruktiv måde at bruge de danske skatteyderes penge på.

Vi synes jo ikke, at Danmark skal ende som en slags tag selv-bord for de her udenlandske ekstremister og kriminelle. Vi må ikke blive sådan et sted, hvor folk kan komme for at begå kriminelle gerninger og samtidig kan få store præmieringer ud af det.

Vi havde selvfølgelig håbet på, at der kunne komme støtte til det her forslag. Det er så naturligt nok, kan jeg forstå, for der er kommet nogen tvivl om, om det nu er servicelovens § 2, der er tale om. Det accepterer vi, men vi undrer os også samtidig meget, for vi havde jo egentlig startet med at stille et spørgsmål til justitsministeren, som fortalte, at det er med hjemmel i servicelovens § 2, at man har givet den her bevilling. Vi fremsætter så naturligt et beslutningsforslag netop om, at man skal have den her del pillet ud af § 2, men diskussionen i dag er så, at det slet ikke er § 2. Det er jo lidt ærgerligt, for havde vi nu fået det svar fra starten af, så ville der måske have været en anden ordlyd og en anden vinkel i det her beslutningsforslag.

Men jeg synes i hvert fald trods alt, at det er positivt, at vi nu tager debatten videre og får kigget på, hvordan man får defineret det her korrekt i forhold til lovgivningen, så vi fremadrettet kan få lavet det på en måde, så vi ikke sidder og præmierer terrorister, som kommer til Danmark alene med det formål at dræbe danskere.

Kl. 18:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren for forslagsstillerne.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 18:34

Meddelelser fra formanden

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 24. maj 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 18:34).